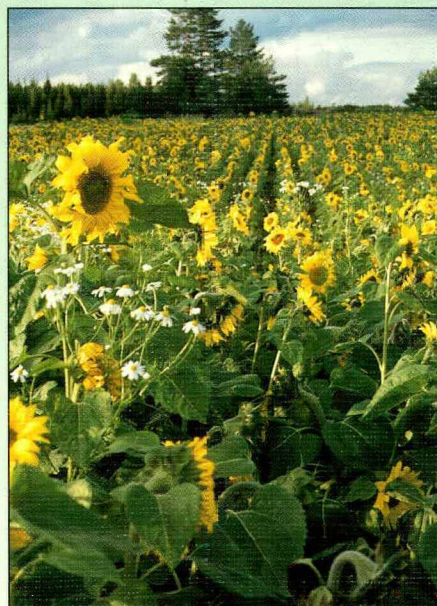
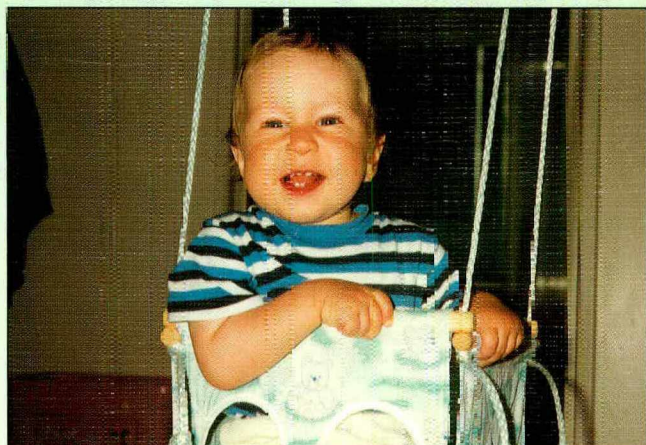
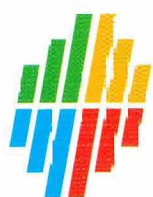
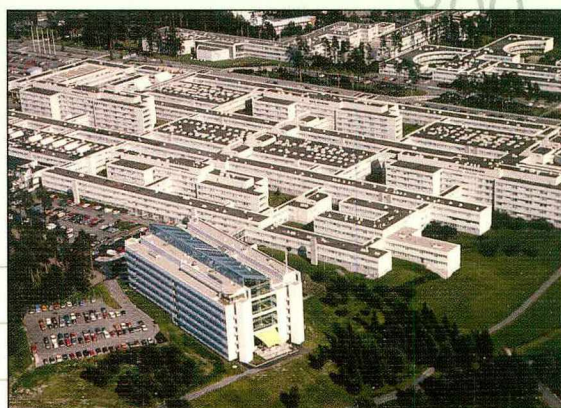
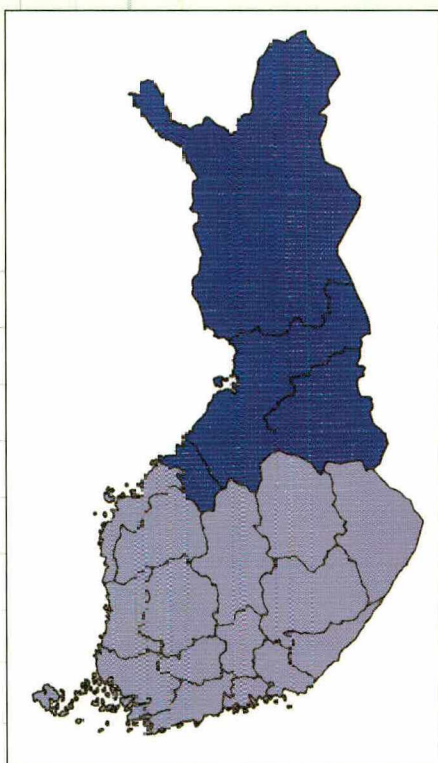

Pohjois-Suomen katsaus 1999

1600
1400
1200
1100
1000
900

Tilastokeskus

Pohjois-Suomen katsaus

Tiedustelut:

Esko Syrjäkari (08) 537 2045
Leena Jäntti (08) 537 2046

Kansi: Mervi Heusala, Mainostoimisto Turbiiniryhmä Oy
Kannen kuvat: Leena Jäntti, Sanna Tuomaala ja Studio Juha Sarkkinen (Medipolis Oy)

ISSN 1238-9064
ISBN 951-727-664-8

© 1999 Tilastokeskus

Tietoja lainattaessa lähteenä on mainittava Tilastokeskus.

Multiprint, Oulu 1999

ALKUSANAT

Pohjois-Suomen katsaus 1999 on jatkoa aiemmin kuudesti Oulun läänikatsauksen ja neljästi Pohjois-Suomen katsauksen nimellä tuotetulle vuosijulkaisulle. Pohjois-Suomen katsaus on alueellista tilastotietoa visuaalisessa muodossa tarjoava julkaisu. Vastaavalla tietosisällöllä ja esitystavalla tuotetaan myös Itä-Suomen, Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset. Katsaussarjan koko maata eri aluetasoilla käsittelevät julkaisut ovat Seutukunta- ja maakuntakatsaus sekä Kuntakatsaus.

Pohjois-Suomen katsauksen tavoitteena on antaa alueellista tietoa Pohjois-Suomesta, sen lääneistä, maakunnista sekä kunnista ja niiden keskinäisistä eroavaisuuksista. Vertailukohteena on yleisimmin käytetty koko Suomen tietoa. Tiedot esitetään visuaalisesti joko kuntapohjaisina teemakarttoina tai diagrammeina. Tietolähteinä on käytetty runsaasti muitakin kuin Tilastokeskuksen tuottamia tilastoja.

Katsauksen tietosisältö on pyritty pitämään kutakuinkin samanlaisena edellisten julkaisujen kanssa, jotta ajallinen vertailtavuus säilyisi. Viimevuotisessa katsauksessa tästä tavoitteesta jouduttiin jossain määrin tinkimään kuntien taloutta kuvaavassa osassa. Vuoden 1997 alussa otettiin kunnissa käyttöön uusi kirjanpitojärjestelmä, jossa soveltuvin osin noudatetaan kirjanpitolakia. Tästä johtuen kuntien taloutta kuvaavat tunnusluvut eivät ole vertailukelpoisia vuoden 1996 ja sitä aikaisemmissa tilastoissa julkaistujen tunnuslukujen kanssa.

Katsauksen kuvat tuotetaan myös värillisinä kalvoina. Koska tietosisältöä päivitetään jatkuvasti, on kalvokokoelma aina ajantasainen. Kalvoja voi tilata Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelusta. Myös kuvien pohjana olevat tilastoaineistot ovat erikseen tilattavissa.

Pohjois-Suomen katsaus 1999 on tehty Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelussa. Sen toteutukseen ovat osallistuneet suunnittelijat Leena Jäntti, Sirkku Hiltunen ja Katja Niemelä.

Oulussa, marraskuussa 1999

Leena Jäntti
vs. aluepäällikkö

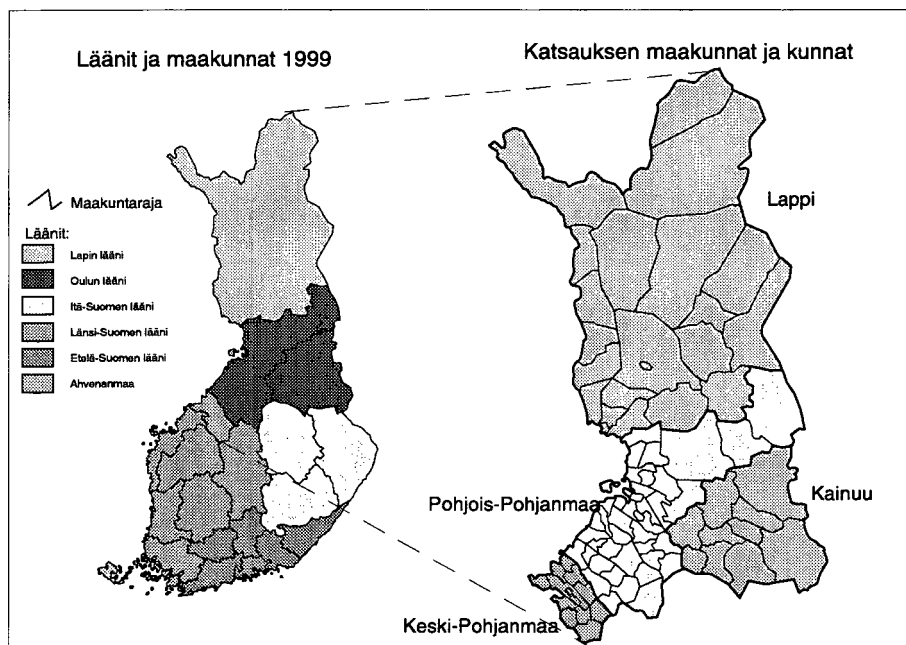
SISÄLLYSLUETTELO	SIVU
POHJOIS-SUOMI.....	7
VÄESTÖ.....	13
ELINKEINOELÄMÄ.....	34
Yritysten toimipaikat.....	34
Elinkeinorakenne.....	39
Alkutuotanto.....	39
Jalostus.....	45
Palvelut.....	51
Tulonsaajien tulot.....	55
Bruttokansantuote.....	58
TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS.....	61
KOULUTUS.....	69
TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT.....	74
RAKENTAMINEN JA ASUMINEN.....	81
Vapaa-ajan asuinrakennukset.....	86
LIIKENNE JA MATKAILU.....	88
Majoitus- ja ravitsemispalvelut.....	90
ENERGIATALOUS.....	94
YMPÄRISTÖN TILA.....	98
OIKEUSTILASTOT.....	102
KUNNALLISTALOUS.....	105
ALUEPOLITIikka.....	116
VAALIT.....	120
LÄÄNIT.....	125
KÄYTETYT KÄSITTEET JA LYHENTEET.....	132
KUVALUETTELO.....	134

POHJOIS-SUOMI

Valtion aluejakoa uudistettiin huomattavasti vuonna 1997. Tällöin läänien määrää vähennettiin kuuteen. Valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaan maakuntajako otettiin valtion aluehallintoviranomaisten aluejakojen pohjaksi.

Uusia läänejä on käsitelty tarkemmin tämän julkaisun viimeisessä kappaleessa.

Tässä julkaisussa Pohjois-Suomella tarkoitetaan aluetta, joka käsittää *Oulun ja Lapin läänit* sekä Länsi-Suomen läänistä *Keski-Pohjanmaan maakunnan*. Oulun lääni muodostuu Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnista. Lapin läänin rajat noudattelevat Lapin maakunnan rajoja. Pohjois-Suomen katsauksen alueelle sijoittuu yhteensä 18 seutukuntaa ja 86 kuntaa.

Kuva 1. Läänit ja maakunnat 1999.

Euroopan Unionin hierarkisessa NUTS (Nomenclature of Territorial Units for Statistics) -alueluokitusjärjestelmässä Suomi on jaettu ylimmällä eli NUTS 1 -tasolla Manner-Suomeen ja Ahvenanmaahan, seuraavilla tasoilla kuuteen suuralueeseen (NUTS 2) ja 20 maakuntaan (NUTS 3). Koko Euroopan Unionin alueella on NUTS 2 -alueita yhteensä 211 ja NUTS 3 -alueita 1 093. Edellisten lisäksi seutukunnat ja kunnat muodostavat omat tasonsa (NUTS 4 ja NUTS 5). Tässä julkaisussa tarkastellut Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin maakunnat kuuluvat NUTS 2 -tasolla Pohjois-Suomen suuralueeseen. Kainuun maakunta kuuluu Itä-Suomen ja Keski-Pohjanmaan maakunta Väli-Suomen suuralueeseen.

Maakunnat

Pohjois-Pohjanmaan maakuntaan kuuluu 42 kuntaa, joista Oulu on väestöltään suurin ja Temmes pienin. Yhteensä maakunnassa asui vuoden 1998 lopussa 360 753 asukasta eli seitsemän prosenttia suomalaisista. Maakunnan maapinta-ala on 35 301 km² ja väestötiheys siten 10.2 asukasta neliökilometrillä. Vuoden 2000 alusta kaupunkien lukumäärä kasvaa yhdeksään Kuusamon kuntamuodon muuttaessa kaupungiksi.

Lapin maakunnan väestömäärä oli vuoden 1998 lopussa 196 647 henkeä ja maapinta-ala 93 057 km². Väestötiheys on näin Suomen maakuntien alhaisin, vain 2.1 asukasta neliökilometrillä. Maakuntaan kuuluu 22 kuntaa, joista neljä on kaupunkeja. Väestömäärällä mitattuna suurin kunta on Rovaniemi ja pienin Pelkosenniemi.

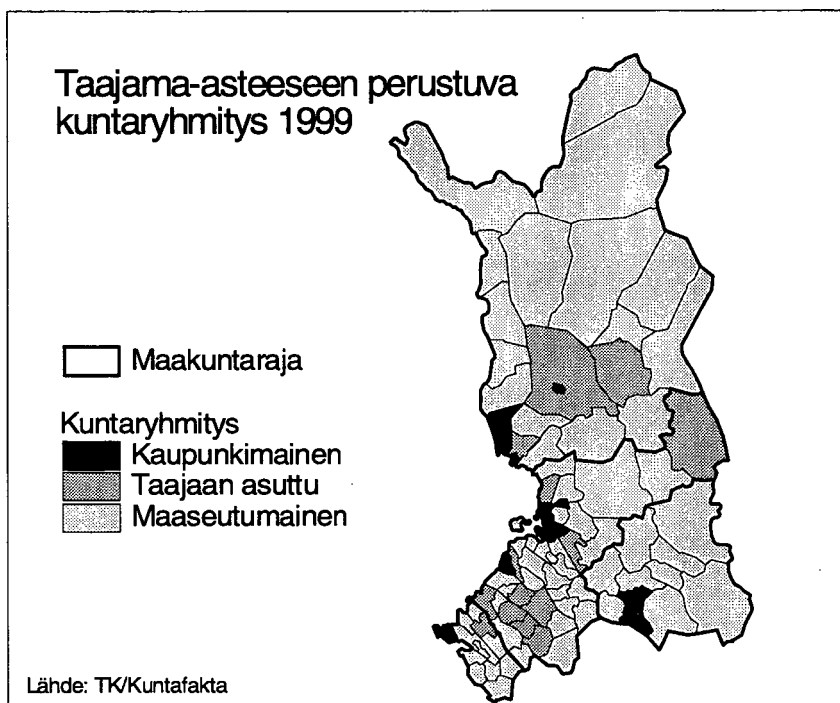
Kainuun maakuntaan kuuluu kymmenen kuntaa, joista Kajaani on väkiluvultaan suurin ja Ristijärvi pienin. Kaksi kunnista on kuntamuodoltaan kaupunkeja. Pinta-alaa maakunnalla on 21 567 km². Väestömäärä oli vuoden 1998 lopussa 92 071. Kainuun asukastiheys on 4.3 asukasta neliökilometrillä.

Keski-Pohjanmaan maakunnan keskus on alueen suurin kaupunki Kokkola. Väkiluvultaan pienimmät kunnat ovat Lestijärvi ja Ullava. Yhteensä maakuntaan kuuluu 12 kuntaa, joissa asukkaita oli vuoden 1998 lopussa 72 094. Maakunnan pinta-ala on 5 286 km² ja väestötiheys 13.6 asukasta/km². Kaupunkeja kunnista on kaksi.

Kunnat

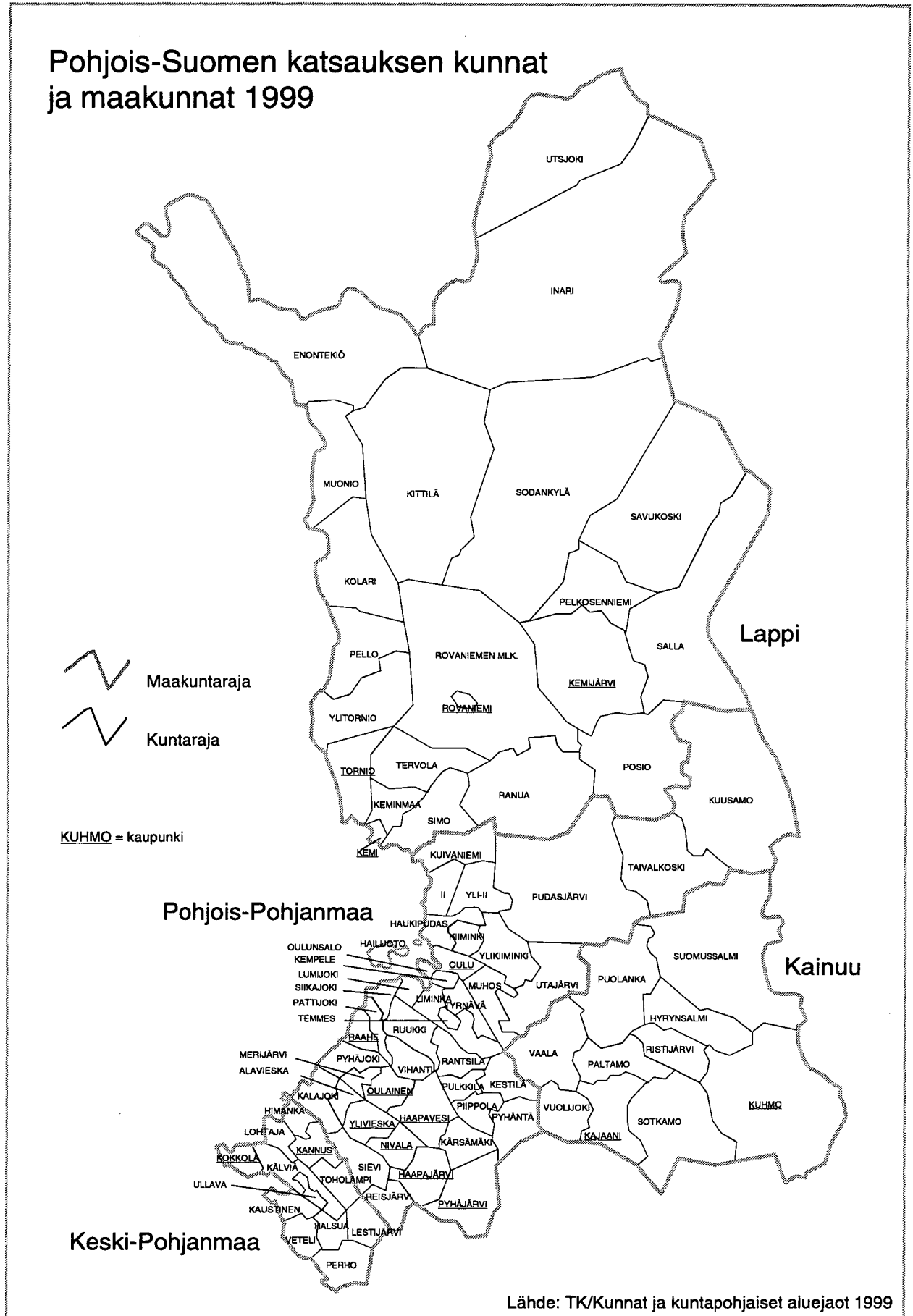
Vuonna 1999 Suomessa on 452 kuntaa. Maan pääkaupunki Helsinki on väkiluvultaan suurin (546 317 asukasta 31.12.1998) ja Ahvenanmaalla sijaitseva Sottunga maan pienin kunta (126 as.). Pohjois-Suomen alueen 86 kunnasta asukasluvulla mitattuna suurin on Oulu (115 493 as.) ja pienin samoin Pohjois-Pohjanmaalla sijaitseva Temmes (699 as.). Kaupunkeja Pohjois-Suomessa on 16. Pinta-alalla mitattuna Suomen suurin kunta on Inari.

Taajamaväestön osuuteen ja suurimman taajaman väkilukuun perustuvan Tilastokeskuksen kuntaluokituksen mukaan vuonna 1999 kaupunkimaisia kuntia on tarkastelualueella kymmenen, taajaan asuttuja 14 ja maaseutumaisia 62. Kaupungeista Pyhäjärvi ja Kuhmo lasketaan kuuluvaksi maaseutumaisiin kuntiin. Toisaalta kolme muuta kuin kaupunkikuntaa (Haukipudas, Kempele ja Oulunsalo) ovat kuntaluokituksen mukaisesti kaupunkimaisia.

Kuva 2. Taajama-asteeseen perustuva kuntaryhmitys 1999.

Pohjois-Suomen katsauksen kunnat ja maakunnat 1999

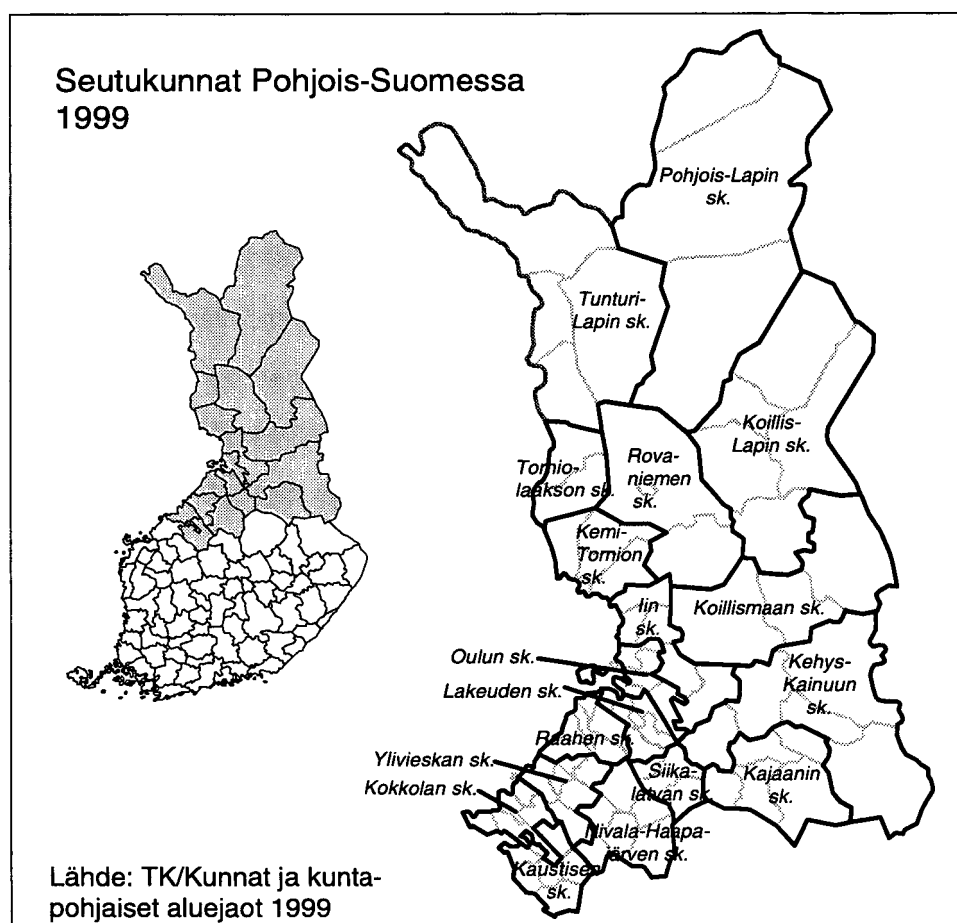
Kuva 3. Pohjois-Suomen katsauksen kunnat ja maakunnat 1999.

Seutukunnat

Seutukunnat (NUTS 4) ovat kahden tai useamman kunnan muodostamia kuntaryhmiä. Sisäasiainministeriö on määritellyt seutukunnat aluepoliittisen tukialuejaon perusalueiksi. Seutukuntien muodostamisen kriteerinä käytettiin kuntien välistä yhteistyötä ja työssäkäyntiä.

Suomen kaikkiaan 85 seutukunnasta 18 sijaitsee tämän katsauksen tarkastelualueella. Pohjois-Pohjanmaalla seutukuntia on kahdeksan, Keski-Pohjanmaalla ja Kainuussa kummassakin kaksi sekä Lapissa kuusi. Kuntien lukumäärä vaihtelee Pohjois-Suomessa Torniolaakson seutukunnan kahdesta Oulun ja Kaustisen seutukuntien seitsemään. Maapinta-alaltaan kuusi Suomen suurinta seutukuntaa sijaitsee Pohjois-Suomessa. Suurimmat niistä ovat Pohjois-Lapin, Koillis-Lapin ja Tunturi-Lapin seutukunnat. Pohjois-Suomen pienin seutukunta on Lakeuden seutukunta. Asukasmäärällä mitattuna Oulun seutukunta on Pohjois-Suomen suurin ja Siikalatvan seutukunta vastaavasti pienin.

Lisätietoja Suomen seutukunnista ja niiden välisistä eroista löytyy Tilastokeskuksen vuosittain ilmestyvästä ja vastaavalla tavalla toteutetusta Seutukunta- ja maakuntakatsaus -julkaisusta.

Kuva 4. Seutukunnat Pohjois-Suomessa 1999.

Taulukko 1. Perustietoja Pohjois-Suomen kuntien väestöstä.

	Väkiluku 31.12.1998	Väestön- muutos 1998 (%)	Väestön ikärakenne (%)			Tutkinnon suorittaneet 1998 (%)	Työttö- myysaste 8/1999
			0 - 14 v.	15-64 v.	yli 64 v.		
Keski- Pohjanmaa:							
Halsua	1592	-1,4	21	62	17	43	12,3
Himanka	3321	0,2	20	63	16	50	12,1
Kannus	6234	-0,3	23	62	15	52	8,1
Kaustinen	4508	-0,3	21	64	15	48	11,5
Kokkola	35506	0,0	19	68	13	57	17,9
Kälviä	4594	-0,6	23	64	14	53	15,4
Lestijärvi	1063	-2,7	21	60	19	43	13,3
Lohtaja	3039	-1,0	23	61	16	48	13,7
Perho	3281	-1,1	26	61	14	43	12,6
Toholampi	3906	-0,8	21	62	17	48	9,5
Ullava	1128	-0,1	25	56	19	38	8,9
Veteli	3922	-0,7	20	63	17	51	12,7
Pohjois-Pohjanmaa:							
Alavieska	3029	-1,1	24	60	17	50	11,2
Haapajärvi	8429	-0,6	22	63	15	49	15,8
Haapavesi	8166	-0,8	24	62	14	53	15,8
Hailuoto	974	-0,3	14	64	22	53	12,1
Haukipudas	15256	1,4	25	66	9	61	13,8
Ii	6242	0,2	24	61	15	56	18,8
Kalajoki	9175	-1,4	21	64	15	54	11,0
Kempele	11665	3,6	27	67	6	65	13,1
Kestilä	1865	-3,0	21	59	20	47	11,7
Kiiminki	9759	2,2	27	66	7	63	12,3
Kuivaniemi	2247	-0,4	22	62	17	46	26,5
Kuusamo	18197	-1,2	23	65	13	56	20,8
Kärsämäki	3342	-1,2	22	62	16	46	15,8
Liminka	5585	-0,4	29	60	10	59	11,2
Lumijoki	1691	-0,2	26	59	15	48	11,3
Merijärvi	1413	0,2	26	57	17	43	12,6
Muhos	7834	0,2	24	63	14	57	10,1
Nivala	11234	-0,7	23	62	15	54	13,3
Oulainen	8296	-0,3	21	63	16	55	12,8
Oulu	115493	1,7	19	70	11	67	16,6
Oulunsalo	7567	2,9	31	64	5	64	12,5
Pattijoki	6092	0,0	25	67	8	60	13,4
Piippola	1447	-2,0	23	60	17	50	13,4
Pudasjärvi	10510	-1,7	22	63	16	47	24,1
Pulkkila	1839	-0,7	18	64	18	50	14,3
Pyhäjoki	3702	-1,8	21	62	18	52	12,5
Pyhäjärvi	7058	-1,8	19	63	19	47	20,5
Pyhäntä	1960	-1,9	27	59	13	48	12,1
Raahe	17448	-0,9	19	71	11	60	18,3
Rantsila	2205	-1,7	21	61	18	46	15,9
Reisjärvi	3394	-1,0	23	60	17	46	10,5

	Väkiluku 31.12.1998	Väestön- muutos 1998 (%)	Väestön ikärakenne (%)			Tutkinnon suorittaneet 1998 (%)	Työttö- myysaste 8/1999
			0 - 14 v.	15-64 v.	yli 64 v.		
Ruukki	4813	-1,6	24	60	16	51	13,7
Sievi	5003	0,7	27	58	14	52	8,7
Siikajoki	1476	-0,8	27	60	14	49	15,9
Taivalkoski	5317	-2,7	23	64	13	53	21,6
Temmes	699	-3,9	22	60	18	48	10,1
Tyrnävä	4177	0,6	29	59	12	53	10,5
Utajärvi	3446	-1,8	20	62	18	46	14,6
Vihanti	3637	-2,8	21	60	18	48	14,7
Yli-li	2425	-2,1	28	56	16	48	15,8
Ylikiminki	3383	-0,4	25	61	14	44	21,5
Ylivieska	13263	-0,7	22	65	13	58	14,1

Kainuu:

Hyrnsalmi	3663	-1,8	19	62	19	45	22,4
Kajaani	36560	0,1	19	68	13	62	19,4
Kuhmo	11574	-2,8	17	66	17	52	23,2
Paltamo	4600	-1,1	19	63	19	47	22,2
Puolanka	4031	-2,9	17	64	19	45	21,0
Ristijärvi	1874	-2,2	16	58	26	44	18,1
Sotkamo	11289	-0,9	18	65	17	53	15,0
Suomussalmi	11411	-2,4	16	66	18	51	25,7
Vaala	4228	-2,2	19	61	20	49	16,9
Vuolijoki	2841	-2,3	21	62	17	51	21,5

Lappi:

Enontekiö	2324	-1,7	19	68	14	53	26,0
Inari	7555	-2,1	19	69	12	54	22,5
Kemi	24122	-1,5	17	67	16	56	23,0
Keminmaa	9199	-0,7	21	67	12	60	18,7
Kittilä	5994	-0,2	18	67	15	54	22,7
Kolari	4118	-3,0	18	67	15	51	24,8
Kemijärvi	11036	-2,9	17	66	17	52	18,6
Muonio	2584	-1,7	20	67	14	57	21,0
Pelkosenniemi	1310	-2,7	16	66	18	49	18,1
Posio	4938	-2,6	18	66	16	47	19,5
Ranua	5322	-2,4	26	60	14	48	22,8
Rovaniemi	35718	0,0	18	70	12	66	21,8
Rovaniemen mlk	21902	-0,1	23	66	11	59	19,7
Salla	5462	-3,2	16	64	20	47	28,4
Savukoski	1543	-3,3	16	69	16	50	18,7
Simo	4001	-0,9	19	66	14	52	19,1
Sodankylä	10283	-1,6	20	68	13	55	25,0
Tervola	4032	0,0	19	61	20	51	16,7
Tornio	22881	-1,0	21	67	12	59	18,3
Pello	5114	-1,7	18	64	18	49	23,7
Utsjoki	1457	-4,2	17	69	13	50	16,4
Ylitornio	5752	-1,9	18	62	20	47	17,9

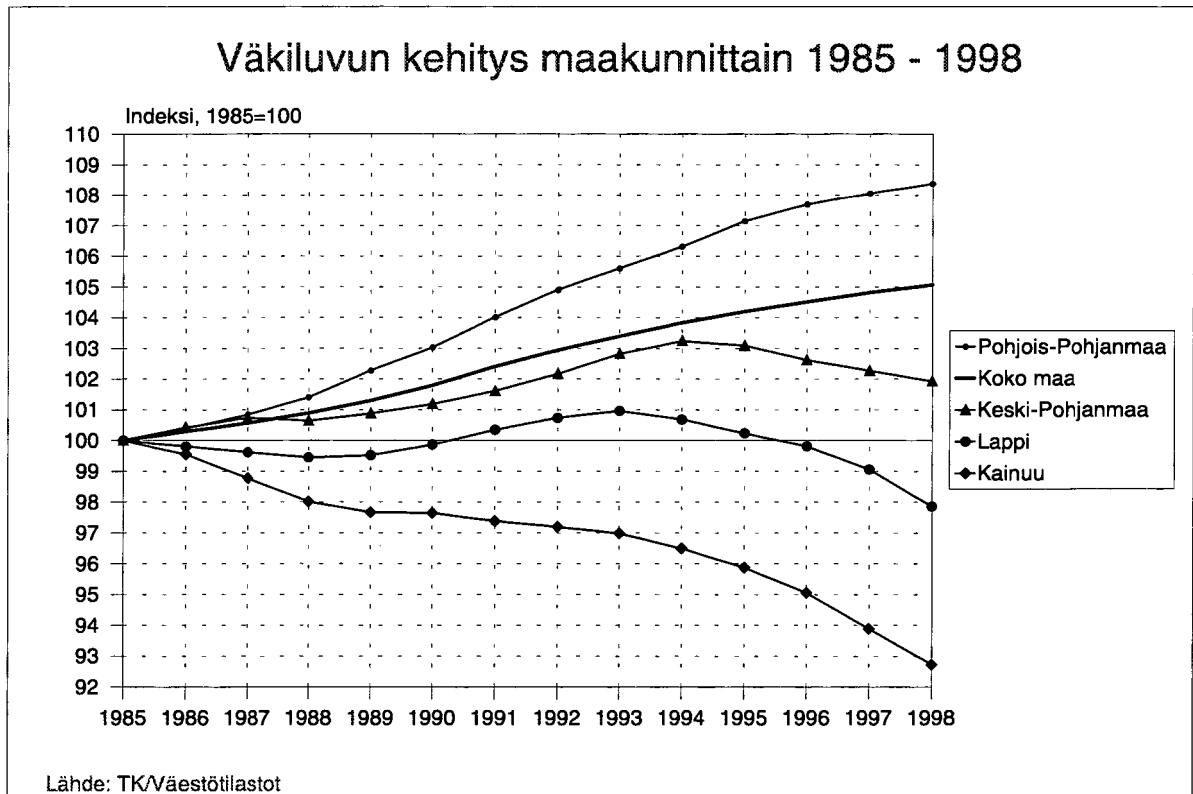
VÄESTÖ

Katsauksen tarkastelualueella asui vuoden 1998 lopussa 721 565 henkeä eli noin 14 % suomalaisista. Heistä lähes puolet asui Pohjois-Pohjanmaalla (360 753). Keski-Pohjanmaan väkiluku oli 72 094, Kainuussa asukkaita oli 92 071 ja Lapissa 196 647. Pohjois-Suomen väkirikkain kaupunki on Oulu, jossa asukkaita oli vuoden 1998 lopussa 115 493. Lapissa suurin väkimäärä on Rovaniemellä (35 718) ja Kainuussa eniten asukkaita on Kajaanissa (36 560). Keski-Pohjanmaan suurin kaupunki on Kokkola (35 506). Väestöltään pienimmät kunnat ovat Pohjois-Pohjanmaalla Temmes, Keski-Pohjanmaalla Lestijärvi, Kainuussa Ristijärvi ja Lapissa Pelkosenniemi.

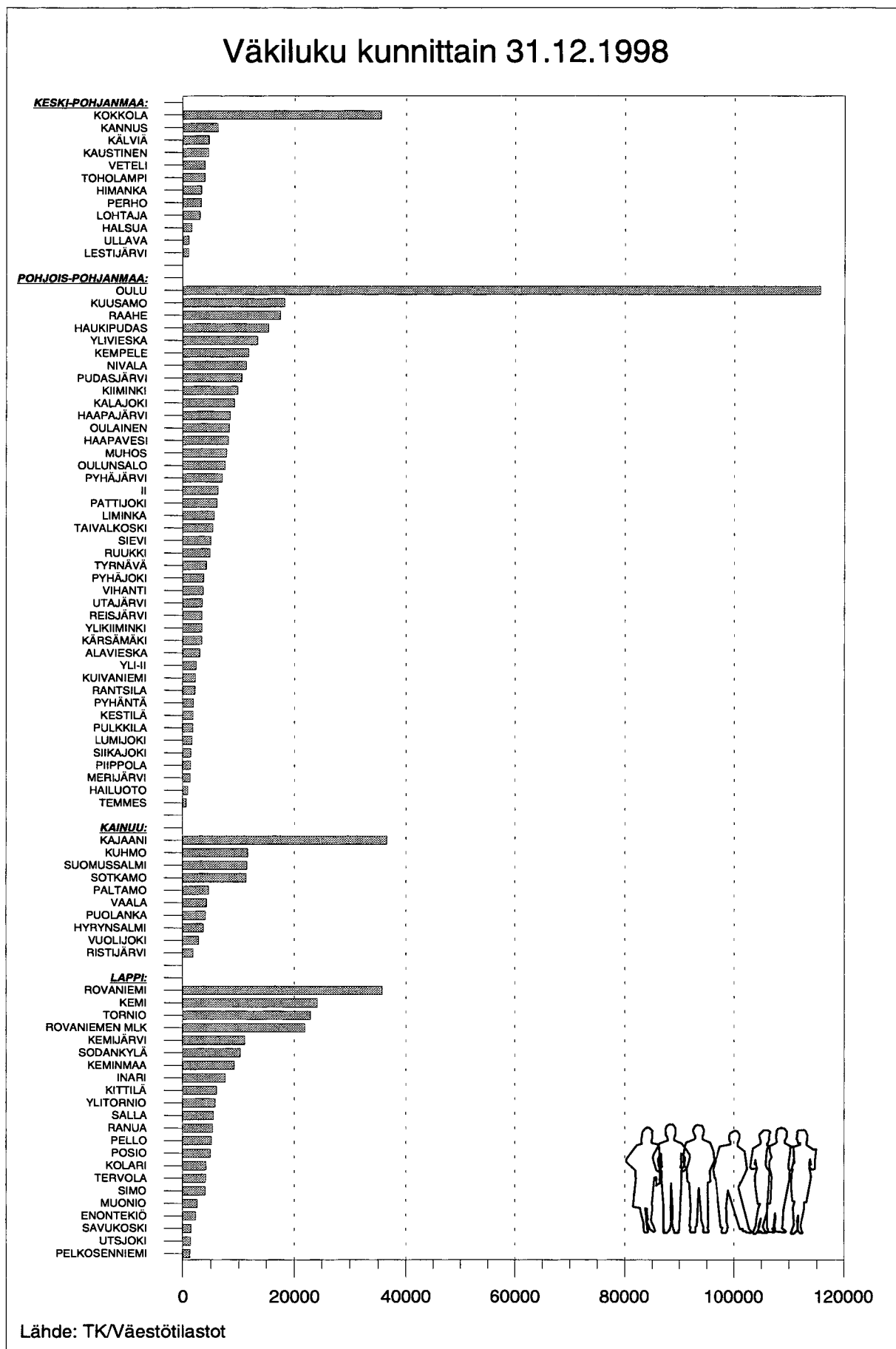
Väestönmuutokset

Pohjois-Pohjanmaan väkiluku on kasvanut vuosien 1985 ja 1998 välillä yli 8 %, mikä on suhteellisesti enemmän kuin koko maan keskimääräinen kasvu. Samalla aikavälillä Kainuun väkiluku väheni yli 7 % ja Lapin yli 2 %.

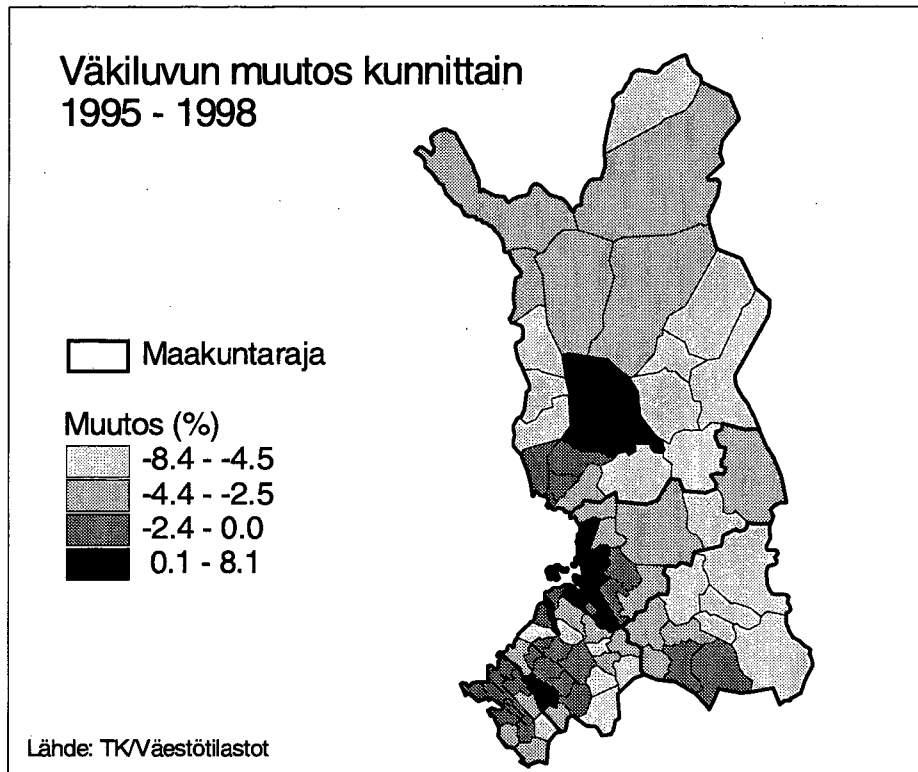
Vuodesta 1995 vuoteen 1998 suhteellinen väestönmuutos oli suurin Kempeleessä ja pienin Ristijärvellä. Vuonna 1998 väkiluku lisääntyi kymmenessä kunnassa Pohjois-Pohjanmaalla sekä yhdessä kunnassa Keski-Pohjanmaalla ja Lapissa. Suhteellisesti suurinta kasvu oli Kempeleessä, pienintä Utsjoella. Lapin kaikissa kunnissa väkimäärä väheni.

Kuva 5. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1985 – 1998 (1985=100).

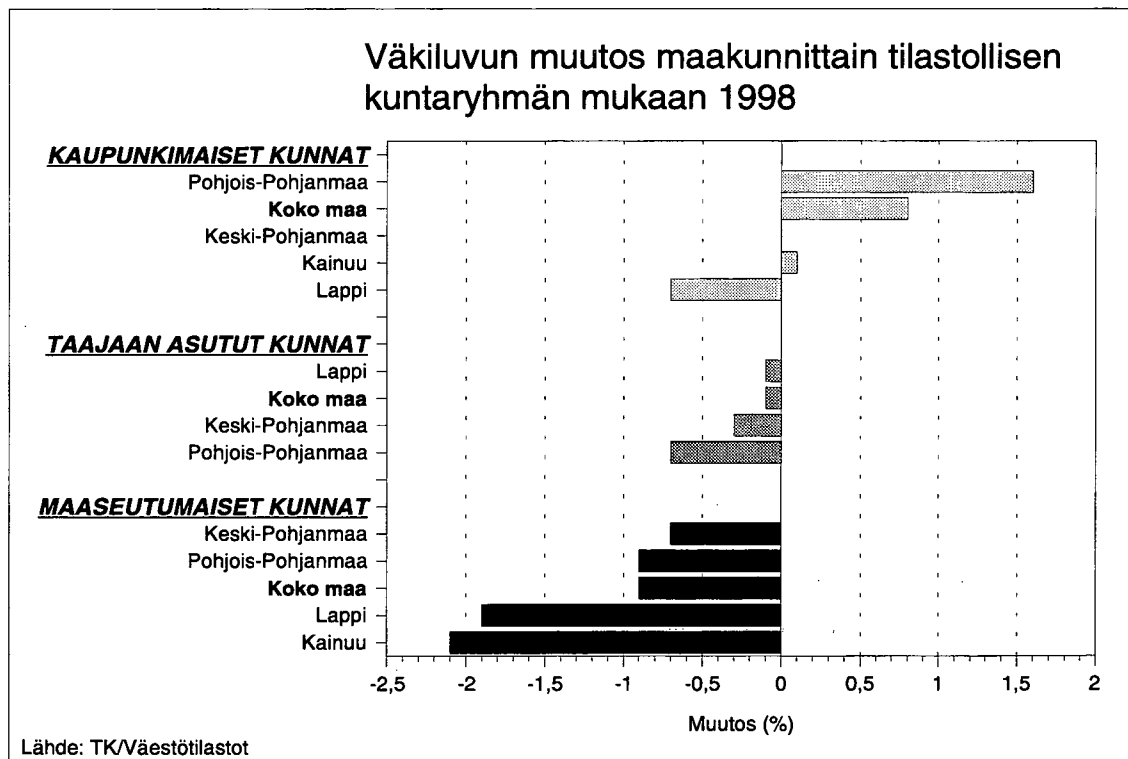

Kuva 6. Väkiluku kunnittain 31.12.1998.

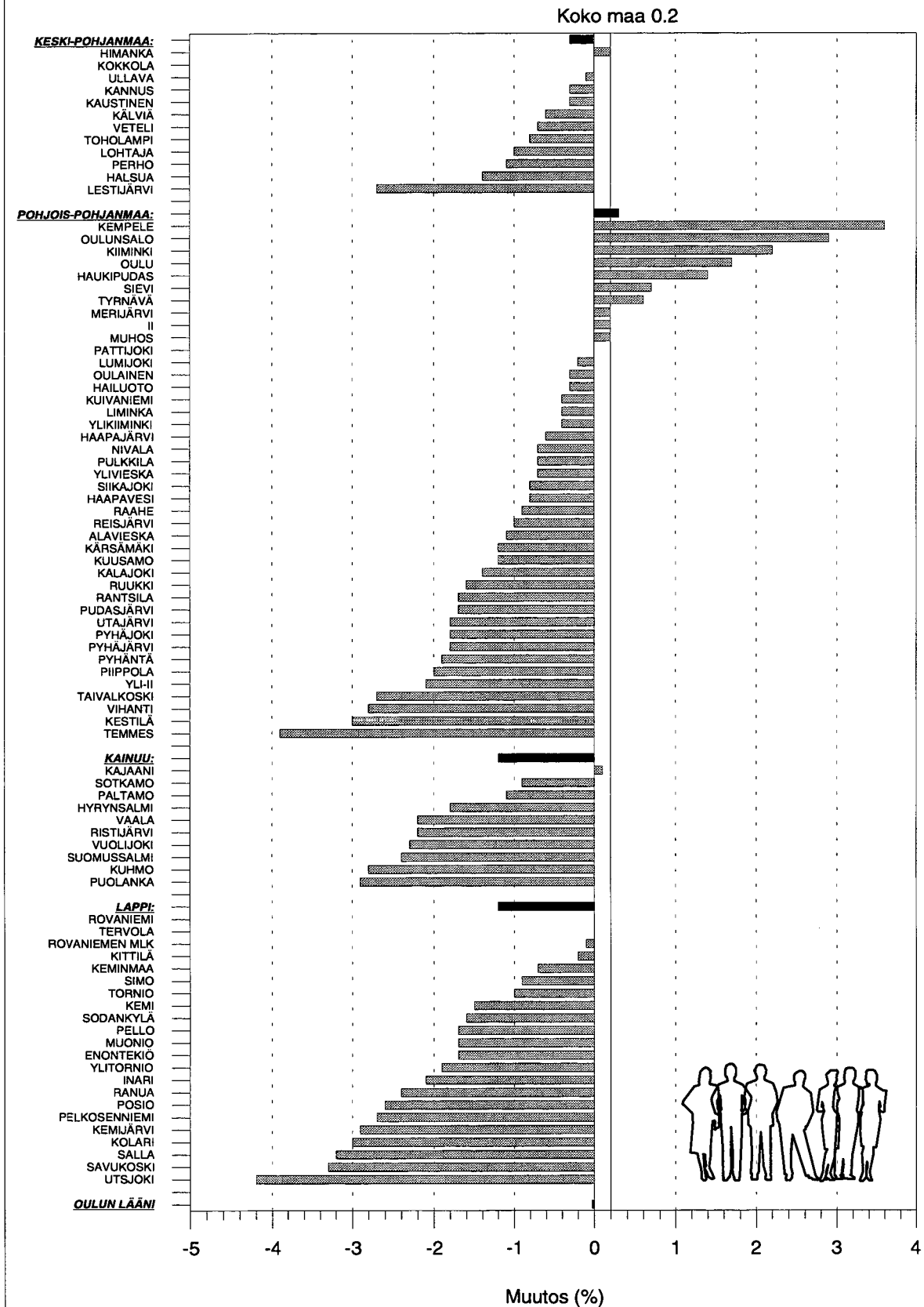
Kuva 7. Väkiluvun muutos kunnittain 1995 – 1998.

Tilastollisen kuntaryhmittelyn mukaan vuonna 1998 väkiluvun muutos Pohjois-Suomessa oli positiivinen vain Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun kaupunkimaisissa kunnissa. Suurimman väkimäärän menetyksen kokivat Kainuun ja Lapin maaseutumaiset kunnat.

Kuva 8. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 1998.

Väkiluvun muutos kunnittain 1998

Lähde: TK/Väestötilastot

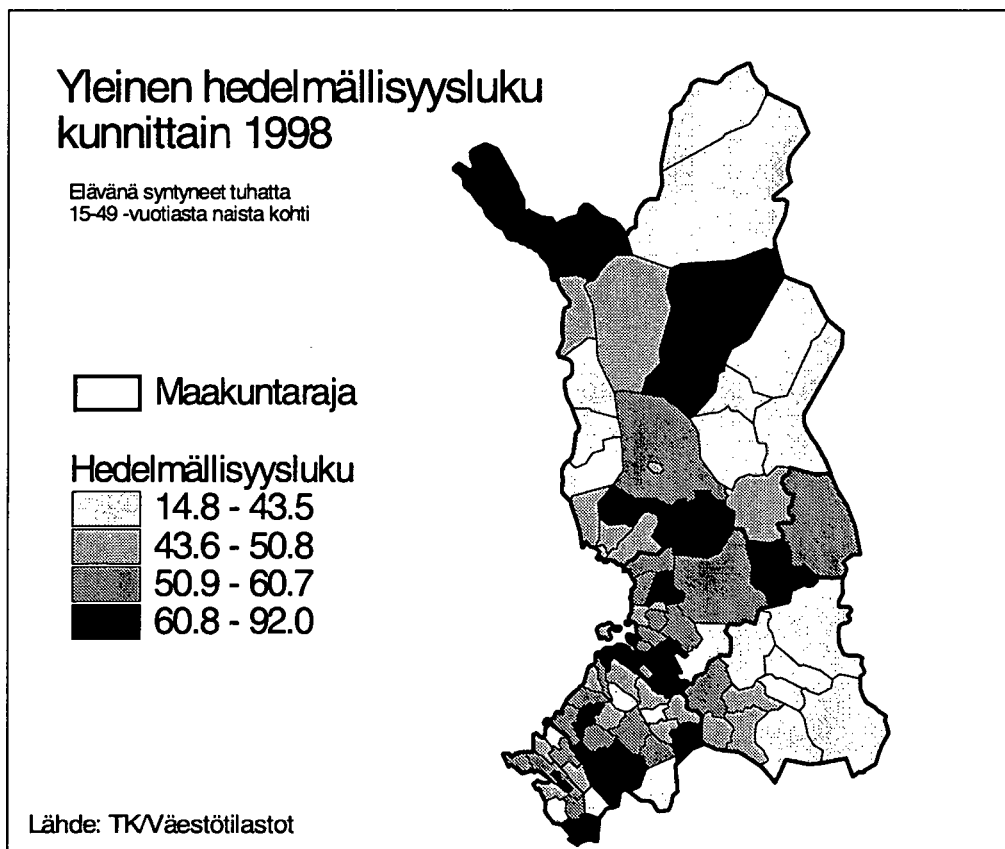
Kuva 9. Väkiluvun muutos kunnittain 1998.

Pohjois-Suomen maakunnista Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalla väestön syntyvyys on ollut selvästi suurempi kuin kuolleisuus koko tarkasteluajan, eli vuodesta 1980 lähtien. Kokonaisnettomuutto on ollut alueen maakunnissa yleensä negatiivinen.

Luonnollinen väestönkasvu

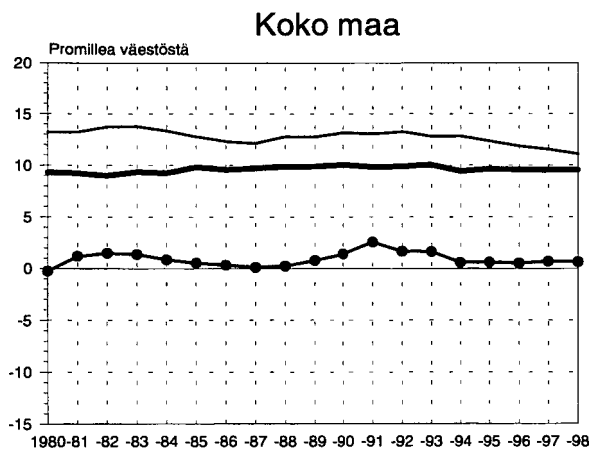
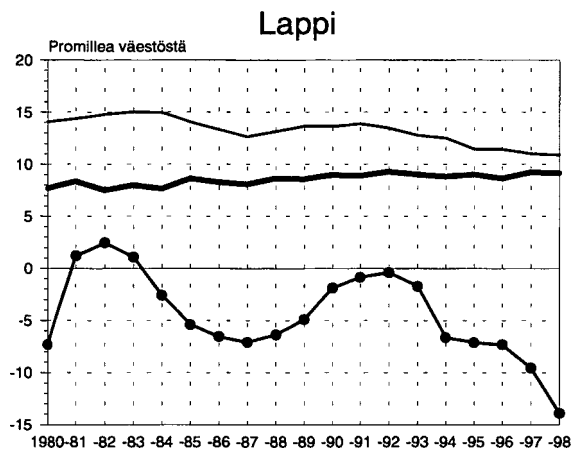
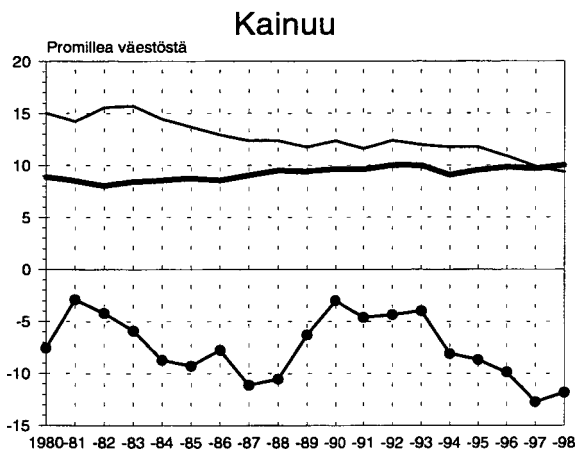
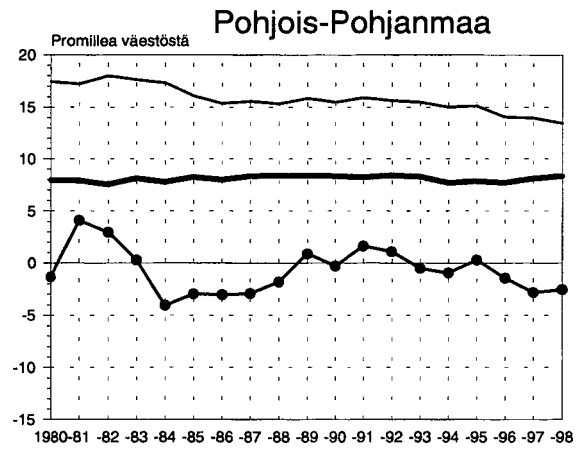
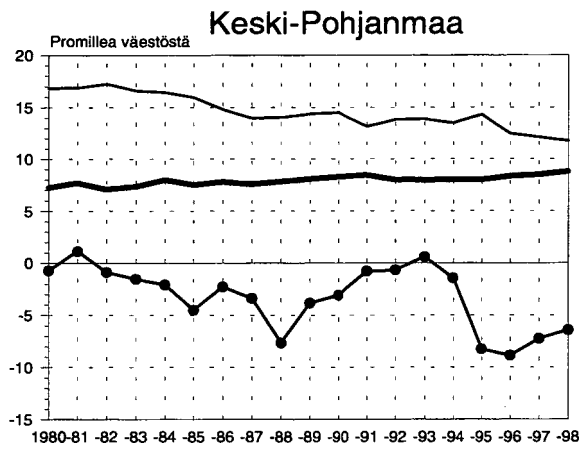
Syntyvyyttä voidaan mitata yleisellä hedelmällisyysluvulla, jossa elävänä syntyneiden lasten määrää verrataan 15-49-vuotiaiden naisten määrään. Vuonna 1998 suhde oli Lumijoen suurin ja Ristijärvellä pienin.

Toinen syntyvyyttä mittaava luku on luonnollinen väestönlisäys, jossa syntyneiden ja kuolleiden määriä verrataan toisiinsa. Pohjois-Suomen maakunnissa syntyneiden enemmisyys oli suurempaa kuin koko maassa keskimäärin. Poikkeuksen tästä muodosti Kainuu. Kunnittaisessa tarkastelussa Oulunsalossa, Kempeleessä ja Tyrnävällä syntyneiden enemmisyys oli vuonna 1998 suurin. Negatiivisin luonnollinen väestönlisäys oli Ristijärvellä.

Kuva 10. Yleinen hedelmällisyysluku kunnittain 1998.

Väestönmuutokset maakunnittain 1980 - 1998

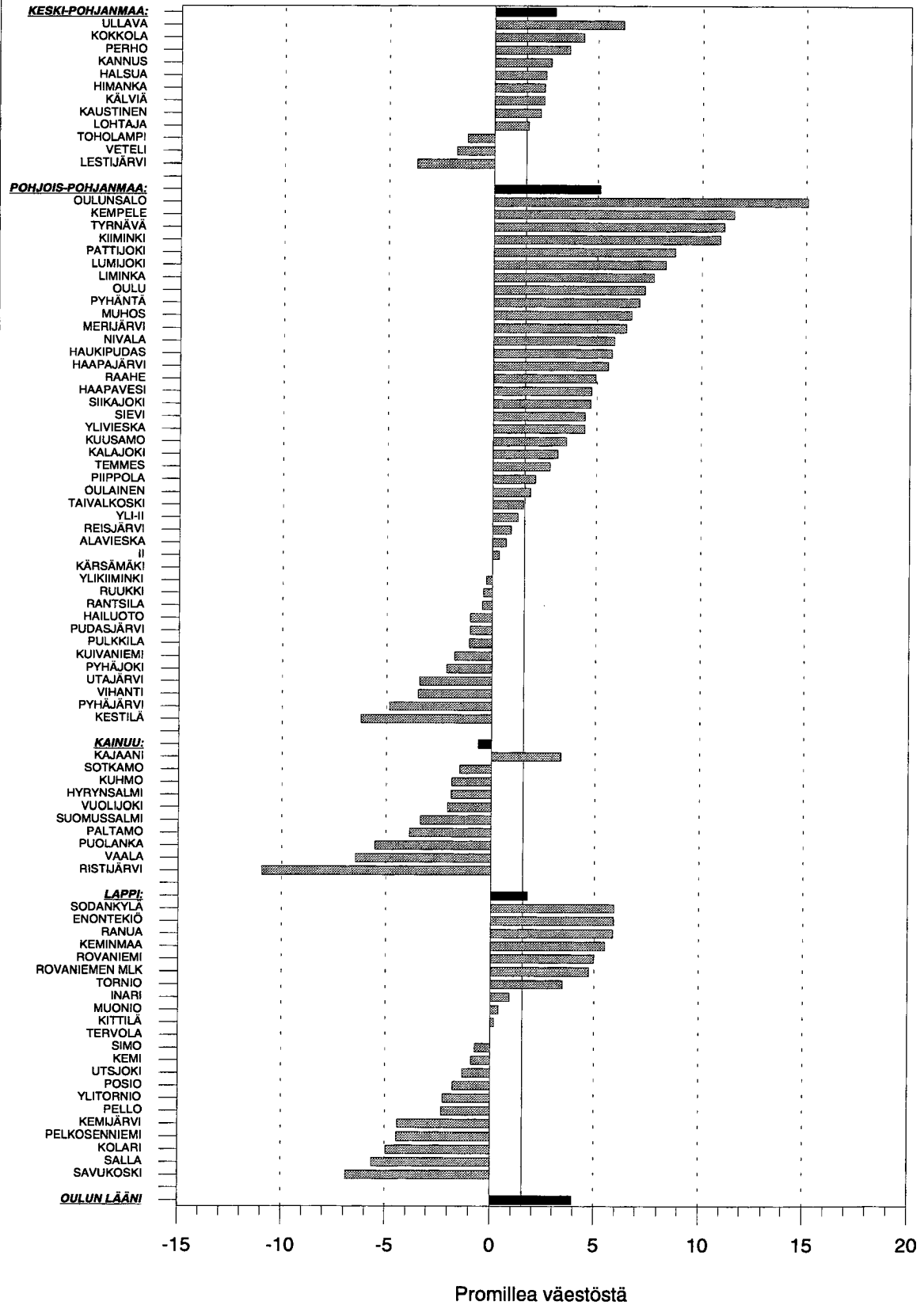
— Syntyvyys
 — Kuolleisuus
 ● Kokonaisnettomuutto

Lähde: TK/Väestötilastot

Kuva 11. Väestönmuutokset maakunnittain 1980 – 1998.

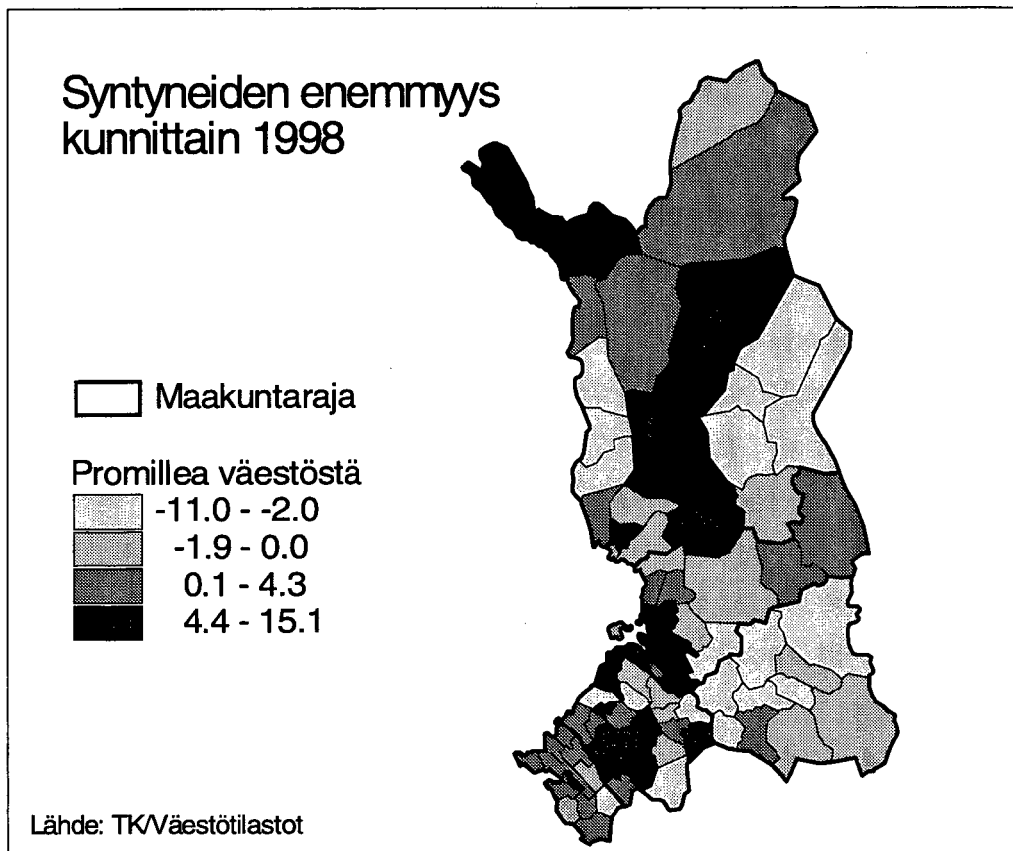
Syntyneiden enemmitys kunnittain 1998

Koko maa 1.52

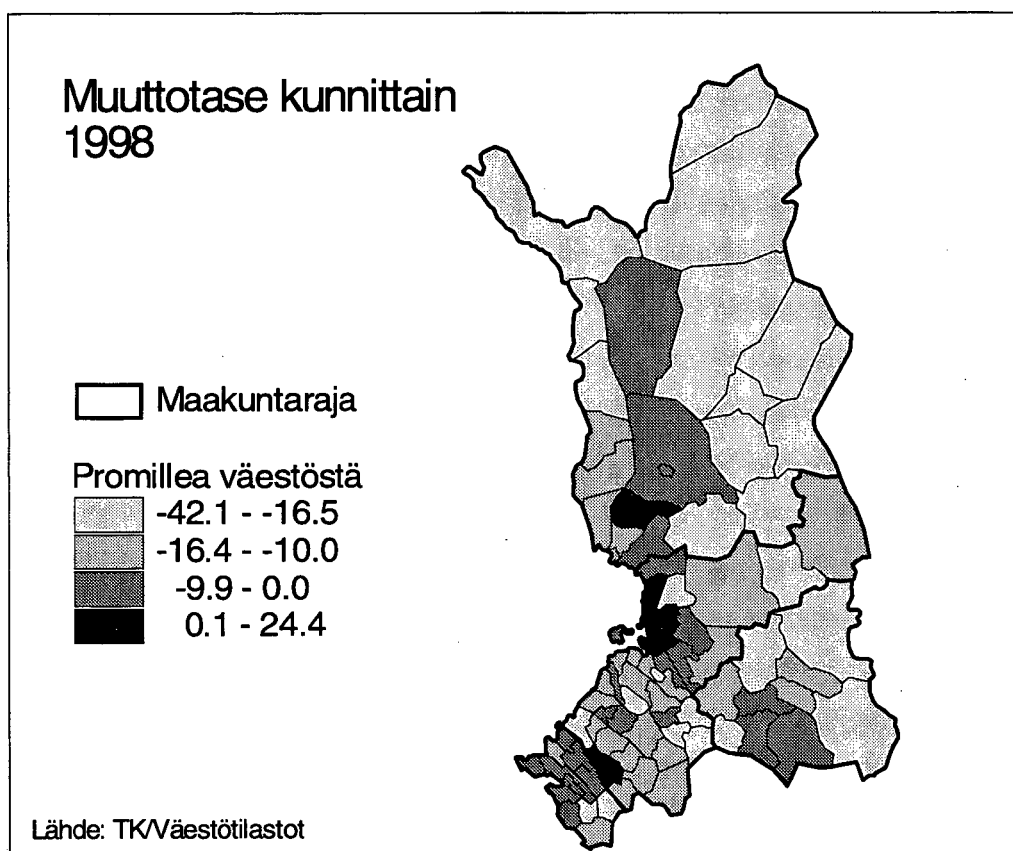

Lähde: TK/Väestötillastot

Kuva 12. Syntyneiden enemmitys kunnittain 1998.

Kuva 13. Syntyneiden enemmitys kunnittain 1998.

Kuva 14. Muuttotase kunnittain 1998.

Muutot

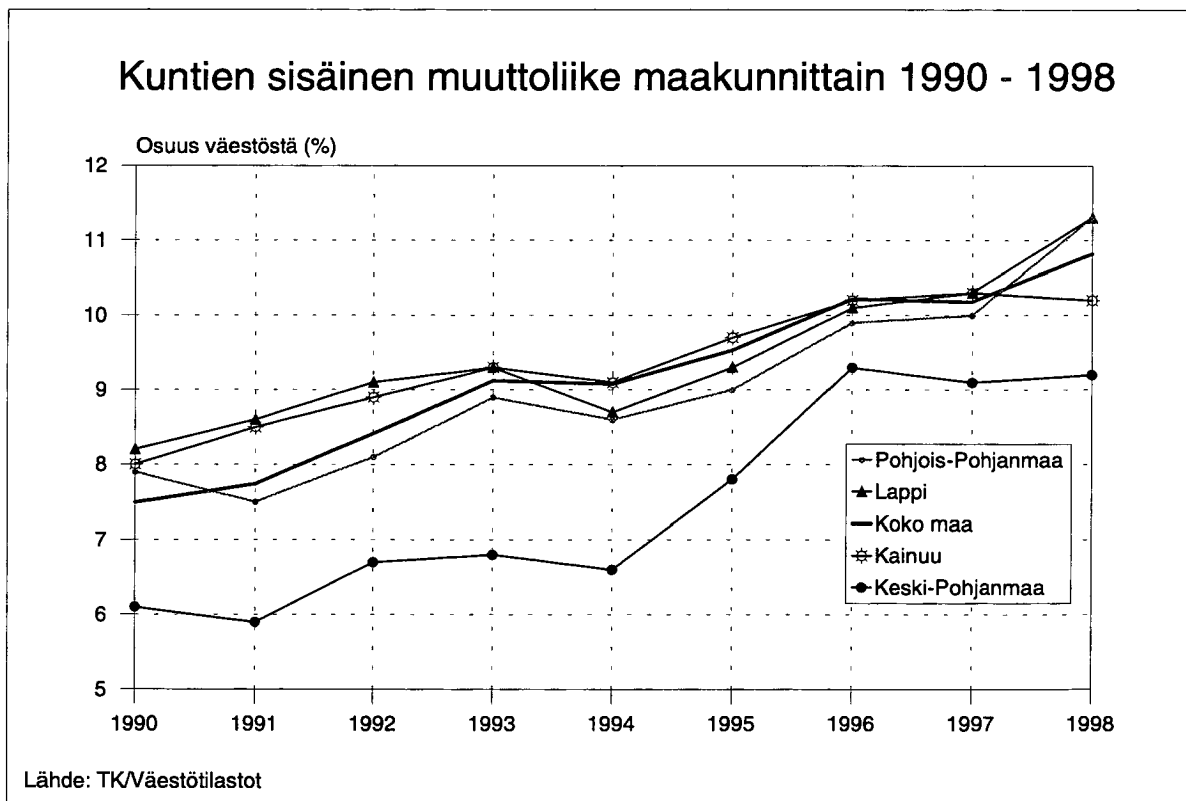
Kuntien sisäinen muuttoliike ollut kasvanut koko 1990-luvun ajan kaikissa tarkasteltavissa maakunnissa, kuten myös koko maassa. Keski-Pohjanmaalla kuntien sisäiset muutot suhteessa väestömäärään ovat olleet Pohjois-Suomen maakuntien alhaisimmat.

Vuonna 1998 muuttotase oli positiivinen Pohjois-Suomen kahdeksassa kunnassa. Oulu lähikuntineen oli Pohjois-Suomen vetovoimaisinta aluetta. Negatiivisin muuttotase oli Temmeksellä ja Utsjoella, molemmissa yli 4 % väestöstä.

Vuonna 1998 maakuntien välisissä muutoissa korostuivat Pohjois-Suomen sisäiset muutot sekä muutot Pohjois-Suomen maakuntien ja eteläisen Suomen välillä. Pohjois-Pohjanmaa oli muiden Pohjois-Suomen maakuntien suhteen muuttovoittoinen. Suurin muuttovoitto Pohjois-Pohjanmaalle tuli Lapista, 1 000 henkilöä. Toisaalta muuttotappio Uudenmaan maakunnan suhteen oli hieman suurempi.

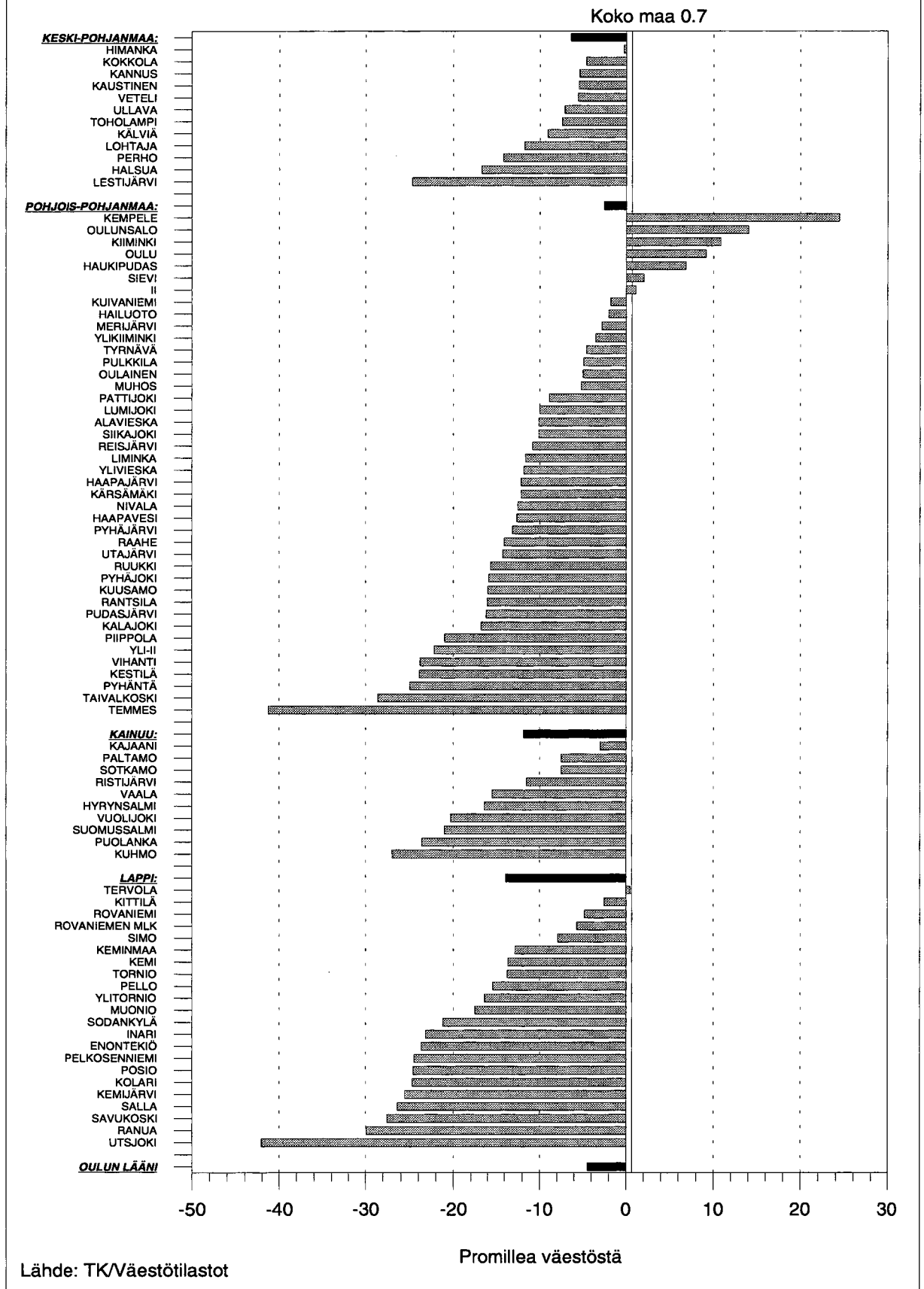
Keski-Pohjanmaan muutoissa korostui Pohjois-Pohjanmaan ja Uudenmaan lisäksi Pohjanmaa, Kainuussa Pohjois-Savo ja Lapissa Varsinais-Suomi.

Muuttoliikkeen pitkän aikavälin intensiteettiä voidaan kuvata jossain määrin myös kunnassa syntyneiden osuudella kuntalaisista. Tämä osuus oli vuonna 1997 suurin Kuhmossa, jonka väestöstä peräti 80 % oli syntyperältään kuhmolaisia. Pienin tämä suhde oli Kempeleessä, jonka asukkaista vain alle kolmannes oli syntynyt asuinkunnassaan.

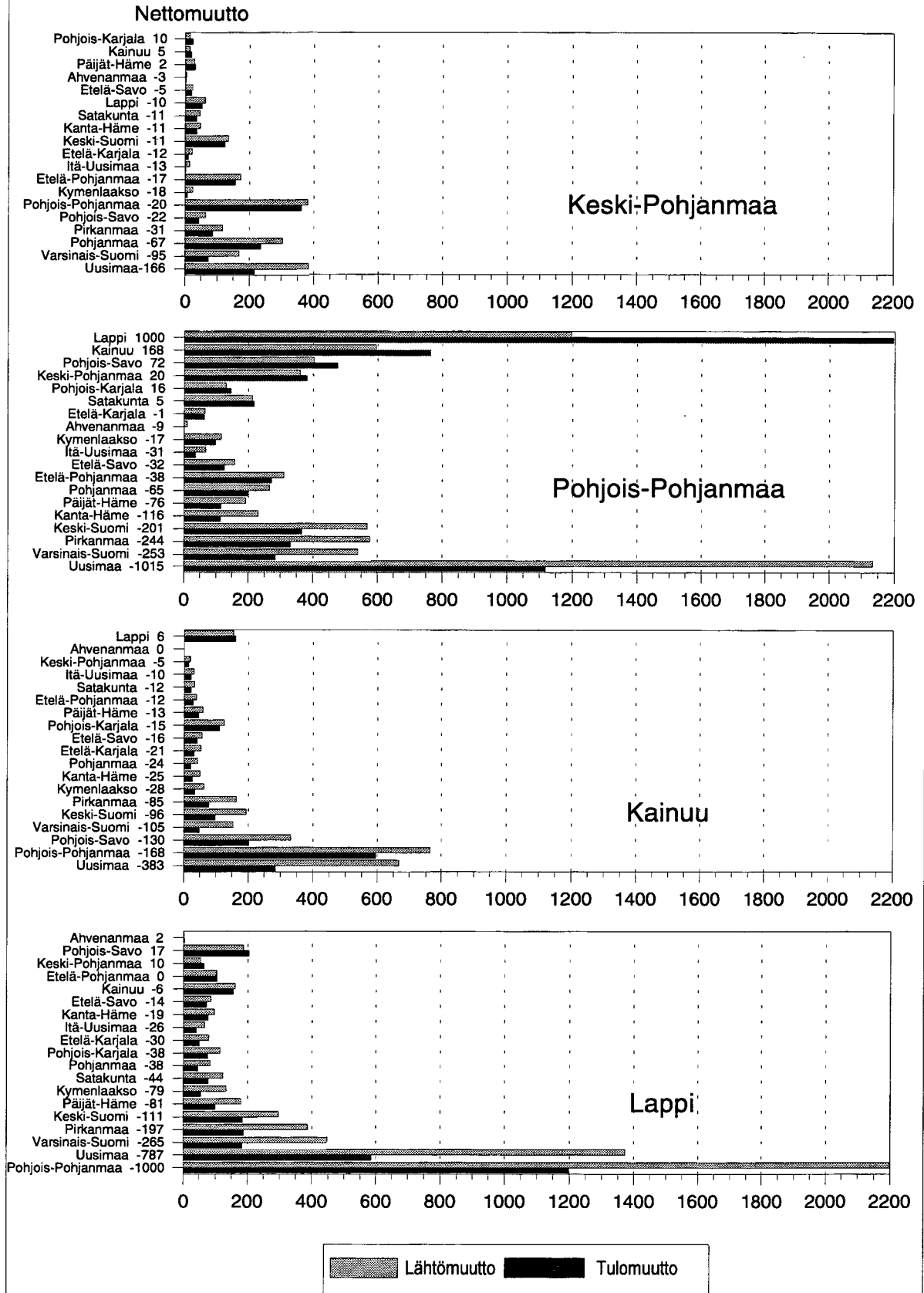
Kuva 15. Kuntien sisäinen muuttoliike maakunnittain 1990 – 1998.

Muuttotase kunnittain 1998

Kuva 16. Muuttotase kunnittain 1998.

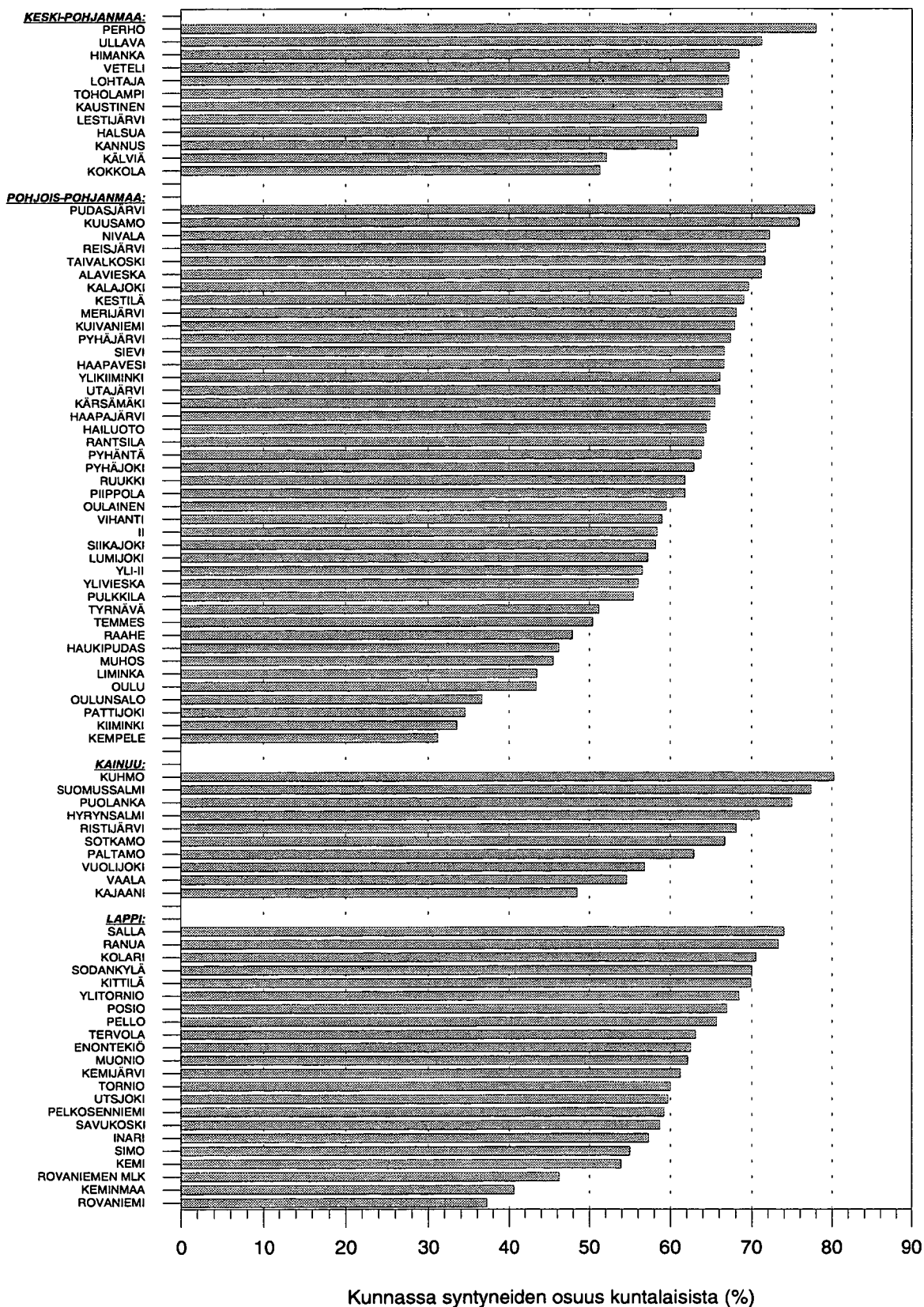
Maakuntien väliset muutot 1998

Lähde: TK/Väestötilastot

Kuva 17. Maakuntien väliset muutot 1998.

Syntyperäiset kuntalaiset 1997

Lähde: TK/Väestötillastot

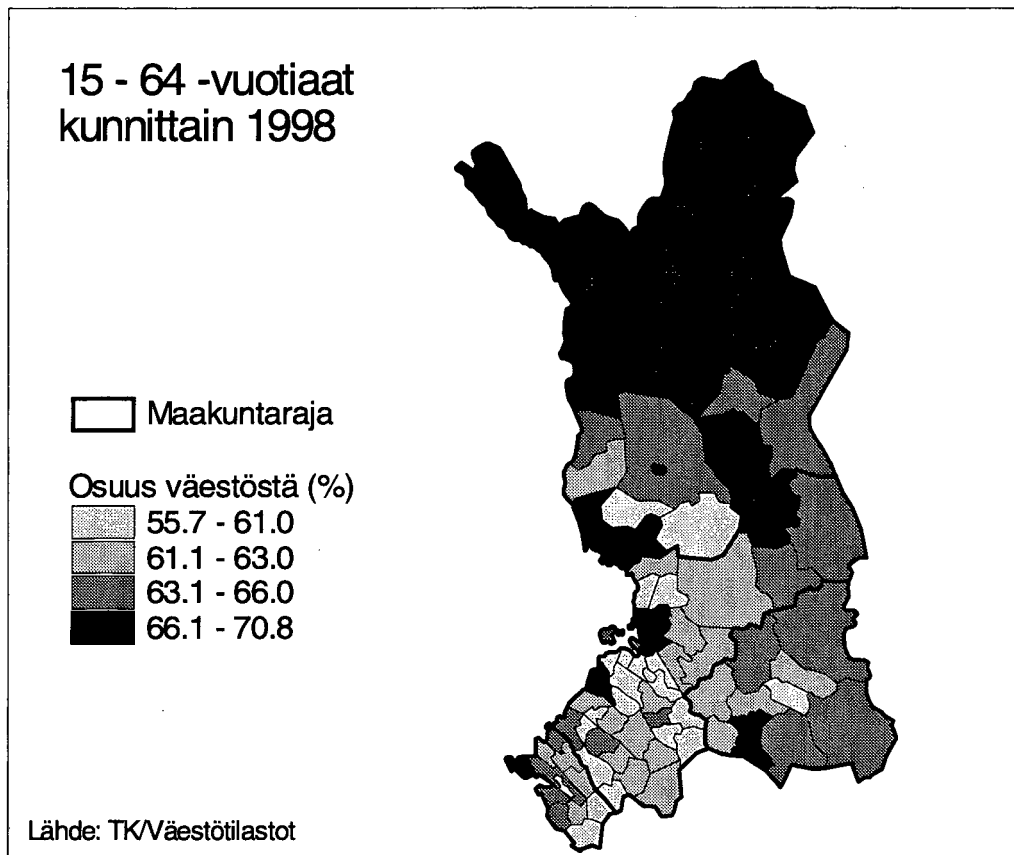
Kuva 18. Syntyperäiset kuntalaiset 1997.

Ikä- ja sukupuolirakenne

Lasten ja nuorten osuus on Pohjois-Pohjanmaalla suuri. Kainuussa ja Lapissa 20-34-vuotiaita on suhteellisesti selvästi vähemmän kuin koko maassa keskimäärin. Kunnista Oulunsalossa alle 15-vuotiaiden osuus on suurin ja yli 65-vuotiaiden osuus pienin. Vähiten nuoria on Hailuodossa, missä vanhimpiin ikäryhmiin kuuluvia on vastaavasti paljon. Eniten yli 65-vuotiaita on Ristijärvellä, yli neljännes koko väestöstä. Työikäisiä on eniten Raahessa ja vähiten Yli-Iissä.

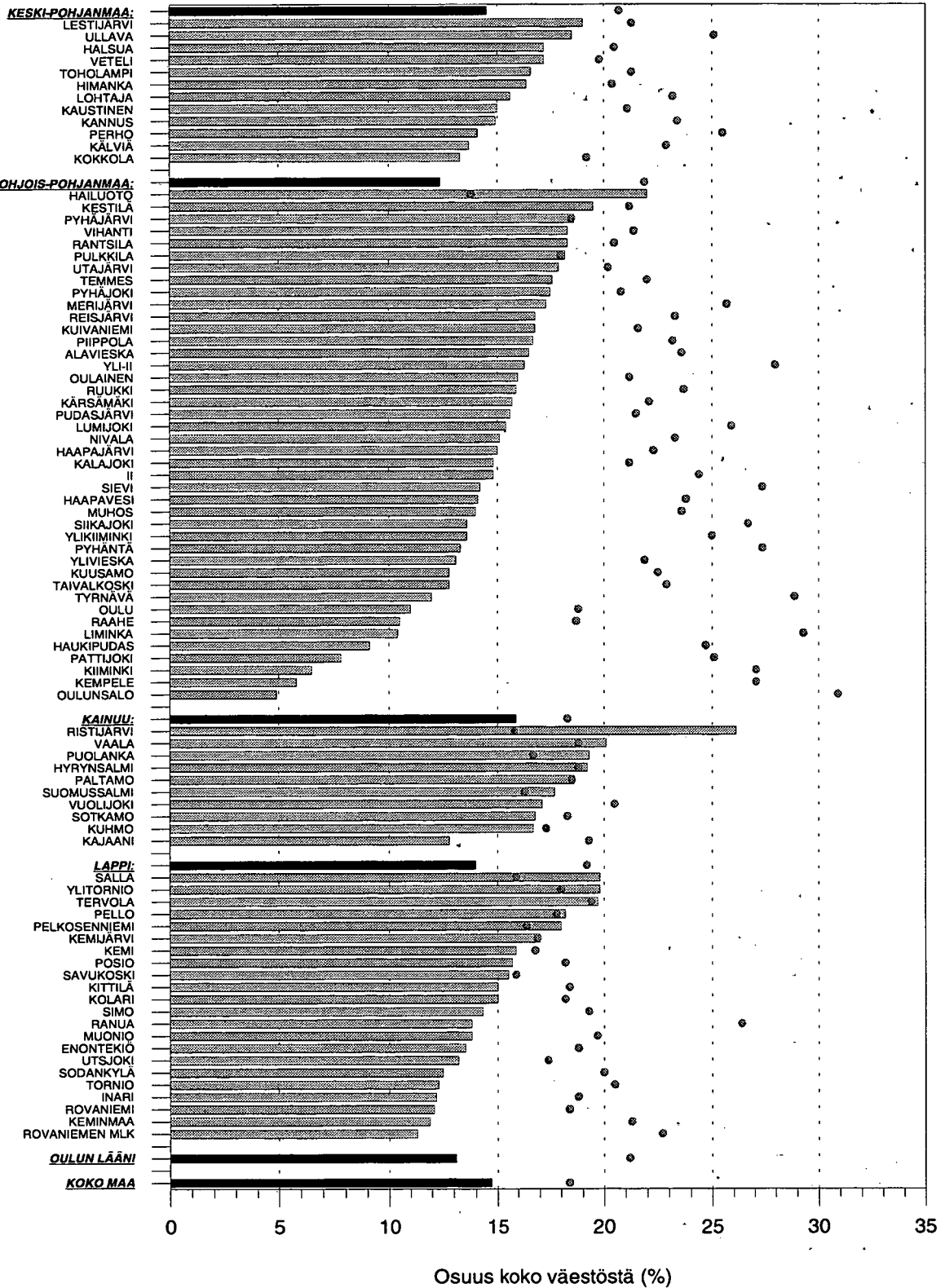
Vuonna 1998 väestön keski-ikä oli koko maassa 38,9 vuotta. Suomen maakunnista väestön keski-ikä oli alhaisin Pohjois-Pohjanmaalla (36,1 vuotta). Keski-Pohjanmaalla se oli 37,8, Kainuussa 39,6 ja Lapissa 38,4 vuotta. Kunnittaisessa tarkastelussa korkein keski-ikä oli Hailuodossa, 45,1 vuotta. Alhaisin se oli Oulunsalossa, alle 30 vuotta. Vuodesta 1996 vuoteen 1998 keski-ikä laski Sievissä ja pysyi samana Lumijoella. Muissa Pohjois-Suomen kunnissa se kasvoi. Utsjoella kasvu oli suurin, lähes 1,9 vuotta.

Suurin osa Pohjois-Suomen kunnista on sukupuolirakenteeltaan miesenemmistöisiä. Naiset ovat enemmistönä ainoastaan yhdeksässä kunnassa. Vähiten naisia tuhatta miestä kohti vuonna 1998 oli Ylikiimingissä, 841. Pohjois-Suomen naisvaltaisin kunta on Rovaniemi.

Kuva 19. 15 - 64 -vuotiaat kunnittain 1998.

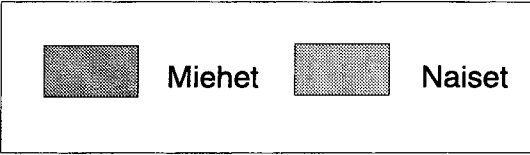
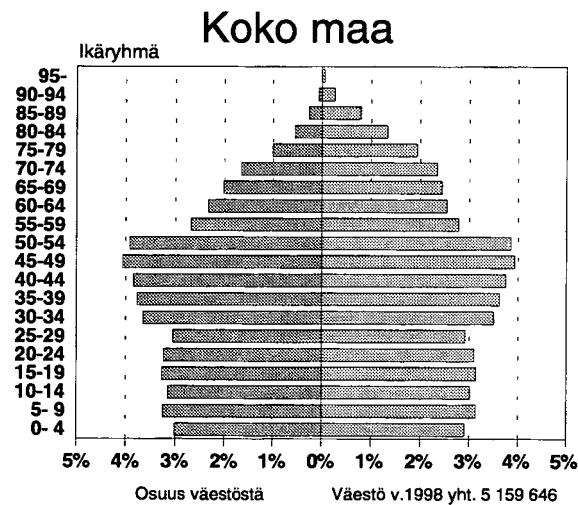
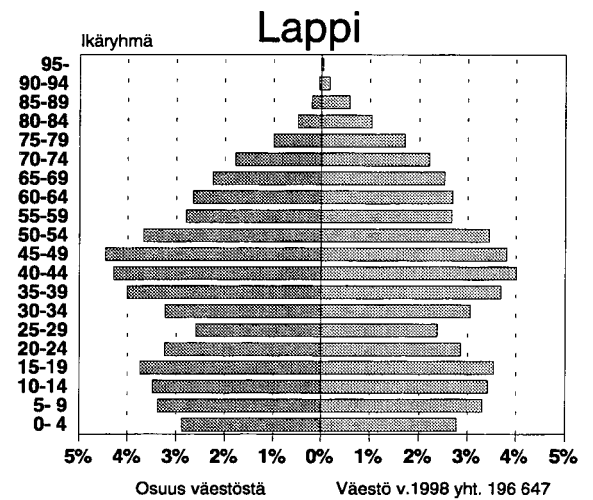
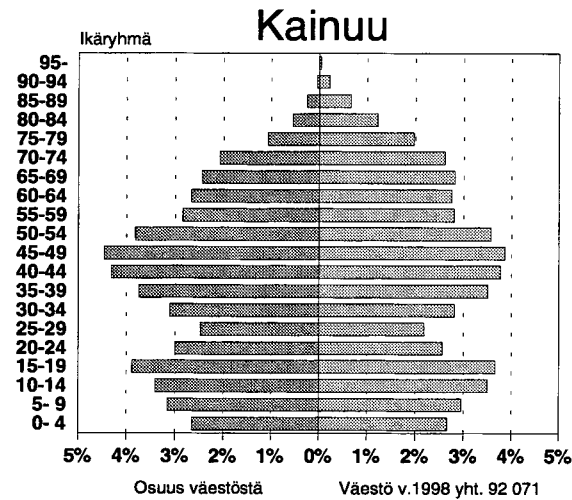
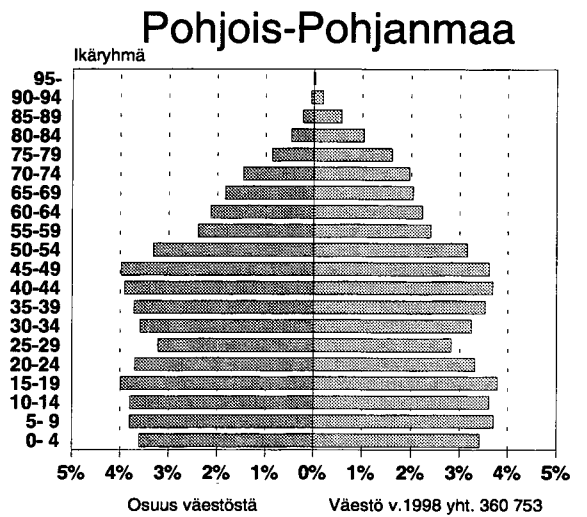
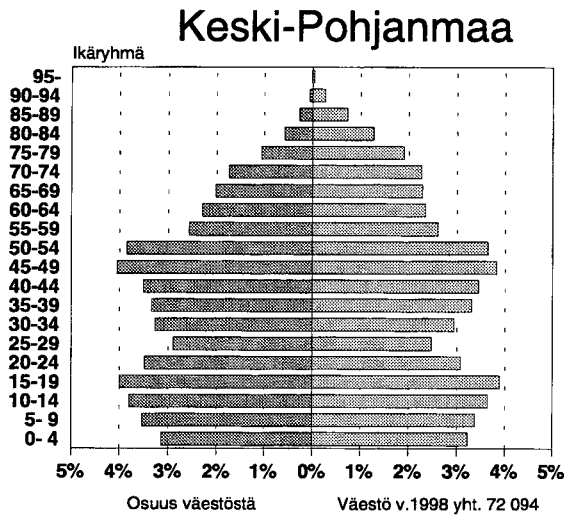
Yli 64- ja alle 15 -vuotiaat kunnittain 1998

Lähde: TK/Väestötilastot

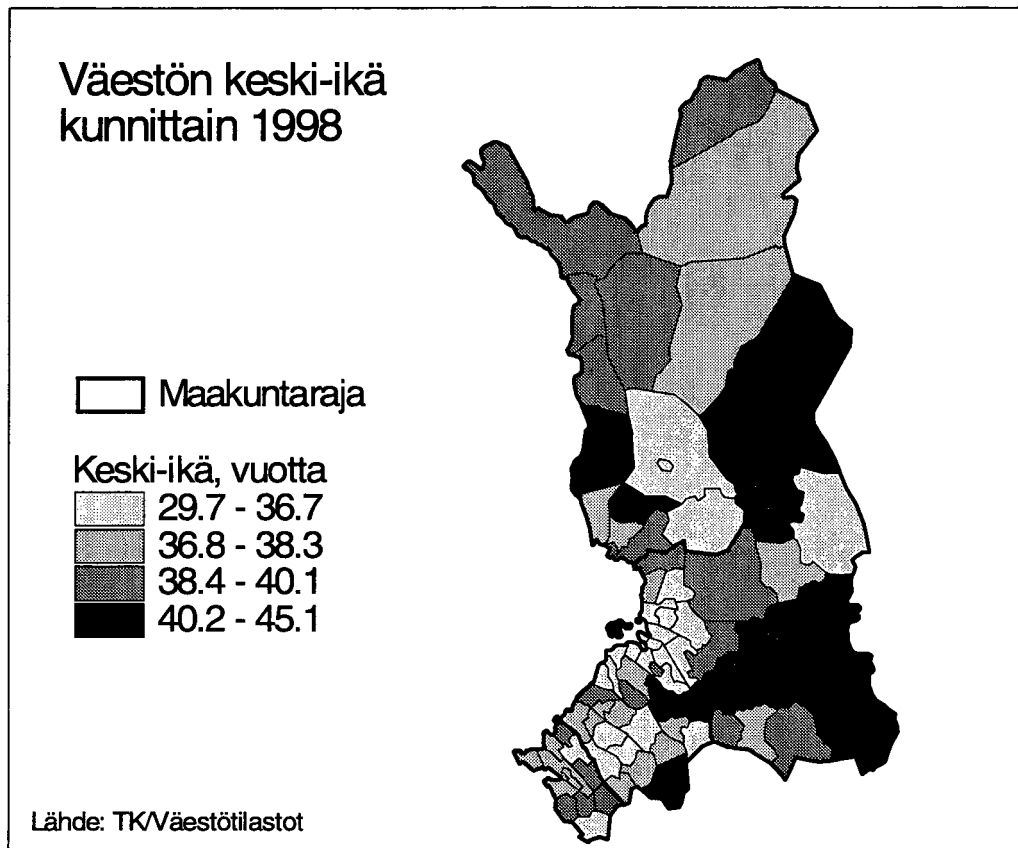
Kuva 20. Yli 64 – ja alle 15-vuotiaat kunnittain 1998.

Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 1998

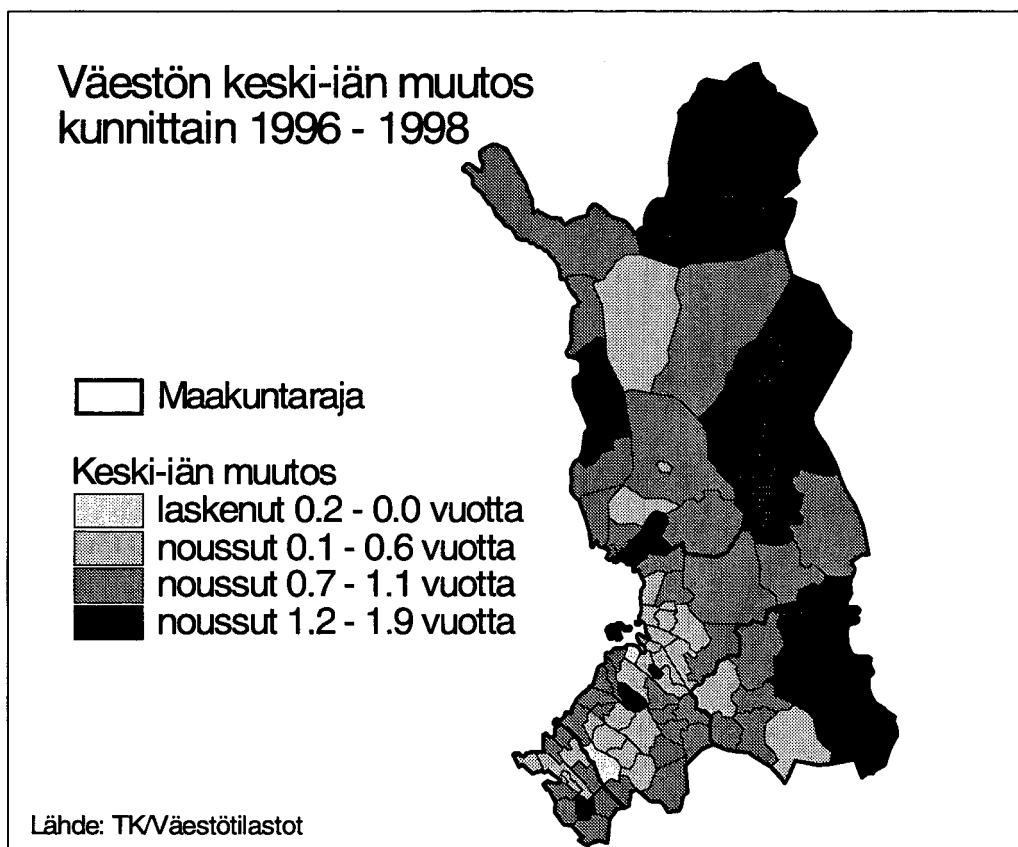

Lähde: TK/Väestötilastot

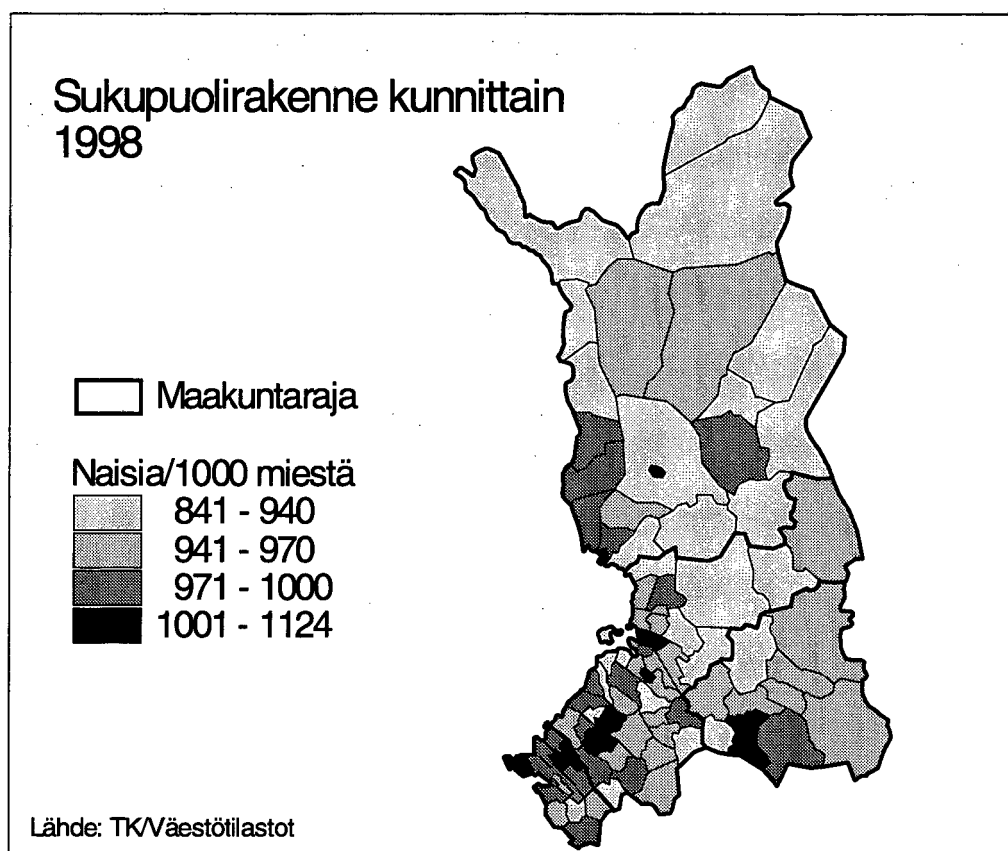
Kuva 21. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 1998.

Kuva 22. Väestön keski-ikä kunnittain 1998.

Kuva 23. Väestön keski-ian muutos kunnittain 1996 - 1998.

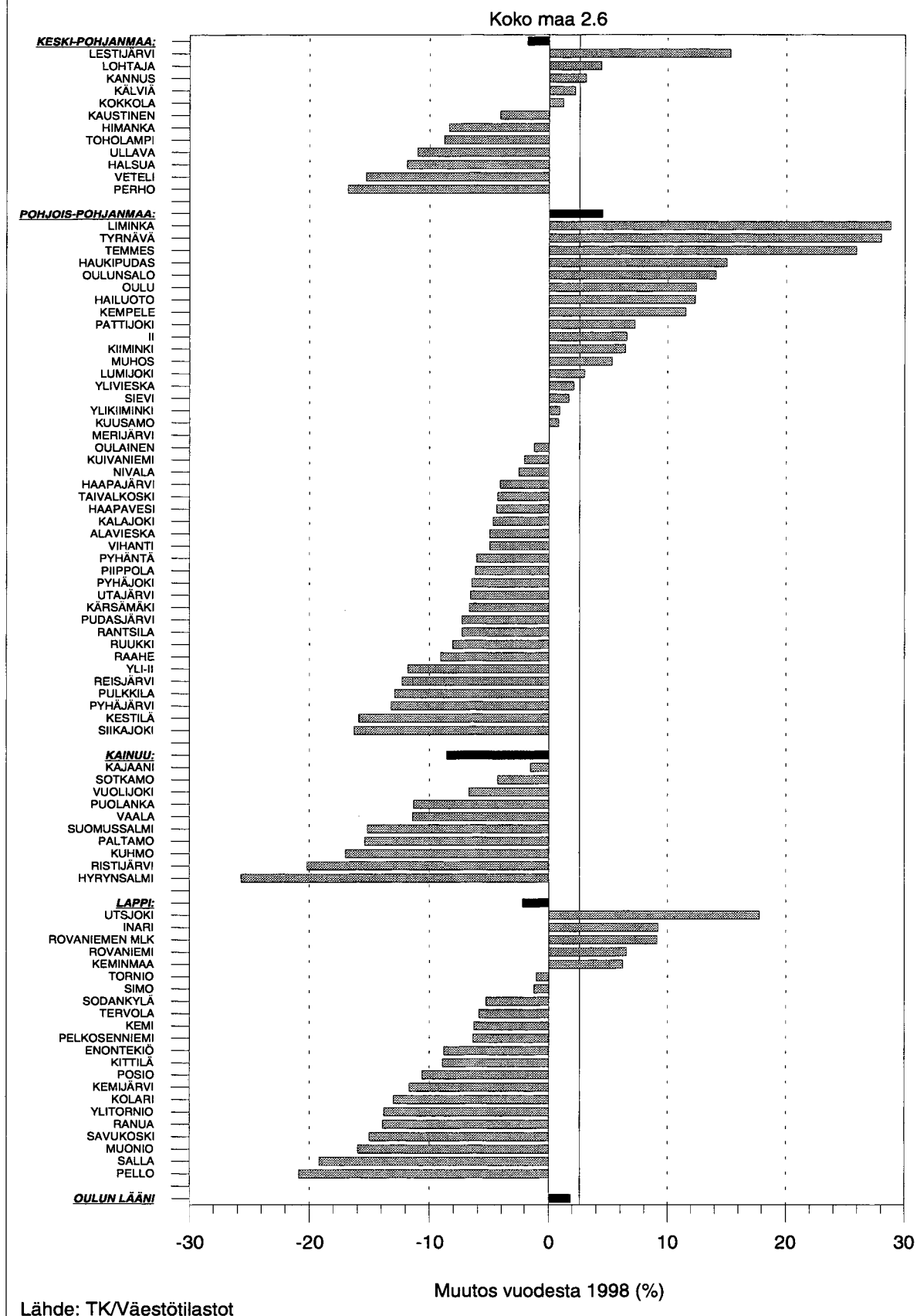
Kuva 24. Sukupuolirakenne kunnittain 1998.

Väestöennuste

Uusimman kunnittaisen väestöennusteen perusväkilukuna on käytetty vuoden 1997 väkilukua ja se on laadittu vuoden 1998 keväällä. Ennuste on laskettu käyttämällä ns. demografista komponenttimallia, jossa väestön tuleva määrä ja rakenne lasketaan ikäryhmittäisten syntyvyys-, kuolevuus- ja muuttokerrointen avulla. Kertoimet on laskettu viime vuosien väestönkehityksen perusteella.

Pohjois-Suomen kunnista Hyrynsalmi, Pello ja Ristijärvi menettävät ennusteen mukaan eniten väestöään vuoteen 2020 mennessä. Hyrynsalmella menetys on ennusteen mukaan yli neljännes. Limingalla, Tyrnävällä ja Temmeksellä väkimäärä vastaavasti kasvaa ennusteen mukaan yli neljänneksellä vuoteen 2020 mennessä.

Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020

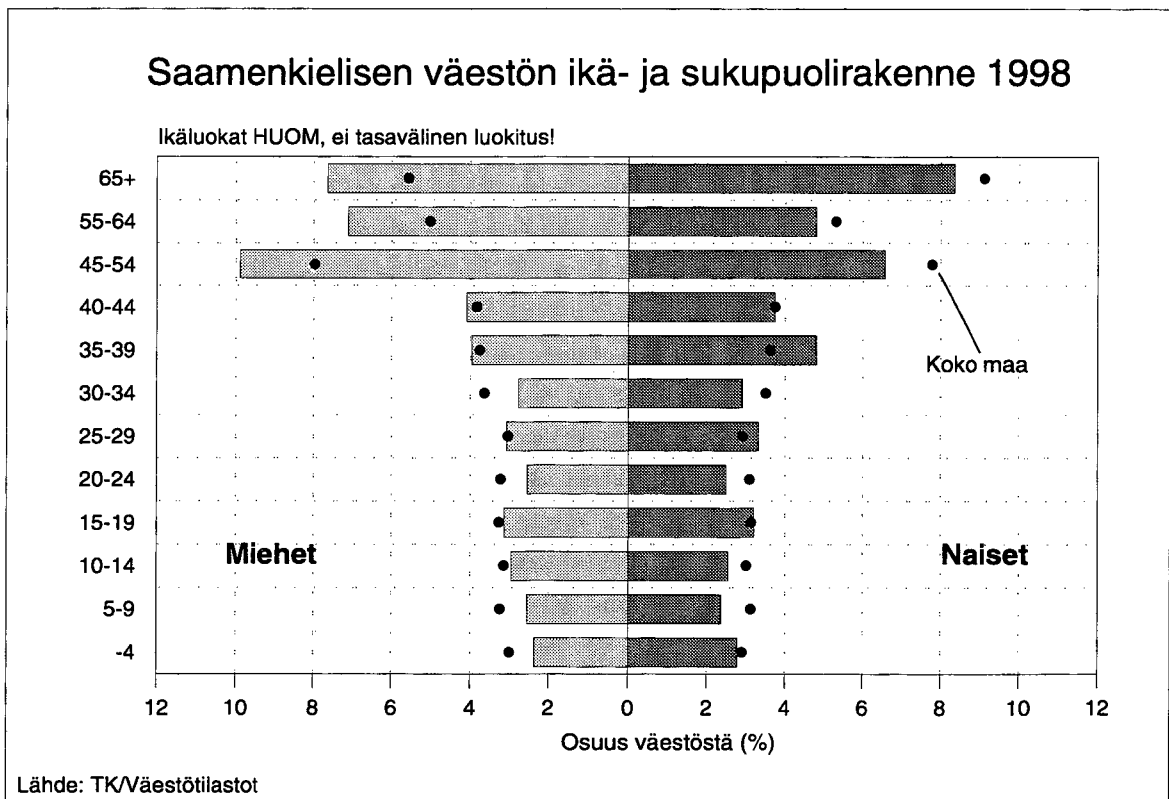
Kuva 25. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020.

Saamelaiset

Suomessa saamelaiseksi katsotaan henkilö, joka itse pitää itseään saamelaisena, edellyttäen, että hän itse tai hänen vanhemmistaan taikka isovanhemmistaan ainakin yksi on oppinut saamen kielen ensimmäisenä kielenään. Suomessa on käytössä kolme saamen kieltä: pohjoissaame, inarinsaame ja koltansaame. Saamen kielen virallista asemaa ja käyttöä säädellään Suomessa lailla. Saamelaisten kotiseutualueella saamenkielisillä opilailla on oikeus saada saamenkielistä kouluopetusta.

Suomessa saamelaisia on yli 7 000 henkeä. Heistä yli 4 000 asuu Suomen pohjoisimmassa osassa sijaitsevalla kotiseutualueella, yli 2 000 muualla Suomessa ja loput ulkomailla. Saamelaisten kotiseutualueeseen kuuluvat Enontekiön, Inarin ja Utsjoen kunnat sekä Sodankylän kunnan pohjoisosa. Utsjoen kunnassa saamelaiset ovat enemmistönä, muualla vähemmistönä. (Lähde: Saamelaiskäräjien internet-sivut: <http://netti.fi/~samedigg>)

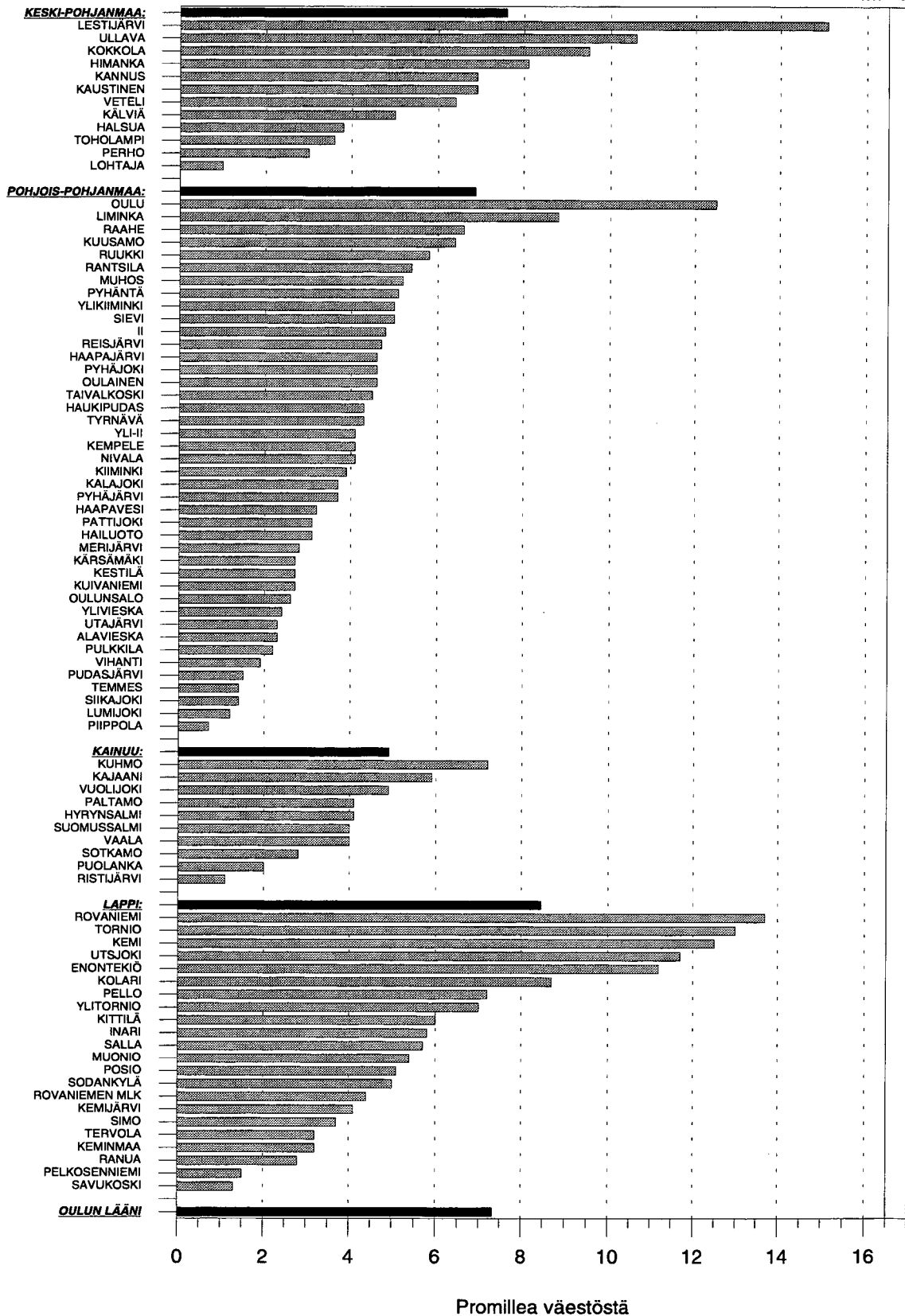
Vuonna 1998 koko maassa oli 1 688 saamenkielistä ja heistä valtaosa asui Lapissa. Heistä 52 % oli miehiä. Yli 45 -vuotiaiden saamenkielisten miesten osuus on suurempi kuin koko maan väestössä yleensä. Nuorempien ikäluokkien osuus on vastaavasti hieman pienempi kuin koko maassa keskimäärin.

Kuva 26. Saamenkielisen väestön ikä- ja sukupuolirakenne 1998.

Ulkomaalaiset kunnittain 1998

Koko maa 16.5

Lähde: TK/Väestötillastot

Promillea väestöstä

Kuva 29. Ulkomaalaiset kunnittain 1998.

ELINKEINOELÄMÄ

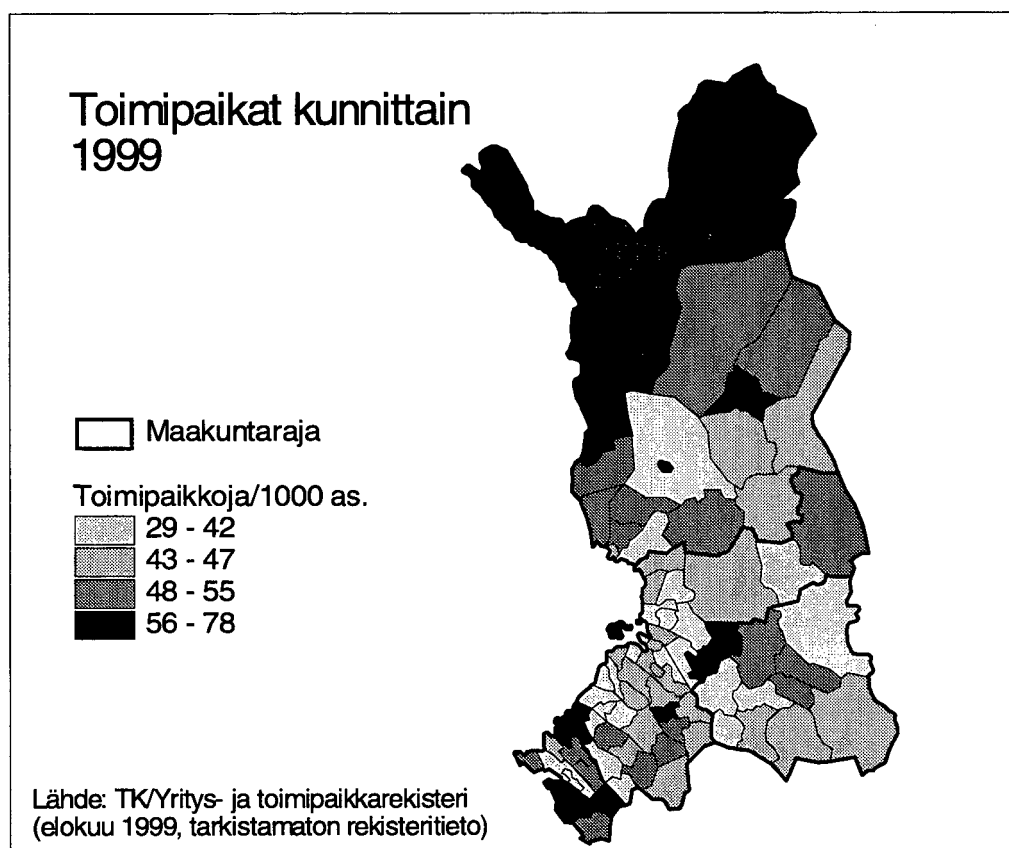
Yritysten toimipaikat

Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan elokuussa 1999 oli katsauksen tarkastelualueella 34 401 yritysten toimipaikkaa. Näistä 16 062 sijaitsi Pohjois-Pohjanmaalla. Keski-Pohjanmaalla toimipaikkojen määrä oli 3 836, Kainuussa 4 033 ja Lapissa 10 470. Rekisteri kattaa kaikki yritykset, yhteisöt ja yksityiset elinkeinoharjoittajat, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia tai toimivat työnantajina lukuun ottamatta julkisia viranomaisia.

Toimialoista tukku- ja vähittäiskaupan toimipaikkoja on kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa eniten. Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimus- sekä liike-elämän palveluiden osuus on kaikissa maakunnissa pienempi kuin koko maassa keskimäärin.

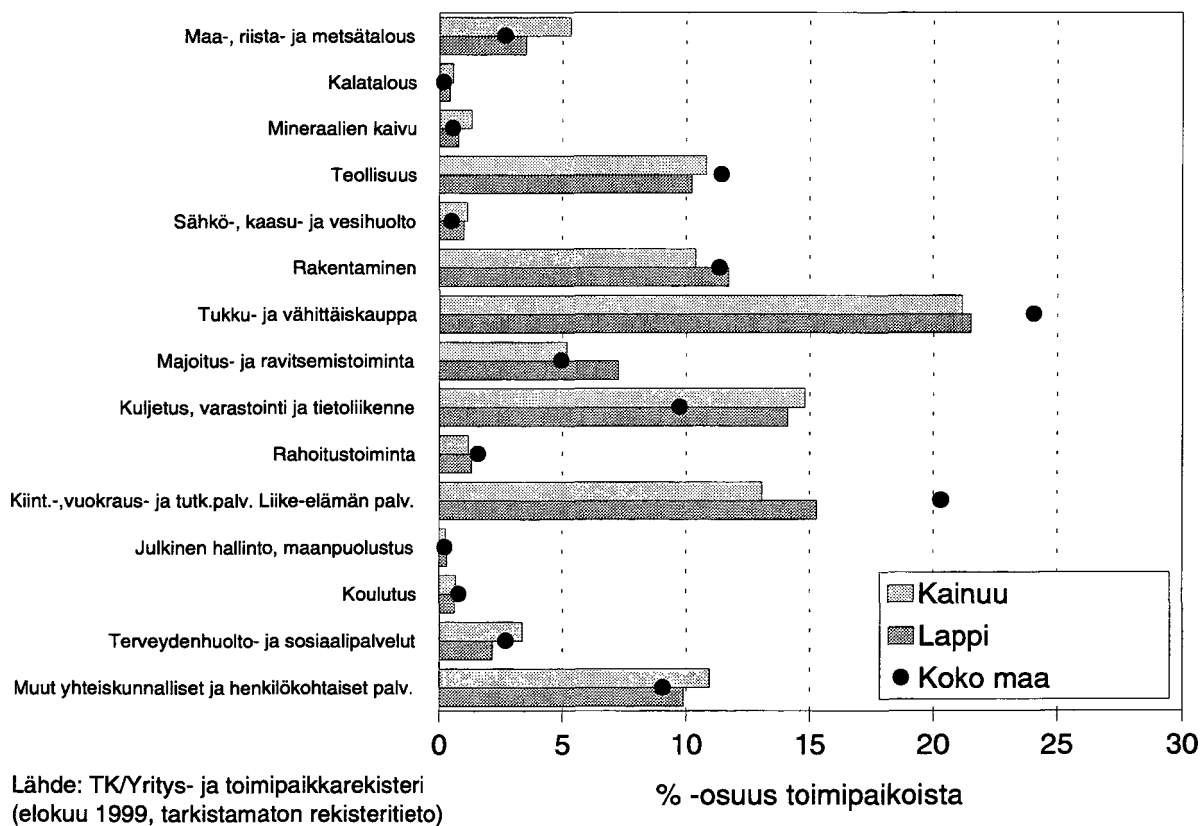
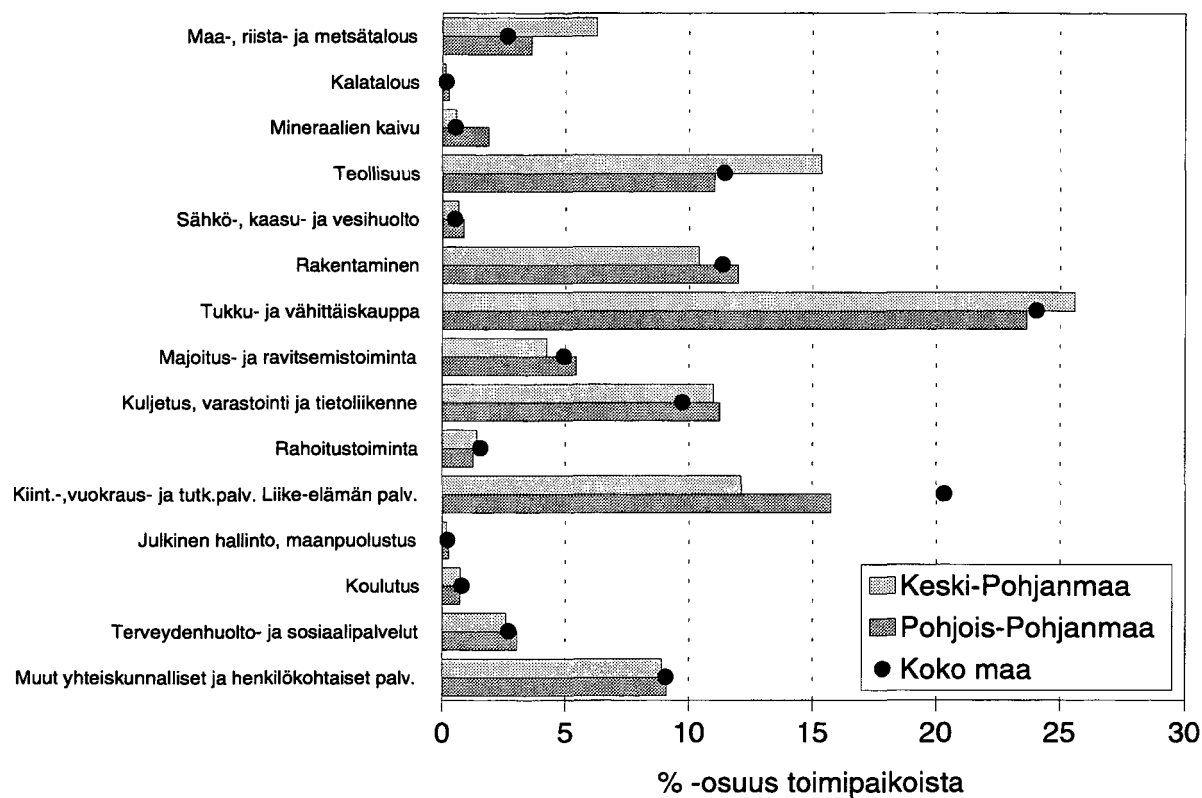
Kunnittaisessa tarkastelussa toimipaikkoja oli tuhatta asukasta kohti eniten Lapin pohjoisissa kunnissa. Suhteellisesti vähiten toimipaikkoja oli Merijärvellä ja Pattijoella.

Vuodesta 1994 vuoteen 1997 toimipaikkojen lukumäärä kasvoi eniten Lumijoella, Pyhäjärvellä ja Kärsämäellä, yli 50 %. Vastaavana aikana Paltamossa, Pulkkilassa, Merijärvellä ja Hailuodossa toimipaikkojen lukumäärä väheni yli 10 %. Toimipaikkojen liikevaihto kasvoi vastaavana aikana yli 80 % Kiimingissä, Rovaniemen maalaiskunnassa ja Lestijärvellä. Liikevaihto väheni vastaavasti eniten Vaalassa ja Siikajoella. Siikajoella myös toimipaikkojen henkilöstön määrä väheni suhteellisesti eniten. Halsualla henkilöstö kasvoi eniten, yli 150 %.

Kuva 30. Toimipaikat kunnittain 1999.

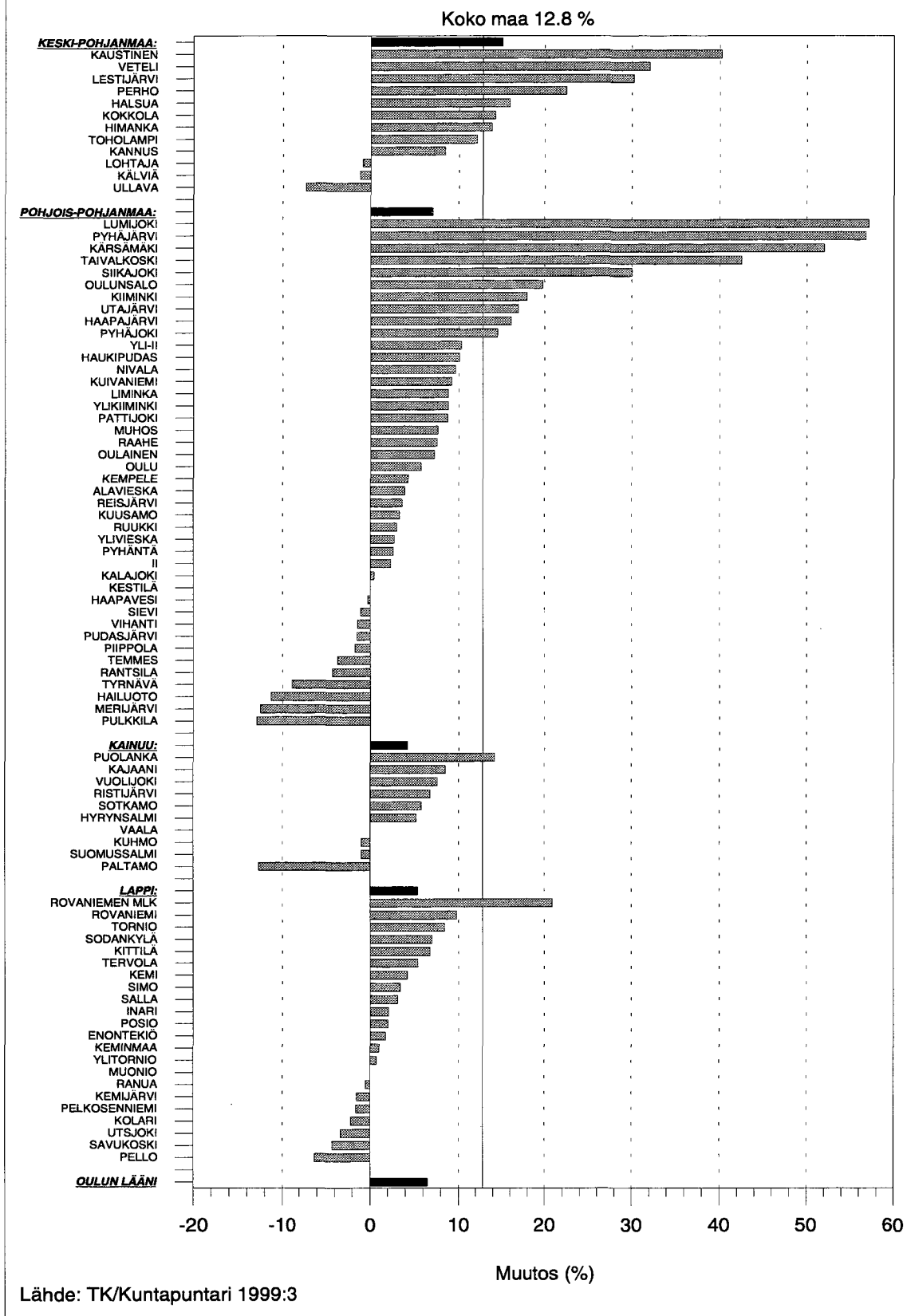
Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri (elokuu 1999, tarkistamaton rekisteritieto)

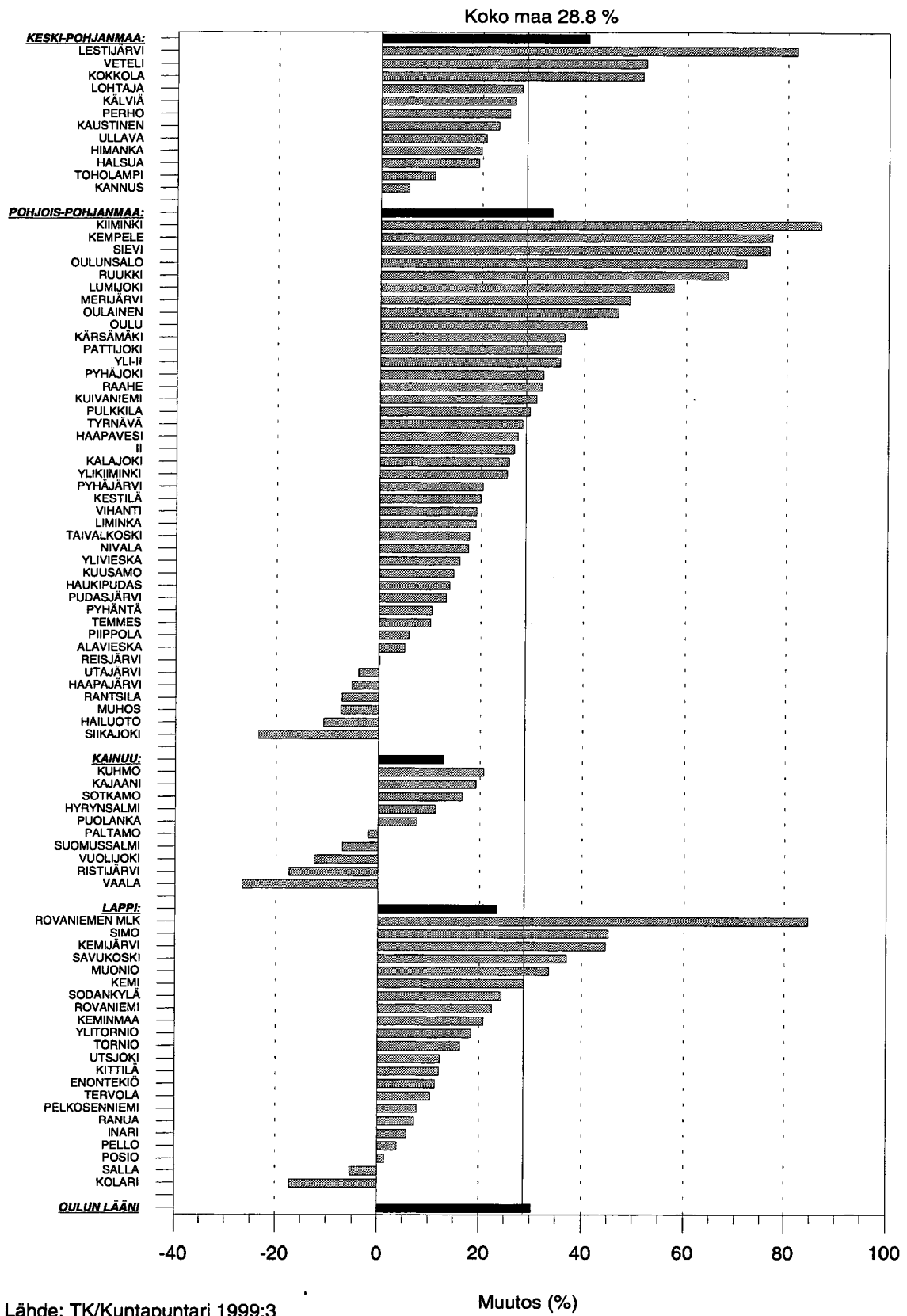
Kuva 31. Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999.

Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1994 - 1997

Kuva 32. Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1994 - 1997.

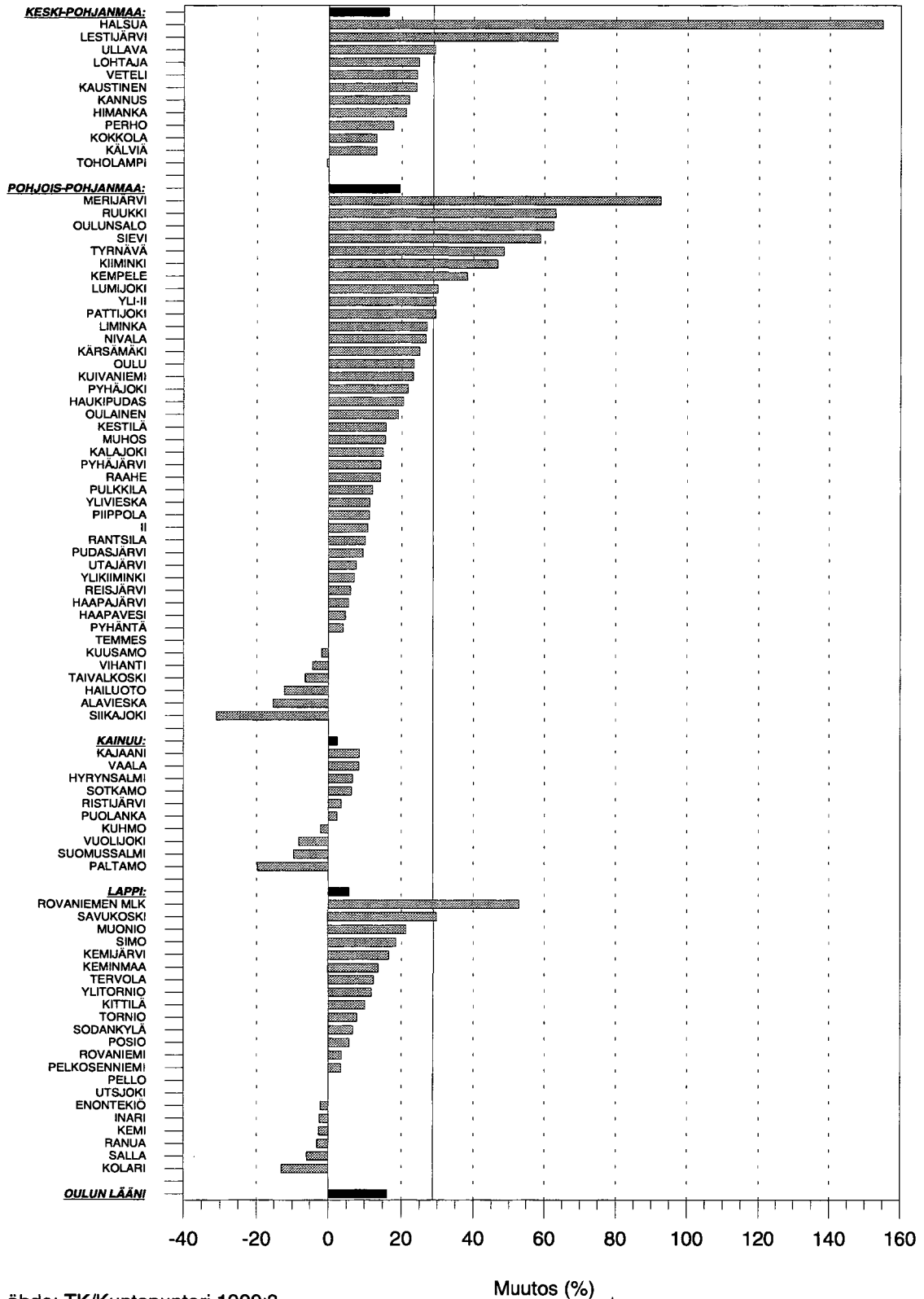
Toimipaikkojen liikevaihdon muutos kunnittain 1994 - 1997

Kuva 33. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos kunnittain 1994 - 1997.

Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 1994 - 1997

Koko maa 12.6 %

Lähde: TK/Kuntapuntari 1999:3

Muutos (%)

Kuva 34. Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 1994 - 1997.

Elinkeinorakenne

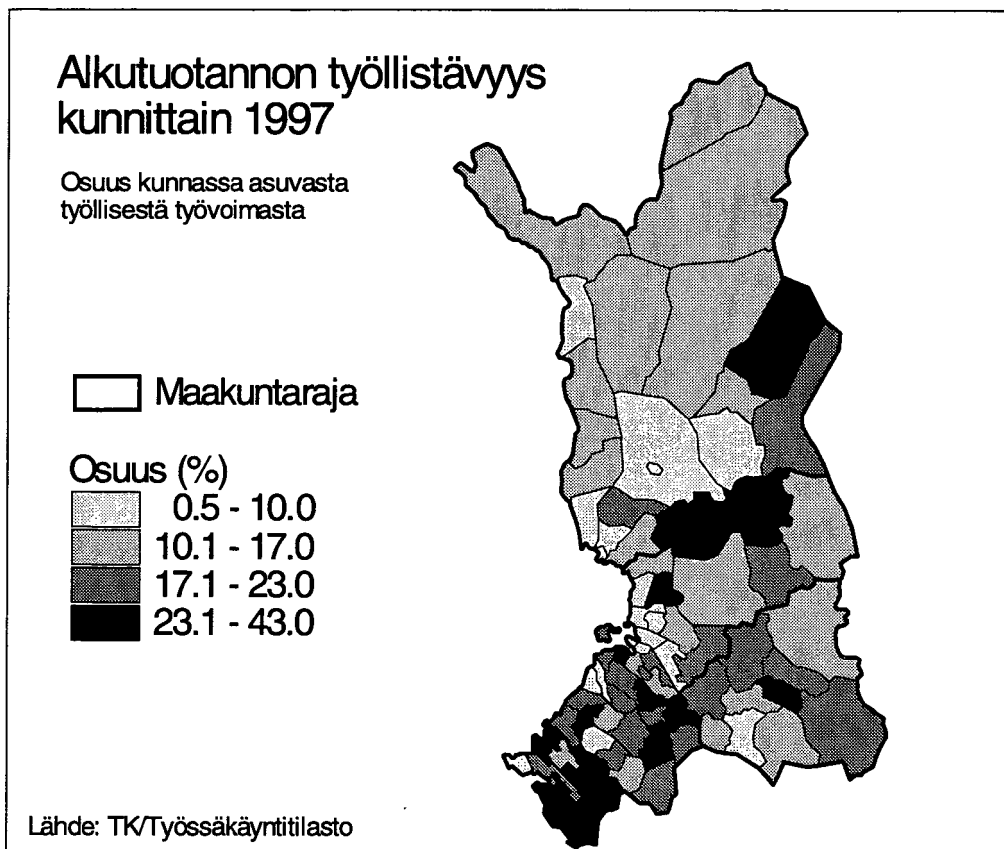
Suomea 1990-luvun alussa koetelleella lamalla oli vaikutuksensa työllisten määrään. Varsinkin palveluissa ja jalostuksessa työpaikkojen väheneminen oli voimakasta. Vuonna 1993 tämä väheneminen kuitenkin pysähtyi. Alkutuotannossa työpaikkojen määrän lasku on ollut suhteellisen tasaista koko tarkastelujakson ajan (1987 – 1997).

Tarkemmalla toimialajaotuksella teollisuuden työllistävyys oli vuonna 1997 suurin Pohjois-Pohjanmaalla, jossa useampi kuin joka viides työllinen toimi sen piirissä. Koko maassa ja Keski-Pohjanmaalla teollisuuden työllistävyys oli hieman alhaisempi. Kainuussa ja Lapissa terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden piirissä toimi suhteellisesti eniten työllisistä.

Alkutuotanto

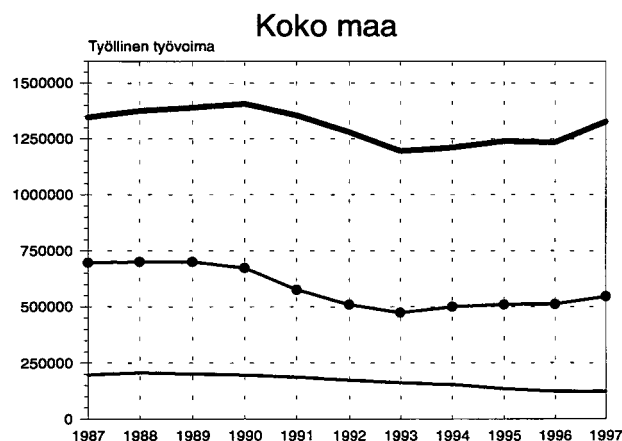
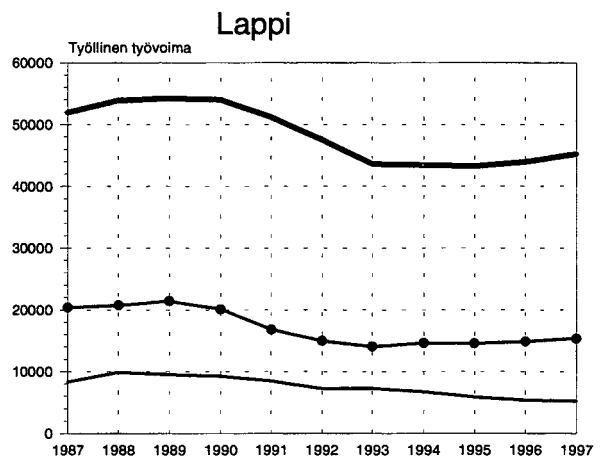
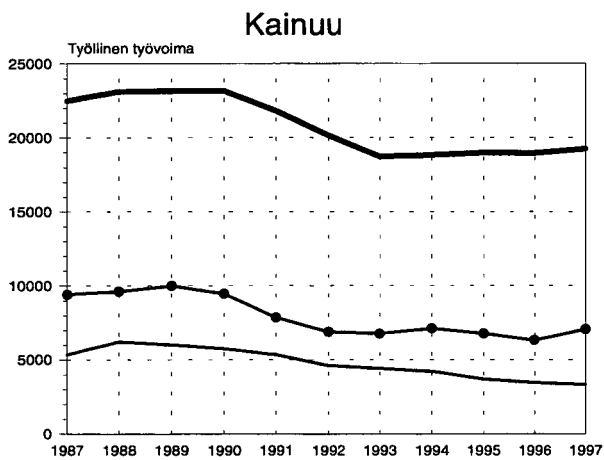
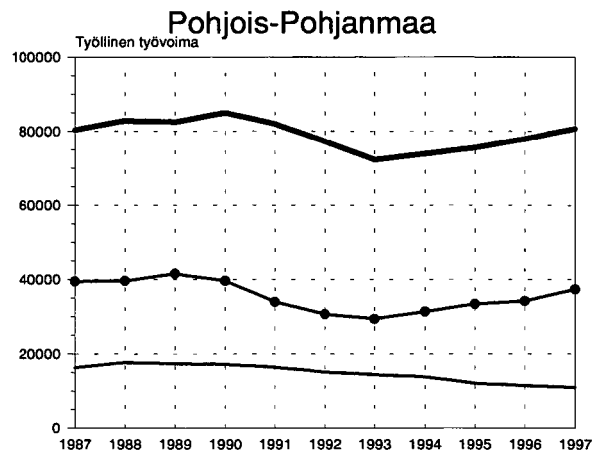
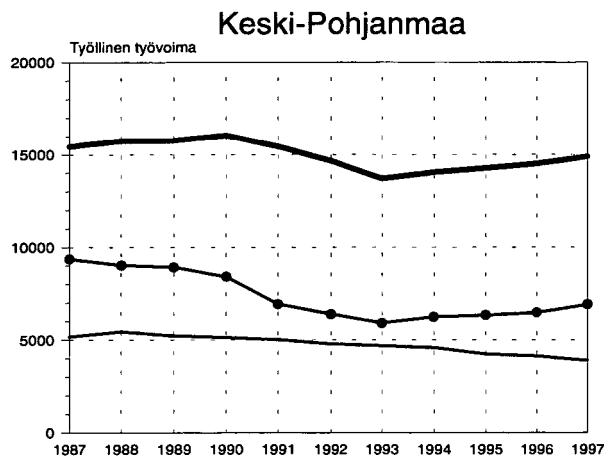
Alkutuotannon työllistävyys oli vuonna 1997 suurin Ullavassa, jossa 43 % työllisistä toimi sen piirissä. Vähäisin sen osuus oli Kemissä, Oulussa ja Raahessa. Kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa alkutuotannon osuus oli suurempi kuin koko maassa keskimäärin.

Pohjois-Suomessa suurimmat keskimääräiset peltoalat olivat vuonna 1997 Tynävellä ja Lumijoella. Pienimmät peltoalat olivat Utsjoella, Enontekiöllä ja Savukoskella. Tilojen metsäalat olivat keskimäärin suurimmat Kittilässä ja Sallassa, pienimmät Kempeleessä ja Nivalassa. Verotettavat tulot tilaa kohti olivat suurimmat Oulussa, yli 222 000 markkaa. Toiseksi korkeimmat tulot tilaa kohti olivat Tynävellä, yli 190 000 markkaa. Pienimmät tulot olivat Utsjoella ja Taivalkoskella. Maatilatalouden keskimääräiset velat tilaa kohti olivat suurimmat Siikajoella ja Pellossa, pienimmät Haukiputaalla.

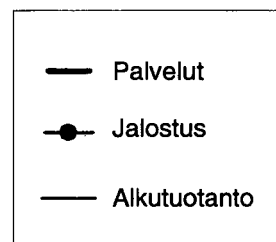

Kuva 35. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1997.

Työllinen työvoima maakunnittain 1987 - 1997

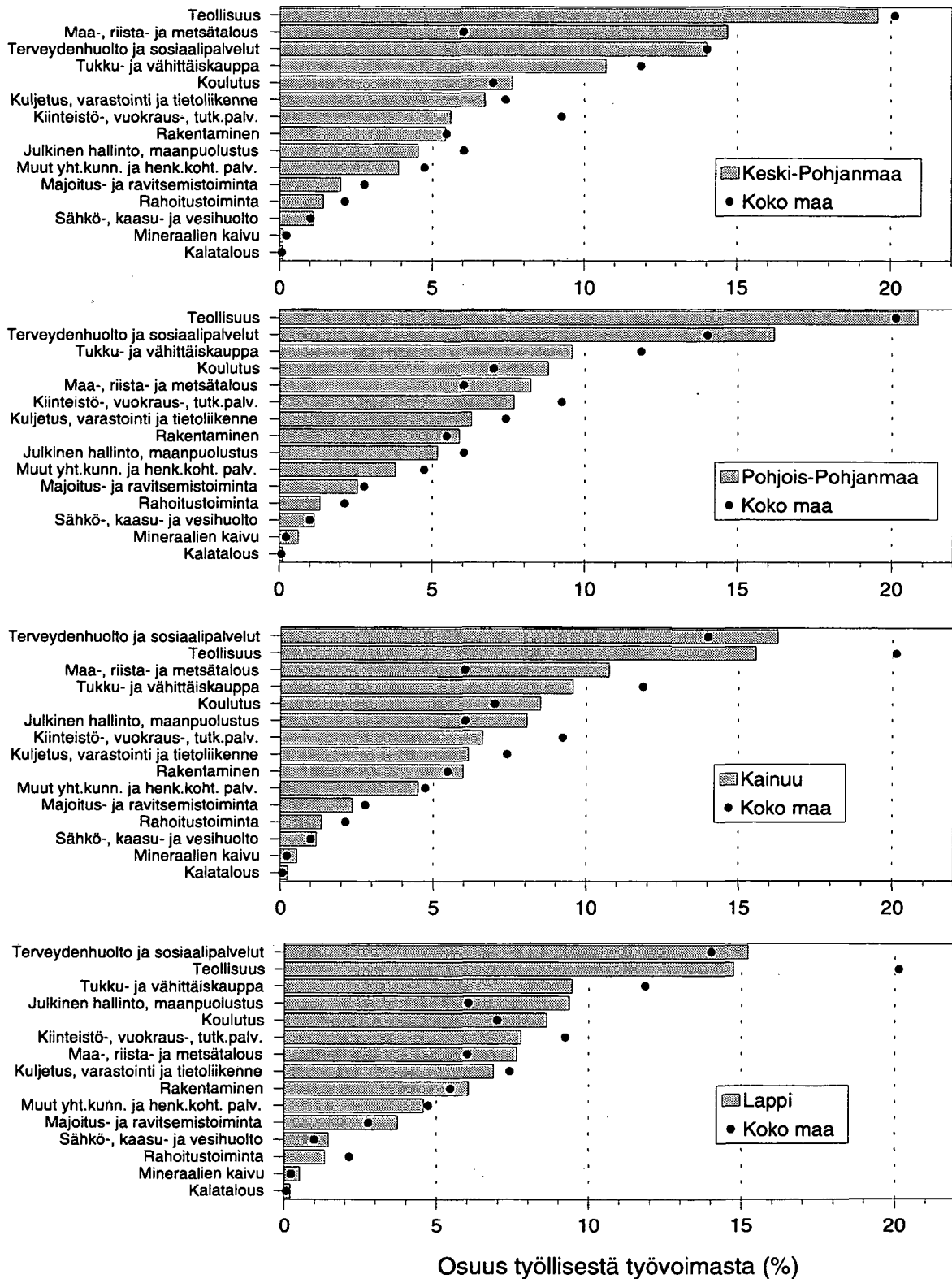
Huom! Erilaiset asteikot

Lähde: TK/Työssäkäyntitilastot

Kuva 36. Työllinen työvoima maakunnittain 1987 – 1997.

Elinkeinorakenne maakunnittain 1997

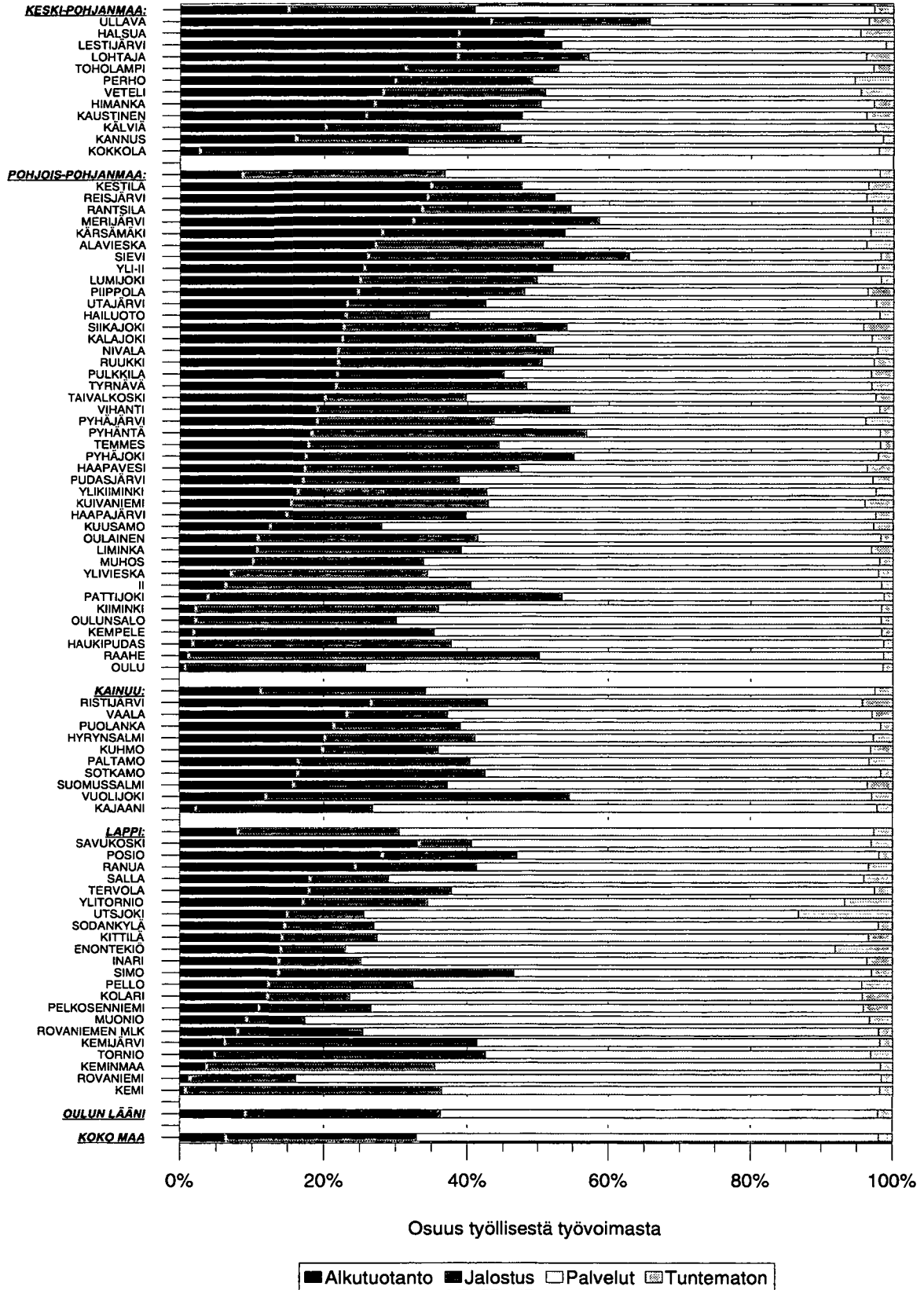

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto

Kuva 37. Elinkeinorakenne maakunnittain 1997.

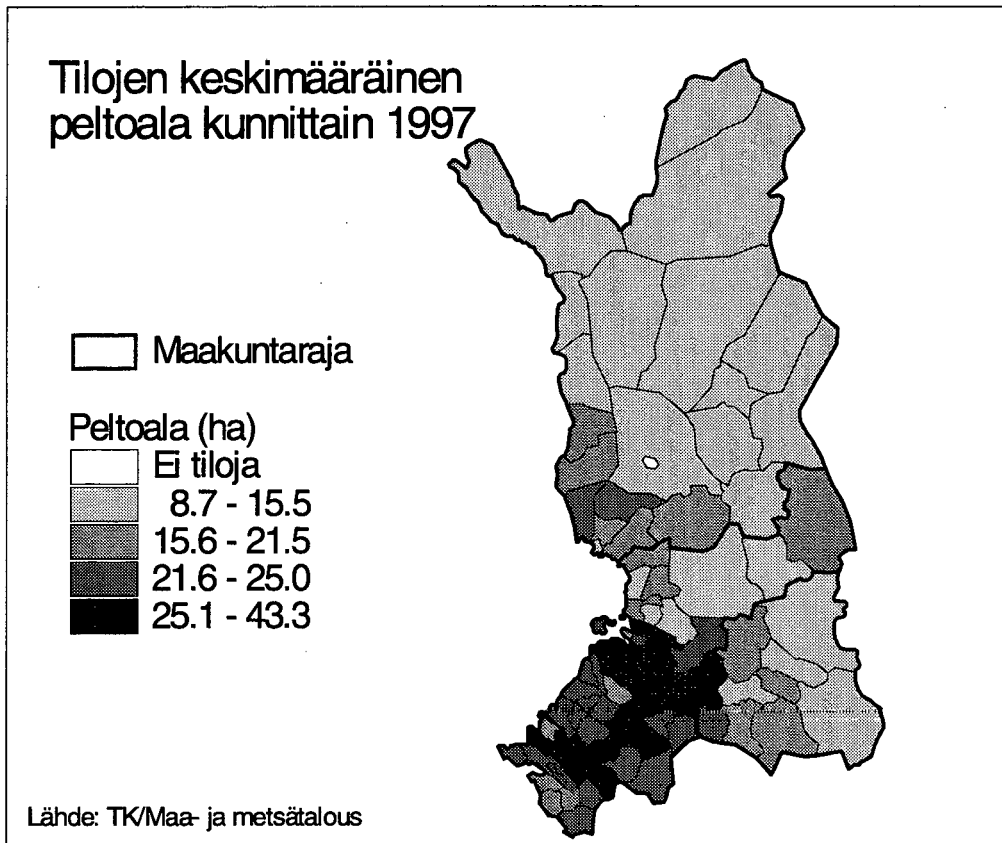
Elinkeinorakenne kunnittain 1997

Kunnat järjestetty alkutuotannon mukaan

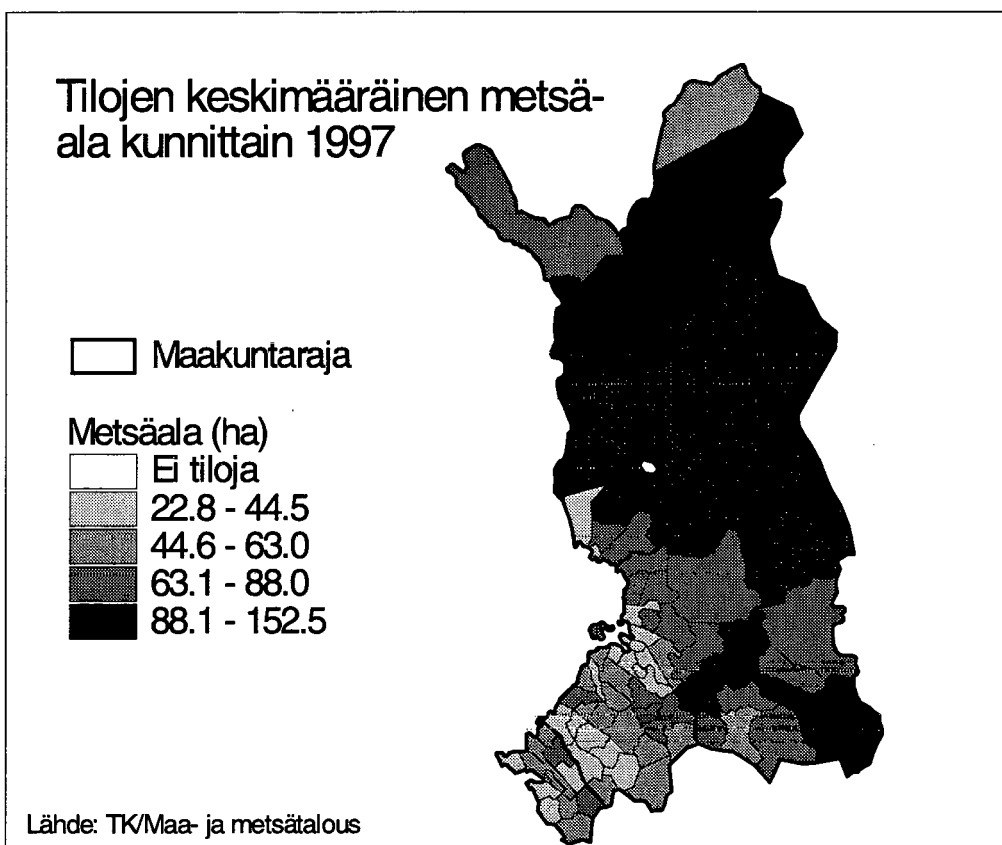

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto

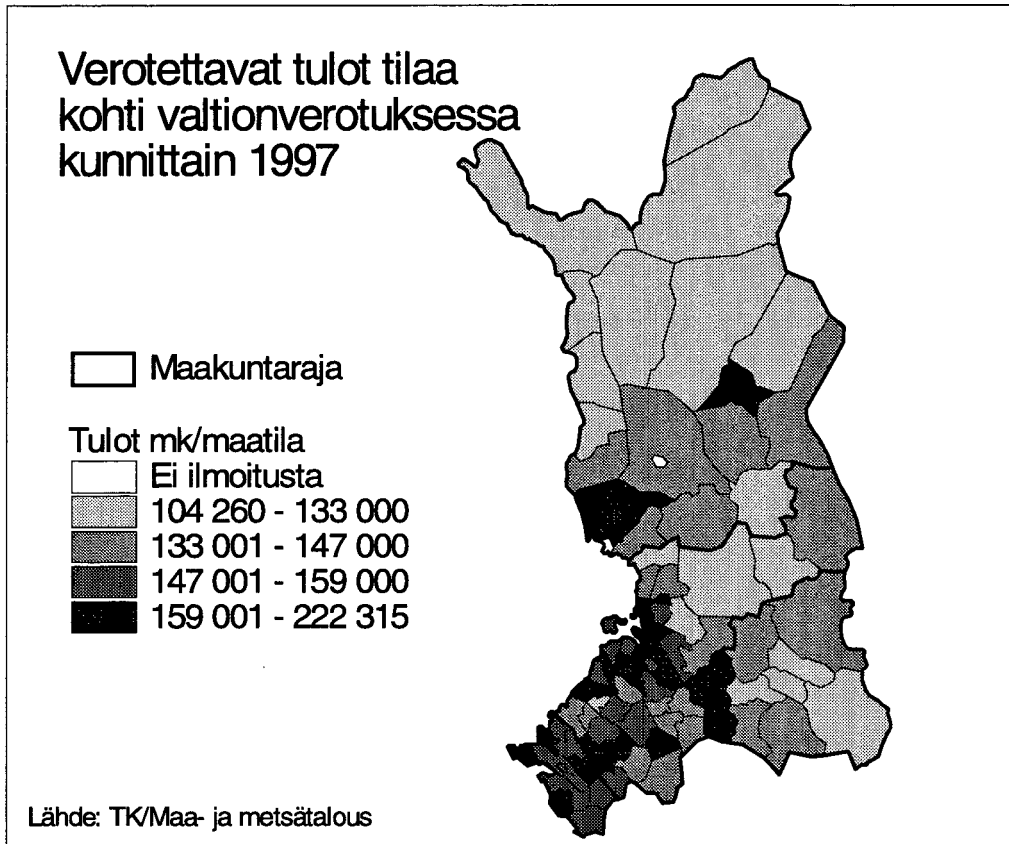
Kuva 38. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty alkutuotannon mukaan.

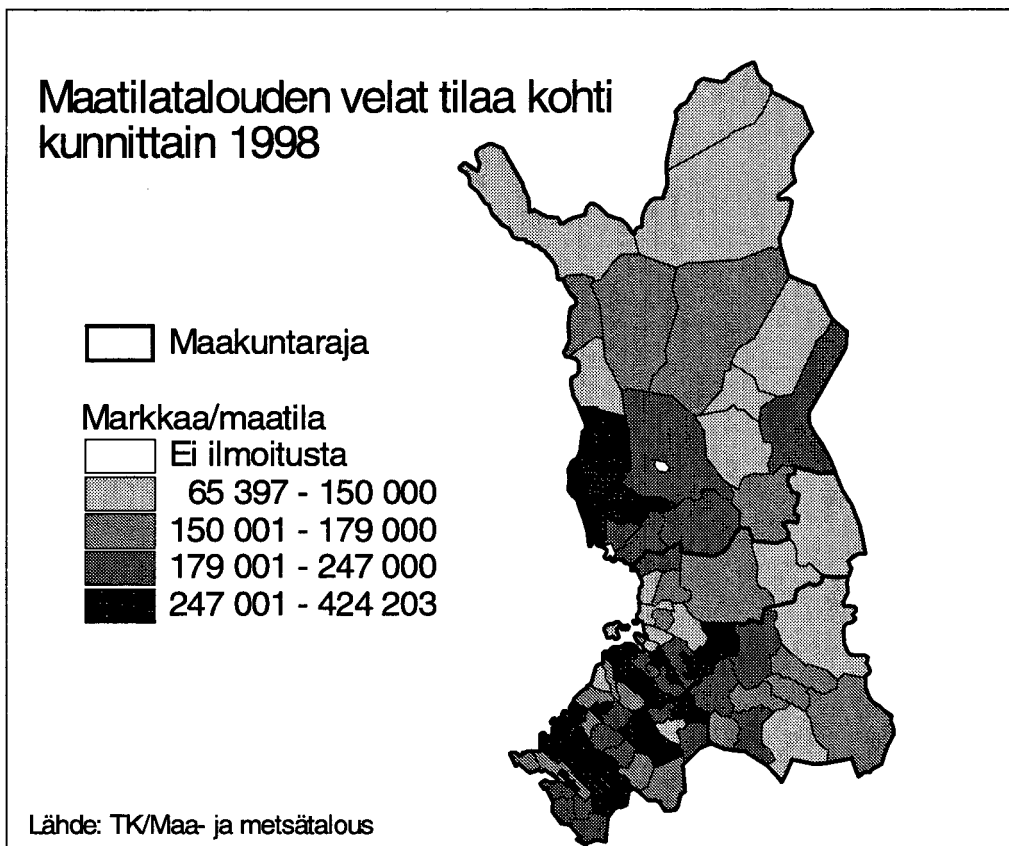
Kuva 39. Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 1997.

Kuva 40. Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 1997.

Kuva 41. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 1997.

Kuva 42. Maatilatalouden velat tilaa kohti kunnittain 1997.

Jalostus

Vuonna 1997 jalostuselinkeinojen työllistävyys oli suhteellisesti suurin Pattijoella, Raahessa ja Vuolijoella, joissa yli 40 % työllisistä työskenteli niiden piirissä. Pattijoella lähes joka toinen työllinen sai elantonsa teollisuudesta. Yleensäkin jalostuksen merkitys on suuri rannikkokunnissa. Suhteellisesti vähiten jalostus työllisti Savukoskella ja Muoniossa asuvia.

Kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa puutavaran ja puutuotteiden valmistusta sekä elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuutta on suhteellisesti enemmän kuin koko maassa keskimäärin. Pohjois-Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa puutavaran ja puutuotteiden valmistus onkin suurin yksittäinen teollisuuden toimiala toimipaikkojen lukumäärällä mitattuna. Keski-Pohjanmaalla eniten toimipaikkoja on tekstiilien ja vaatteiden valmistuksessa, koko maassa taas perusmetallien ja metallituotteiden valmistuksessa. Tiedot perustuvat Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin elokuun 1999 poikkeileikkaustietoihin.

Vuonna 1997 suurin teollisuudenala jalostusarvolla mitattuna oli Pohjois-Pohjanmaalla elektroniikkateollisuus, joka kattoi yli 40 % alueen teollisuuden jalostusarvosta. Elektroniikkateollisuuden osuus koko Pohjois-Pohjanmaan viennin arvosta oli yli 55 % ja henkilökunnan määrästä yli 30 %.

Keski-Pohjanmaalla kemian teollisuuden osuus koko maakunnan viennistä oli peräti 88 %. Kemian teollisuus oli siellä myös suurin jalostusarvolla mitattuna. Henkilökuntaa oli kuitenkin perusmetalliteollisuudessa eniten.

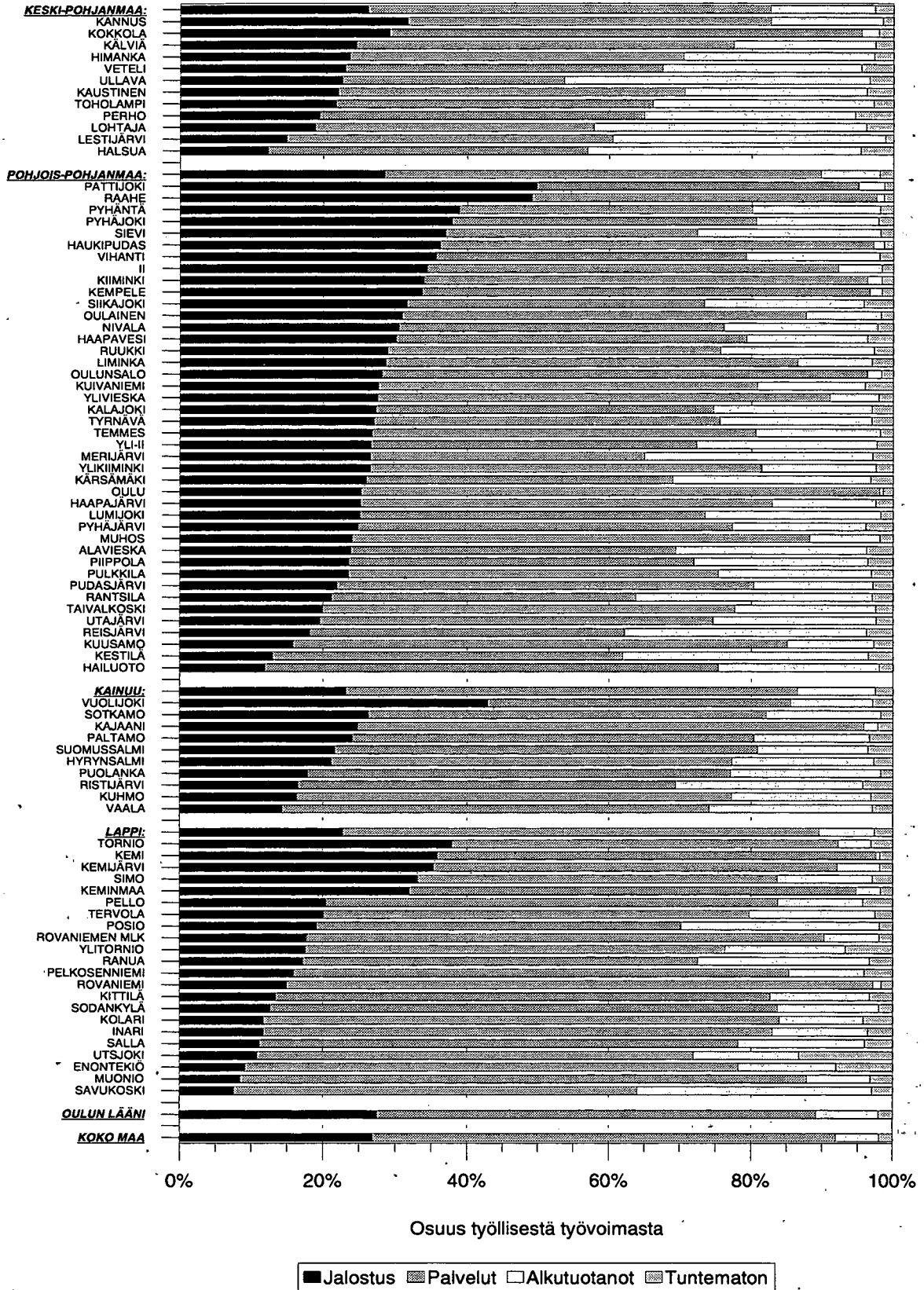
Metsäteollisuus oli Kainuussa ja Lapissa henkilökunnan, jalostusarvon ja viennin osuudella mitattuna suurin vuonna 1997. Kainuussa metsäteollisuuden vienti kattoi lähes 80 % koko maakunnan viennistä.

Teollisuuden jalostusarvo oli Pohjois-Pohjanmaalla 10.5 miljardia markkaa vuonna 1997. Kainuussa ja Keski-Pohjanmaalla vastaava arvo oli 1.4 ja Lapissa 4.2 miljardia markkaa. Jalostusarvo on noussut erityisesti Pohjois-Pohjanmaalla 1990-luvun alun notkahduksen jälkeen. Myös Lapissa jalostusarvo on noussut 1990-luvulla. Tosin vuodesta 1995 vuoteen 1996 Lapin jalostusarvo laski huomattavasti. Syynä on suurelta osin massa- ja paperiteollisuuden tuotteiden hintojen erittäin jyrkkä lasku.

Kunnittain tarkasteltuna teollisuuden jalostusarvo oli Raahessa lähes 119 000 markkaa asukasta kohti, mikä on Pohjois-Suomen korkein arvo. Myös henkilökunnan määrällä mitattuna teollisuustoimipaikkojen keskikoko oli Raahessa suurin. Kymmenessä Pohjois-Suomen kunnassa viennin osuus teollisuustoimitusten bruttoarvosta oli yli 50 %. Suurin tämä suhdeluku oli Kärsämäellä, lähes 83 %.

Elinkeinorakenne kunnittain 1997

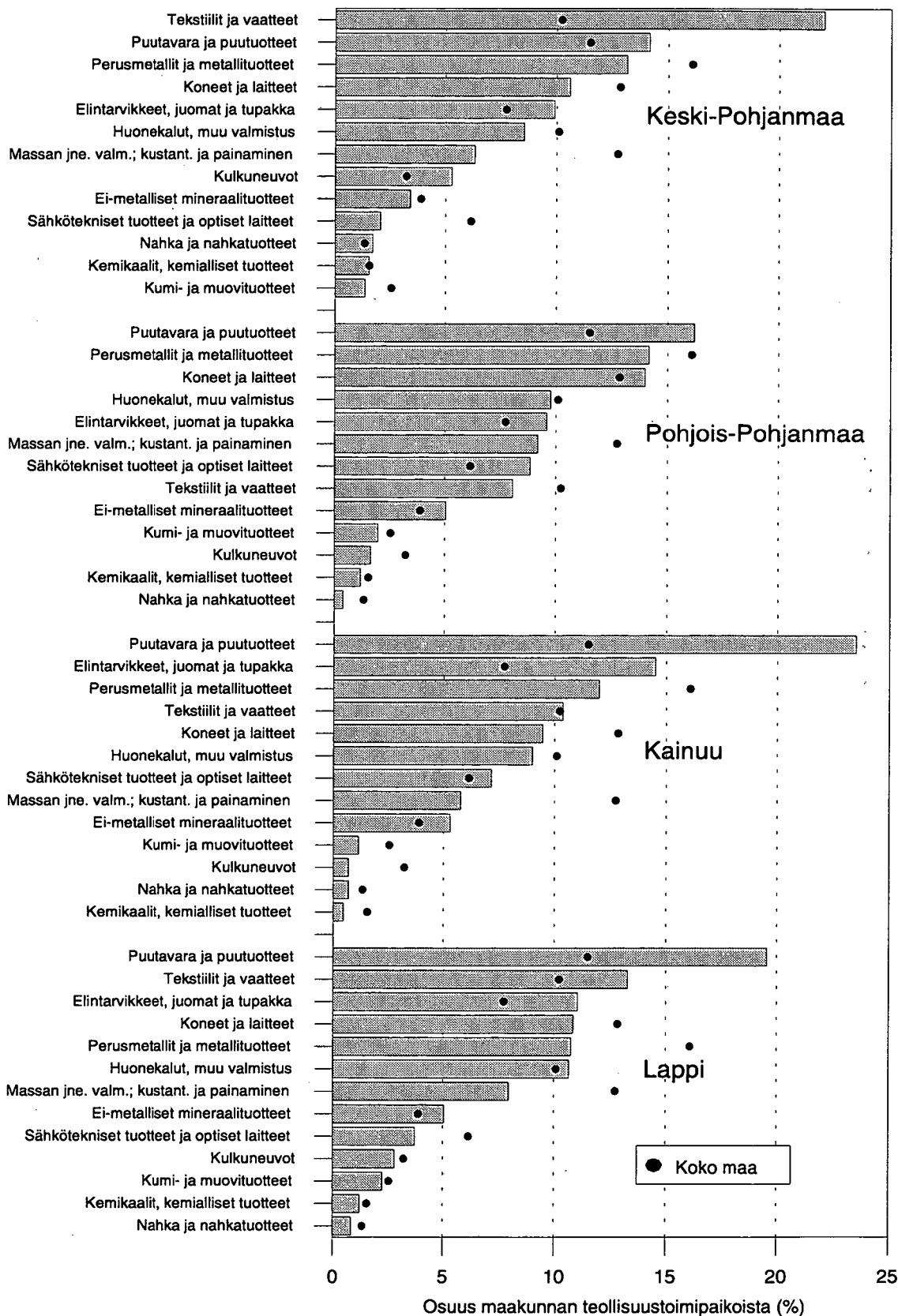
Kunnat järjestetty jalostuksen mukaan

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto

Kuva 43. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty jalostuksen mukaan.

Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999

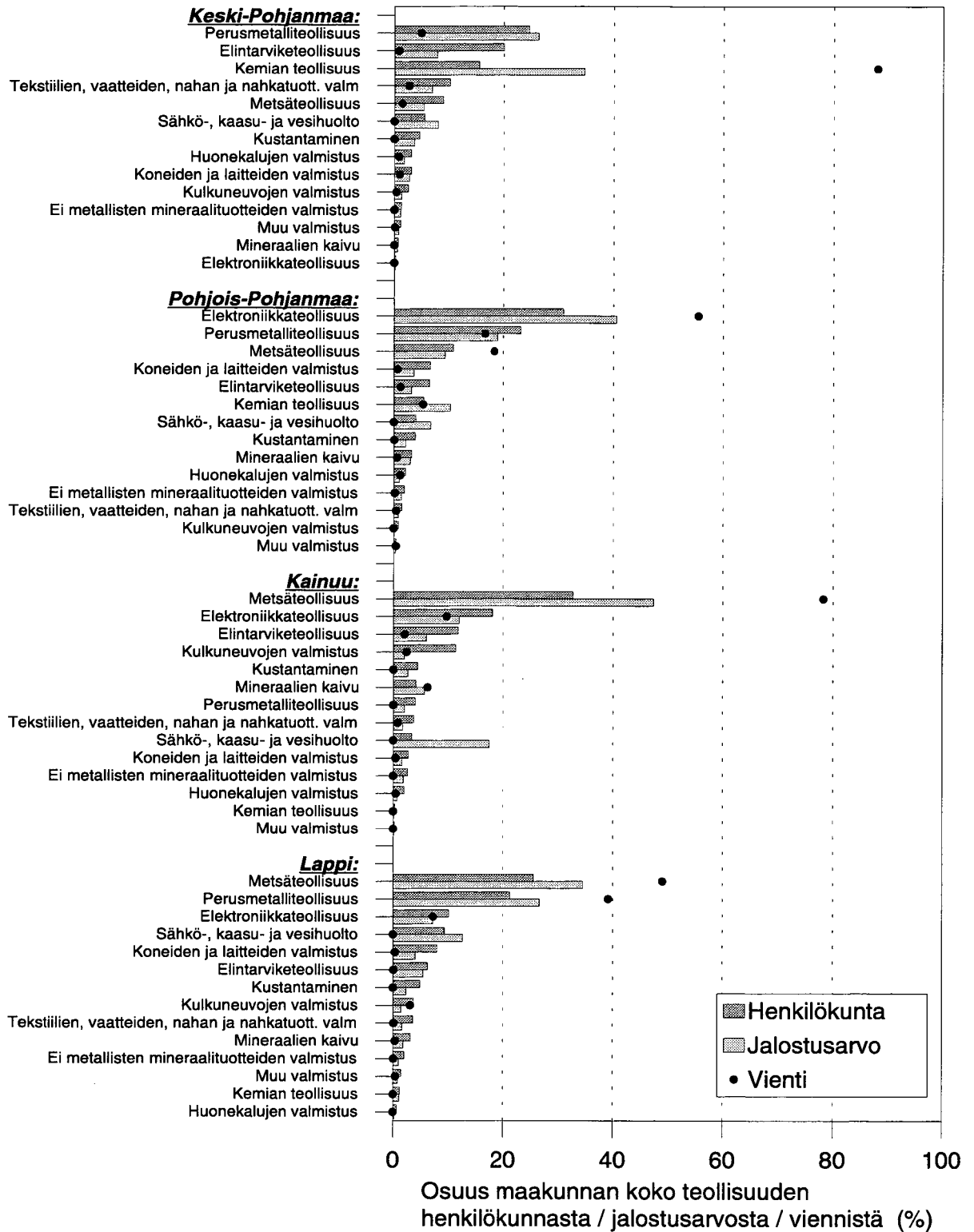

Lähde: TK/Yritys- ja toimipaikkarekisteri (elokuu 1999, tarkistamaton rekisteritieto)

Kuva 44. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999.

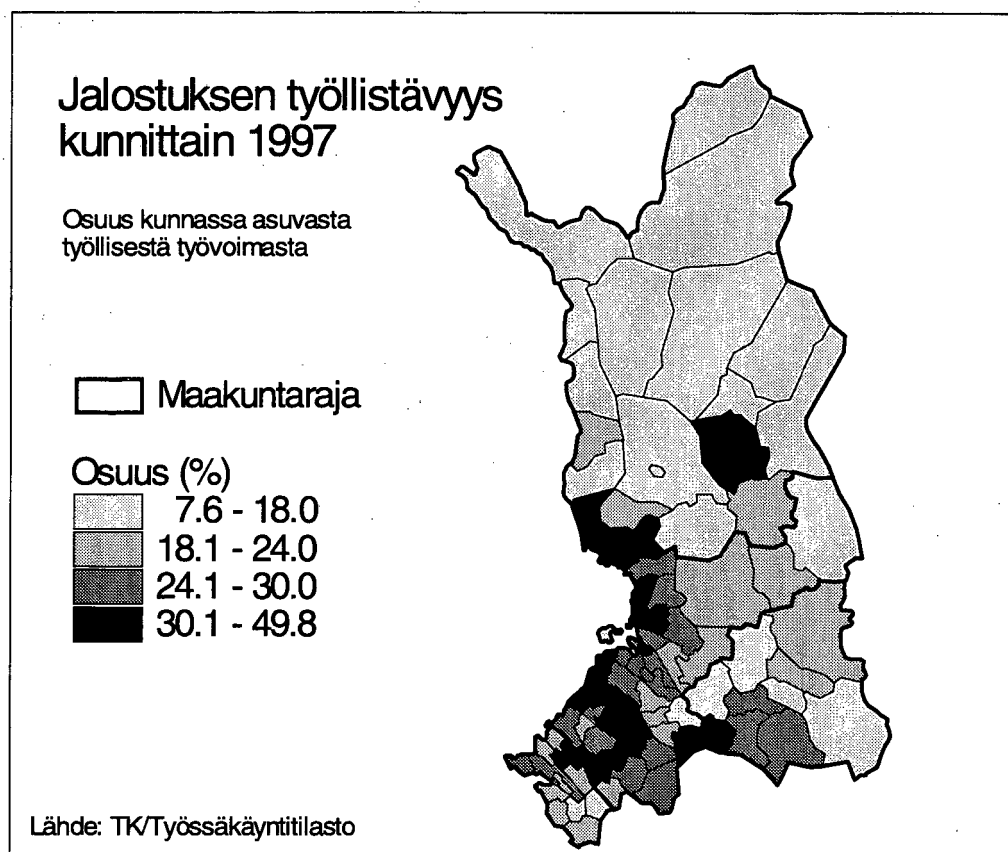
Teollisuustoiminta maakunnittain ja toimialoittain 1997

Toimialojen osuudet teollisuuden henkilökunnasta, jalostusarvosta ja viennistä

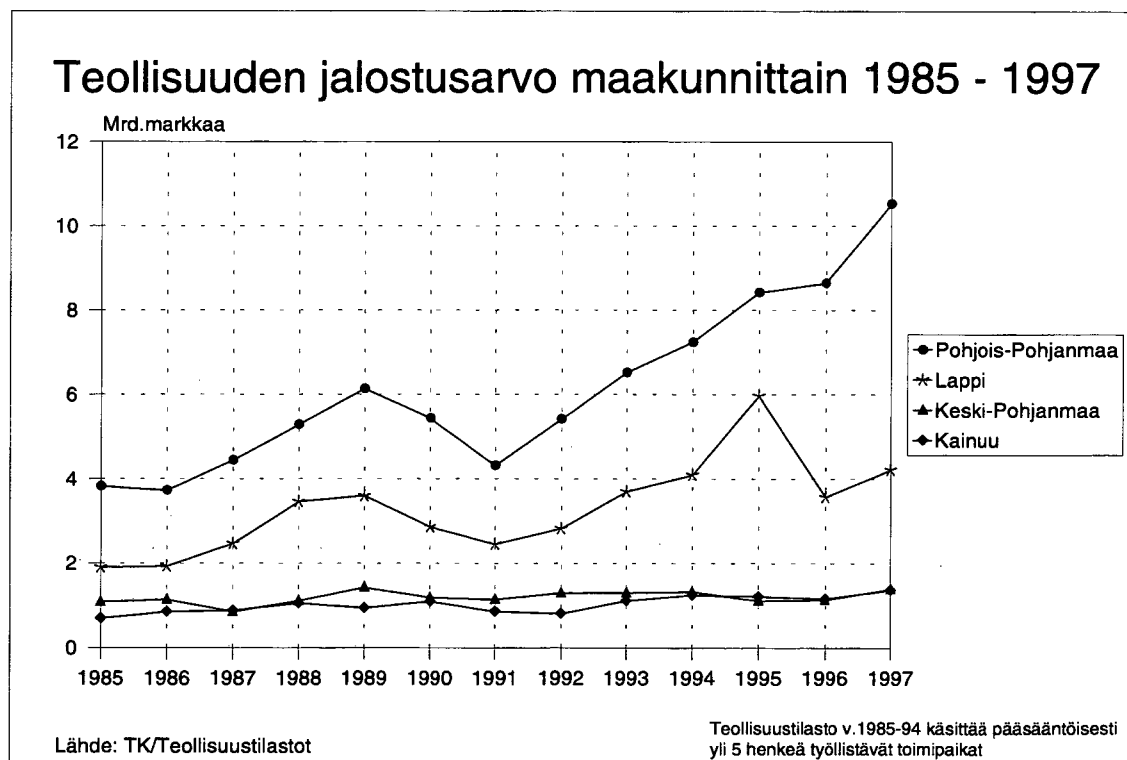

Lähde: TK/Teollisuustilastot

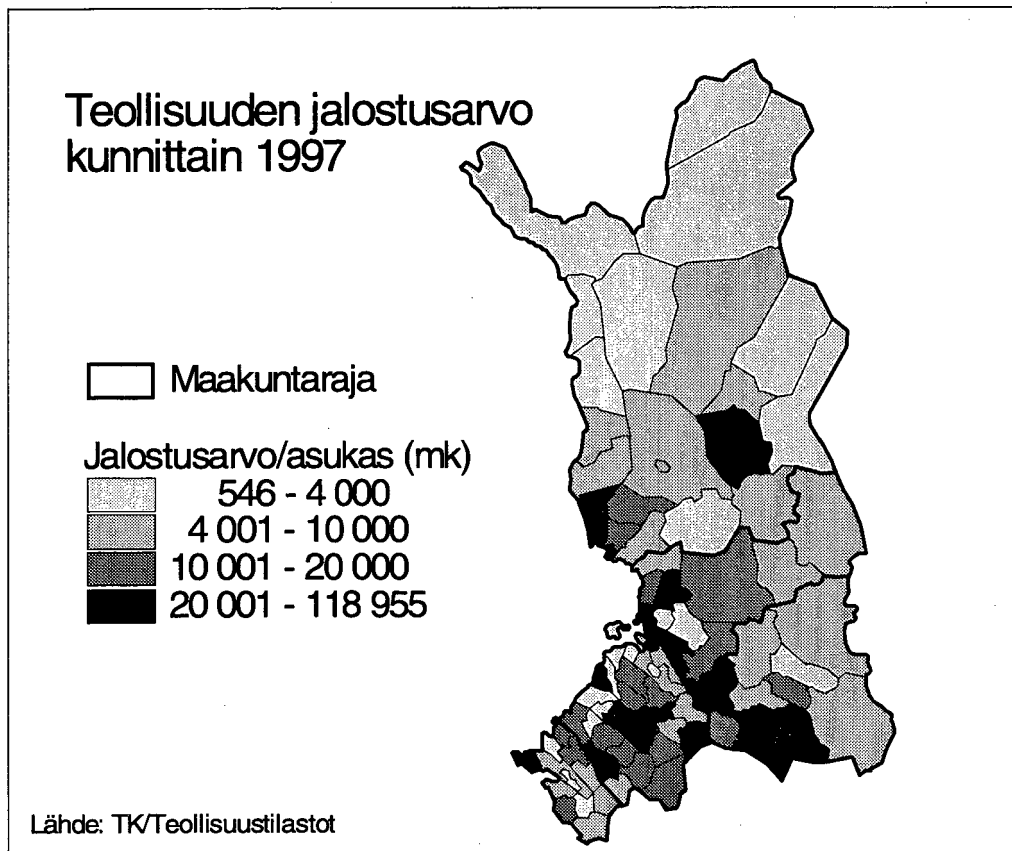
Kuva 45. Teollisuustoiminta maakunnittain ja toimialoittain 1997. Toimialojen osuudet teollisuuden henkilökunnasta, jalostusarvosta ja viennistä.

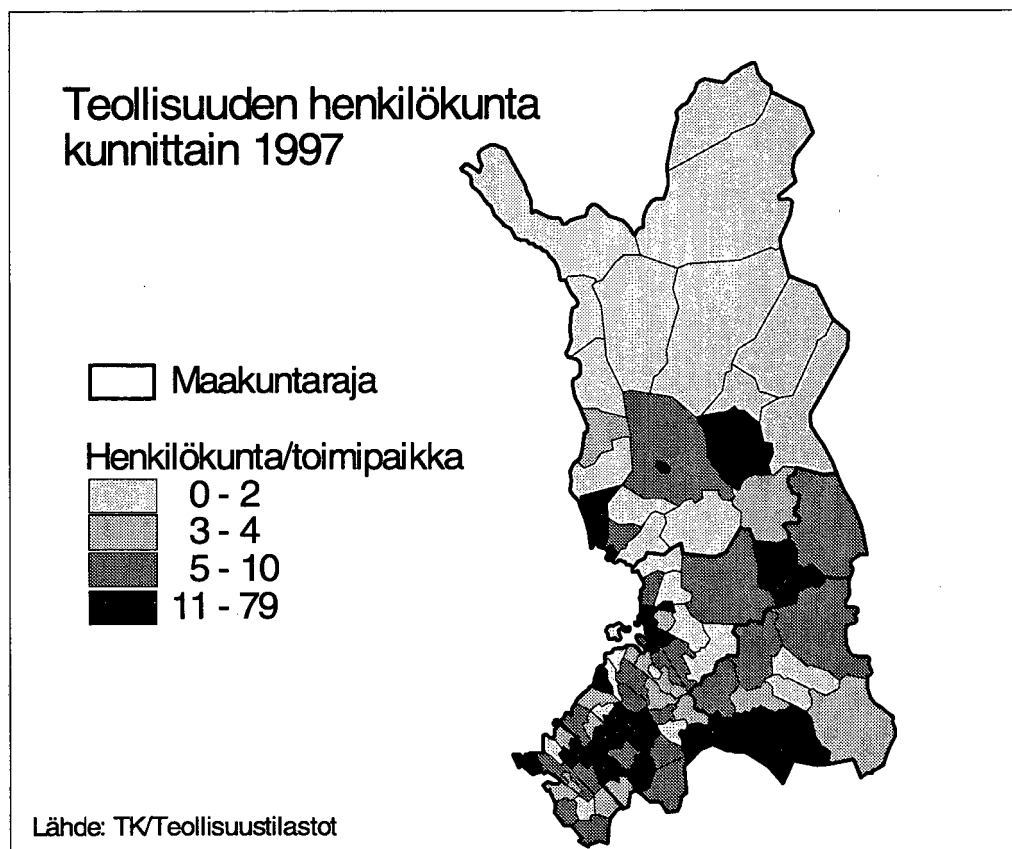
Kuva 46. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1997.

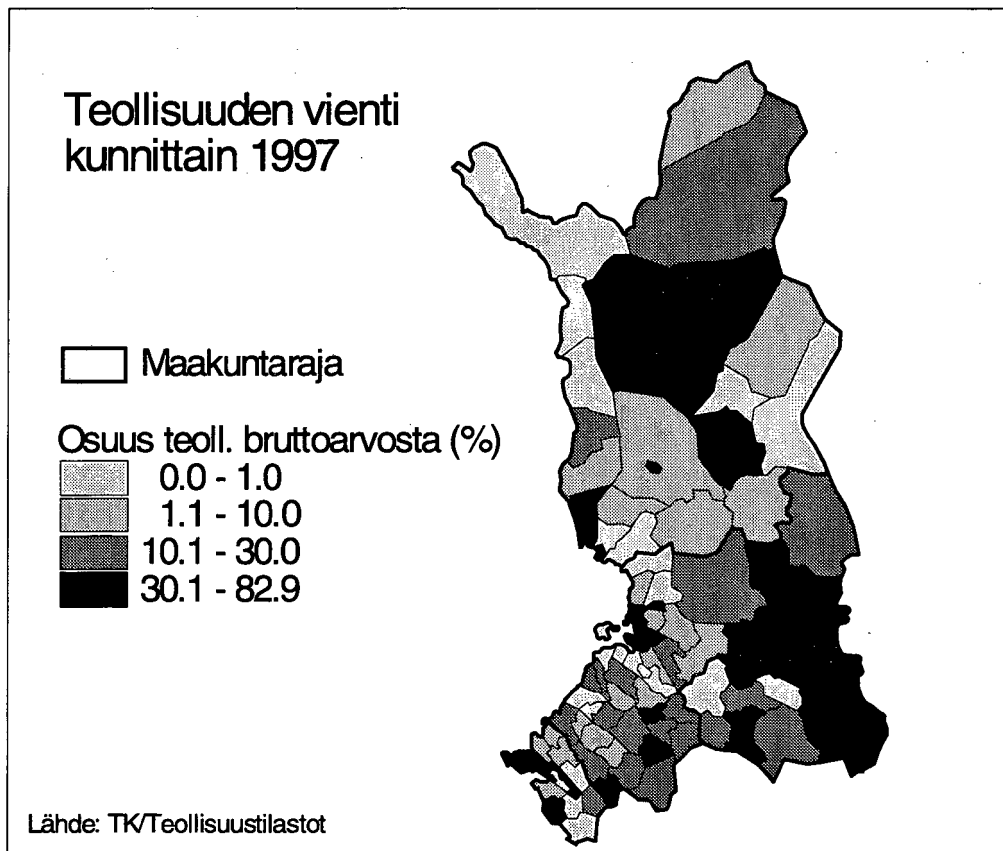
Kuva 47. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1985 - 1997.

Kuva 48. Teollisuuden jalostusarvo kunnittain 1997.

Kuva 49. Teollisuuden henkilökunta kunnittain 1997.

Kuva 50. Teollisuuden vienti kunnittain 1997.

Palvelut

Palvelusektorin työpaikat ovat vähentyneet voimakkaasti 1990-luvulla. Ainoastaan terveydenhuollossa ja sosiaalipalveluissa, julkisessa hallinnossa ja koulutuksessa Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalla sekä kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalveluissa Pohjois-Pohjanmaalla oli vuonna 1997 enemmän työpaikkoja kuin vuonna 1990. Kainuussa ja Lapissa kaikilla palvelusektorin toimialoilla (toimialaluokituksen kirjaintasolla) oli vuonna 1997 työpaikkoja vähemmän kuin vuosikymmenen alussa.

Yksittäisistä palvelusektorin toimialoista rahoitustoiminta on menettänyt eniten työpaikkoja. Vuodesta 1990 vuoteen 1997 rahoitustoiminnan työpaikat vähenivät Lapissa lähes 50 %. Muissakin Pohjois-Suomen maakunnissa rahoitustoiminnan työpaikkojen menetys oli yli 35 %. Vuodesta 1995 vuoteen 1997 rahoitustoiminnan työpaikat vähenivät edelleen noin kymmenyksellä.

Useimmilla toimialoilla työpaikkojen määrä on kuitenkin lisääntynyt vuodesta 1995 vuoteen 1997. Keski-Pohjanmaalla kasvu oli suurin koulutuksen toimialoilla. Muissa Pohjois-Suomen maakunnissa kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalveluiden työpaikat lisääntyivät suhteellisesti eniten.

Palvelutoimialojen osuus kunnassa asuvasta työllisestä työvoimasta oli suurin Rovaniemellä ja Muoniossa vuonna 1997. Yleensäkin Lapin läänissä palvelut työllistävät enemmän kuin Pohjois- tai Keski-Pohjanmaalla. Vähäisin palvelutoimialojen merkitys oli vuonna 1997 Ullavassa ja Sievissä.

Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1990 - 1997

Keski-Pohjanmaa:

Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Koulutus
 Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Rahoitustoiminta

Pohjois-Pohjanmaa:

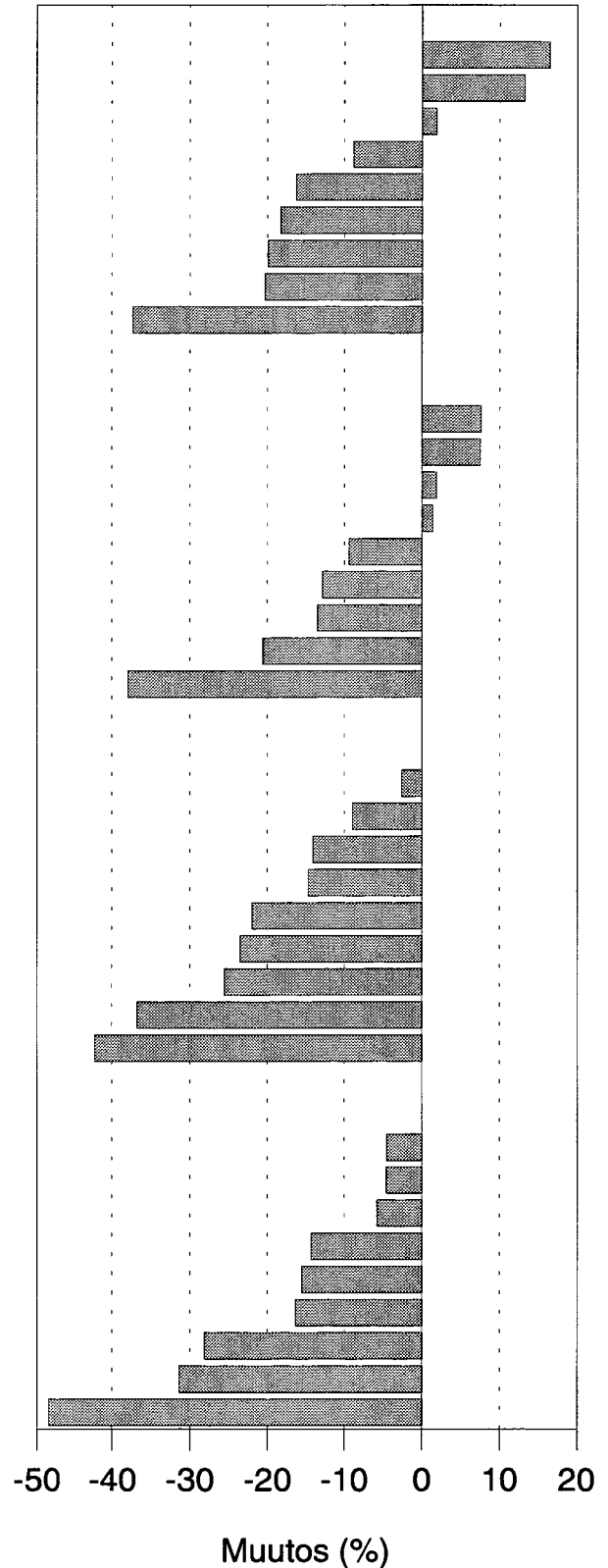
Koulutus
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Rahoitustoiminta

Kainuu:

Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Koulutus
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Rahoitustoiminta

Lappi:

Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Koulutus
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Rahoitustoiminta

Lähde: TK/Työssäkäyntitilastot

Kuva 51. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1990 – 1997.

Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1995 - 1997

Keski-Pohjanmaa:

Koulutus
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Rahoitustoiminta

Pohjois-Pohjanmaa:

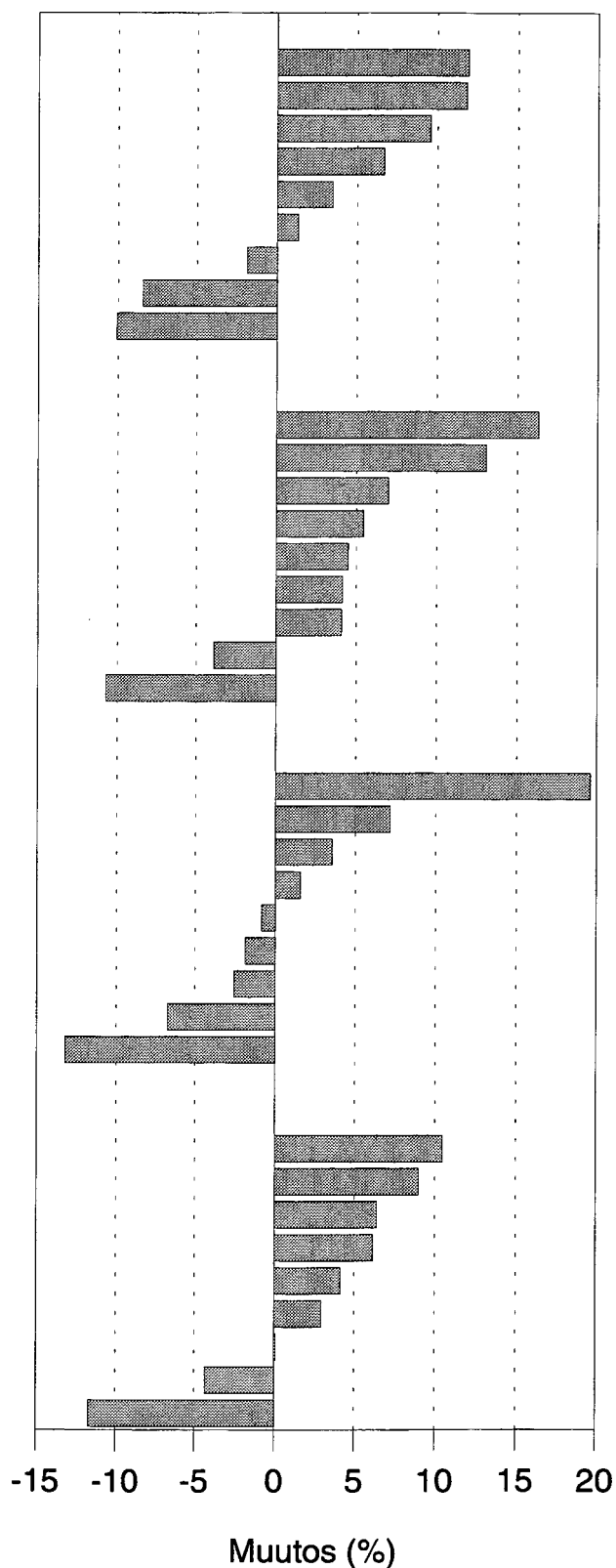
Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Koulutus
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Rahoitustoiminta

Kainuu:

Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Koulutus
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Rahoitustoiminta

Lappi:

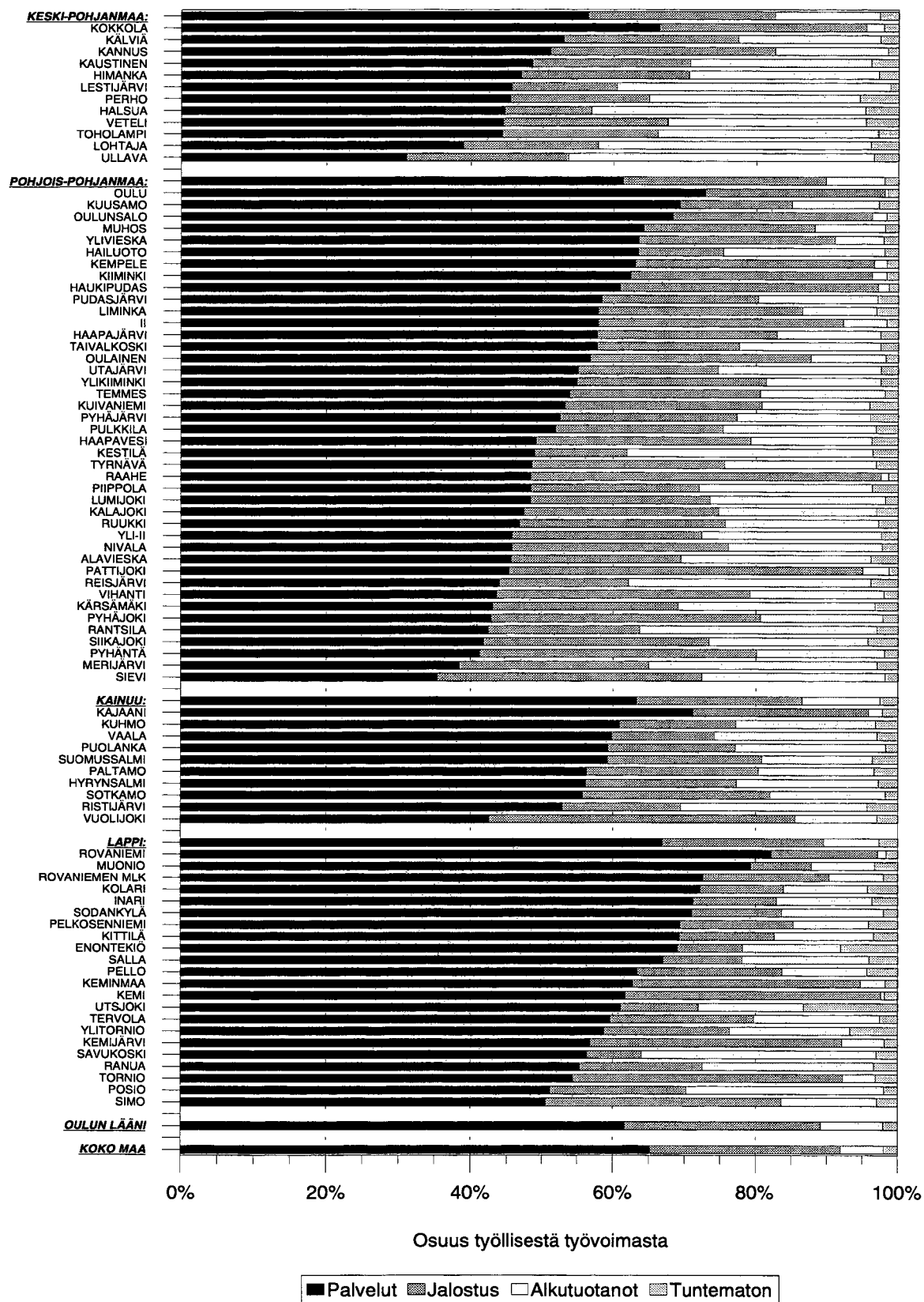
Kiinteistö-, vuokraus- ja tutkimuspalvelut
 Julkinen hallinto, maanpuolustus jne.
 Terveystenhoito- ja sosiaalipalvelut
 Majoitus- ja ravitsemistoiminta
 Muut yht.kunn. ja henk.kohtaiset palvelut
 Tukku- ja vähittäiskauppa
 Koulutus
 Kuljetus, varastointi ja tietoliikenne
 Rahoitustoiminta

Lähde: TK/Työssäkäyntitilastot

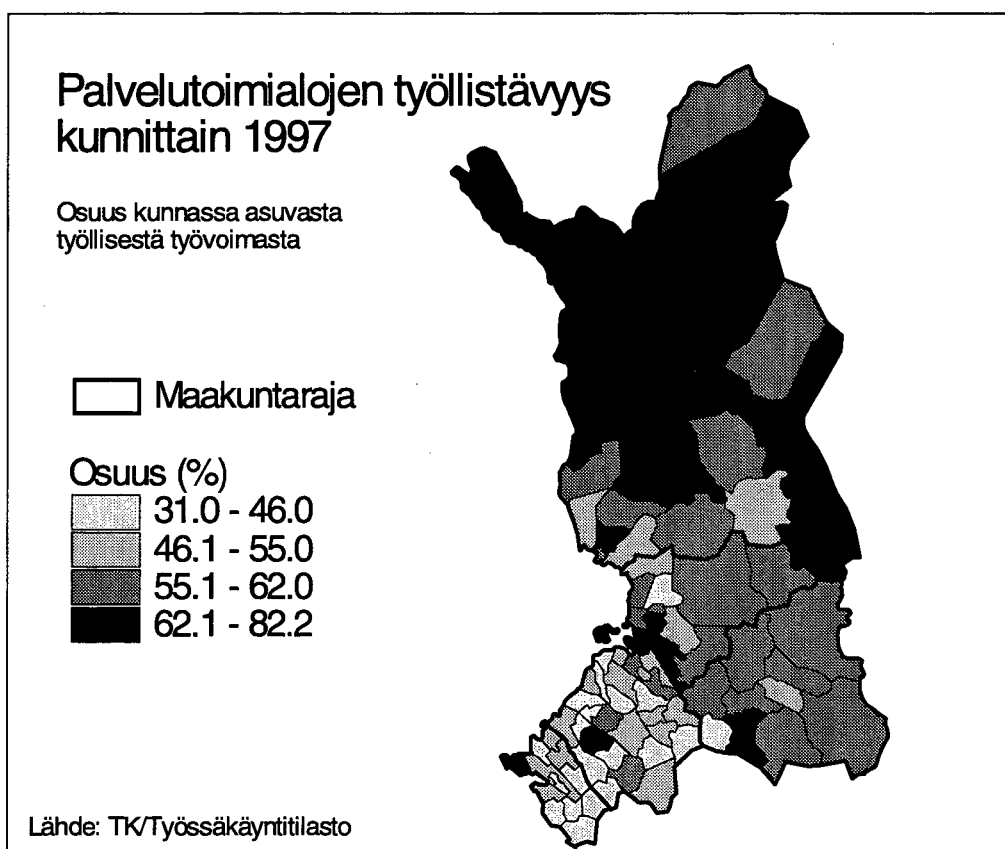
Elinkeinorakenne kunnittain 1997

Kunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan

Lähde: TK/Työssäkäyntitilasto

Kuva 53. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan.

Kuva 54. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 1997.

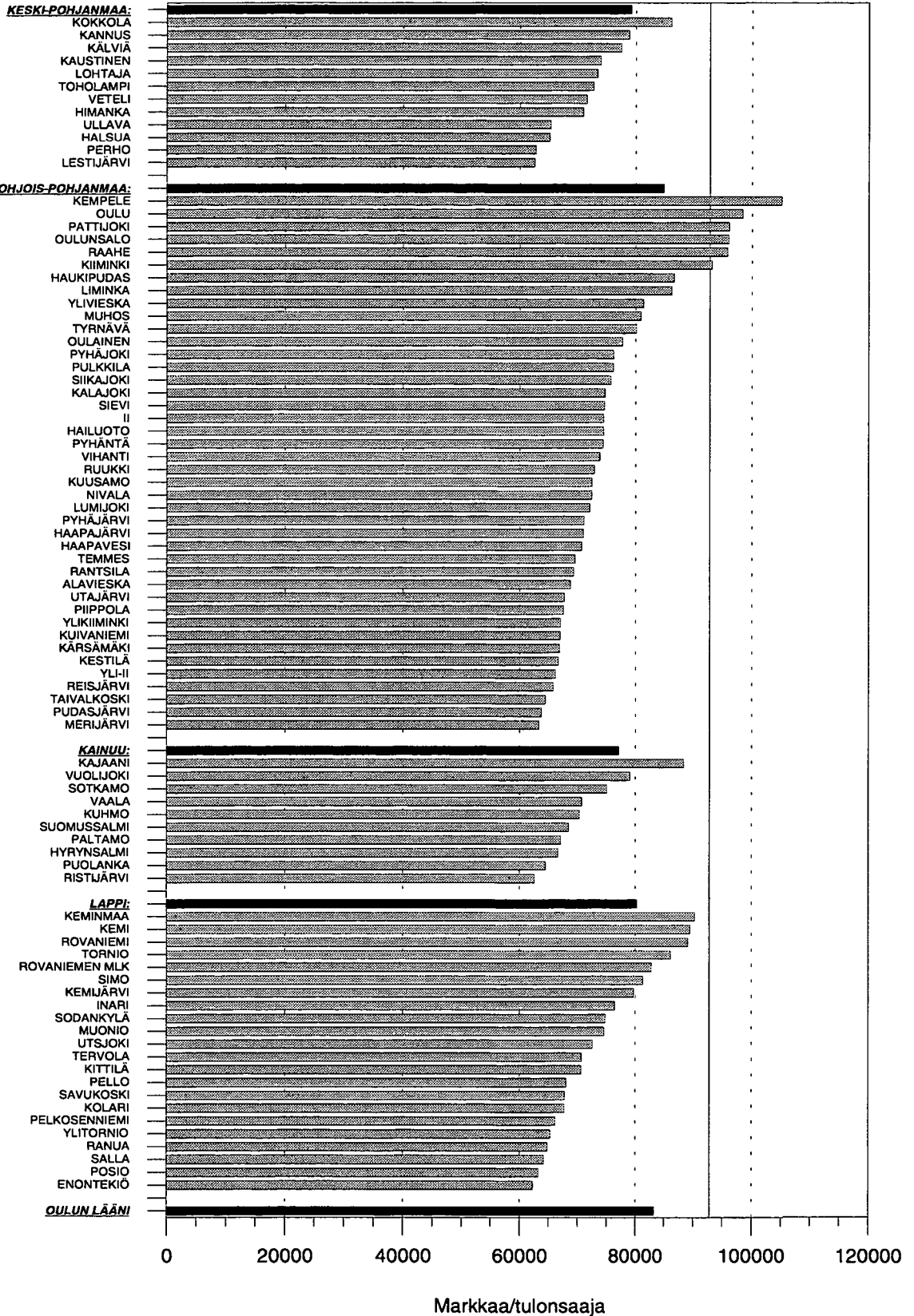
Tulonsaajien tulot

Vuonna 1997 tulonsaajien keskimääräiset valtionveronalaiset tulot olivat koko Suomessa 92 845 markkaa. Pohjois-Suomen maakunnista korkeimmat keskimääräiset tulot olivat Pohjois-Pohjanmaalla. Keski-Pohjanmaalla ja Kainuussa keskimääräiset tulot tulonsaajaa kohti jäivät alle 80 000 mk. Kuntatarkastelussa maan keskimääräinen tulotaso ylittyi vain Kempeleessä, Oulussa, Raahessa, Pattijoella, Oulunsalossa ja Kiimingissä. Alhaisin keskitulo oli Enontekiön kunnassa, 62 258 markkaa.

Keskimääräisten tulojen muutos vuodesta 1996 vuoteen 1997 oli negatiivinen Taivalkoskella ja Ristijärvellä. Muissa Pohjois-Suomen kunnissa tulot kasvoivat. Eniten ne kasvoivat Hailuodossa, 8.1 % tulosajaa kohti.

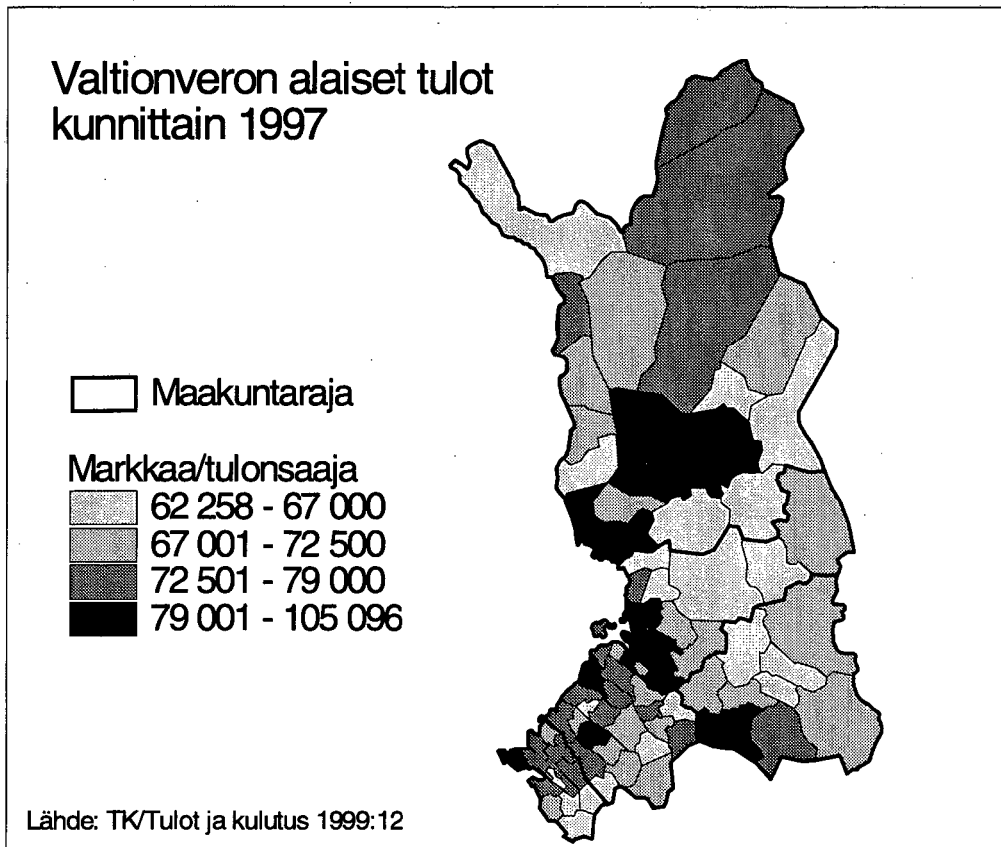
Valtionveron alaiset tulot kunnittain 1997

Koko maa 92 845

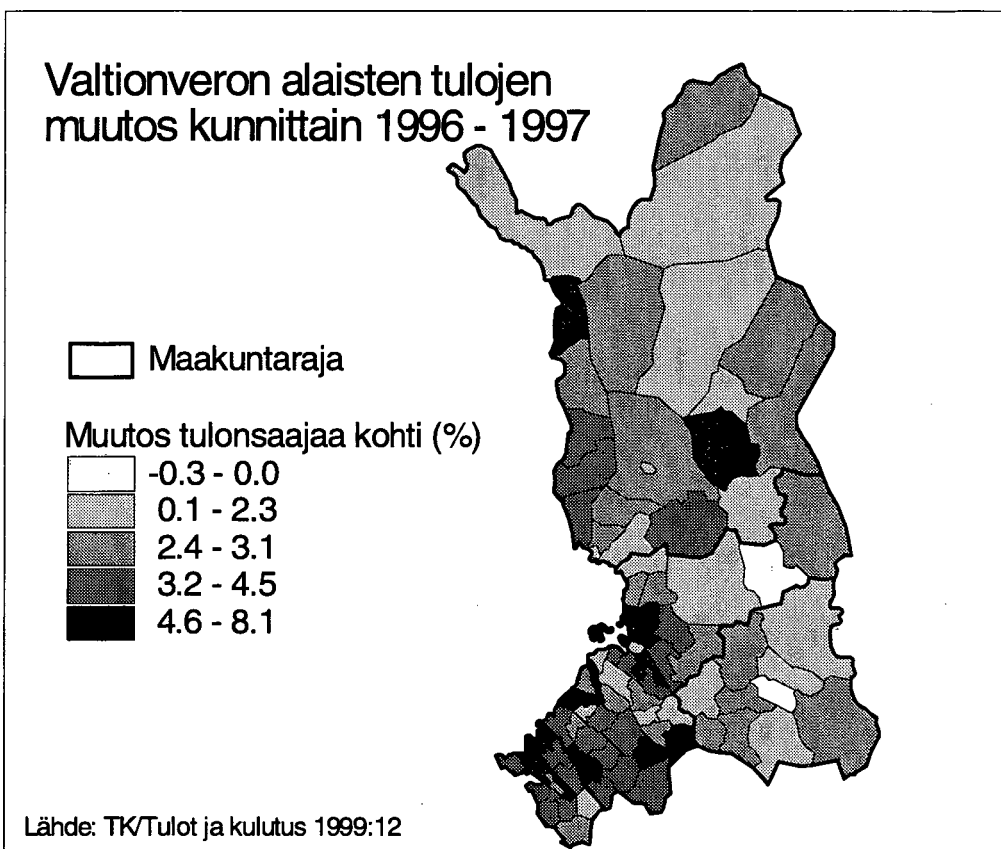

Lähde: TK/Tulot ja kulutus 1999:12

Kuva 55. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 1997.

Kuva 56. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 1997.

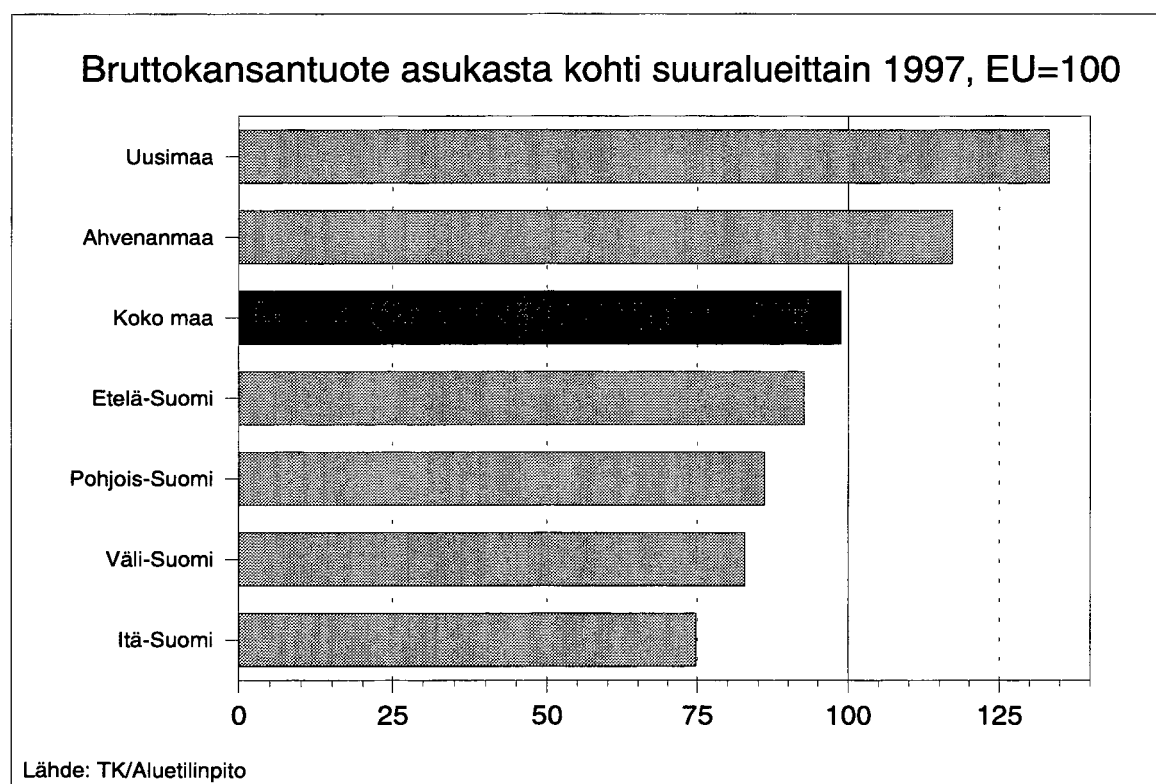
Kuva 57. Valtionveron alaisten tulojen muutos kunnittain 1996 - 1997.

Bruttokansantuote

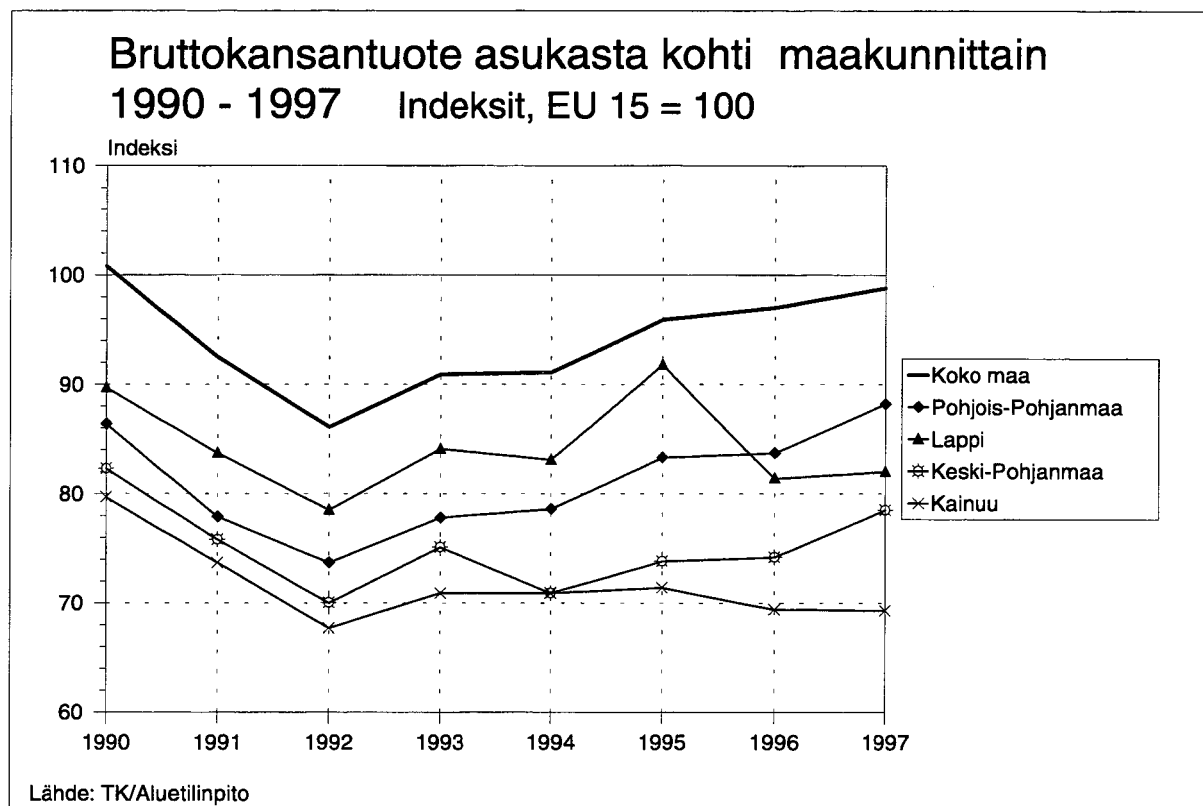
Suuralueittain tarkasteltuna bruttokansantuote asukasta kohti laskettuna oli Uudellamaalla ja Ahvenanmaalla yli Euroopan Unionin maiden keskiarvon vuonna 1997. Itä-Suomen arvo oli Suomen suuralueiden matalin, 74,8 % EU:n keskimääräisestä.

Pohjois-Suomen maakunnissa asukasta kohti laskettu bruttokansantuote on ollut koko tarkasteluajan (1990 - 1997) alhaisemmalla tasolla kuin koko maassa ja Euroopan unionin maissa keskimäärin. Koko maan keskimääräinen BKT/asukas oli vuonna 1990 hieman yli EU:n tason, mutta laski sen alle vuonna 1991.

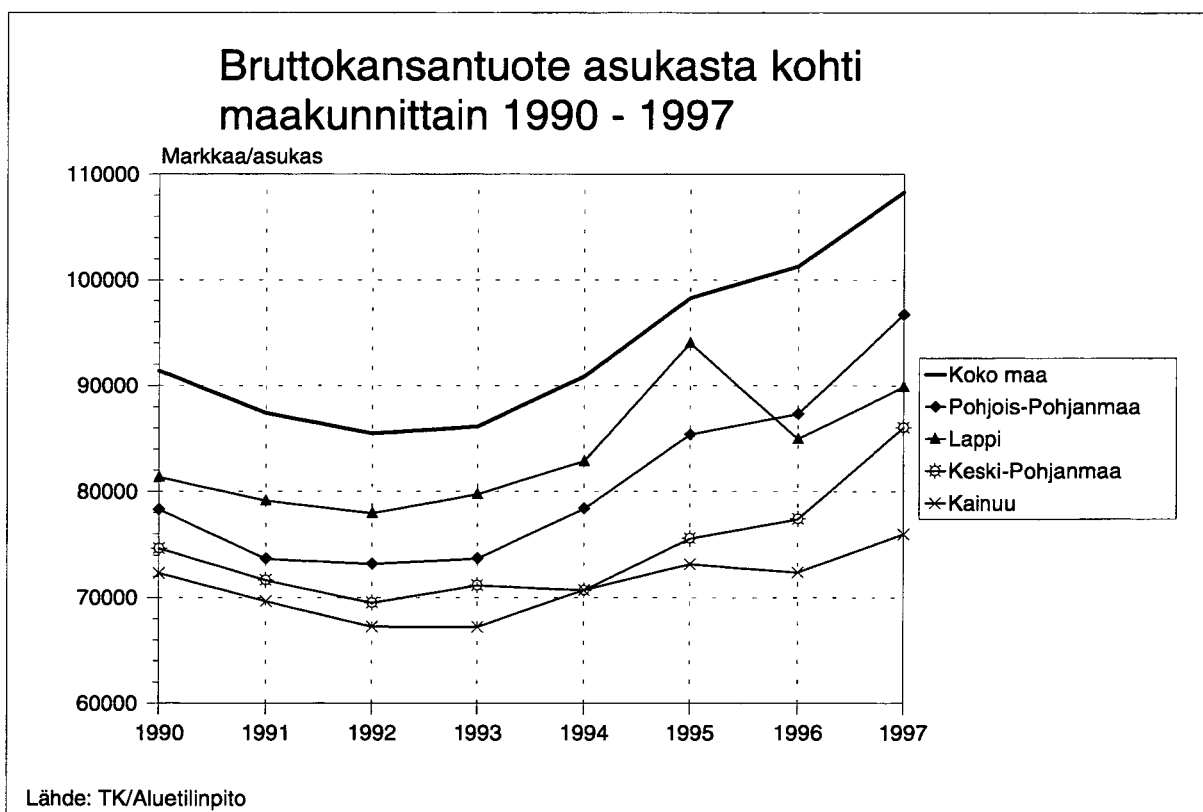
Vuonna 1997 bruttokansantuote oli Keski-Pohjanmaalla 6 233.5 miljoonaa, Pohjois-Pohjanmaalla 34 724.9 miljoonaa, Kainuussa 7 126.5 miljoonaa ja Lapissa 17 960.7 miljoonaa markkaa. Keski- ja Pohjois-Pohjanmaalla sekä Lapissa teollisuuden osuus BKT:sta oli suurin. Kainuussa sen sijaan julkisen toiminnan osuus oli hieman teollisuuden arvoa suurempi.

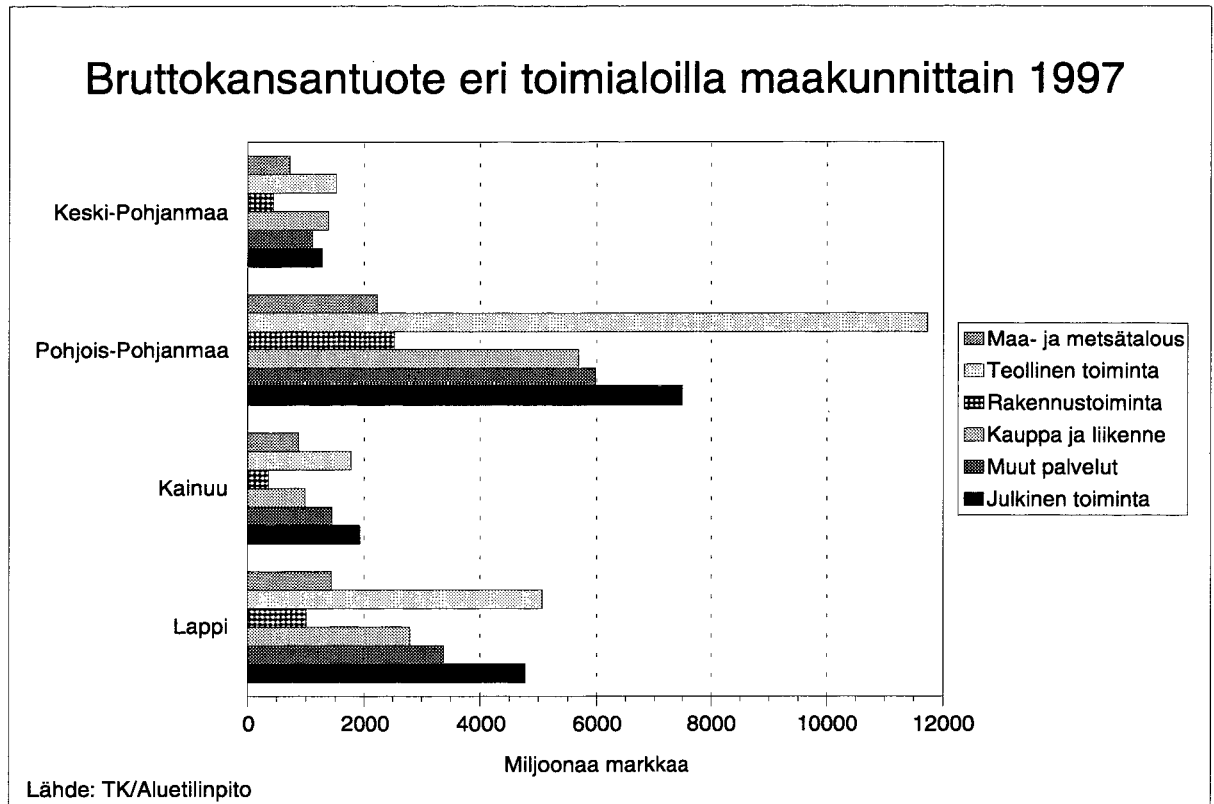
Kuva 58. Bruttokansantuote asukasta kohti suuralueittain 1997, EU=100.

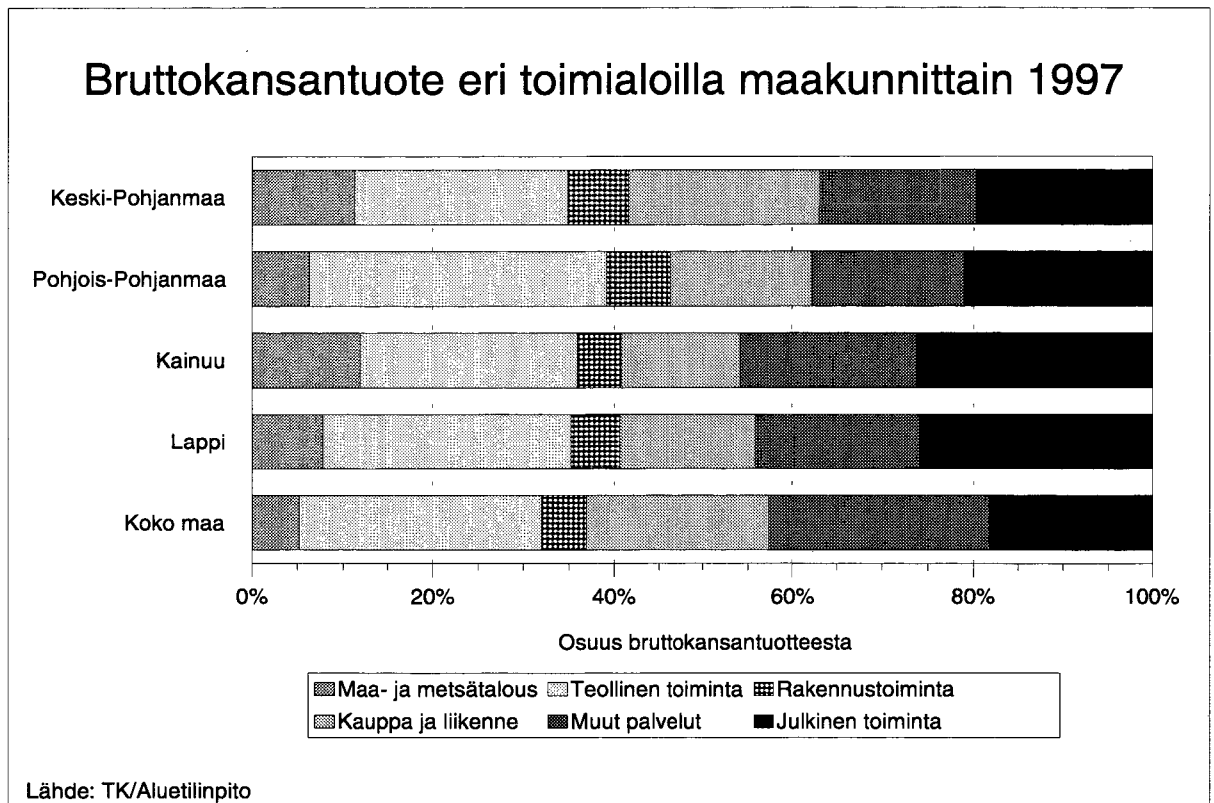
Kuva 59. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 1990 – 1997, EU=100.

Kuva 60. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 1990 – 1997.

Kuva 61. Bruttokansantuote eri toimialoilla maakunnittain 1997, milj. mk.

Kuva 62. Bruttokansantuote eri toimialoilla maakunnittain 1997, %.

TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS

Työllisyys

Pohjois-Suomen kunnista Raahessa, Rovaniemellä ja Kemissä työpaikkaomavaraisuusaste oli yli 120 % vuonna 1996. Suhdeluvun 100 ylitti 16 muutakin kuntaa, eli niiden alueella työpaikkojen määrä ylitti työllisten määrän. Pienin omavaraisuusaste oli Pattijoella, Kii-
mingissä, Oulunsalossa ja Rovaniemen maalaiskunnassa, alle 60 %. Vuodesta 1994 vuoteen 1996 työpaikkaomavaraisuus on noussut 35 kunnassa. Eniten se nousi Sievissä, lähes 12 prosenttiyksikköä. Työpaikkaomavaraisuus laski eniten Siikajoella ja Vuolijoella, yli 10 prosenttiyksikköä.

Työpaikkojen määrä väheni kaikissa maakunnissa 1990-luvun alkuvuosina. Suurimmillaan vuosimuutos oli Kainuussa vuonna 1992, jolloin työpaikat vähenivät peräti 10 %. Vuodesta 1996 vuoteen 1997 työpaikat lisääntyivät Pohjois-Pohjanmaalla 4.8, Kainuussa 3.1, Keski-Pohjanmaalla 2.5 ja Lapissa 2.3 %.

Avoimien työpaikkojen määrien vaihtelussa on säännönmukaisia kuukausittaisia vaihte-
luita. Maalis-, huhti- ja toukokuussa avoimia työpaikkoja on yleensä tarjolla eniten, vastaa-
vasti joulutammikuussa vähiten.

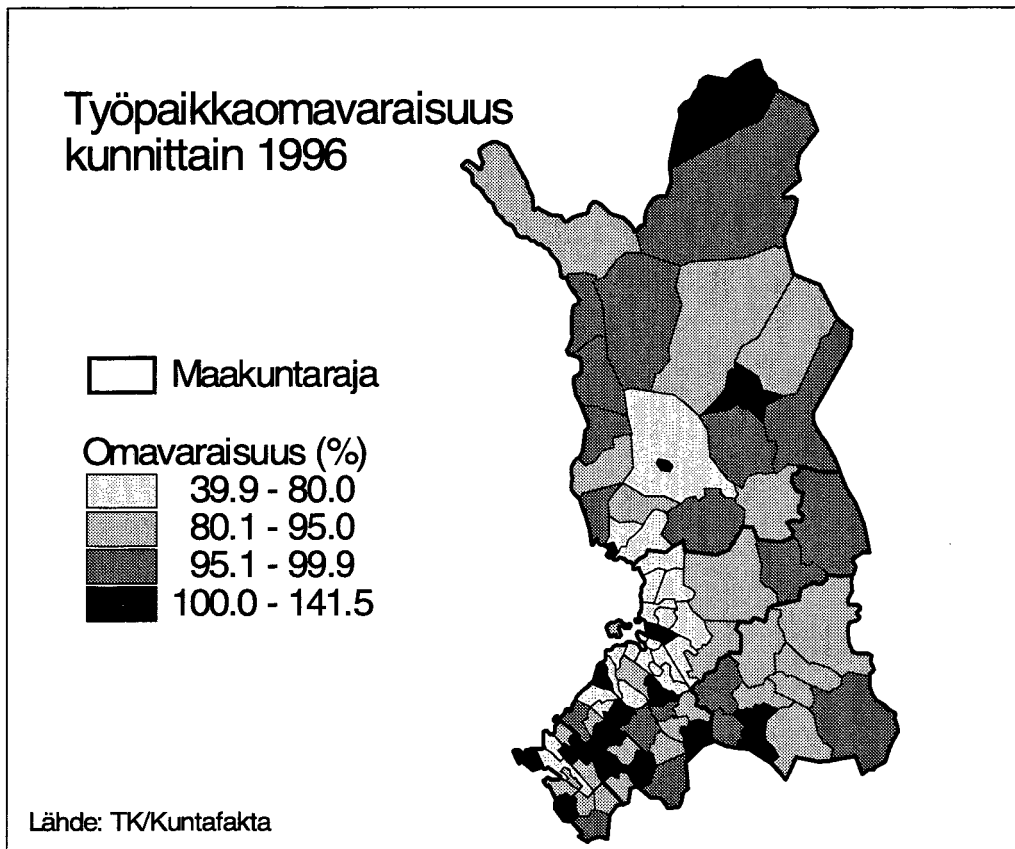
Taloudellinen huoltosuhde kuvaa työvoiman ulkopuolella olevien ja työttömien määrää yhtä työllistä kohti. Vuonna 1997 (ennakkotieto) Pohjois-Suomen korkein huoltosuhde oli Taivalkoskella ja matalin Kempeleessä. Vuodesta 1990 huoltosuhde on noussut eniten Sallassa, Savukoskella ja Hyrynsalmella. Vähiten se on noussut Temmeksellä.

Työttömyys

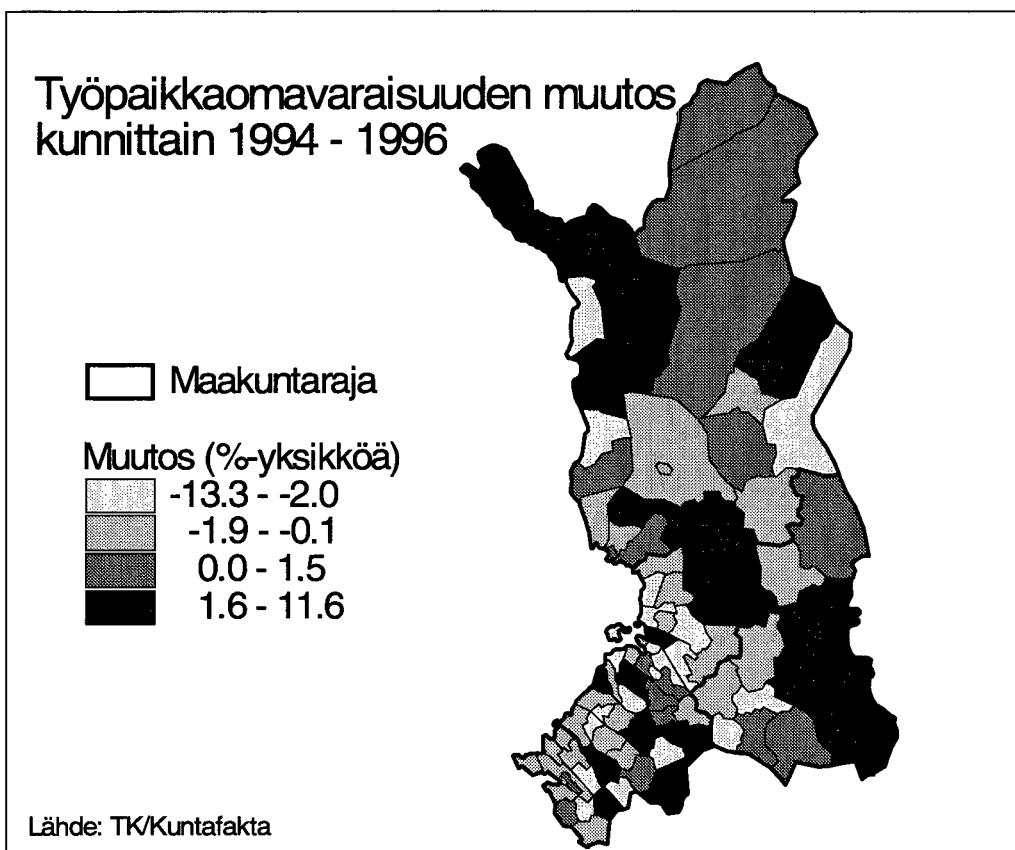
Työministeriön tilastojen mukaan koko maan keskimääräinen työttömyysaste oli vuoden 1999 elokuussa 13.4 %, mikä on 0.8 prosenttiyksikköä vähemmän kuin vuotta aikaisem-
min. Työttömiä oli Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen alueella 14.8, Kainuun TE-keskuk-
sen alueella 19.7 ja Lapin TE-keskuksen alueella 21.6 % työvoimasta. Vuoden takaiseen
tilanteeseen verrattuna Kainuun työttömyys on alentunut eniten, 1.1 prosenttiyksikköä.

Vuoden 1999 elokuussa työttömyysaste oli korkein Sallassa, 28 %. Suhteellisesti vähiten
työttömiä oli Kannuksen ja Sievin kunnissa. Vuoden 1998 aikana työttömyys väheni 75
kunnan alueella. Voimakkainta lasku oli Taivalkoskella, 4.6 prosenttiyksikköä. Työttö-
myys kasvoi kuitenkin vielä 11 kunnassa, eniten Hyrynsalmella (1.6 %-yksikköä) ja
Raahessa (1.2 %-yksikköä).

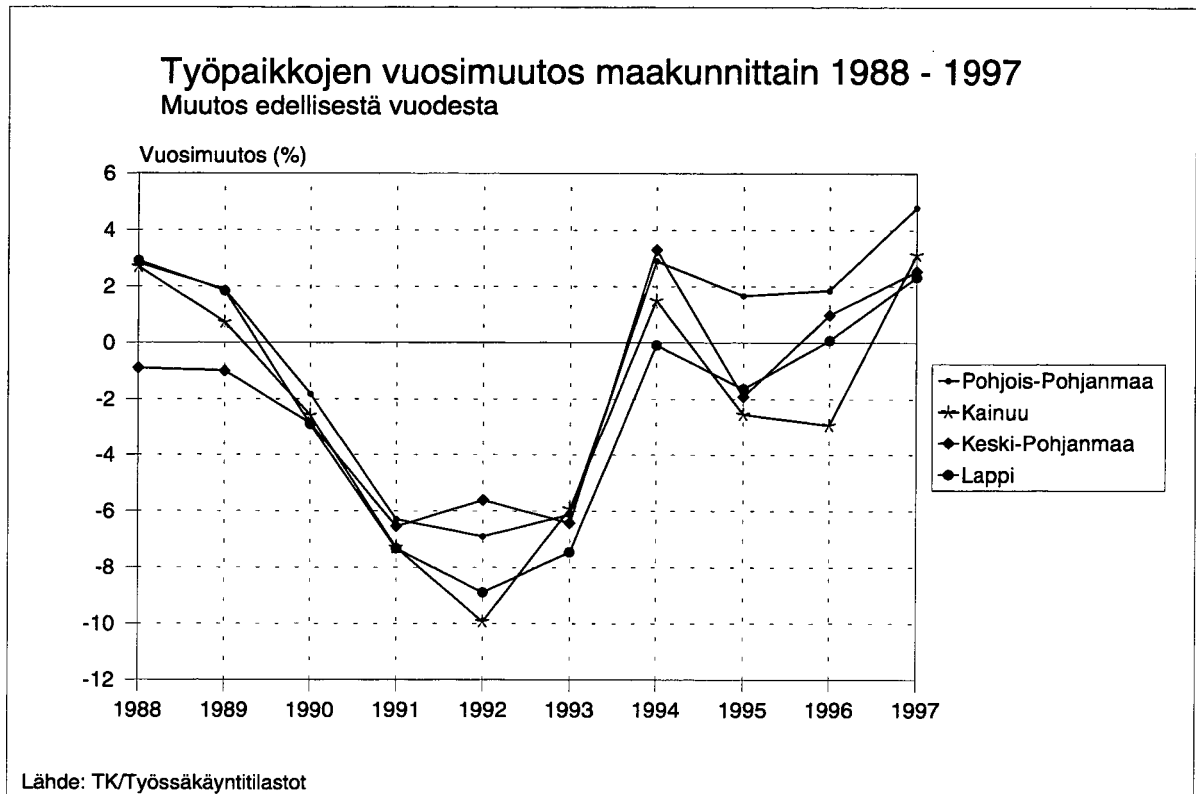
Pitkäaikaistyöttömäksi lasketaan henkilö, joka on ollut yhtäjaksoisesti yli vuoden ilman
työtä. Pitkäaikaistyöttömyyttä voidaan mitata laskemalla pitkäaikaistyöttömien osuutta
joko työvoiman tai työttömien määrästä. Elokussa 1999 työttömiin suhteutettu pitkäai-
kaistyöttömyys oli suurinta Lumijoella ja Kuivaniemellä. Kuivaniemellä myös pitkäaikais-
työttömien osuus työvoimasta oli suurin, yli 9.5 %. Vähiten pitkäaikaistyöttömiä oli
Kannuksessa (osuus työvoimasta) ja Hyrynsalmella (osuus työttömistä)

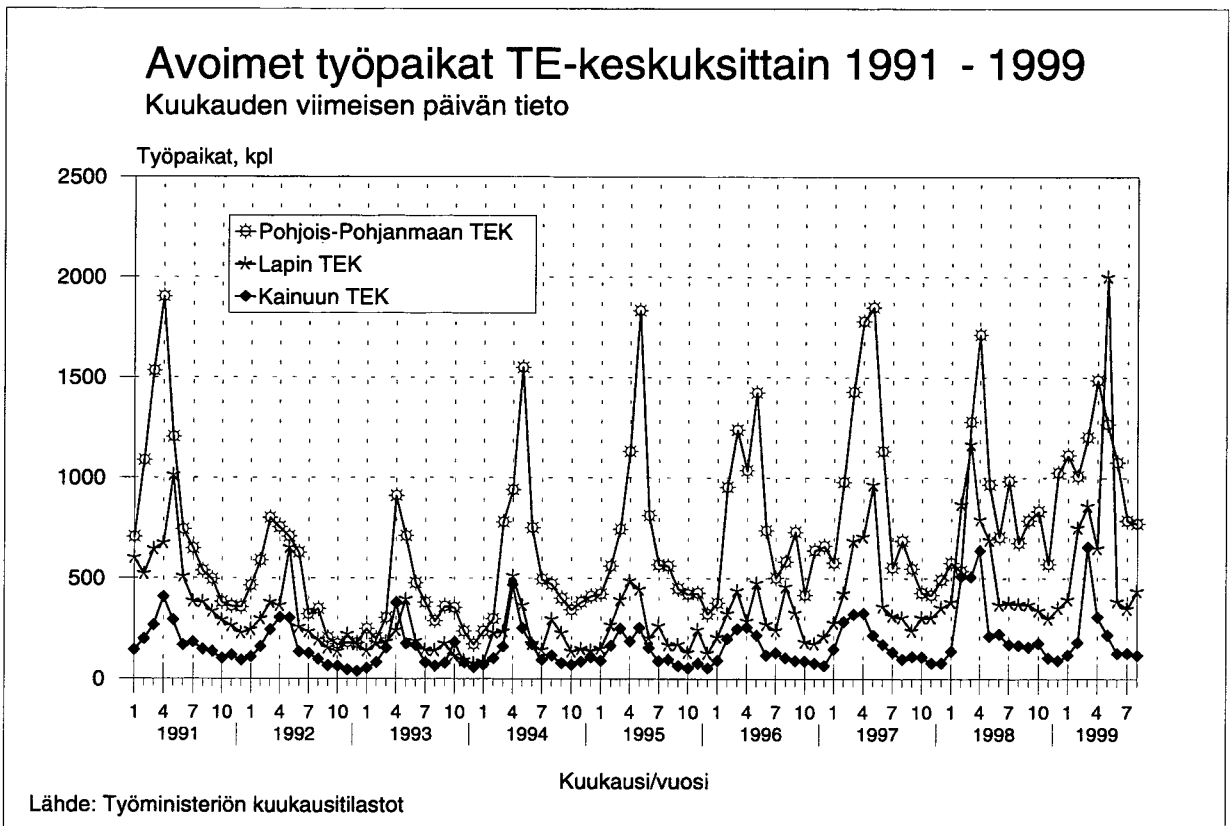
Kuva 63. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1996.

Kuva 64. Työpaikkaomavaraisuuden muutos kunnittain 1994 – 1996.

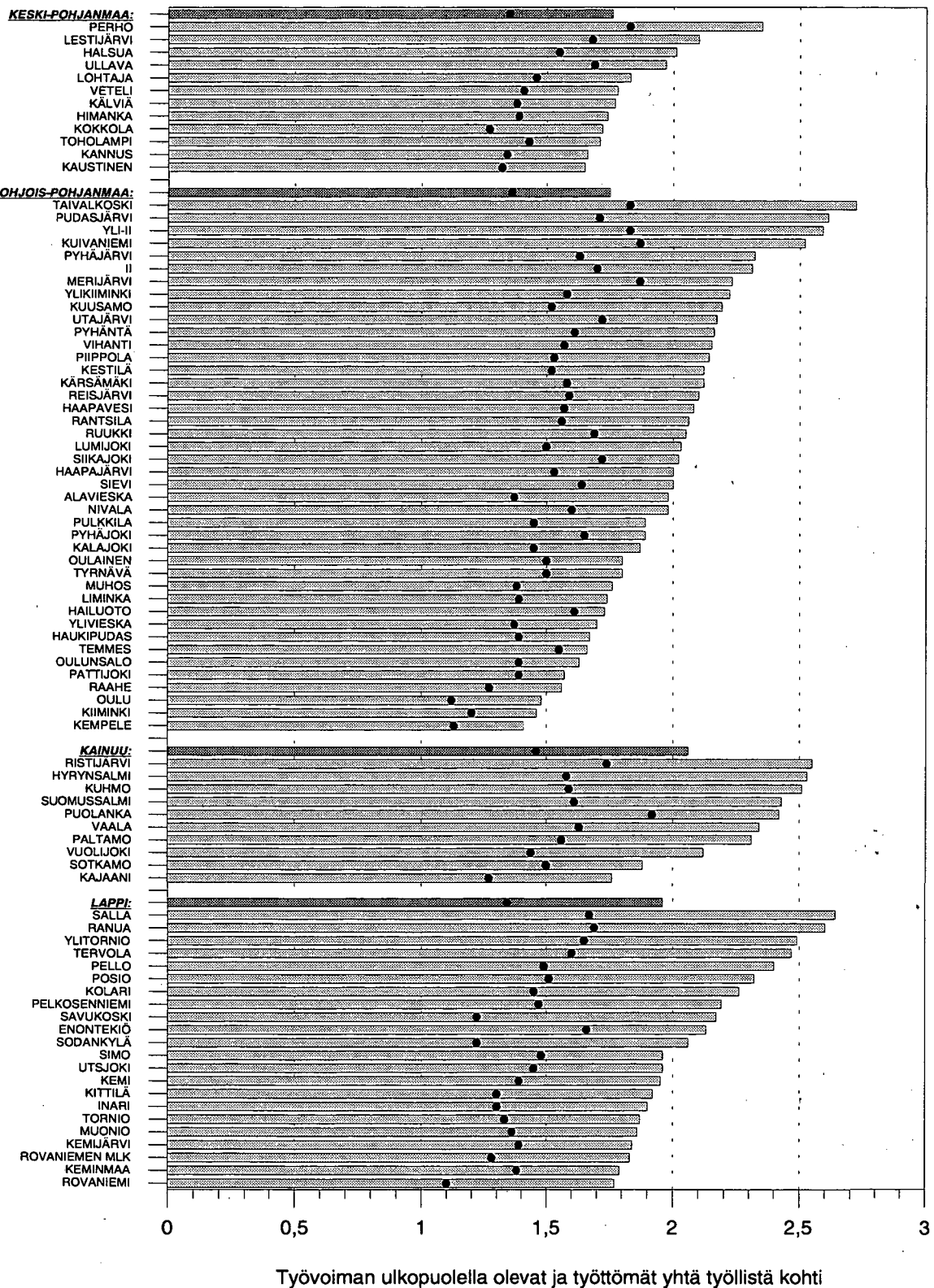

Kuva 65. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988 – 1997.

Kuva 66. Avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991 – 1999.

Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 1990 ja 1997*

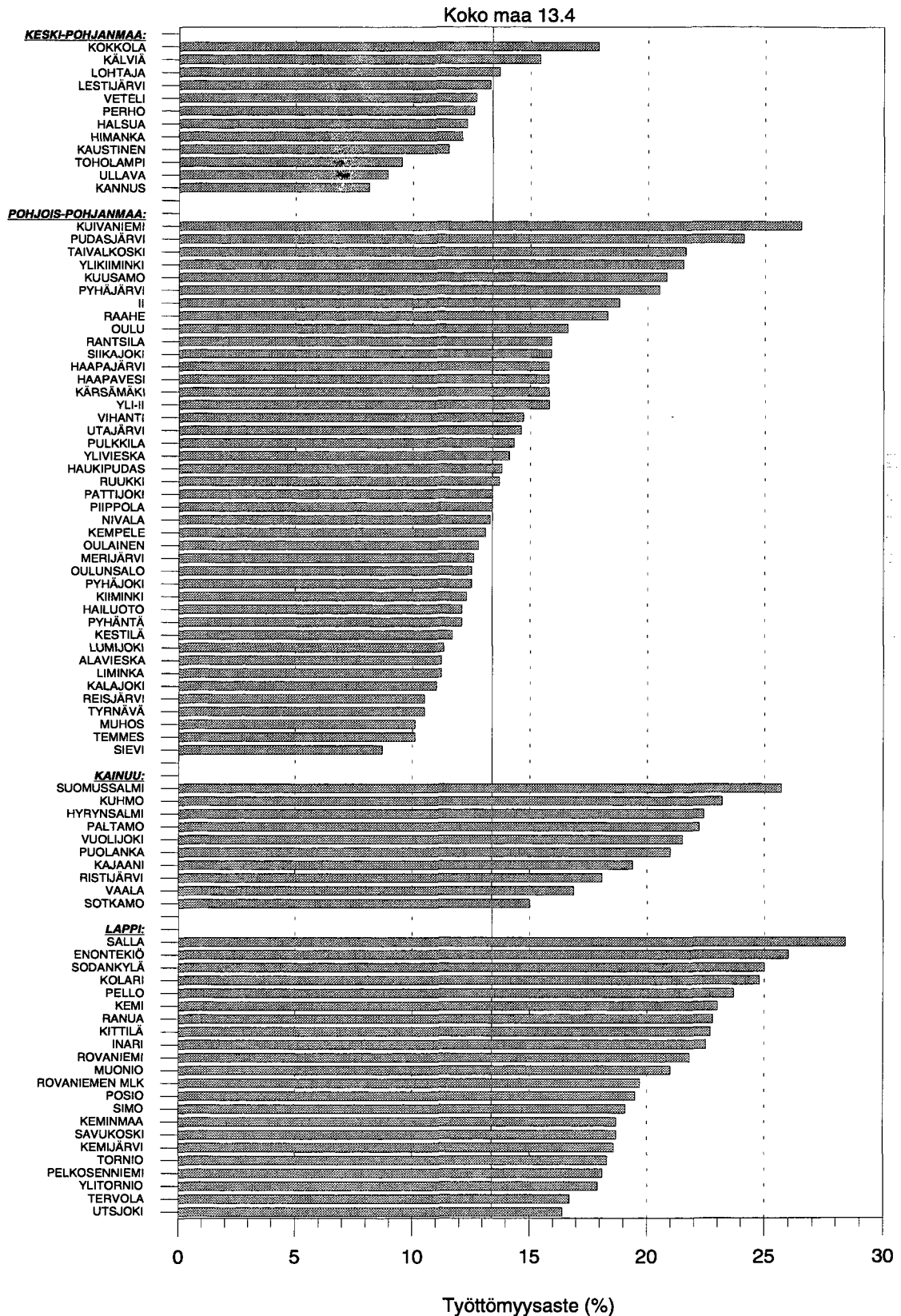

Lähde: TK/StatFin

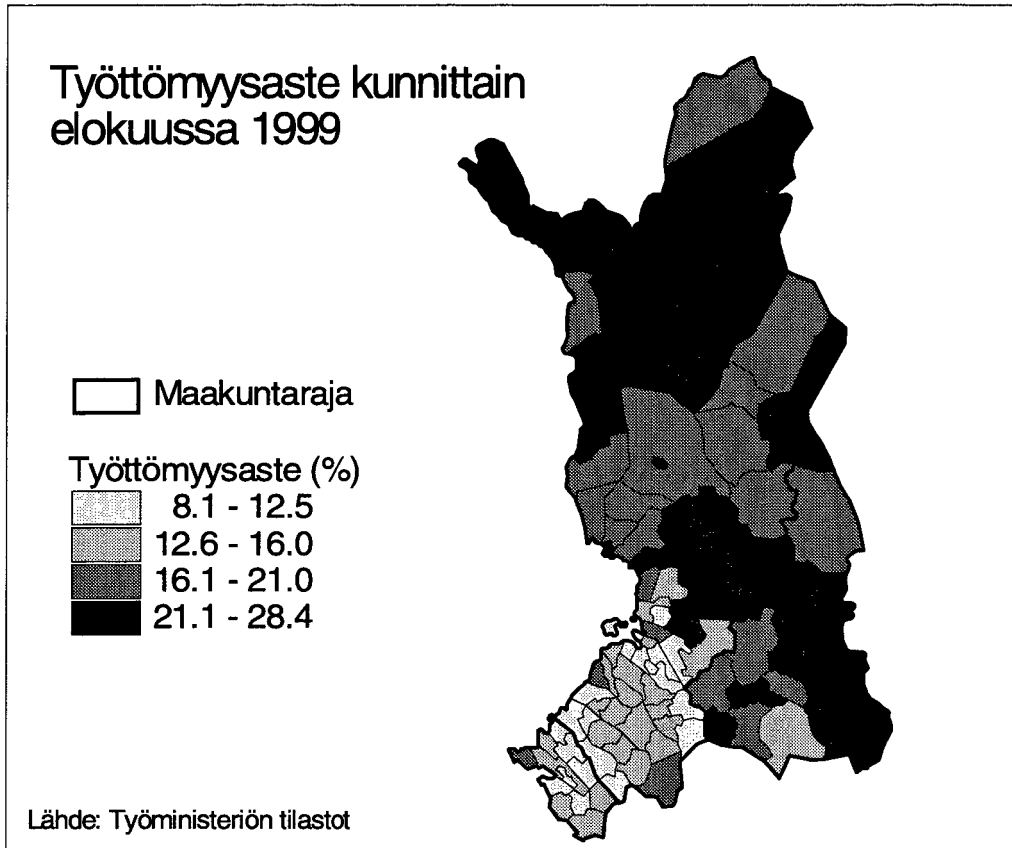
*ennakkotieto

Kuva 67. Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 1990 ja 1997.

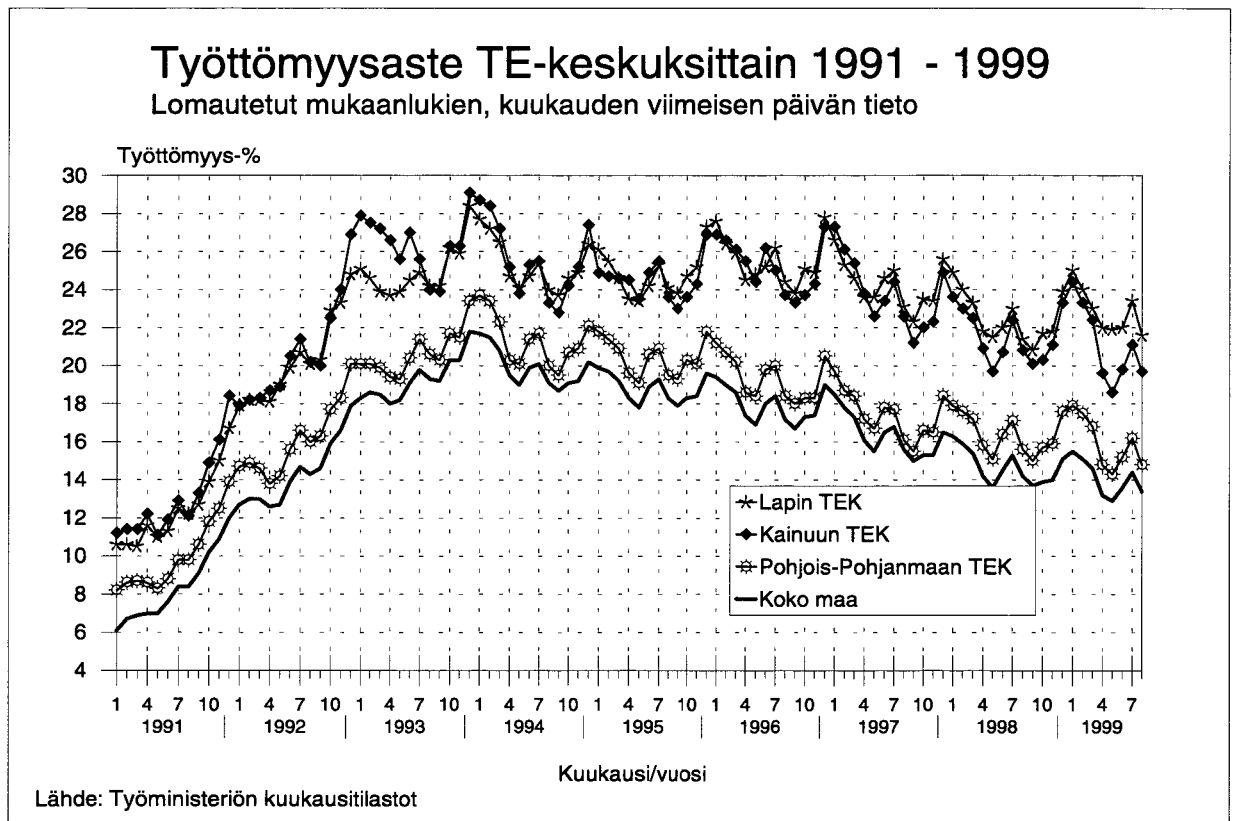
Työttömyysaste kunnittain elokuussa 1999

Kuva 68. Työttömyysaste kunnittain elokuussa 1999.

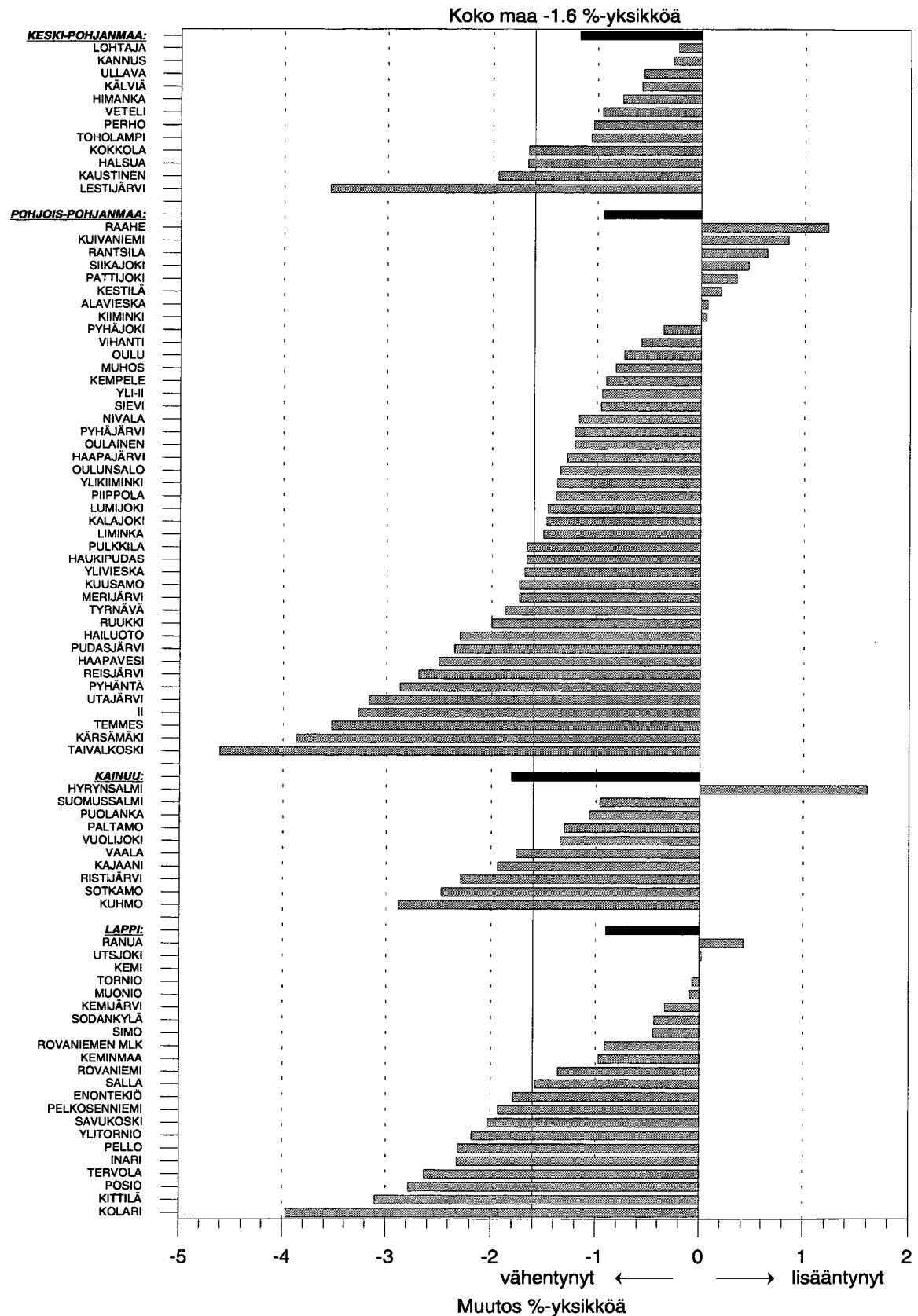

Kuva 69. Työttömyysaste kunnittain elokuussa 1999.

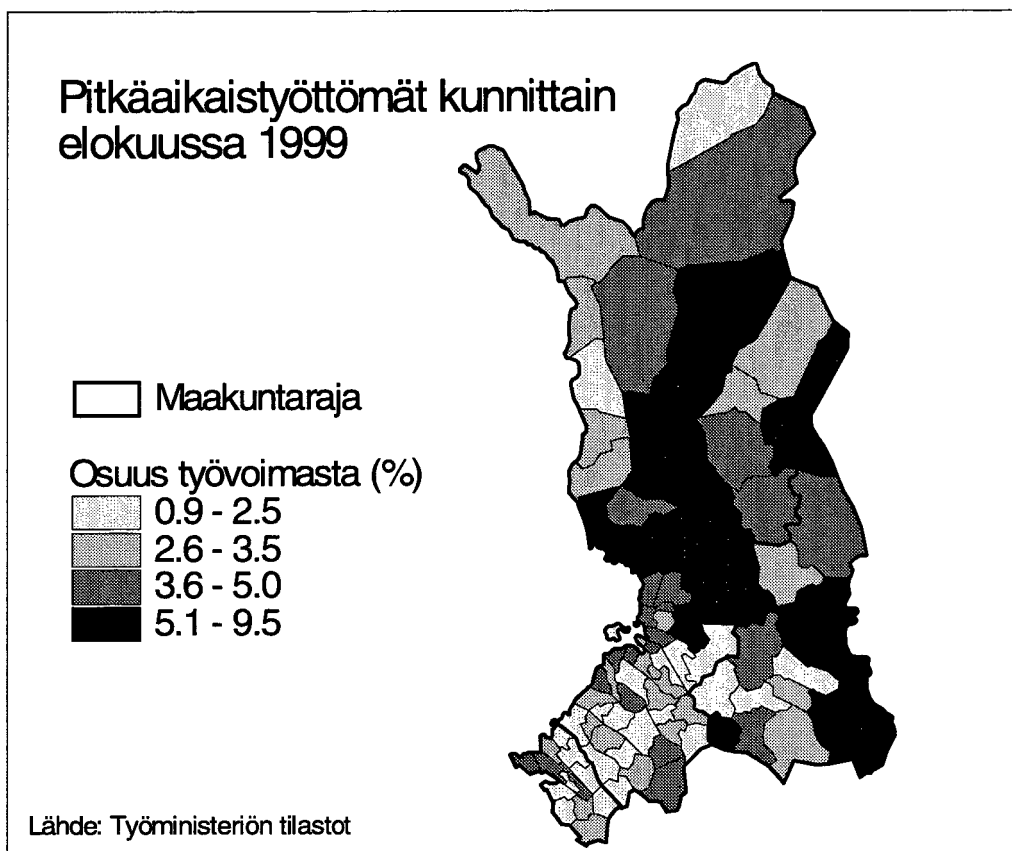

Kuva 70. Työttömyysaste TE-keskuksittain 1991 - 1999.

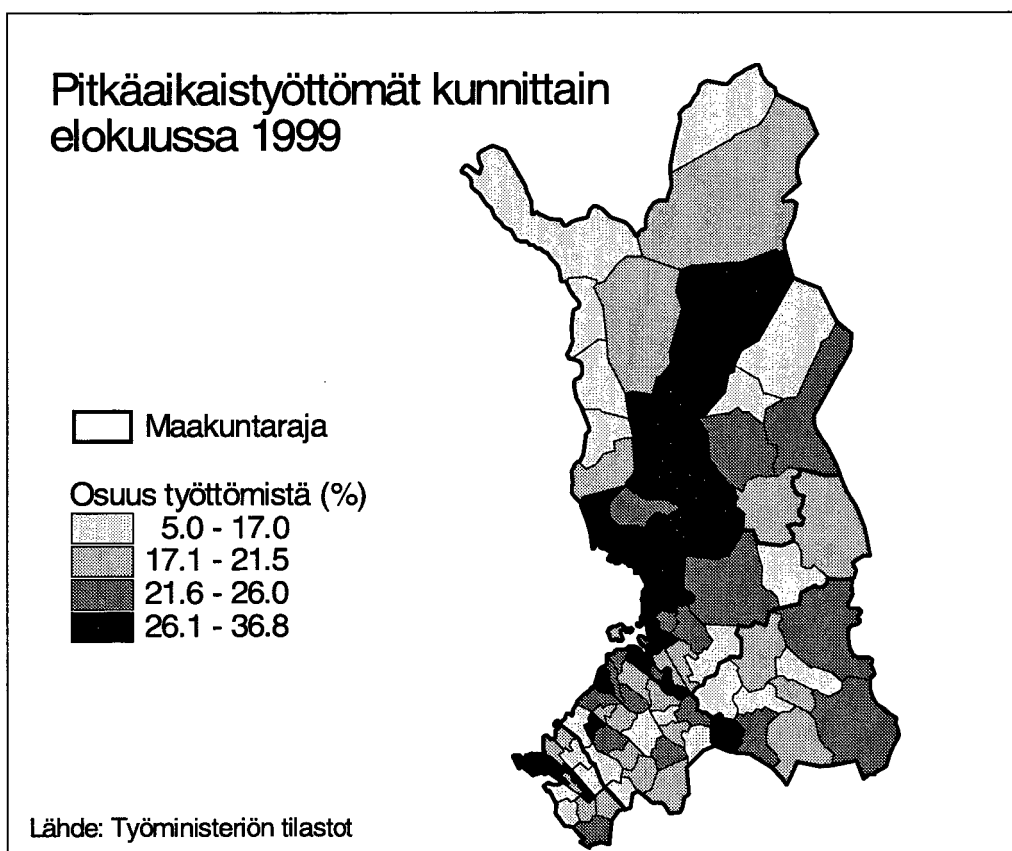
Työttömyyden muutos kunnittain 1997 - 1998

Kuva 71. Työttömyyden muutos kunnittain 1997 – 1998.

Kuva 72. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain elokuussa 1999 (Osuus työvoimasta).

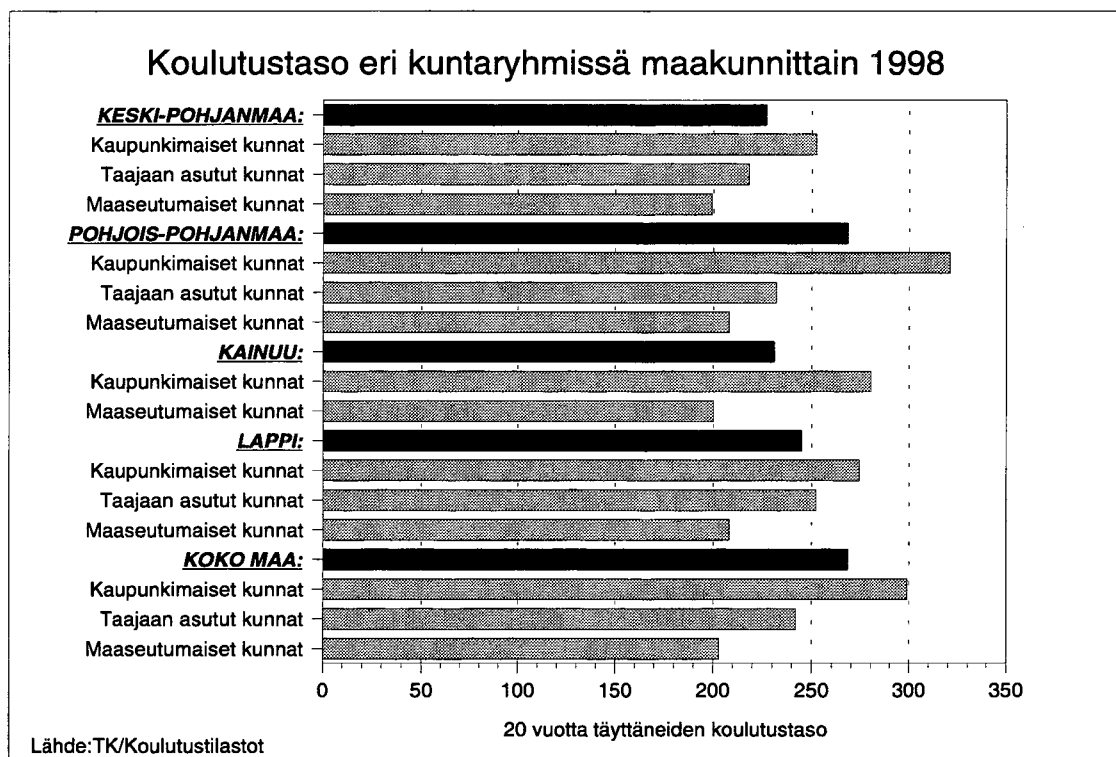
Kuva 73. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain elokuussa 1999 (Osuus työttömistä).

KOULUTUS

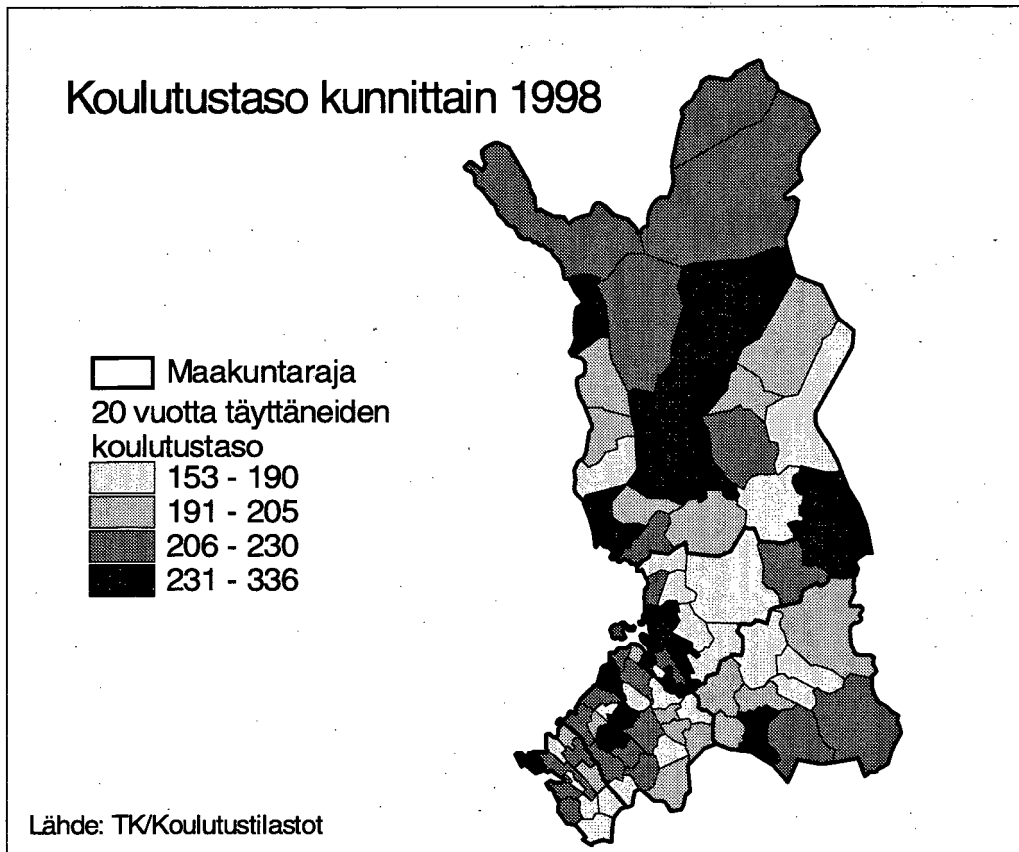
Koulutuksen tasoa voidaan kuvata Tilastokeskuksessa kehitetyllä kolminumeroisella koulutustasomittaimella. Vuoden 1998 mittainluku on laskettu edellisestä vuodesta poiketen 20 vuotta täyttäneiden osalta. Edellisen vuoden julkaisussa esitetty luku oli laskettu 15 vuotta täyttäneiden osalta. Luku osoittaa alueen tutkintojen keskiarvon suhteutettuna väestöön, ja sen kriteerinä on koulutusaika vuosina. Mitä pitempi on koulutuksen kokonaispituus, sitä korkeampi on koulutustaso. Tilastollisen kuntaryhmän mukaan tarkasteltuna vuonna 1998 koulutustaso oli korkein Pohjois-Pohjanmaan kaupunkimaisissa kunnissa. Kunnista Oulussa koulutustaso oli korkein.

Toinen tapa mitata koulutusta on tarkastella tutkinnon suorittaneiden osuutta 15 vuotta täyttäneestä väestöstä. Kunnittain tarkasteltuna korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli vuonna 1998 suhteellisesti eniten Oulussa. Eniten peruskoulun varaan jääneitä oli vastaavasti Ullavan kunnassa. Pohjois-Suomen tutkinnon suorittaneissa on suhteellisesti vähemmän korkeakouluasteen tutkinnon suorittaneita kuin koko maassa keskimäärin. Vastaavasti keskiasteen tutkinnon suorittaneita on suhteellisesti enemmän.

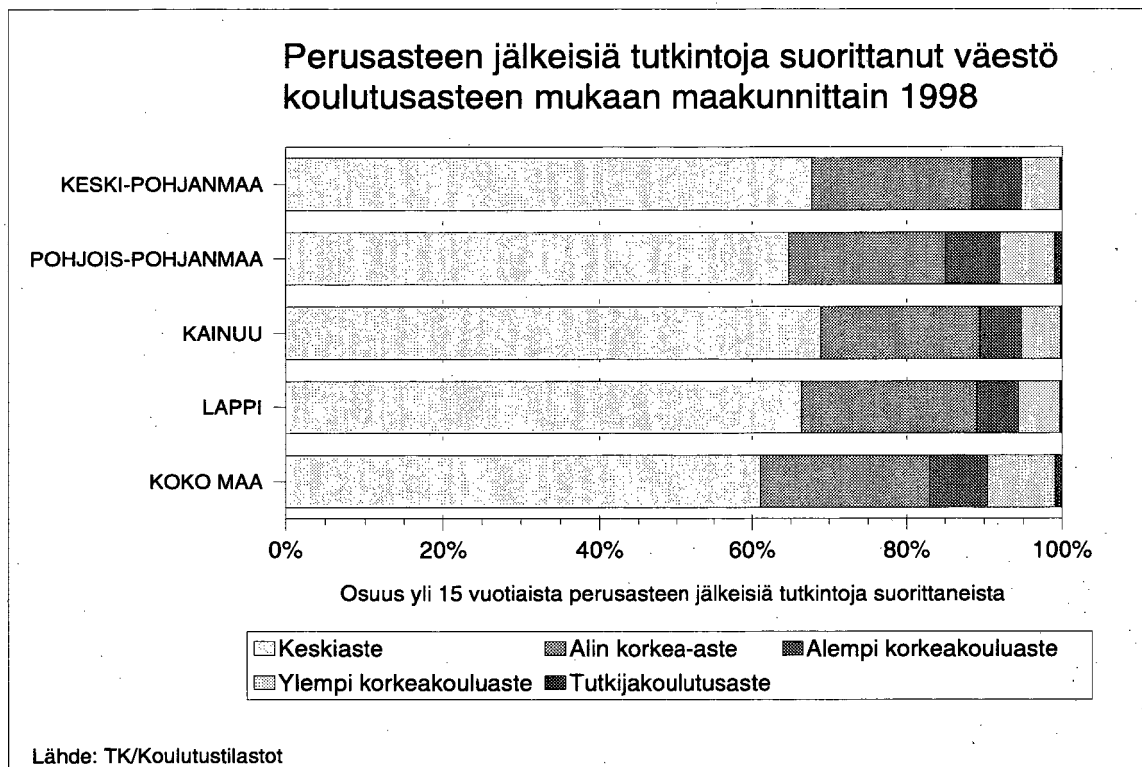
Vuonna 1998 peruskoulun nettokustannukset asukasta kohti olivat Pohjois-Suomen maakunnissa suuremmat kuin Manner-Suomen kunnissa keskimäärin. Kustannukset asukasta kohti vaihtelivat Lumijoen 1 803 markasta Utsjoen 8 029 markkaan. Verrattaessa kuntien lukuja toisiin kuntiin ja keskiarvioihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Kuva 74. Koulutustaso eri kuntaryhmissä maakunnittain 1998.

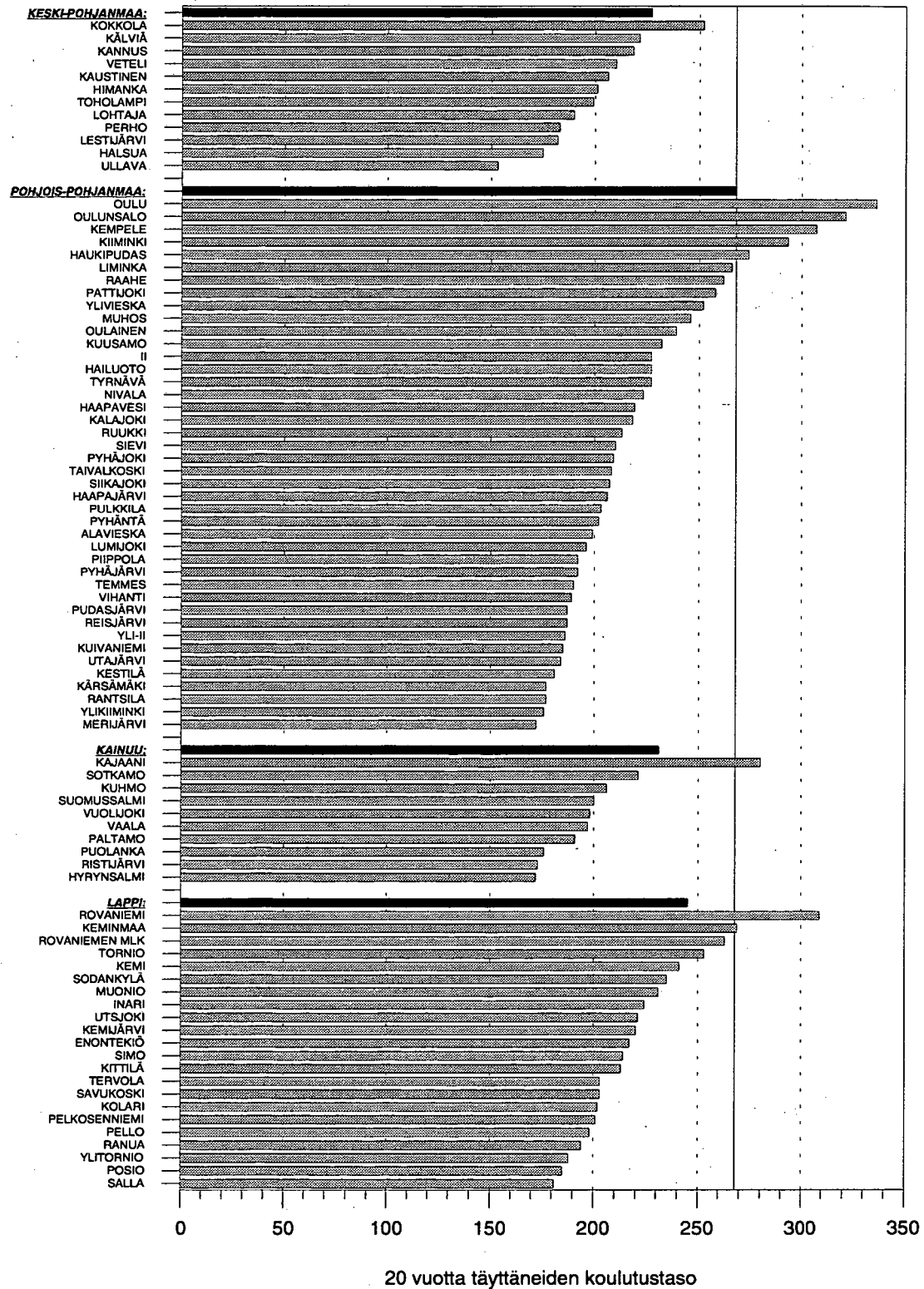
Kuva 75. Koulutustaso kunnittain 1998.

Kuva 76. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan maakunnittain 1998.

Koulutustaso kunnittain 1998

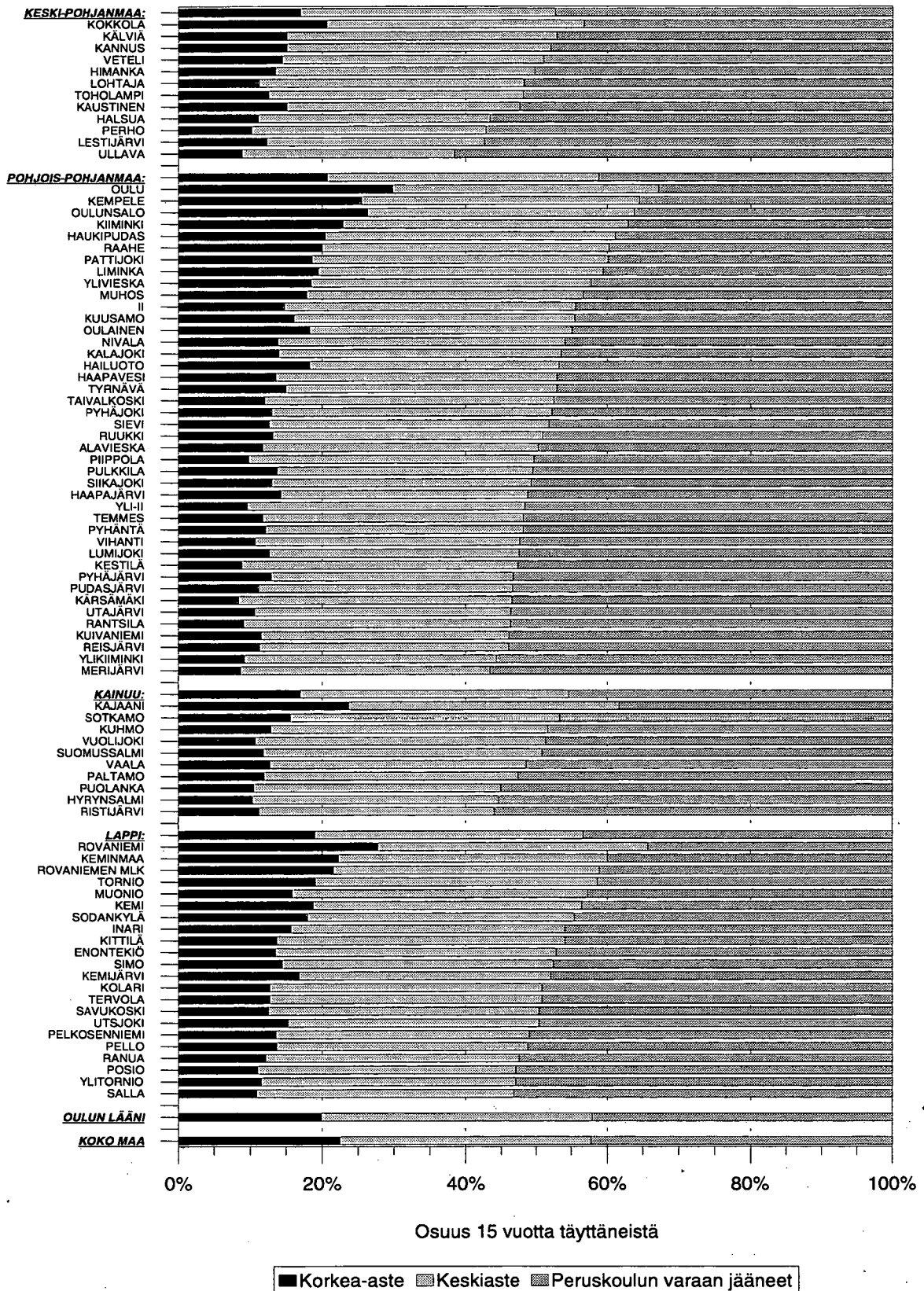
Koko maa 268

Lähde: TK/Koulutustilastot

Kuva 77. Koulutustaso kunnittain 1998.

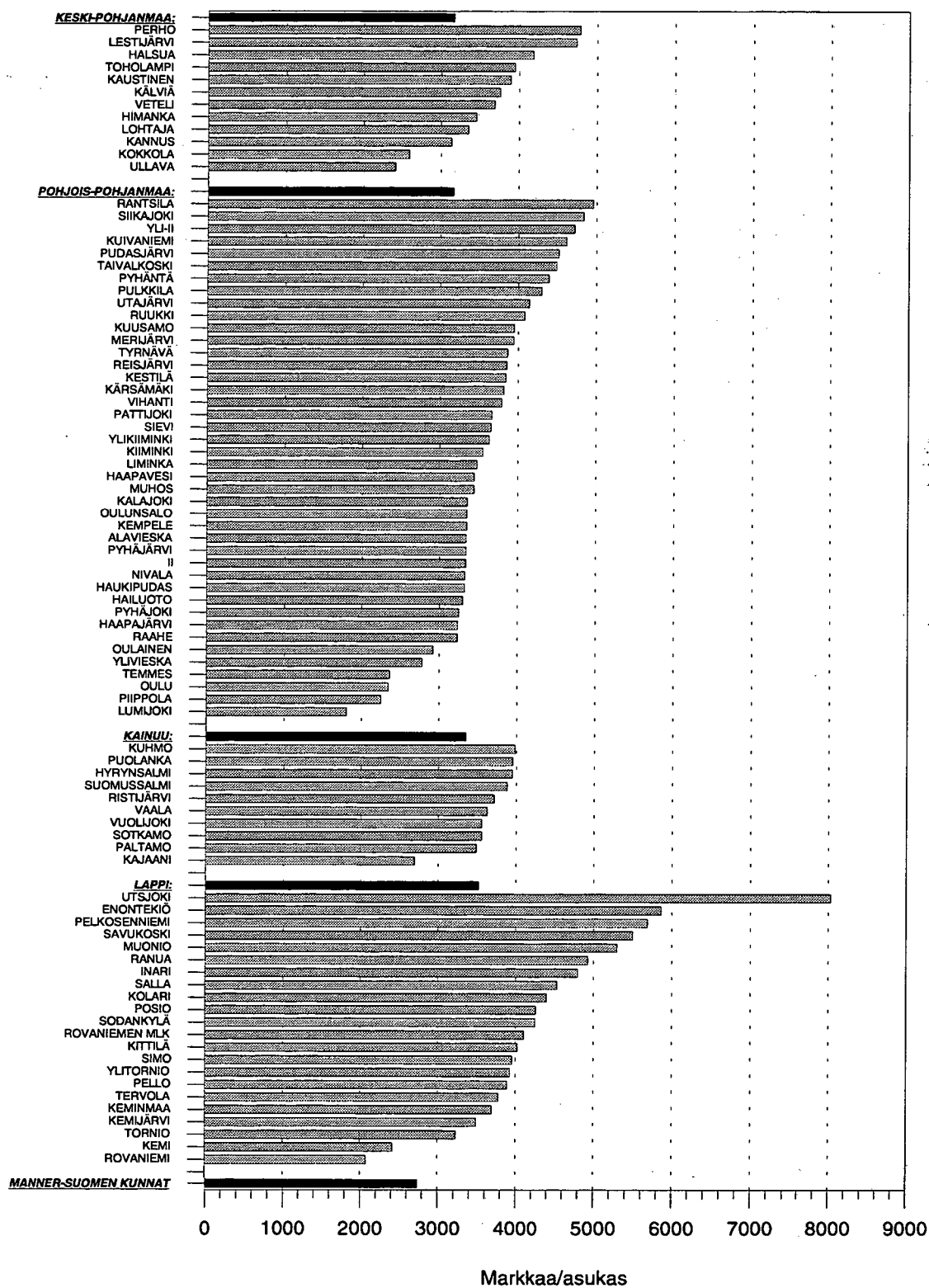
Väestön koulutusaste kunnittain 1998

Lähde: TK/Koulutustilastot

Kuva 78. Väestön koulutusaste kunnittain 1998.

Peruskoulun nettokustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

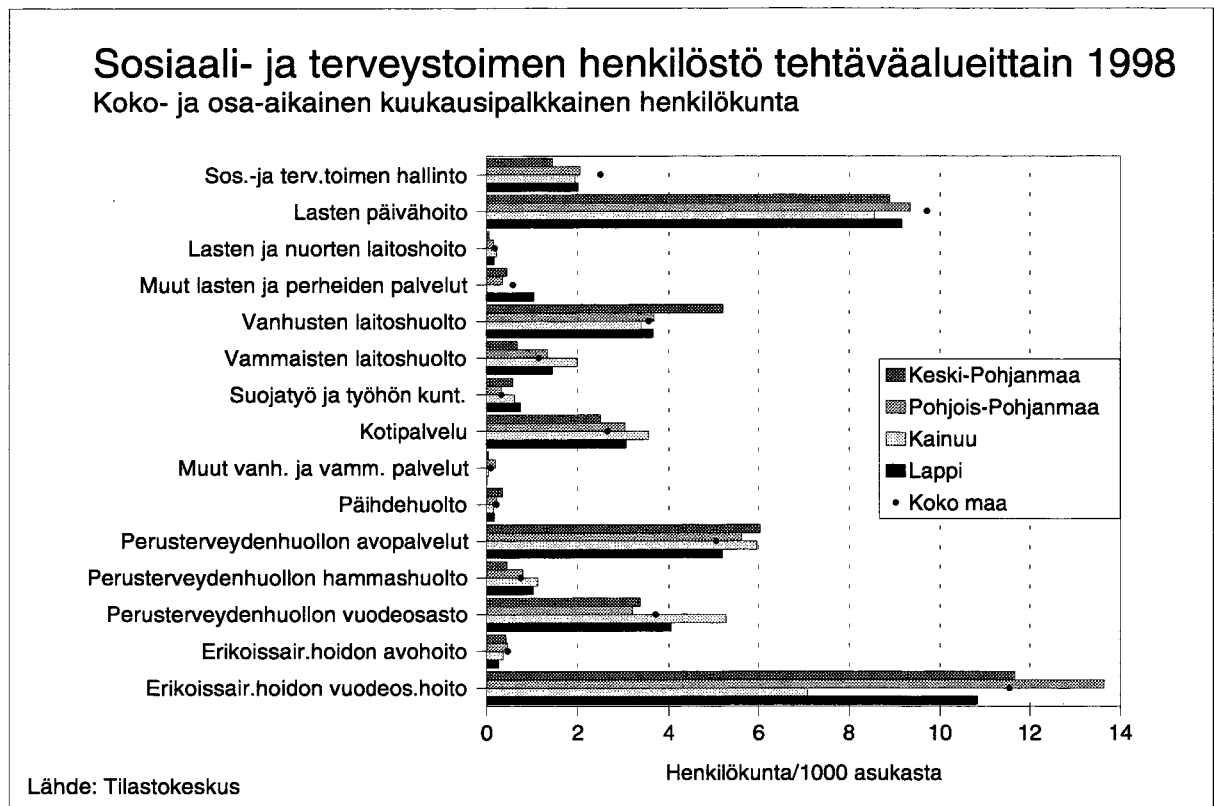
Kuva 79. Peruskoulun nettokustannukset kunnittain 1998.

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

Valtaosa sosiaali- ja terveystoimen henkilöstöstä työskenteli erikoissairaanhoidon vuodeosastoilla vuonna 1998. Toiseksi työllistävin sektori oli lasten päivähoito. Poikkeuksen tästä muodostaa Kainuu, jossa lasten päivähoito oli työllistävin sektori.

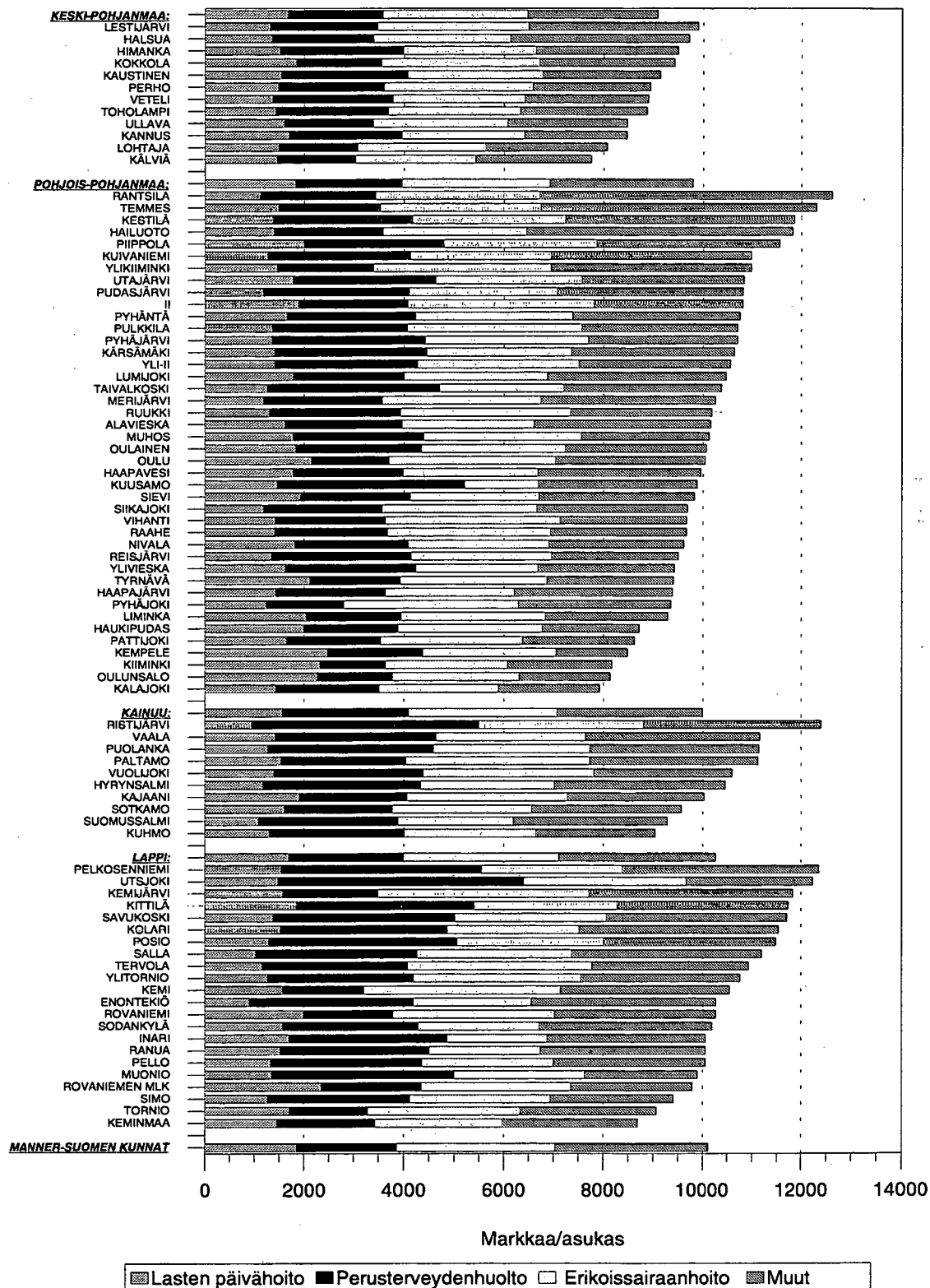
Sosiaali- ja terveystoimen kustannukset koostuvat mm. lasten päivähoito-, perusterveydenhuolto- ja erikoissairaanhoidomenoista. Vuonna 1998 sosiaali- ja terveystoimen kokonaismenot olivat Rantsilan kunnassa suhteellisesti suurimmat, yli 12 600 mk/asukas. Pienimmillään kustannukset jäivät alle 8 000 mk (Kalajoki ja Kälviä). Kemijärvellä erikoissairaanhoidon nettokustannukset olivat Pohjois-Suomen suurimmat, yli 4 200 markkaa asukasta kohti. Kuusamossa ne olivat pienimmät, alle 1 500 mk/asukas. Perusterveydenhuollon menot olivat Utsjoella suurimmat, lähes 5 000 mk/asukas. Kiimingissä vastaava suhde oli 1 300 mk/asukas.

Lasten päivähoitoon kustannukset olivat suurimmillaan Kempeleessä, Kiimingissä ja Rovaniemen maalaiskunnassa, yli 2 300 mk/asukas. Lasten päivähoitoon käyttökustannukset alle kouluikäistä kohti olivat suurimmillaan Pelkosenniellä. Siikajoella, jossa vain 11 % lapsista oli kunnallisessa päivähoitossa, kulut jäivät Pohjois-Suomen alhaisimmiksi. Verrattaessa kuntien lukuja toisiin kuntiin ja keskiarvioihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.

Kuva 80. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtäväalueittain 1998.

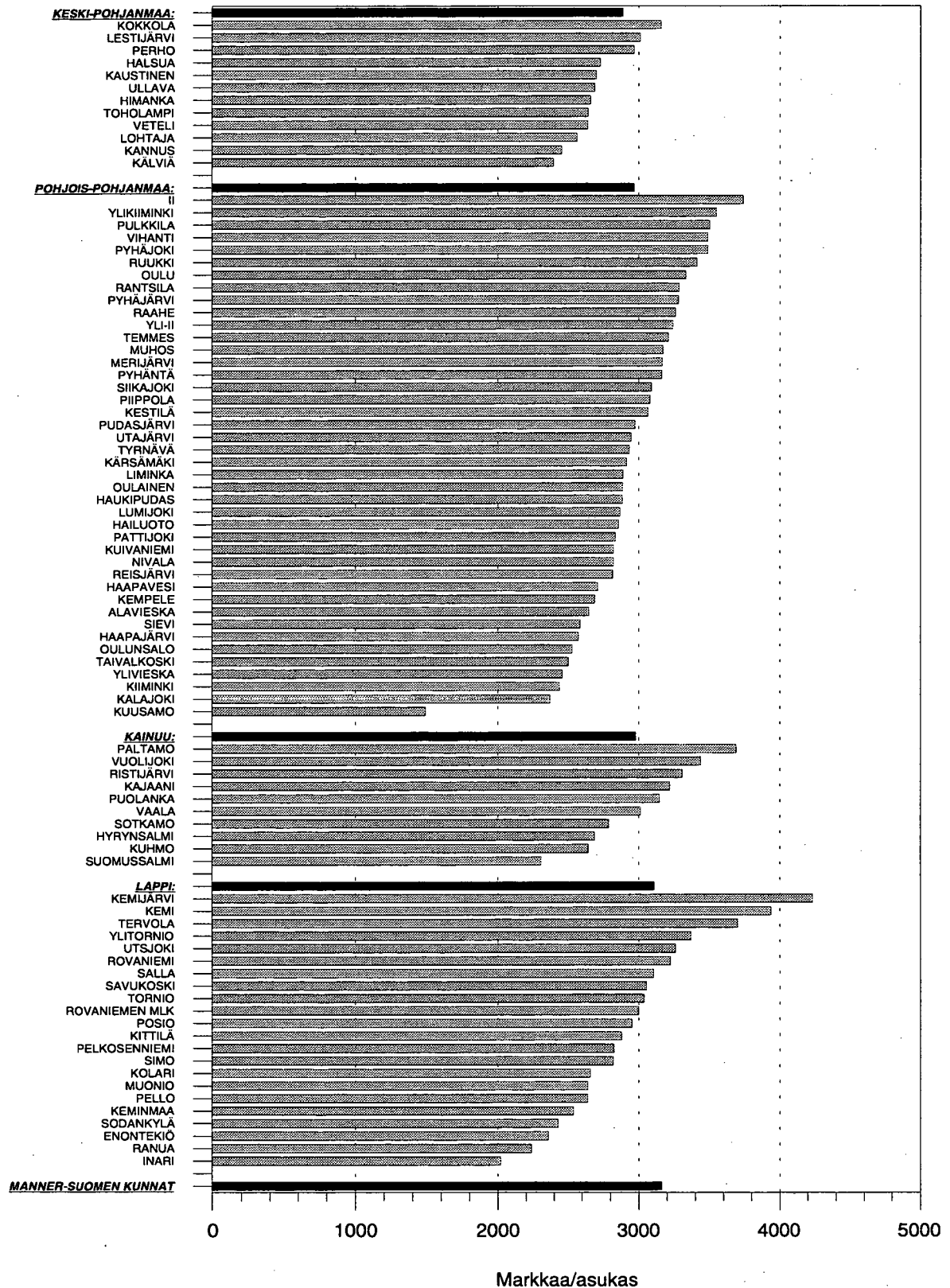
Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkisen talous

Kuva 81. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 1998.

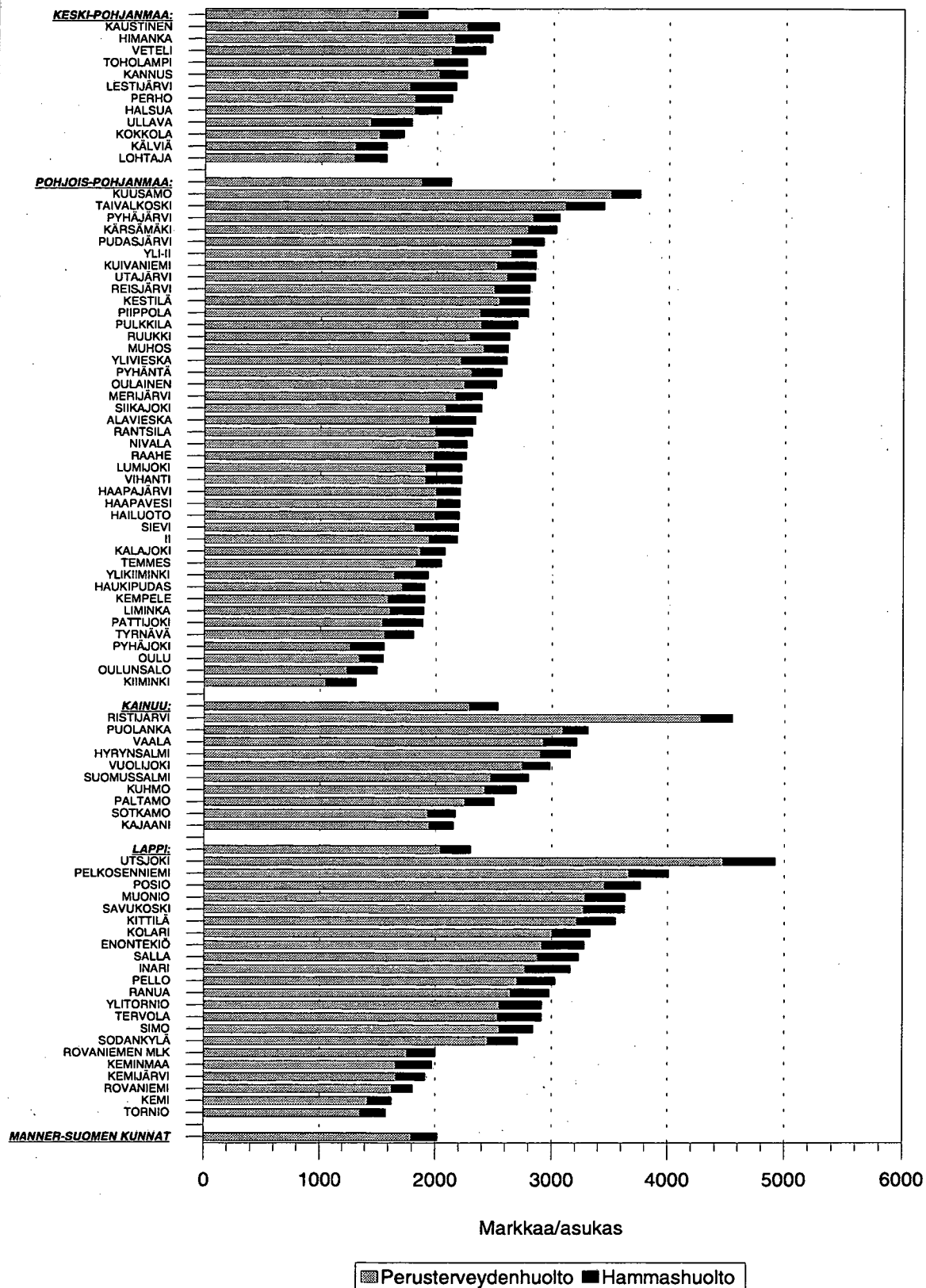
Erikoissairaanhoidon nettokustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 82. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset kunnittain 1998.

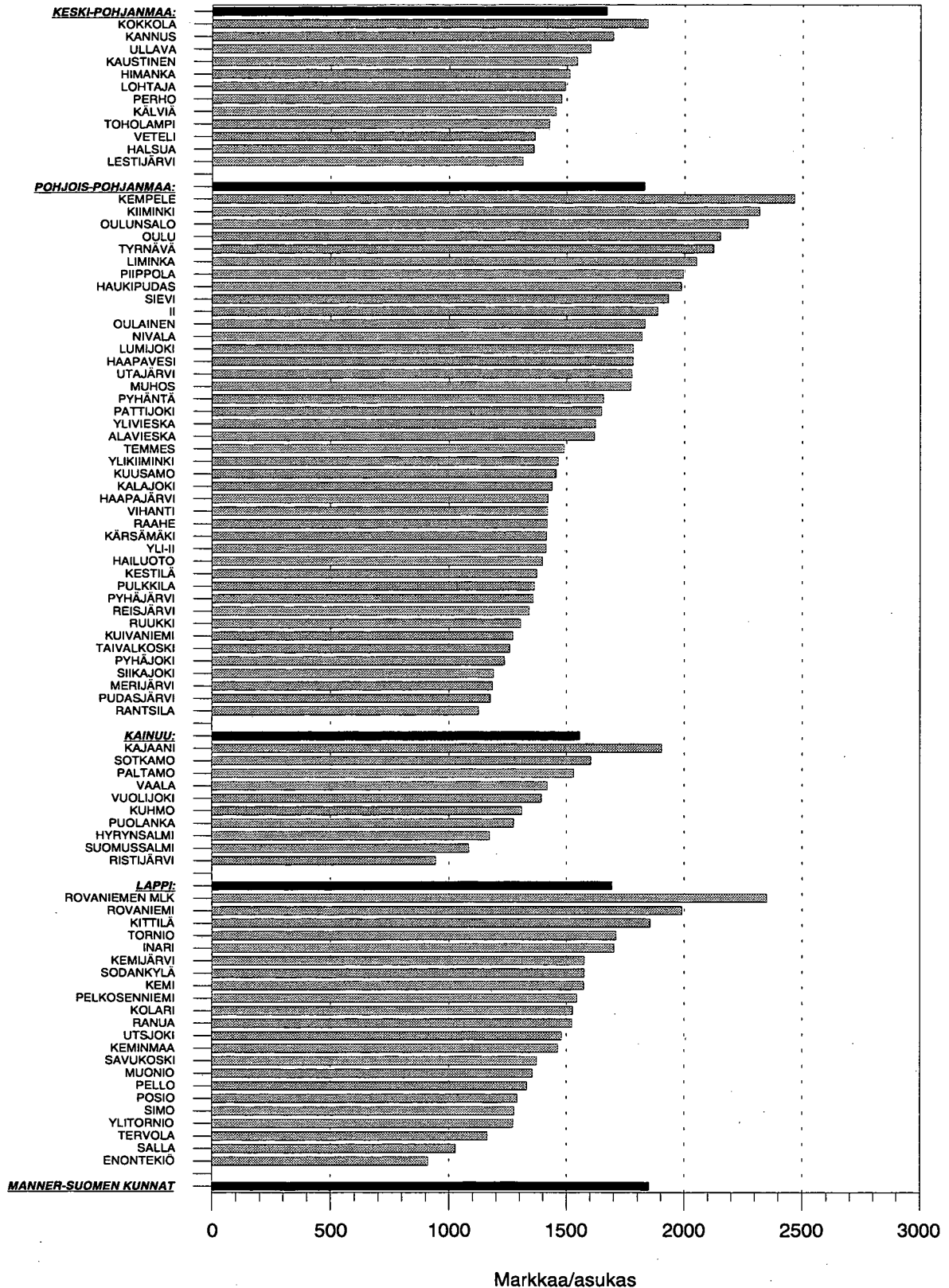
Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 83. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 1998.

Lasten päivähoiton nettokustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 84. Lasten päivähoiton nettokustannukset kunnittain 1998.

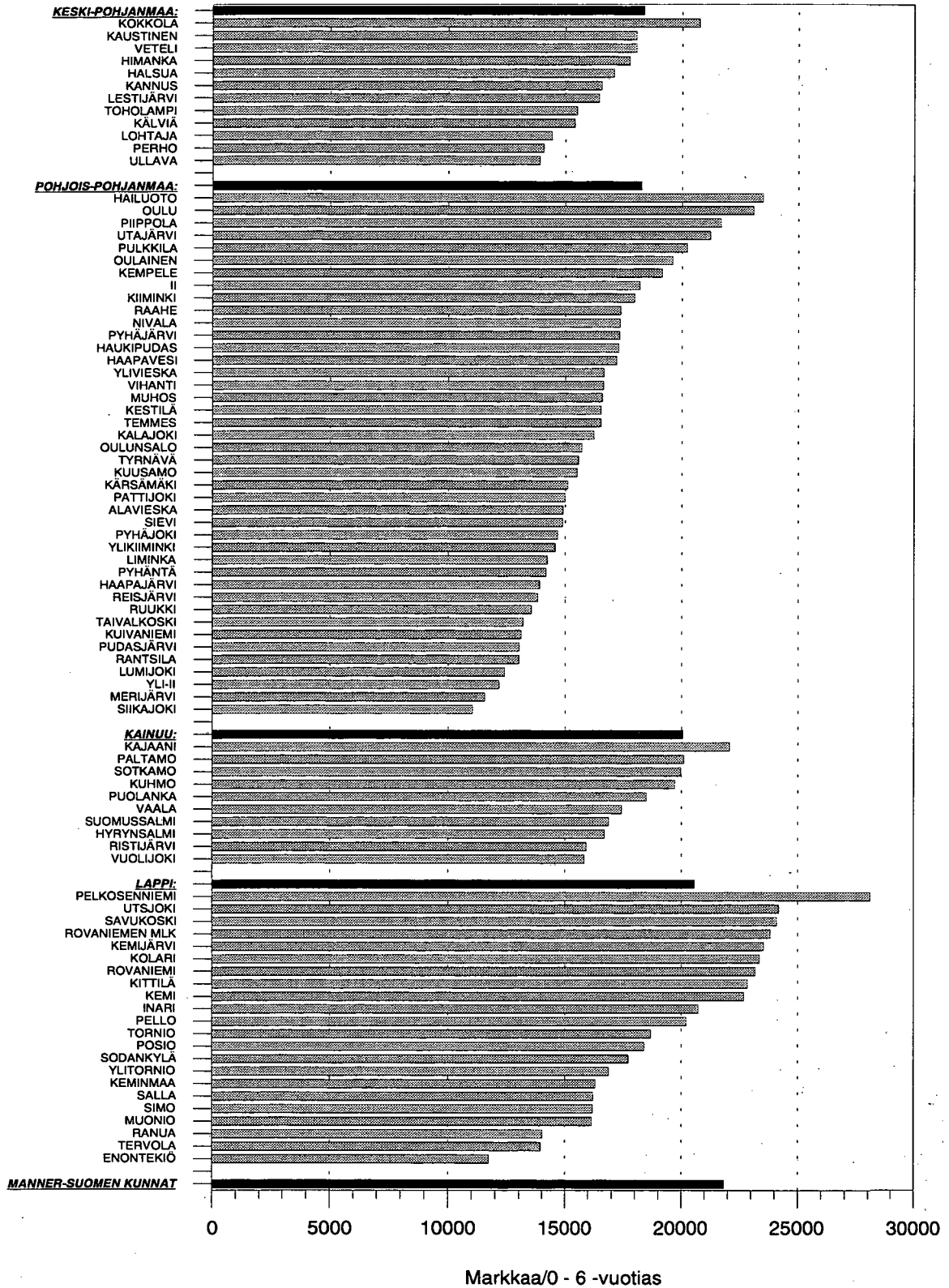
Kunnallinen lasten päivähoito kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 85. Kunnallinen lasten päivähoito kunnittain 1998.

Lasten päivähoiton käyttökustannukset kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 86. Lasten päivähoiton käyttökustannukset kunnittain 1998.

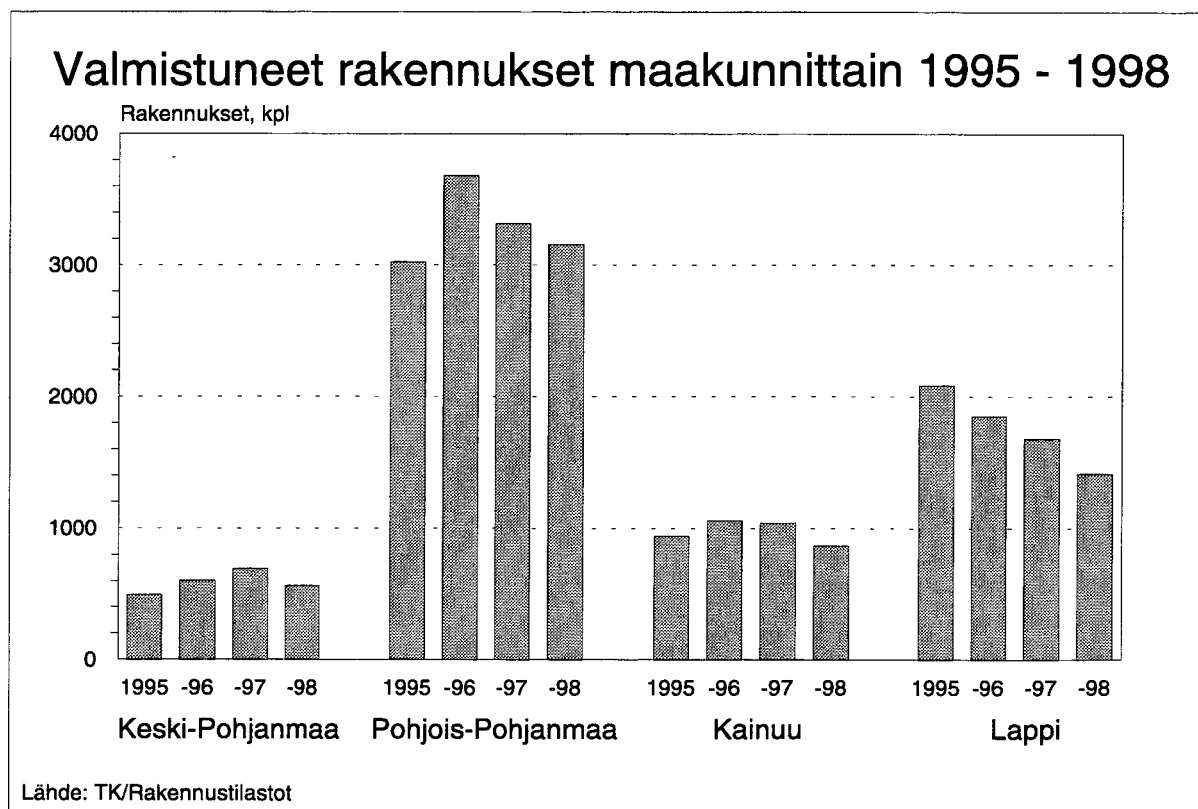
RAKENTAMINEN JA ASUMINEN

Vuonna 1998 rakennustuotanto laski Pohjois-Suomen maakunnissa. Määrällisesti eniten rakennuksia valmistui Pohjois-Pohjanmaalla, lähes 3 200 kpl ja vähiten Keski-Pohjanmaalla, alle 600 kpl. Asukaslukuun suhteutettuna rakentaminen oli vilkkainta Lestijärvellä ja Savukoskella. Rakennuskanta on vanhinta Ruukissa, jossa rakennusten keskimääräinen valmistumisvuosi on 1963. Vastaavasti nuorin rakennuskanta on Kempeleessä.

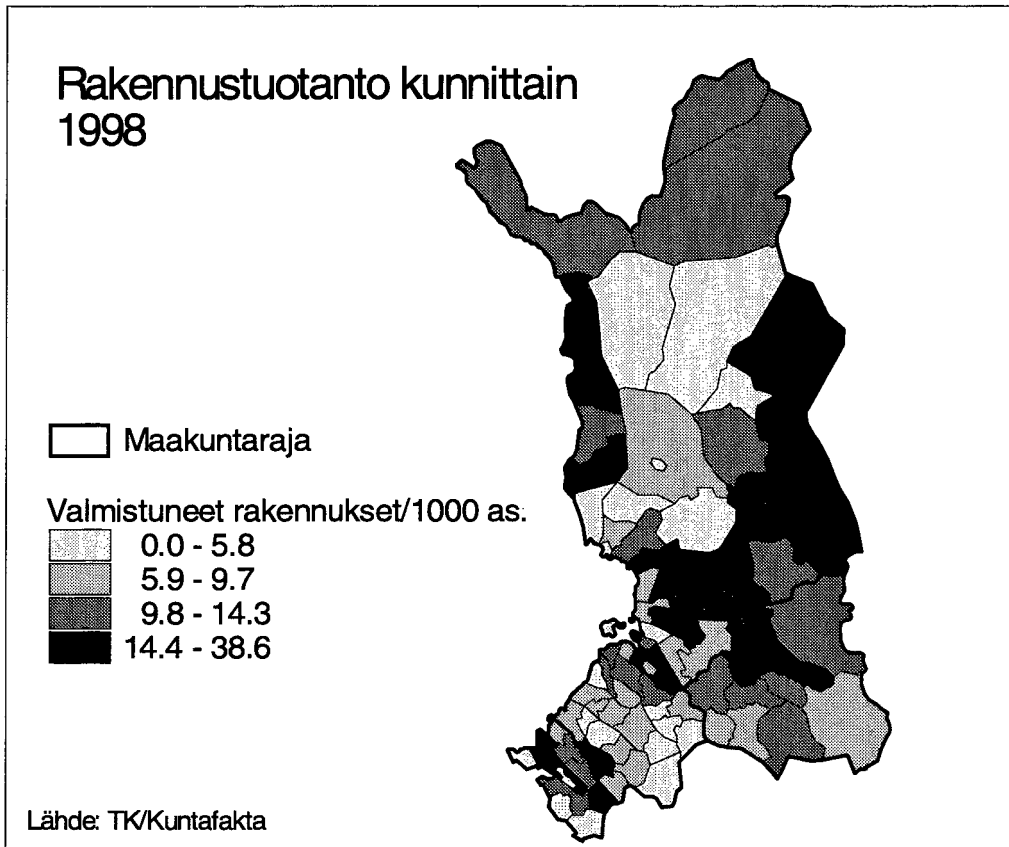
Asuntotuotanto on laskenut 1990-luvun alusta lähtien ja näyttää kääntyvän nousuun vuodesta 1996. Kunnittain tarkasteltuna asuntoja tuotettiin vuonna 1998 suhteellisesti eniten Kempeleessä.

Asuntojen hinnat saavuttivat huippunsa vuonna 1989. Tämän jälkeen hinnat laskivat vuoteen 1993. Vuodesta 1995 asuntojen neliöhinnat ovat nousseet tasaisesti ja lähentelevät nyt Pohjois-Suomessa vuoden 1989 hintoja. Pohjois-Suomessa asuntojen neliöhinnat ovat alhaisemmat kuin koko maassa keskimäärin. Kalleimmat neliöhinnat asunnoista maksettiin vuonna 1998 Kittilässä. Halvimmat asunnot olivat Vuolijoella. Usean kunnan alueella asuntokauppoja tehtiin vähemmän kuin viisi, joten hintatietoa näiden kuntien osalta ei voida julkistaa.

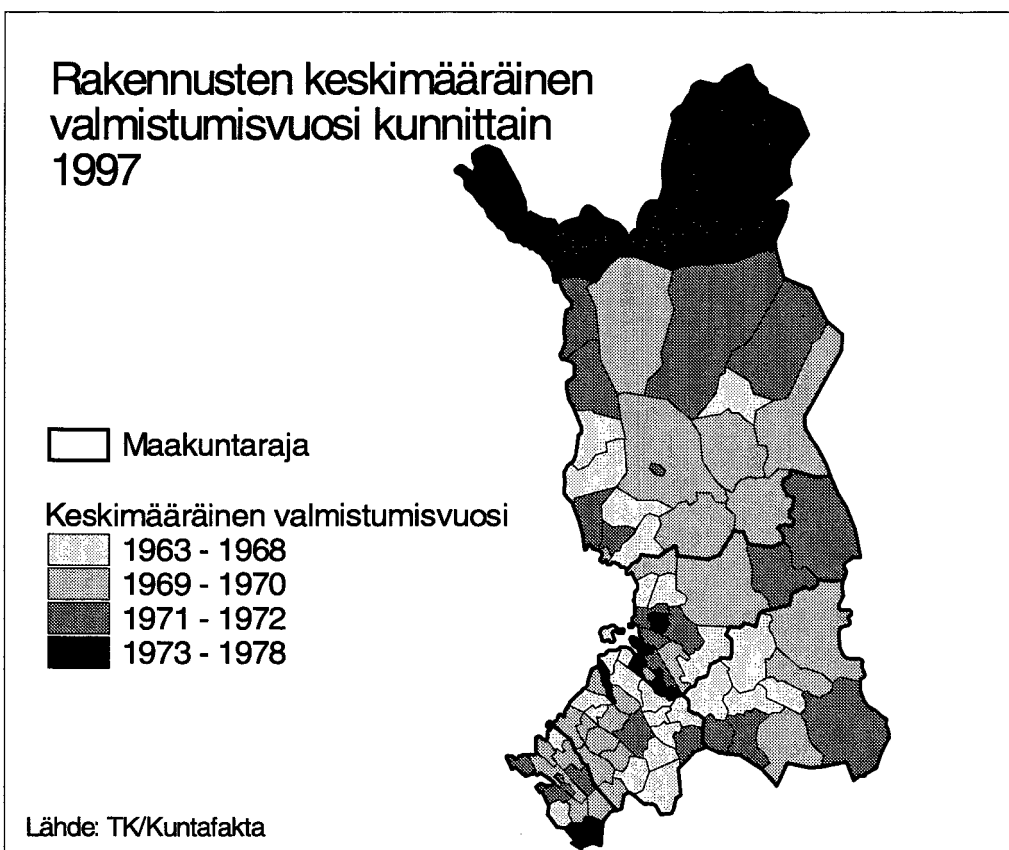
Asuntokuntien keskikoko oli vuonna 1997 suurin Oulunsalossa, pienin taas Kemissä ja Rovaniemellä. Samana vuonna ahtaasti asuvien asuntokuntien osuus oli suurin Siikajoella ja pienin Kemissä. Tilastoissa on käytetty normin 3 mukaisia tietoja. Tämän normin mukaan asunto on ahtaasti asuttu, kun siinä asuu enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun.

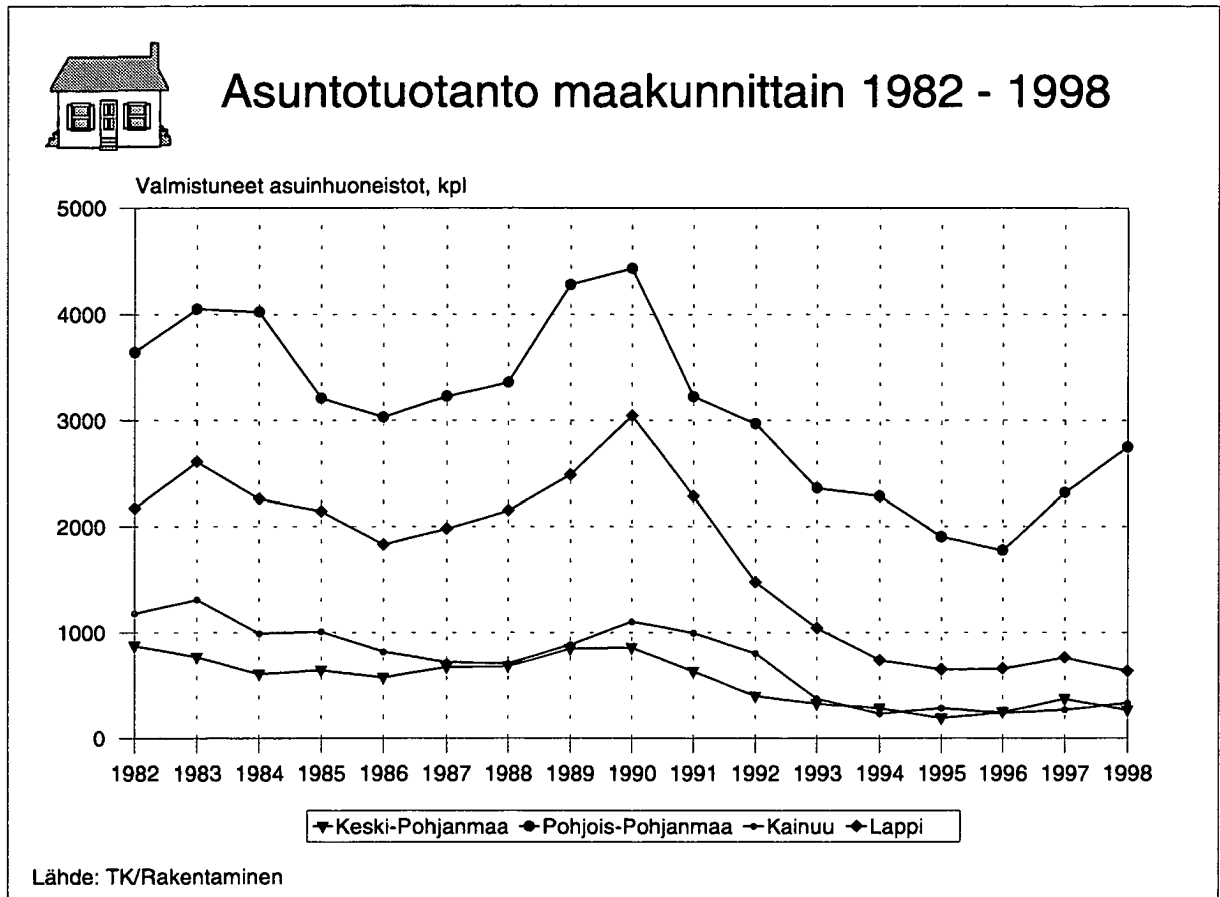
Kuva 87. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 1995 – 1998.

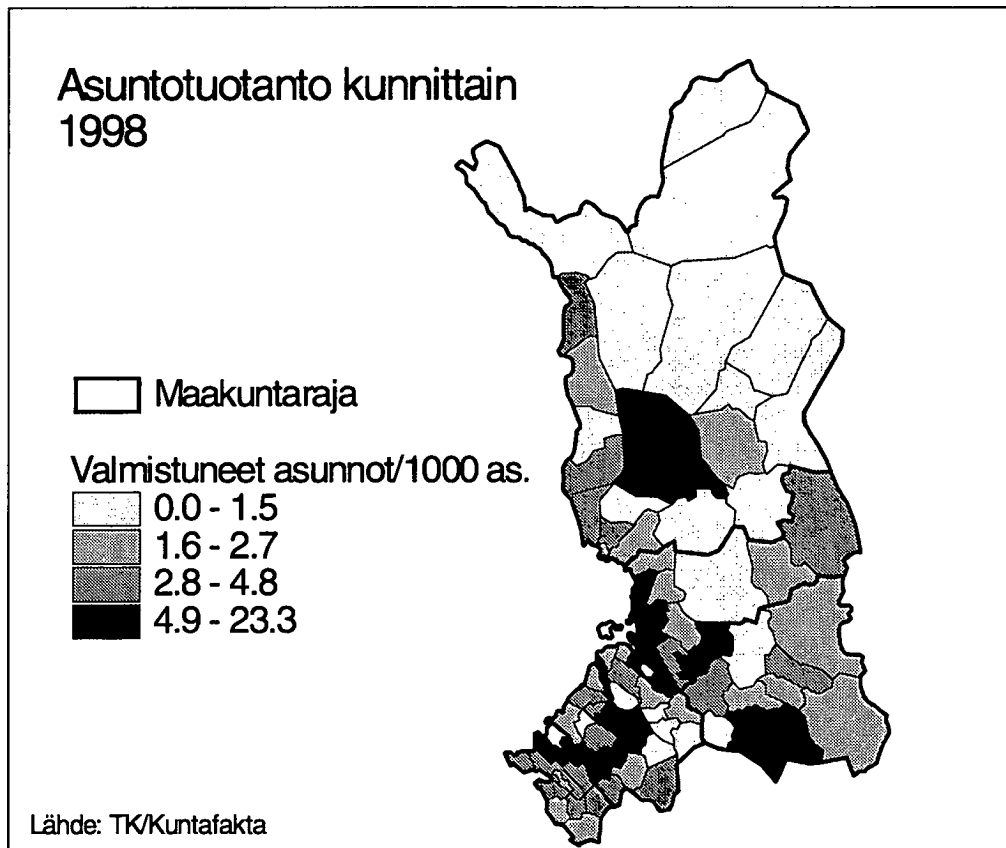
Kuva 88. Rakennustuotanto kunnittain 1998.

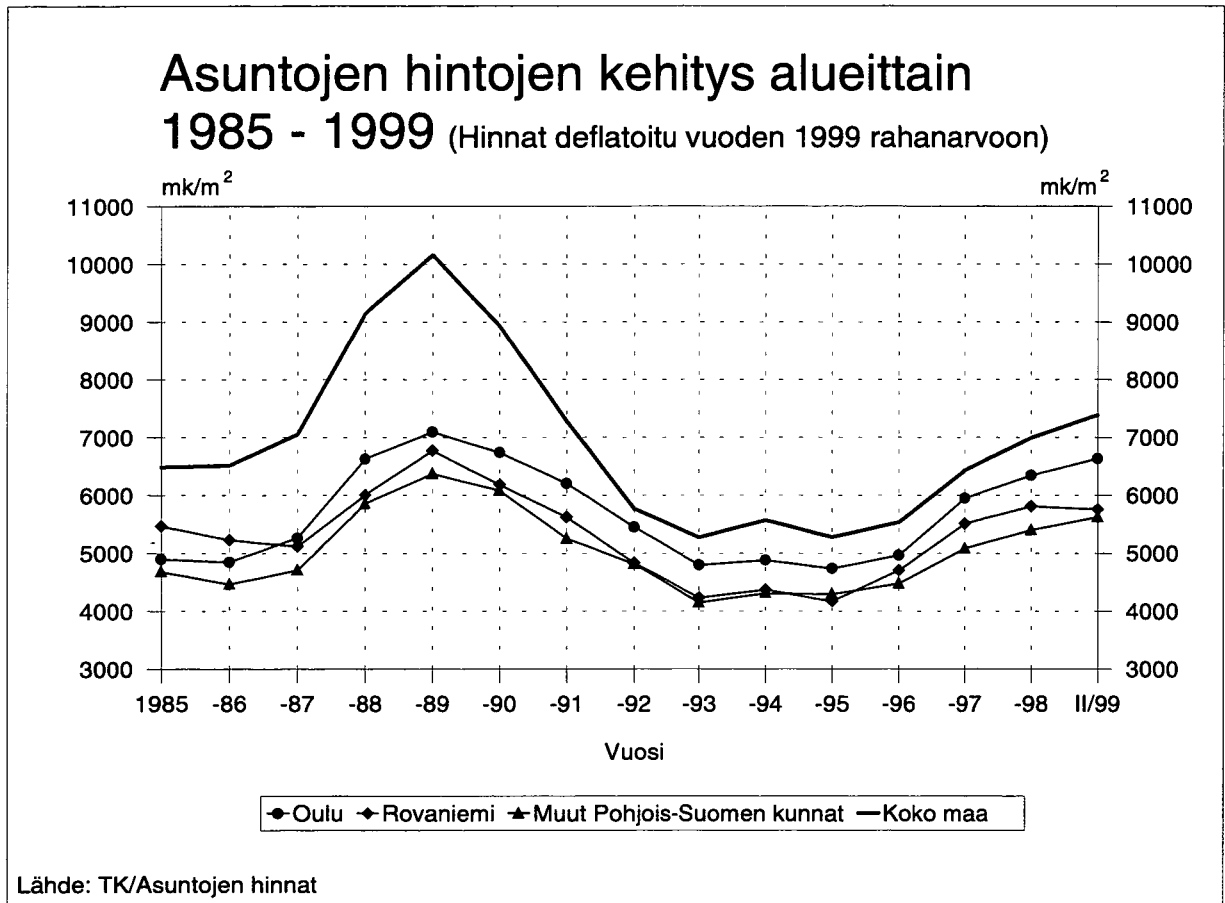
Kuva 89. Rakennusten keskimääräinen valmistumisvuosi kunnittain 1997.

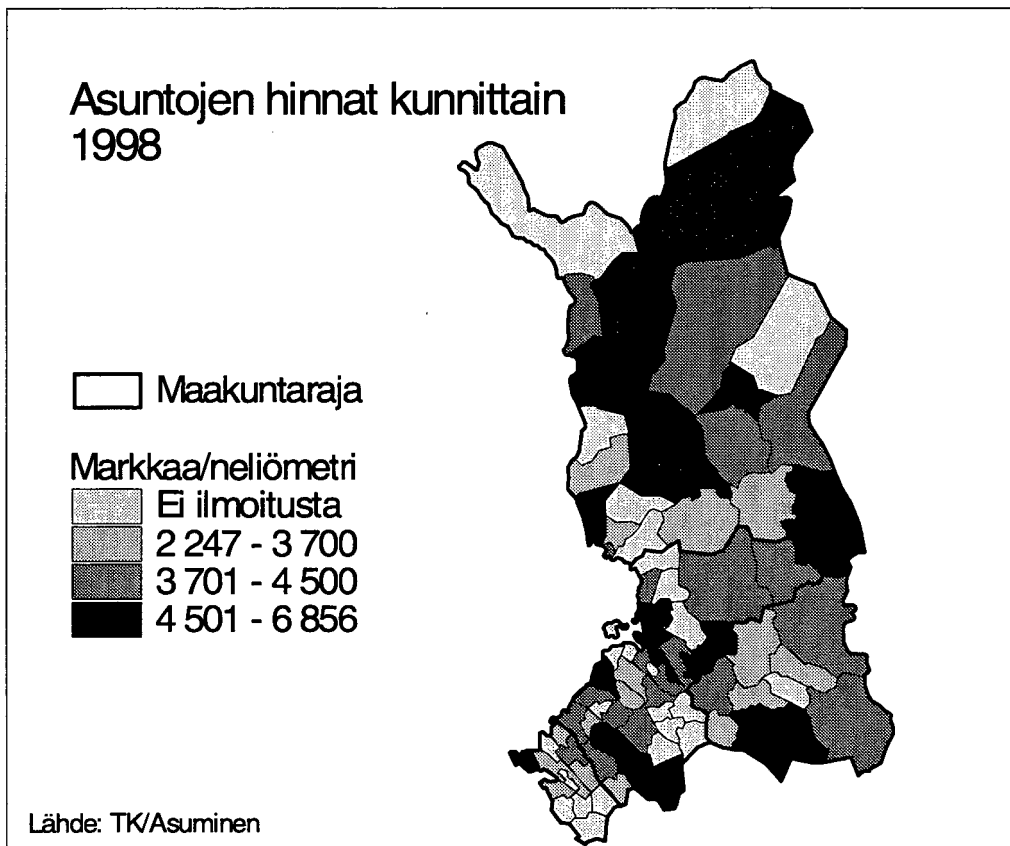
Kuva 90. Asuntotuotanto maakunnittain 1982 - 1998.

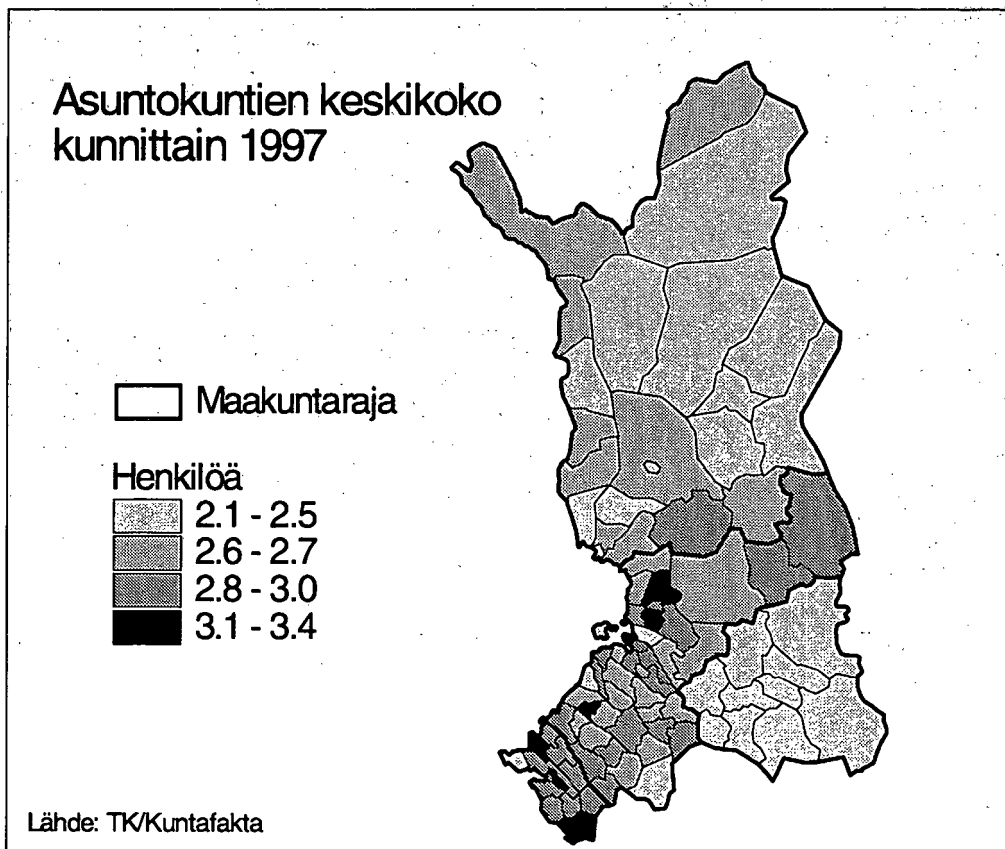
Kuva 91. Asuntotuotanto kunnittain 1998.

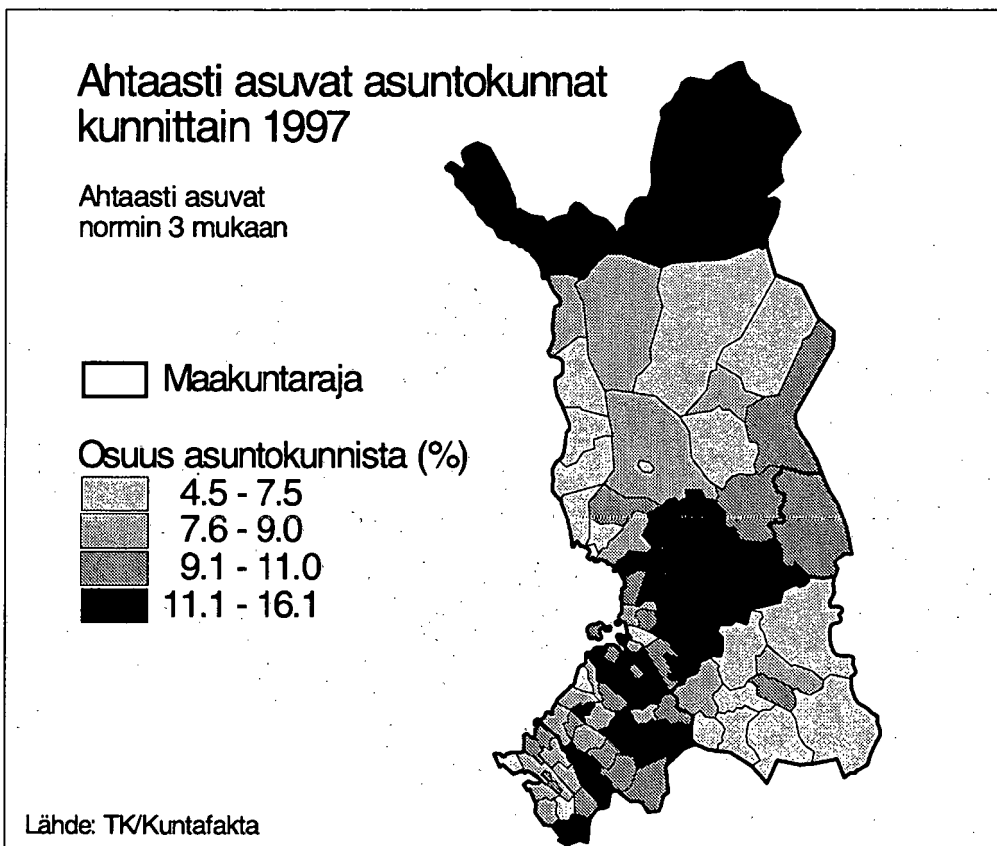
Kuva 92. Asuntojen hintojen kehitys alueittain 1985 - 1999.

Kuva 93. Asuntojen hinnat kunnittain 1998.

Kuva 94. Asuntokuntien keskkoko kunnittain 1997.

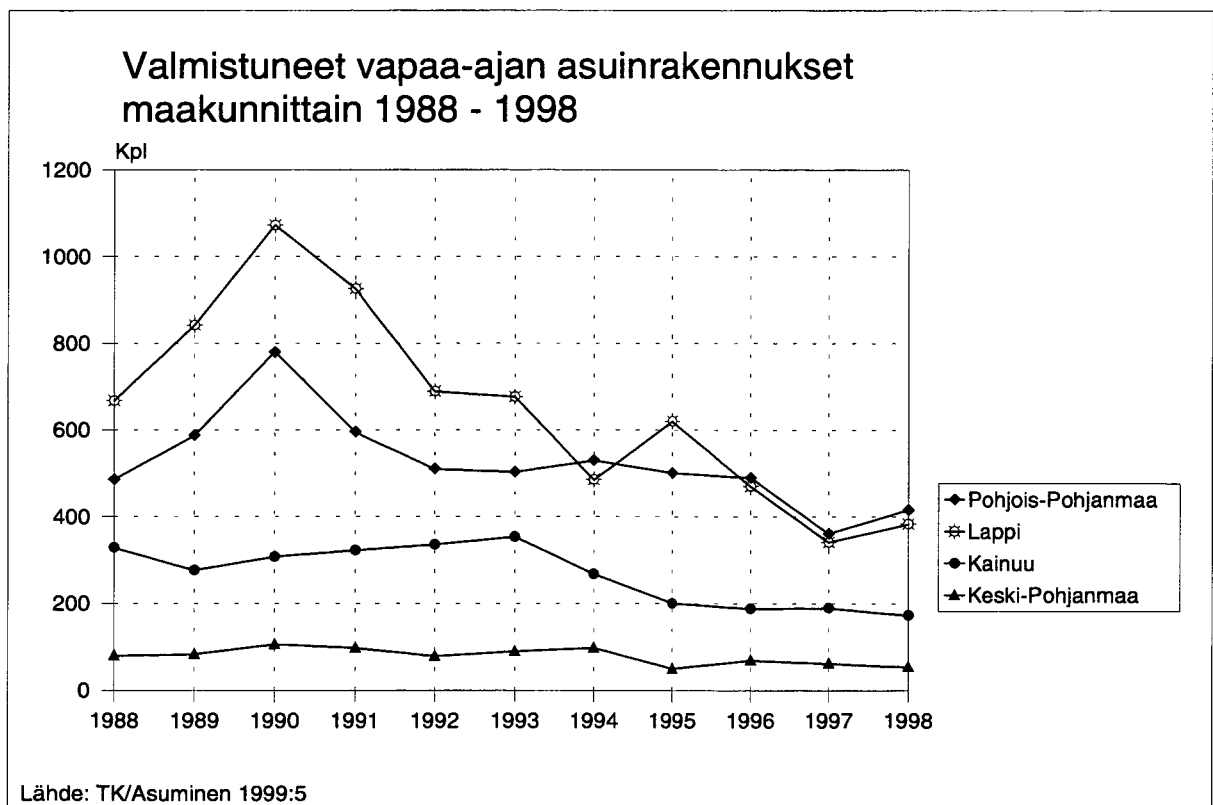

Kuva 95. Ahtaasti asuvat asuntokunnat kunnittain 1997.

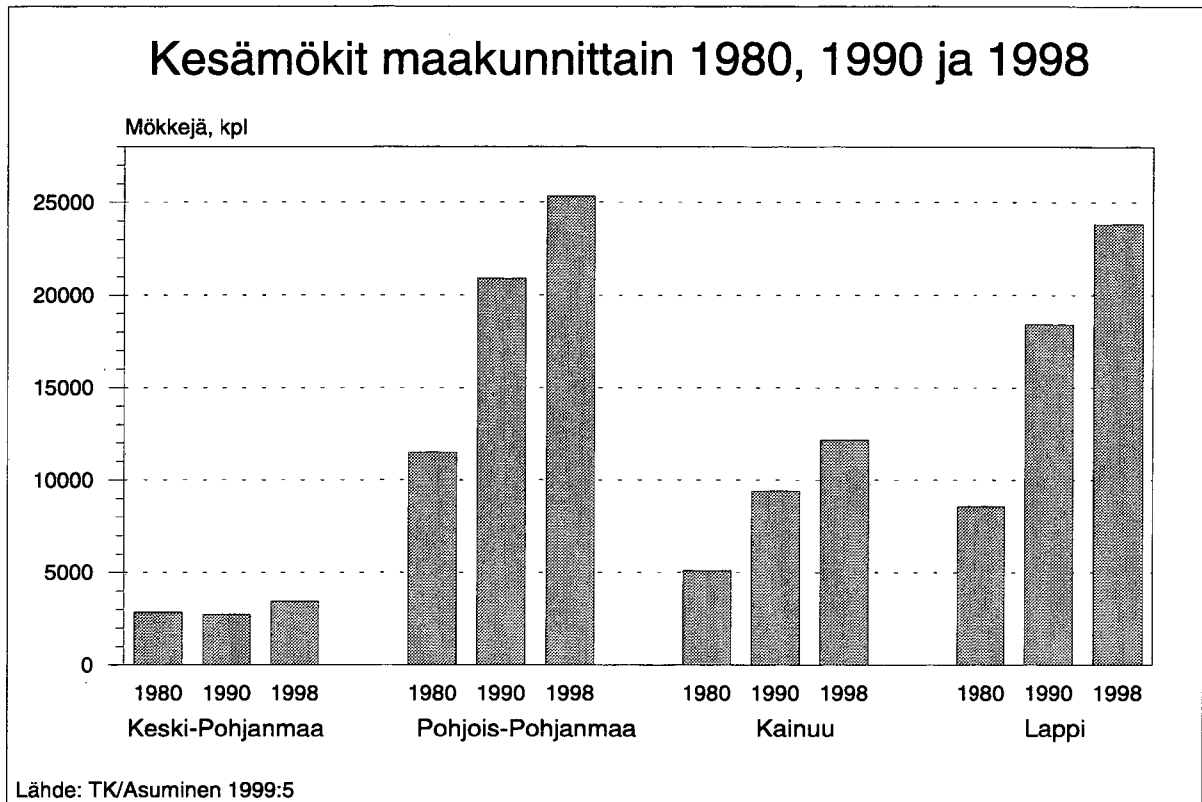
Vapaa-ajan asuinrakennukset

Vuonna 1990 valmistui koko maassa 8 764 vapaa-ajan asuinrakennusta ja kahdeksan vuotta myöhemmin niitä valmistui enää 4 977 kpl. Myös Lapissa ja Pohjois-Pohjanmaalla viimeisen kymmenen vuoden aikana vuosi 1990 oli vilkkain rakentamisvuosi. Vuonna 1998 Pohjois-Pohjanmaalla ja Lapissa vapaa-ajan rakentaminen kasvoi edelliseen vuoteen verrattuna, kun Kainuussa ja Keski-Pohjanmaalla rakentaminen väheni.

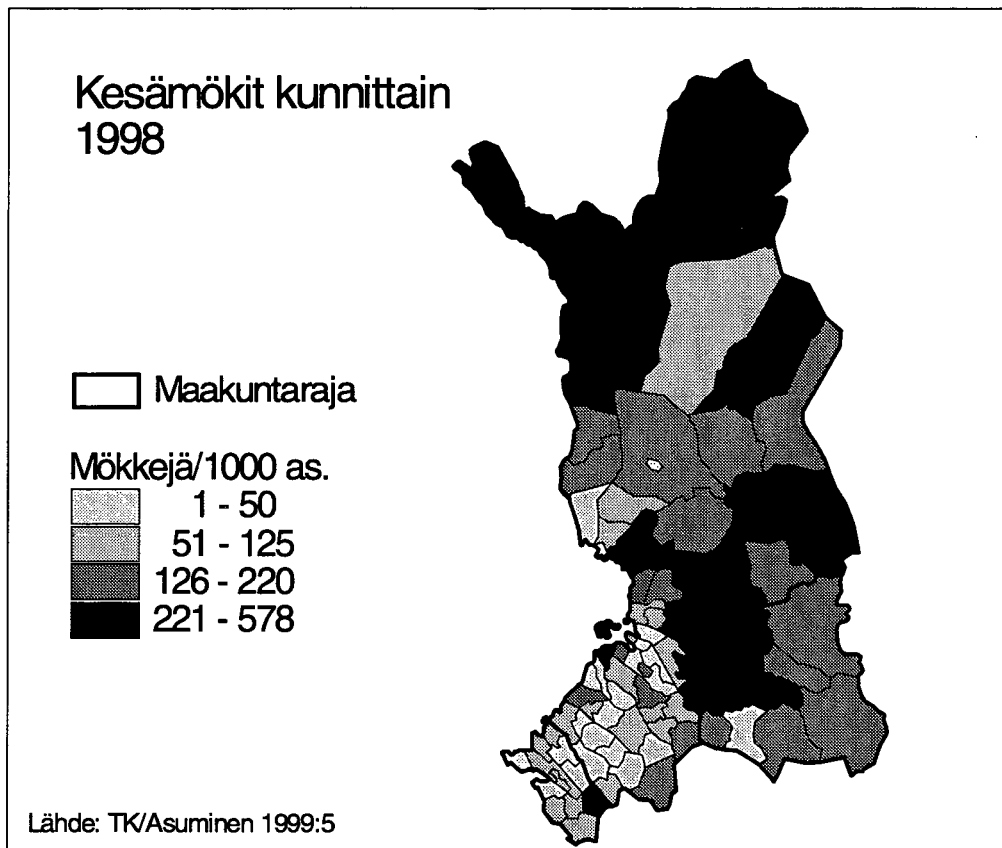
Vuonna 1998 Pohjois-Suomessa oli yhteensä 64 762 kesämökkiä, joista Pohjois-Pohjanmaalla sijaitsi lähes 40 % ja Lapissa 37 %. Kaikista Suomen kunnista kesämökkejä oli eniten Kuusamossa (5 143 kpl) ja seitsemänneksi eniten Rovaniemen maalaiskunnassa (3 424 kpl). Asukaslukuun suhteutettuna kesämökkejä oli Pohjois-Suomessa eniten Hailuodossa. Rovaniemellä tämä suhde oli Pohjois-Suomen pienin.

Kuva 96. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1988 – 1998.

Kuva 97. Kesämökkiä maakunnittain 1980, 1990 ja 1998.

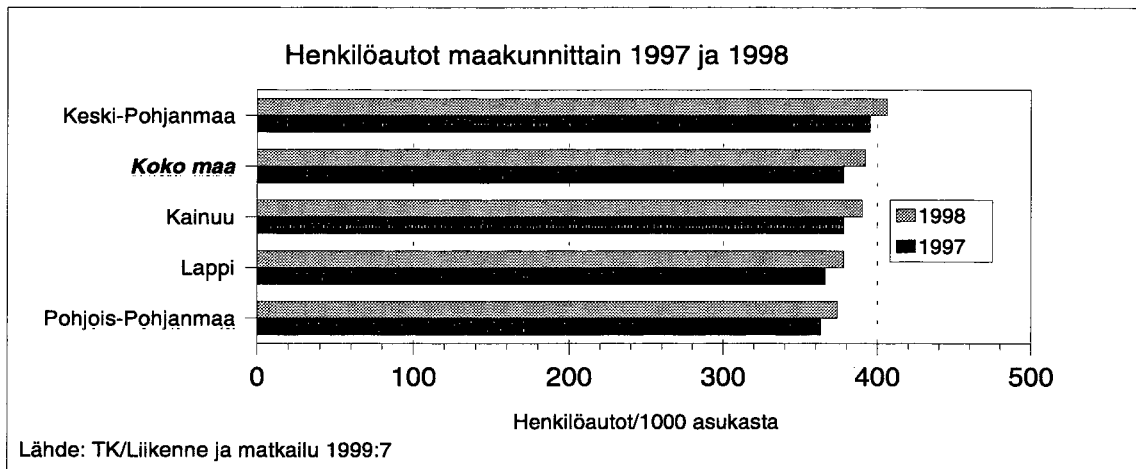

Kuva 98. Kesämökkiä kunnittain 1998.

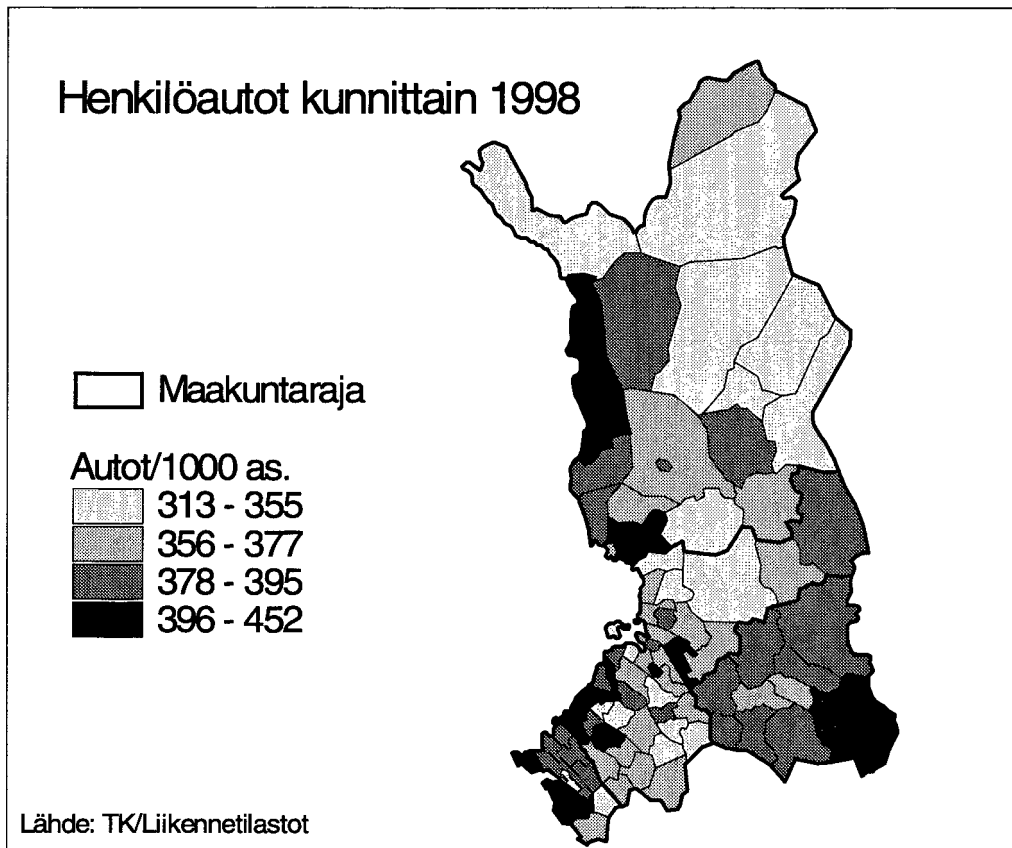
LIIKENNE JA MATKAILU

Suomessa oli vuonna 1998 keskimäärin 392 henkilöautoa tuhatta asukasta kohti. Pohjois-Suomen autoistunein maakunta oli Keski-Pohjanmaa, jossa oli 406 henkilöautoa tuhatta asukasta kohti. Kunnittain tarkasteltuna suhteellisesti eniten henkilöautoja oli Kemimaalla ja vähiten Savukoskella.

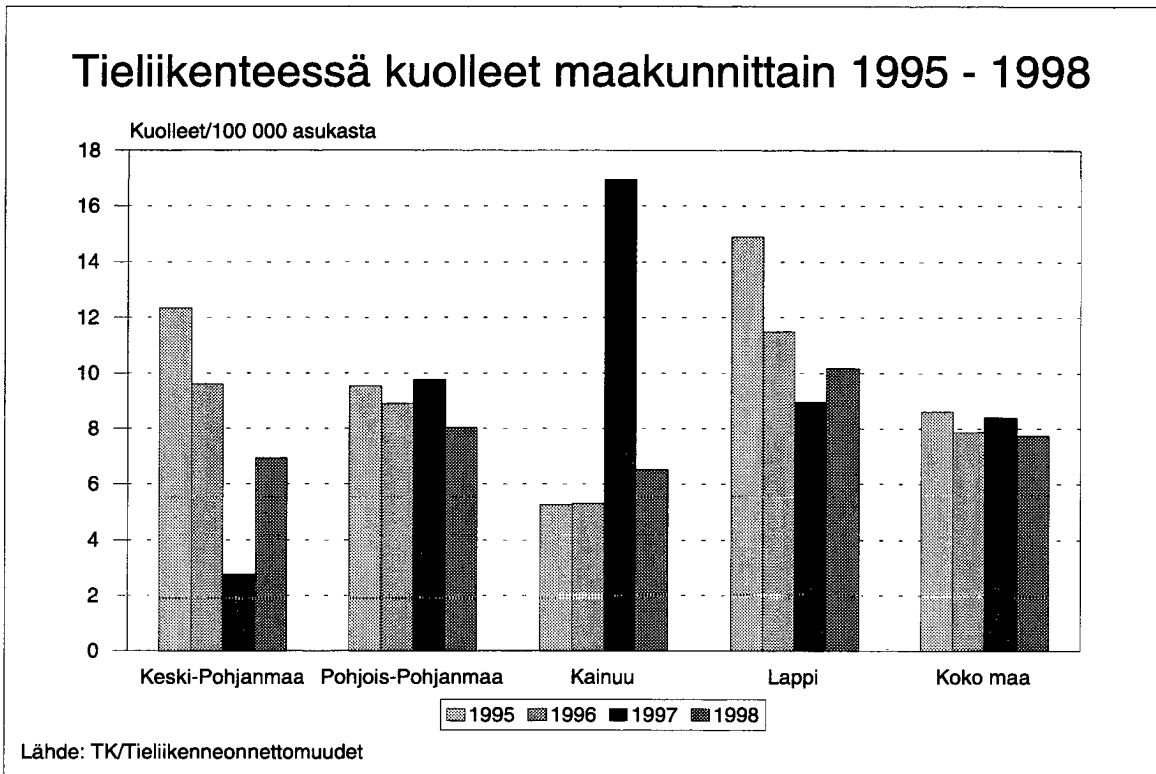
Koko maassa tieliikenteessä kuoli 400 ihmistä vuonna 1998. Se oli hieman vähemmän kuin vuotta aiemmin. Pohjois-Suomen maakunnista Kainuussa ja Pohjois-Pohjanmaalla tieliikenteessä kuolleiden määrä väheni edelliseen vuoteen verrattuna. Lapissa ja Keski-Pohjanmaalla kuolonuhrien määrä kasvoi.

Kuva 99. Henkilöautot maakunnittain 1997 ja 1998.

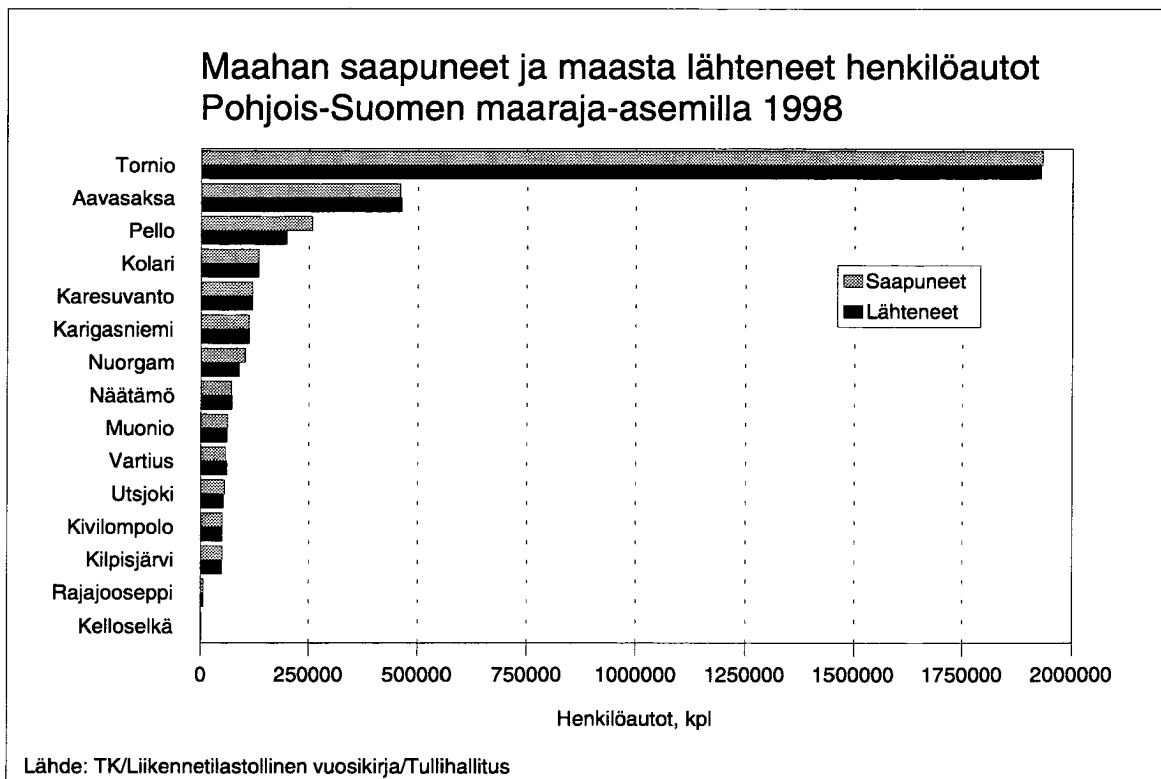

Kuva 100. Henkilöautot kunnittain 1998.

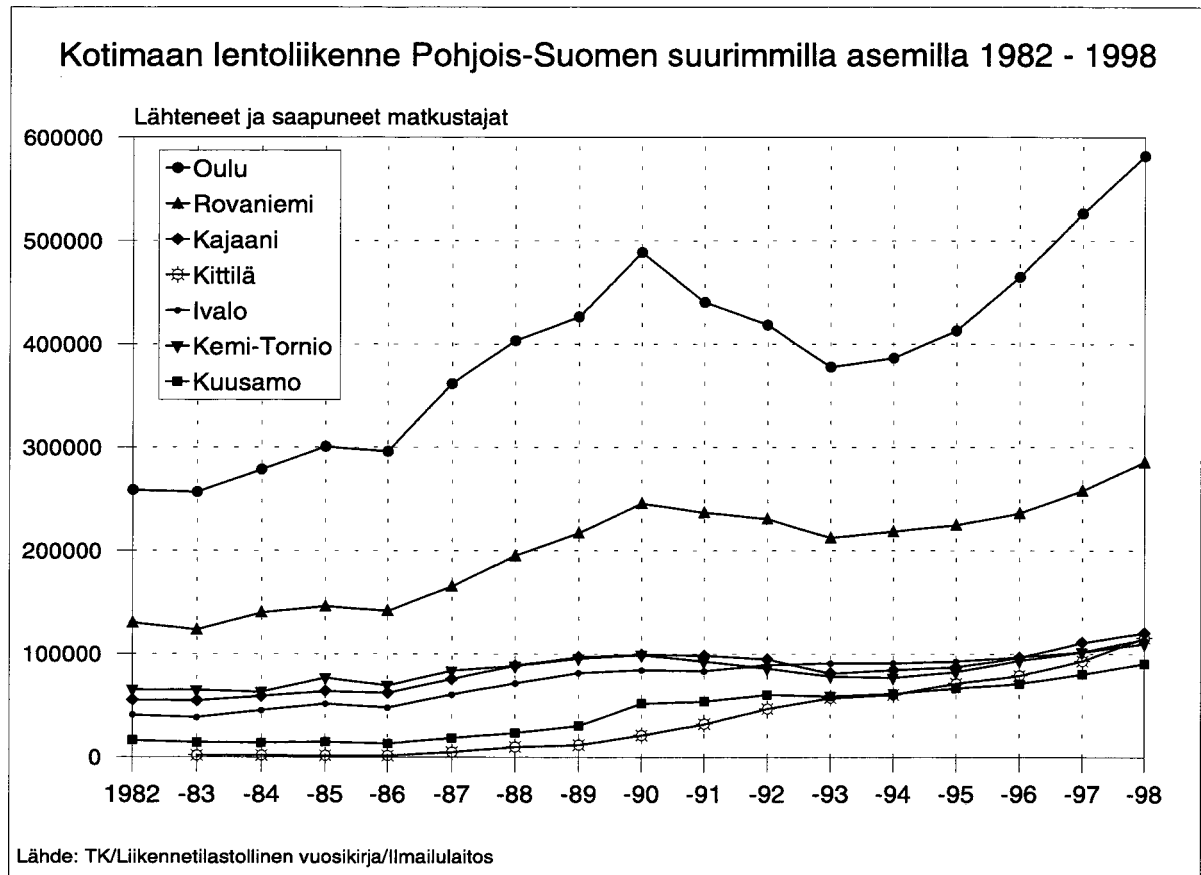
Kuva 101. Tieliikenteessä kuolleet maakunnittain 1995 - 1998.

Pohjois-Suomen vilkkain rajanylityspaikka on Tornio. Vuonna 1998 rajan ylitti siellä yli 3.8 miljoonaa henkilöautoa. Seuraavaksi vilkkain paikka oli Aavasaksa, jossa saapuneita ja lähteneitä henkilöautoja oli 920 000. Muilla rajanylityspaikoilla liikenne oli vähäisempää.

Kuva 102. Maahan saapuneet ja maasta lähteneet henkilöautot Pohjois-Suomen maaraja-asevilla 1998.

Kotimaan lentoliikenne kääntyi nousuun 1990-luvun alun notkahduksen jälkeen vuonna 1994. Pohjois-Suomen suurin lentoasema on Oulun asema, jossa saapuneita ja lähteneitä matkustajia oli vuonna 1998 yhteensä yli puoli miljoonaa. Samana vuonna Lapin suurimmalla kentällä Rovaniemellä kävi vähän yli 280 000 kotimaan matkailijaa. Matkustajamäärät Kittilän kentällä ovat kasvaneet nopeiten, kasvu oli vuonna 1998 edelliseen vuoteen verrattuna yli 24 %.

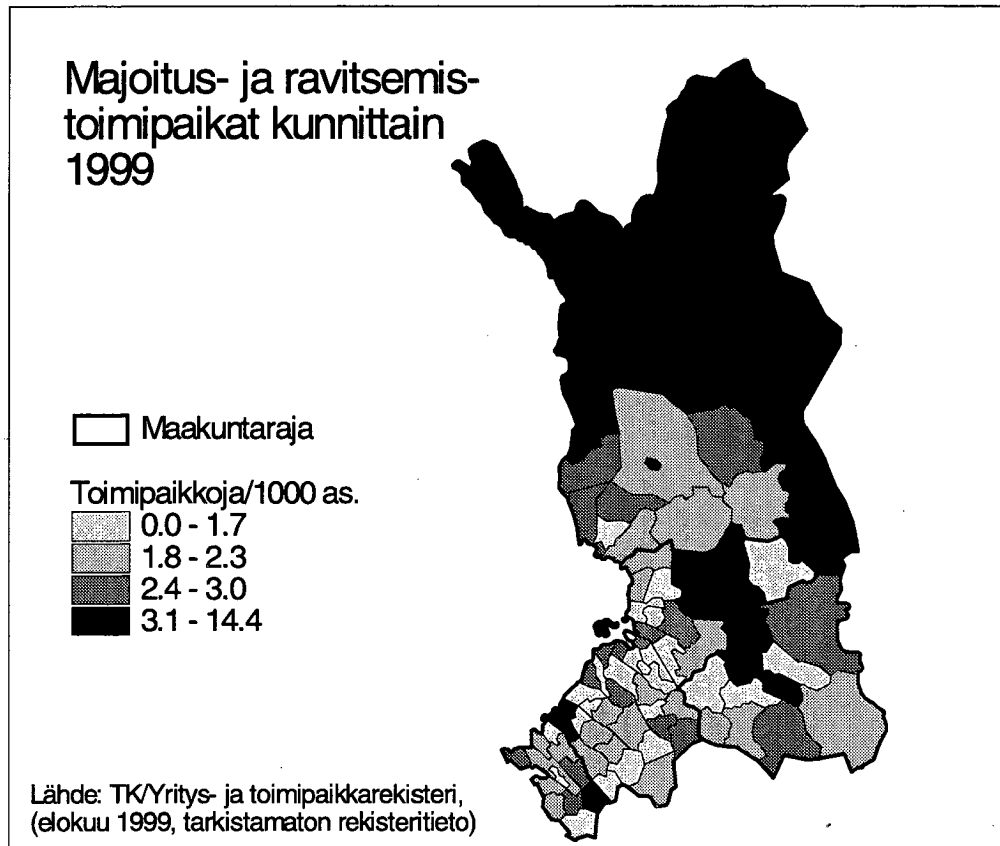
Kuva 103. Kotimaan lentoliikenne Pohjois-Suomen suurimmilla asemilla 1982 - 1998.

Majoitus- ja ravitsemuspalvelut

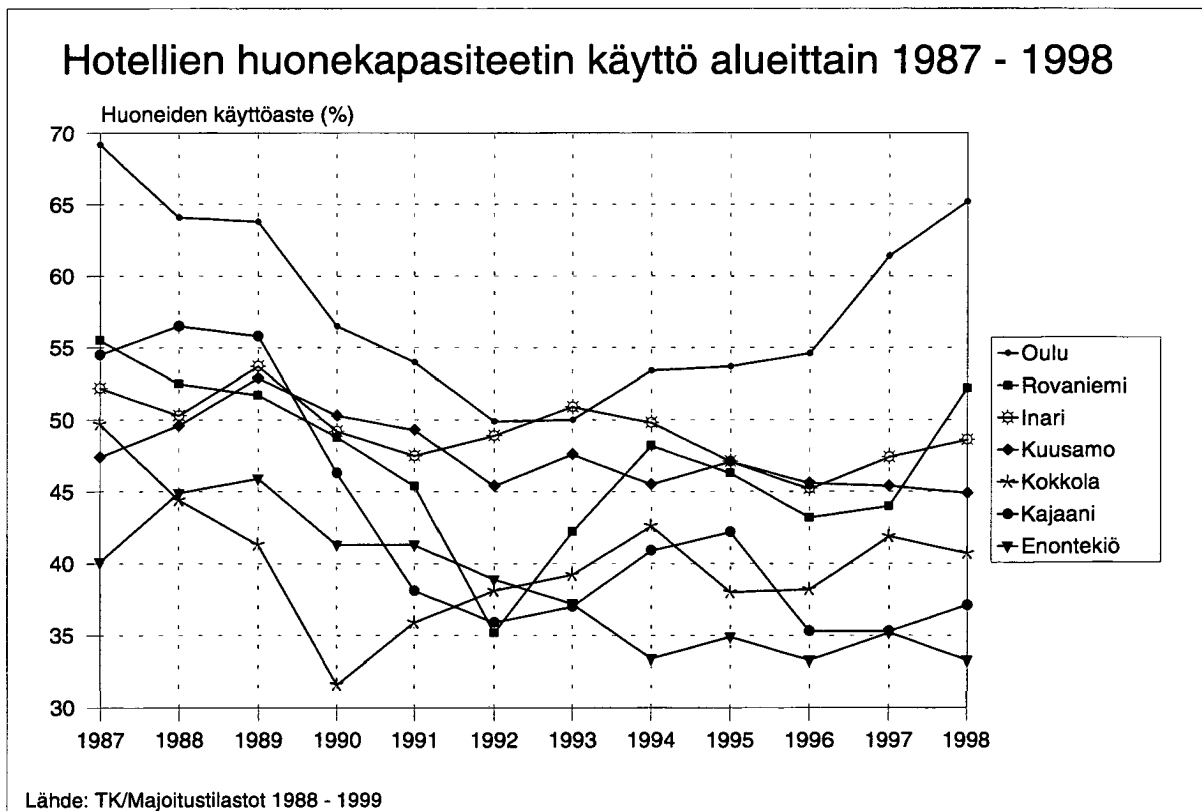
Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan majoitus- ja ravitsemistoimipaikkoja oli elokuussa 1999 asukaslukuun suhteutettuna eniten Utsjoella ja Kolarissa kuten yleensäkin Pohjois-Lapissa. Temmeksellä ei tämän alan toimipaikkoja ollut yritys- ja toimipaikkarekisterin mukaan lainkaan.

Hotellien huonekapasiteetin käyttöaste oli vuonna 1998 kaikissa tarkasteltavissa kunnissa alhaisempi kuin kymmenen vuotta aiemmin. Poikkeuksen tästä muodostaa Oulu, jossa olikin paras käyttöaste vuonna 1998 (65,2 %). Lapissa käyttöaste oli korkein Rovaniemellä, jossa käyttöaste kasvoi edellisestä vuodesta eniten, yli 8 prosenttiyksikköä.

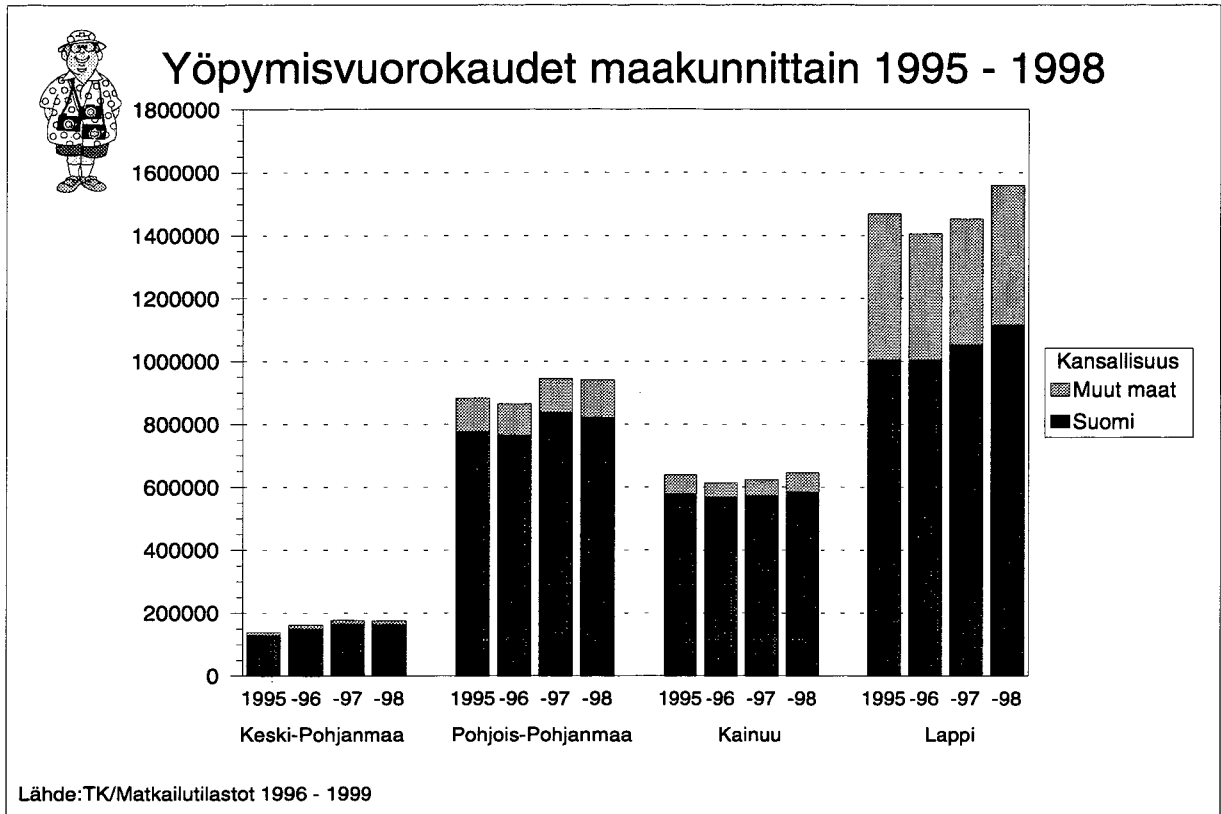
Pohjois-Suomen maakunnissa yöpymisvuorokausia kirjattiin vuonna 1998 enemmän kuin vuotta aiemmin. Lapissa koko majoituskapasiteetti oli vuoden 1998 alussa 7 000, Kainuussa 1 900, Keski-Pohjanmaalla 800 ja Pohjois-Pohjanmaalla 3 800. Kaikissa maakunnissa majoituskapasiteetti kasvoi edellisestä vuodesta. Majoituskapasiteettiin lasketaan huoneet ja mökit.

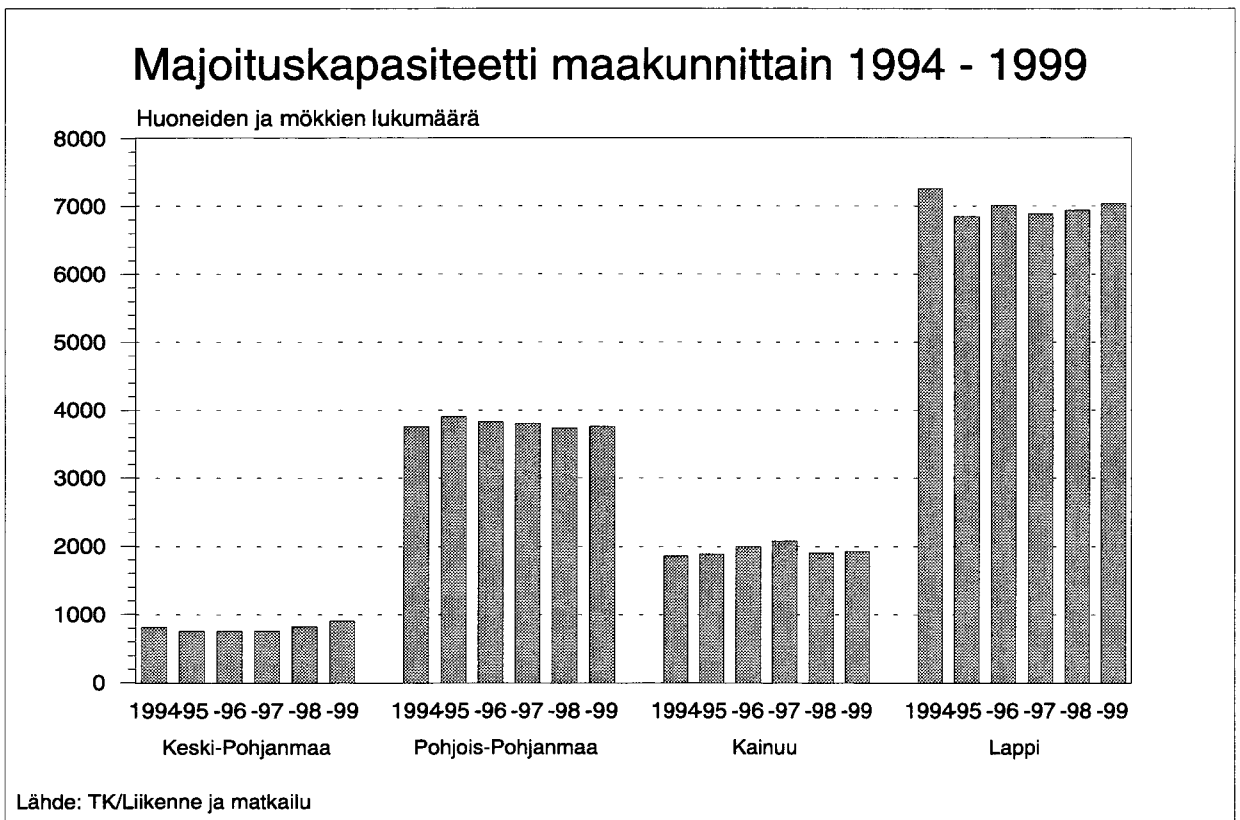
Kuva 104. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat kunnittain 1999.

Kuva 105. Hotellien huonekapasiteetin käyttö alueittain 1987 - 1998.

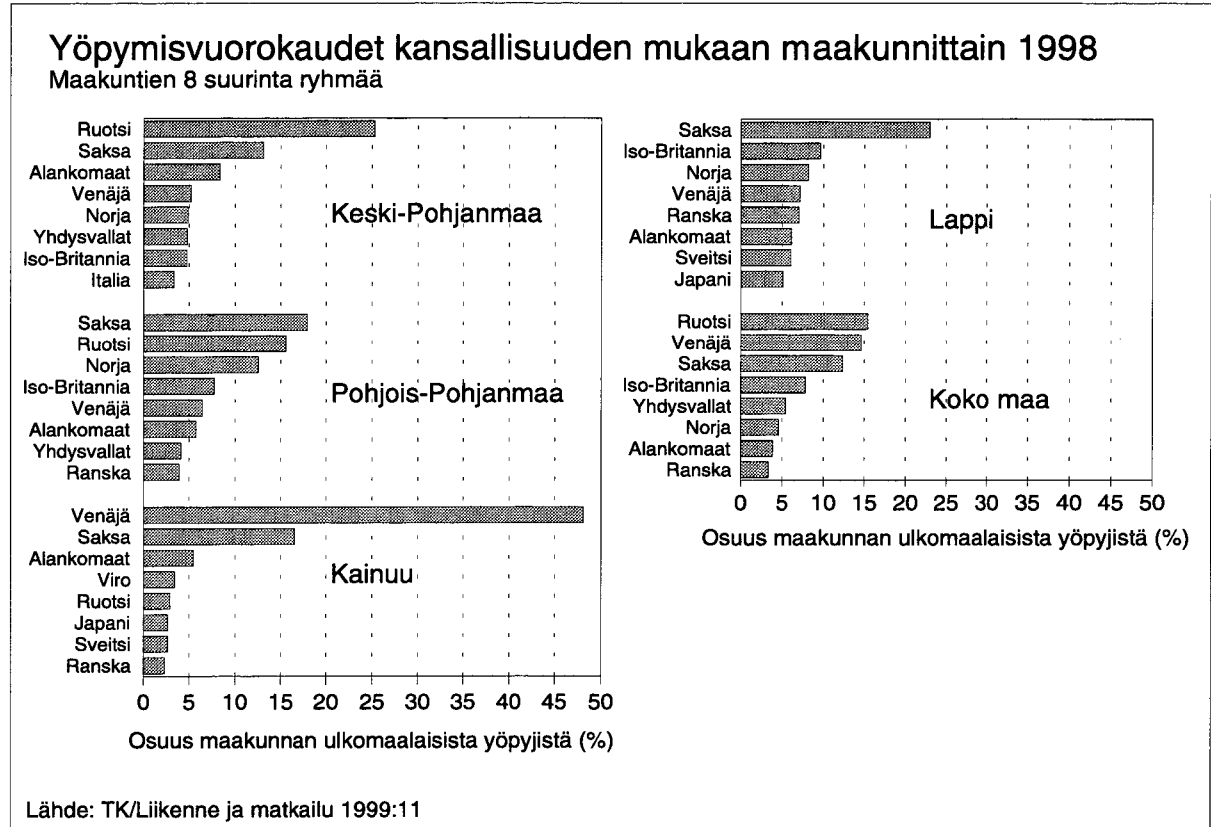

Kuva 106. Yöpymisvuorokaudet maakunnittain 1995 – 1998.

Kuva 107. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1994 – 1999.

Lapissa ulkomaalaisten yöpyjien osuus on suurempi kuin muissa Pohjois-Suomen maakunnissa. Eri ulkomaalaisryhmistä saksalaisten turistien osuus korostuu Pohjois-Suomessa. Kainuussa yöpyi lisäksi venäläisiä suhteellisesti enemmän kuin muilla tarkastelualueilla.

Kuva 108. Yöpymisvuorokaudet kansallisuuden mukaan maakunnittain 1998.

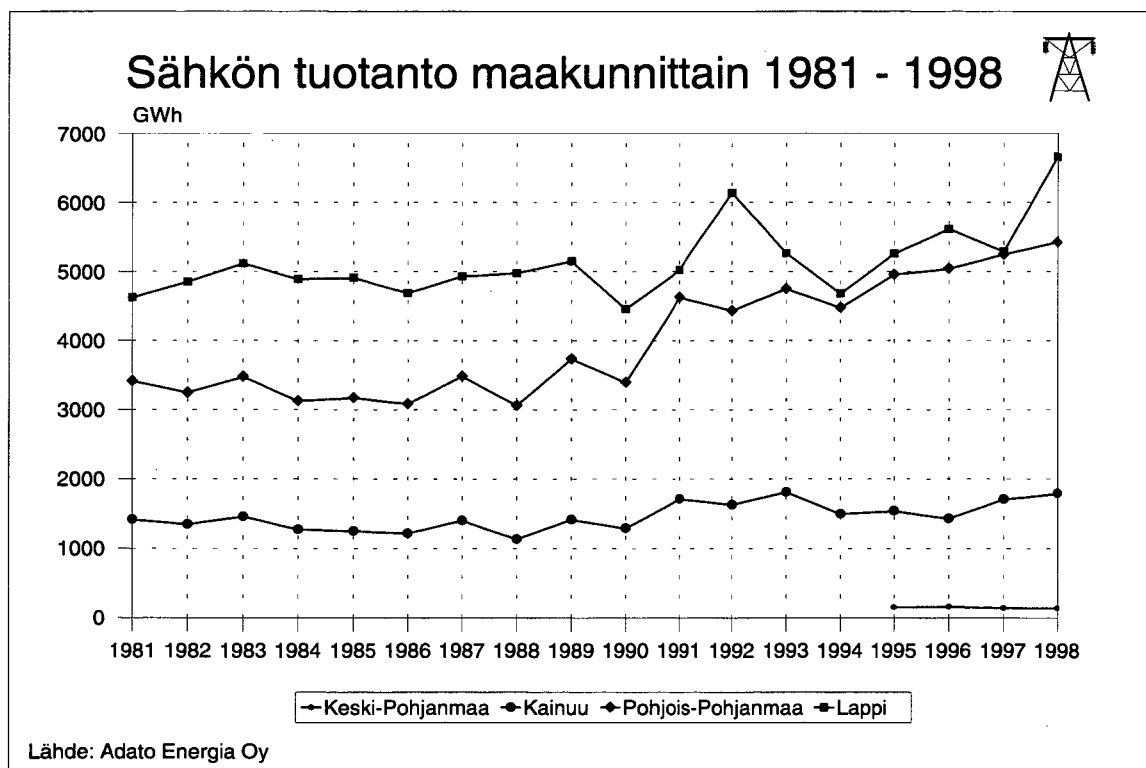
ENERGIATALOUS

Pohjois-Suomen sähkön tuotanto pysytteli suhteellisen samantasoisena koko 1980 –luvun. Tämän vuosikymmenen aikana Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin tuotannossa on ollut huomattavia vaihteluita. Vuonna 1998 sähkön tuotanto kasvoi Lapissa voimakkaasti edellisen vuoden laskun jälkeen. Sähkön kulutus on kasvanut tasaisesti kaikissa maakunnissa koko tarkasteluaajan.

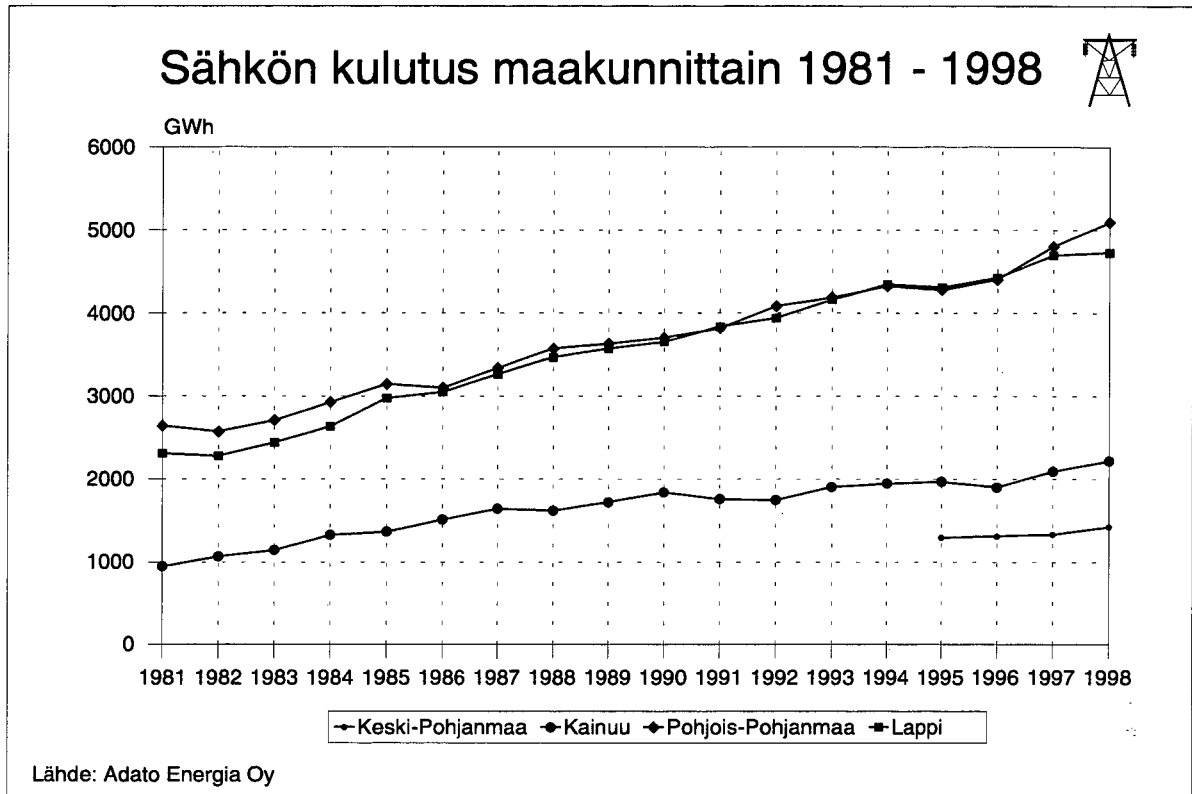
Vuonna 1998 jalostus oli suurin energian käyttäjäryhmä koko maassa kuten myös kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa. Sen merkitys oli Keski-Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa suurempi kuin koko maassa keskimäärin. Pohjois-Pohjanmaalla yksityisen kulutuksen osuus oli neljännes maakunnan kulutuksesta. Vastaavasti Kainuussa yksityisen sektorin osuus oli noin 14, Keski-Pohjanmaalla 15 ja Lapissa noin 20 % koko maakunnan kulutuksesta. Kunnittaisessa tarkastelussa yksityinen kulutus asukasta kohti oli vuonna 1998 suurin Pelkosenniellä ja Kolarissa. Vähäisin se oli Toholammella ja Ullavassa.

Vuonna 1998 Pohjois-Suomen maakuntien osuus koko maan sähkön tuotannosta oli 21 %. Lapin osuus oli 10 % ja Pohjois-Pohjanmaan osuus 8 %. Lapissa tuotettiin yli 35 % koko maan vesivoimalla tuotetusta energiasta. Edelliseen vuoteen verrattuna tämä osuus kasvoi kolme prosenttiyksikköä. Vastaavasti Pohjois-Suomen osuus koko maan sähkön kulutuksesta oli 18 %.

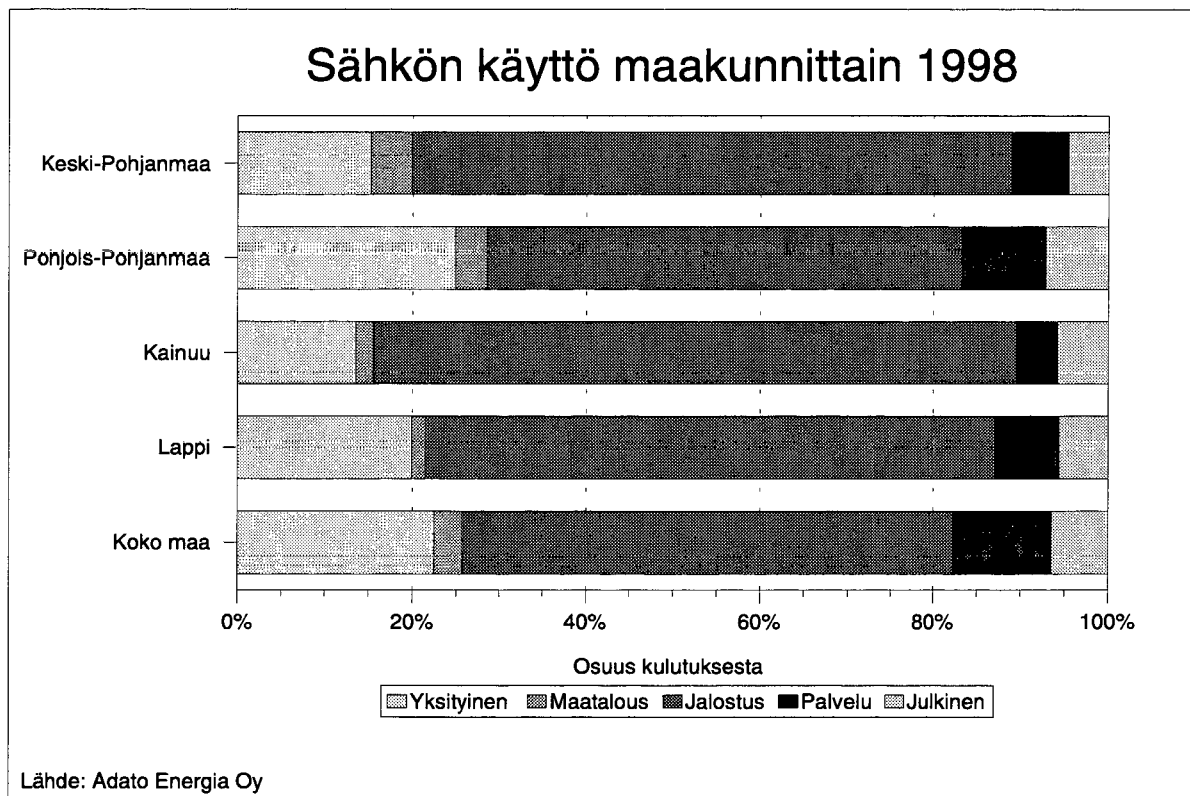
Lapin sähköomavaraisuus on laskenut viimeisen viidentoista vuoden aikana. Pohjois-Pohjanmaa on ollut koko 1990 –luvun omavarainen, kun taas Kainuu ja Keski-Pohjanmaa eivät pysty tuottamaan riittävästi sähköä oman alueensa tarpeisiin.

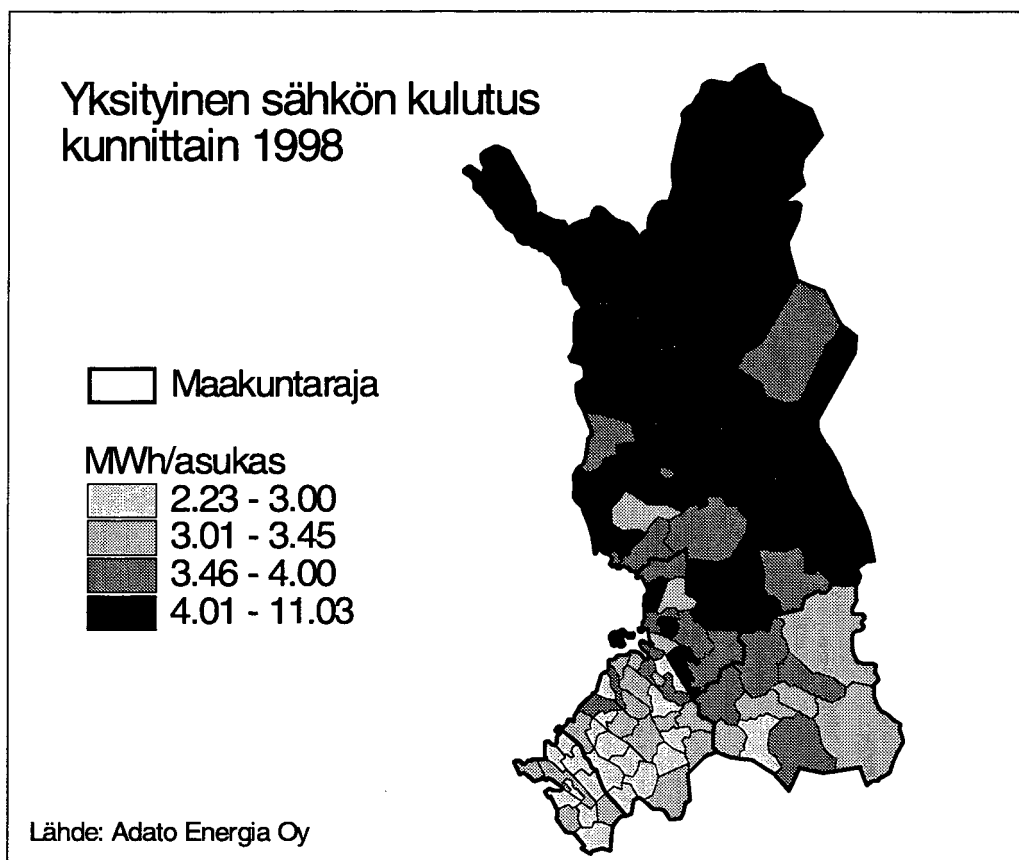
Kuva 109. Sähkön tuotanto maakunnittain 1981 – 1998.

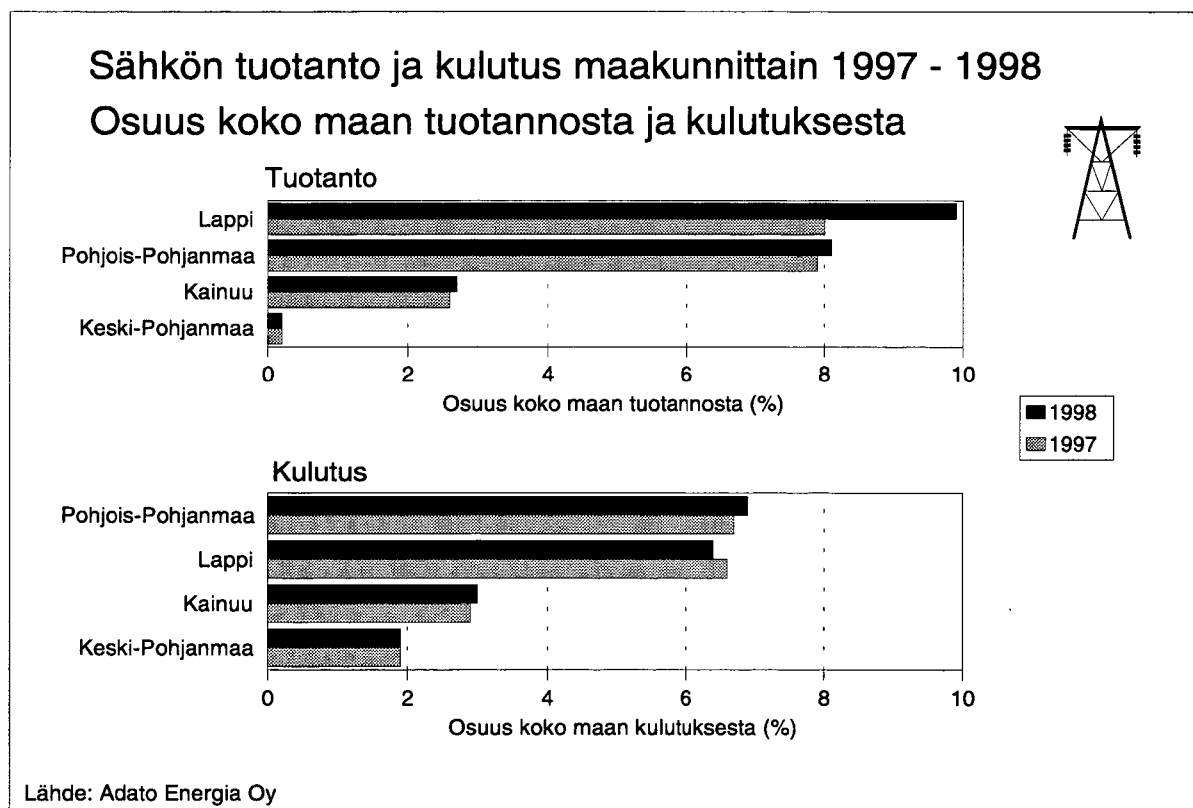
Kuva 110. Sähkön kulutus maakunnittain 1981 – 1998.

Kuva 111. Sähkön käyttö maakunnittain 1998.

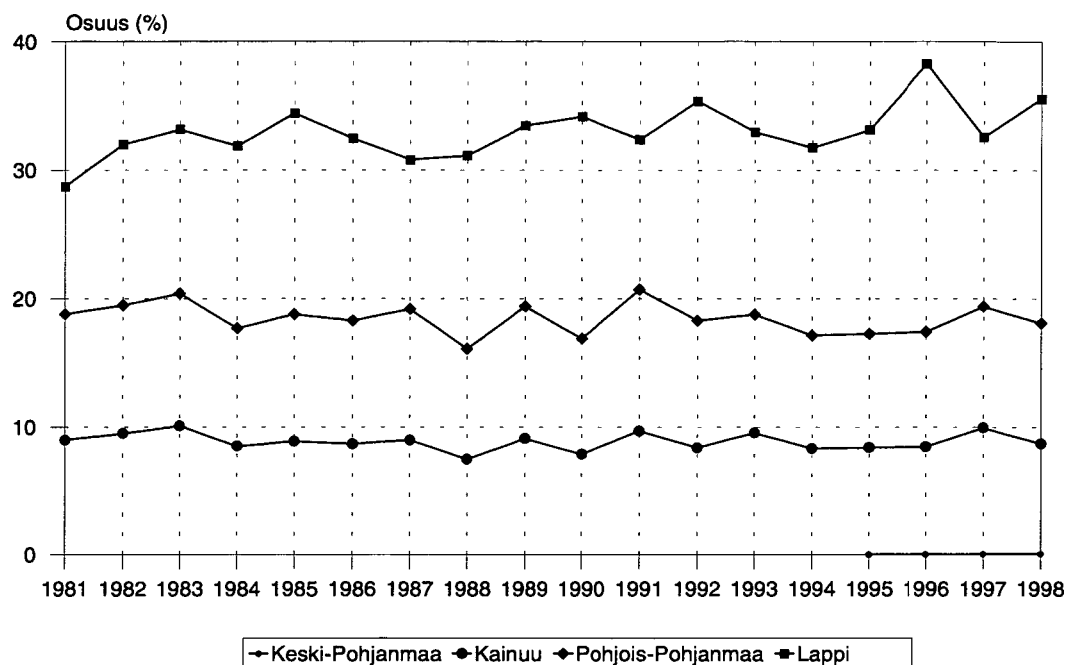
Kuva 112. Yksityinen sähkön kulutus kunnittain 1998.

Kuva 113. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 1997 - 1998.

Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 1981 - 1998

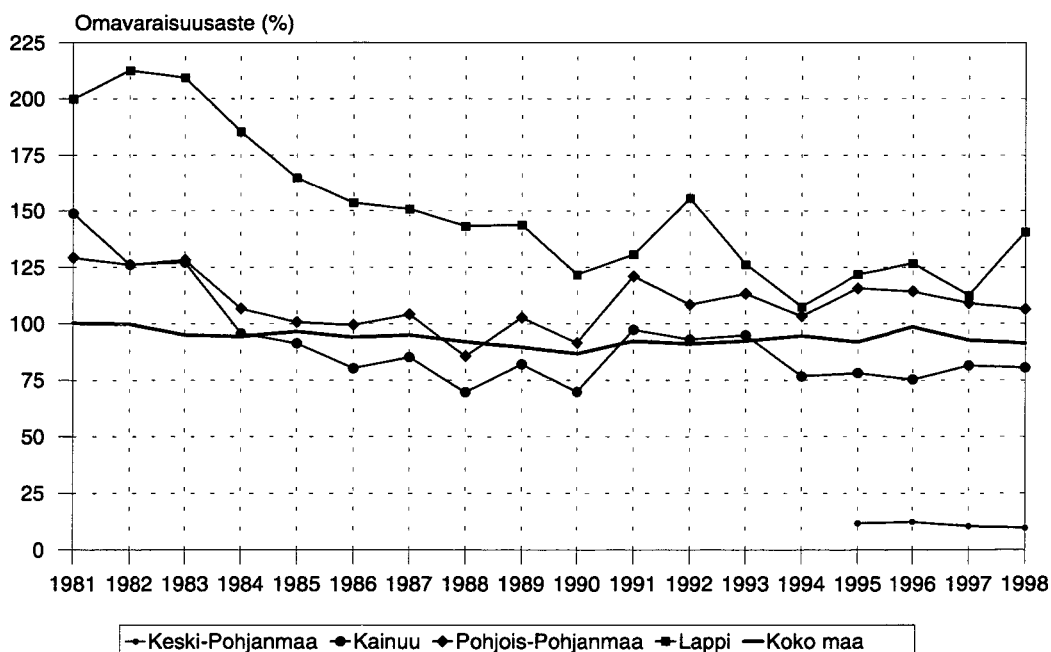
Osuus koko maan vesienenergian tuotannosta

Lähde: Adato Energia Oy

Kuva 114. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 1981 – 1998.

Sähköomavaraisuus maakunnittain 1981 - 1998

Lähde: Adato Energia Oy

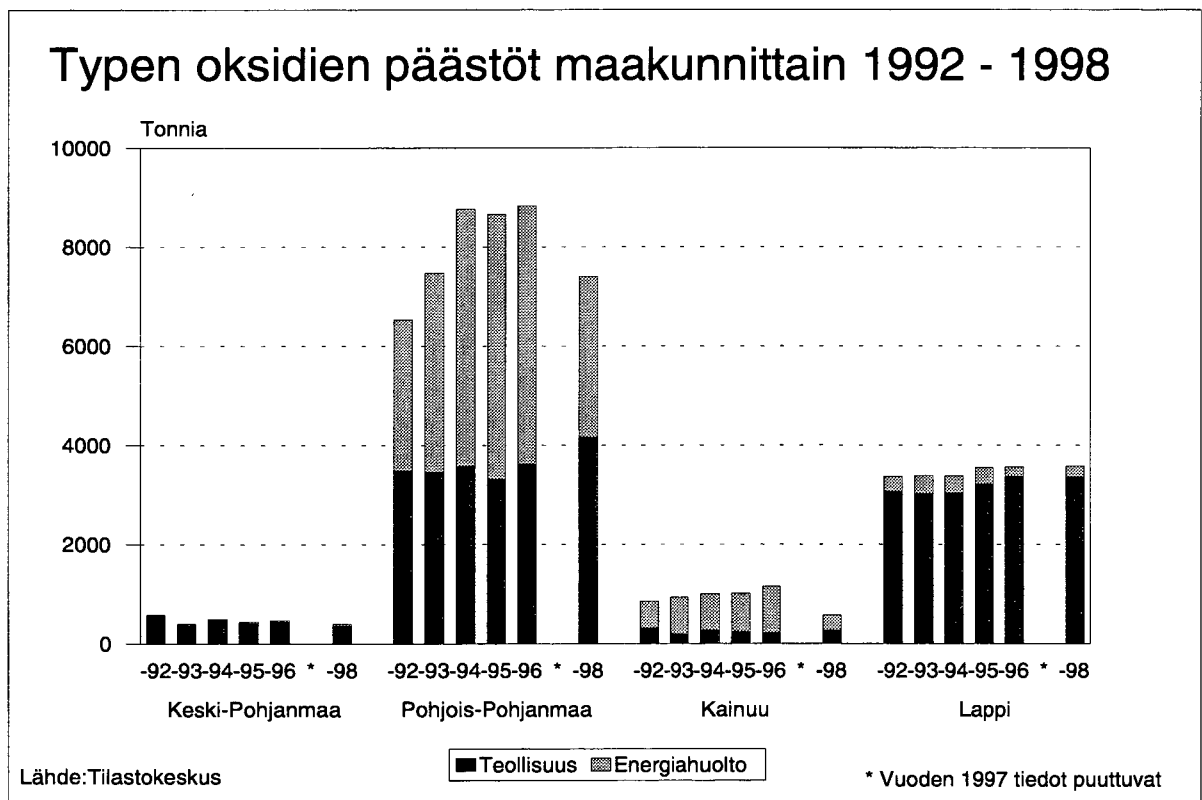
Kuva 115. Sähköomavaraisuus maakunnittain 1981 – 1998.

YMPÄRISTÖN TILA

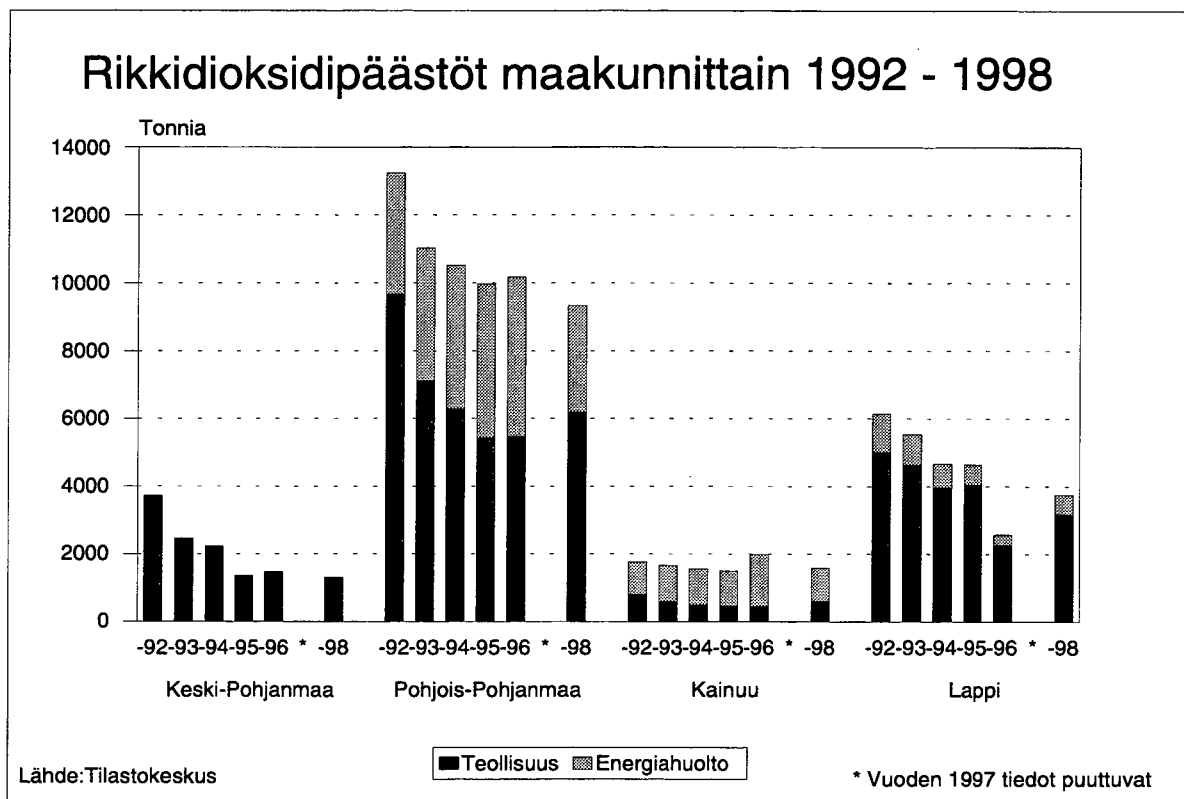
Typen oksidien päästöt lisääntyivät 1990 -luvun alkuvuosina Pohjois-Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa. Vuodesta 1996 vuoteen 1998 nämä päästöt kuitenkin vähenivät lukuun ottamatta Lappia. Lapissa myös rikkidioksidipäästöt lisääntyivät vuodesta 1996 vuoteen 1998. Hiukkaspäästöjen määrä väheni vastaavana aikana kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa lukuun ottamatta Kainuuta. Pohjois-Pohjanmaalla hiukkaspäästöjen väheneminen oli suurinta.

Maakunnittaiset ja kunnittaiset tiedot on huomioitu vain ilmoitusvelvollisten laitosten osalta. Pohjois-Suomessa on tämän kriteerin täyttäviä päästöjen tuottajia 35 kunnan alueella. Viime vuoden katsauksesta poiketen ilmoitusvelvollisten laitosten päästötiedot on suhteutettu laitoksen sijaintikunnan pinta-alaan. Kunnan pinta-alaan suhteutettuna suurimmat päästöt olivat Kemissä, Raahessa ja Oulussa.

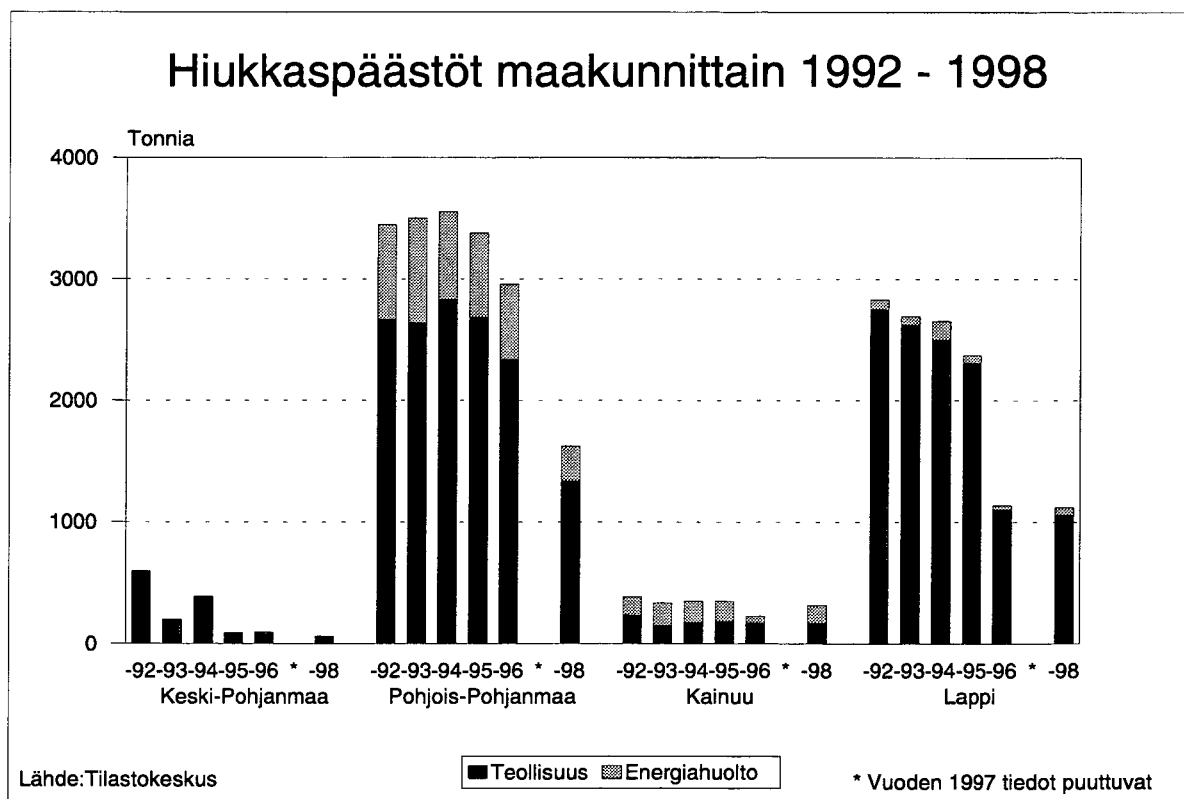
Pohjois-Suomen alueella sijaitsee 11 kansallispuistoa ja 12 luonnonpuistoa. Kansallispuistoista suurimmat ovat pohjoisessa sijaitsevat UKK:n- ja Lemmenjoen puistot. Suurin luonnonpuisto on Utsjoella sijaitseva Kevo.

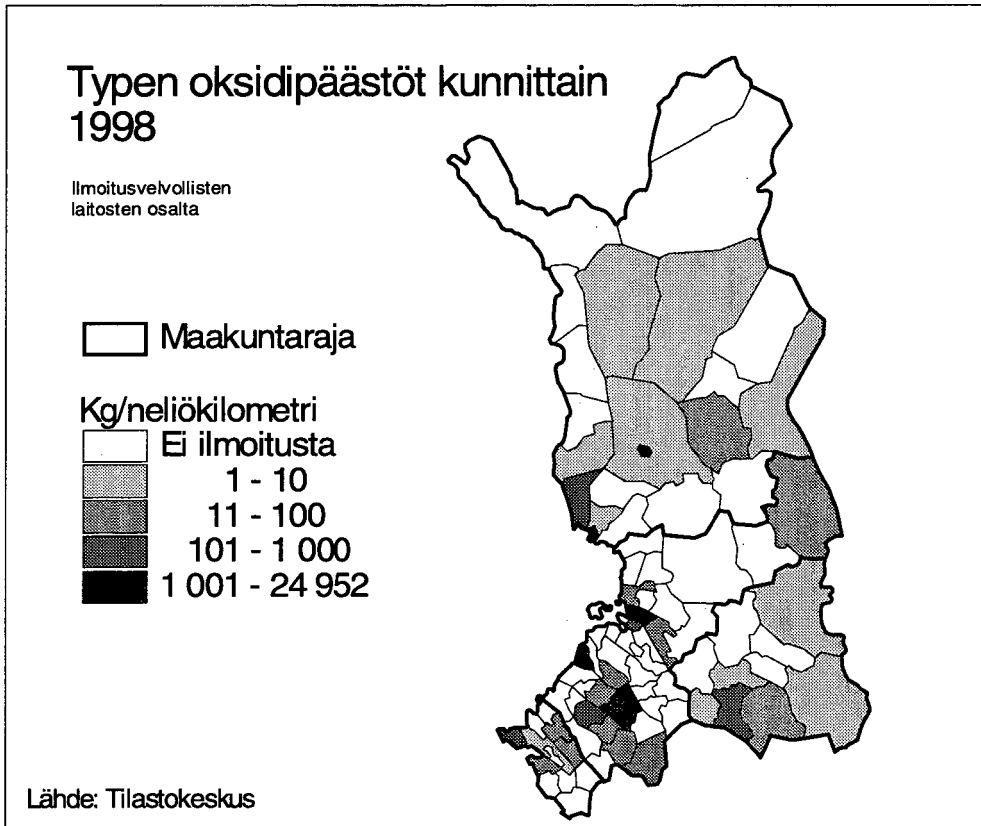
Kuva 116. Typen oksidien päästöt maakunnittain 1992 - 1998.

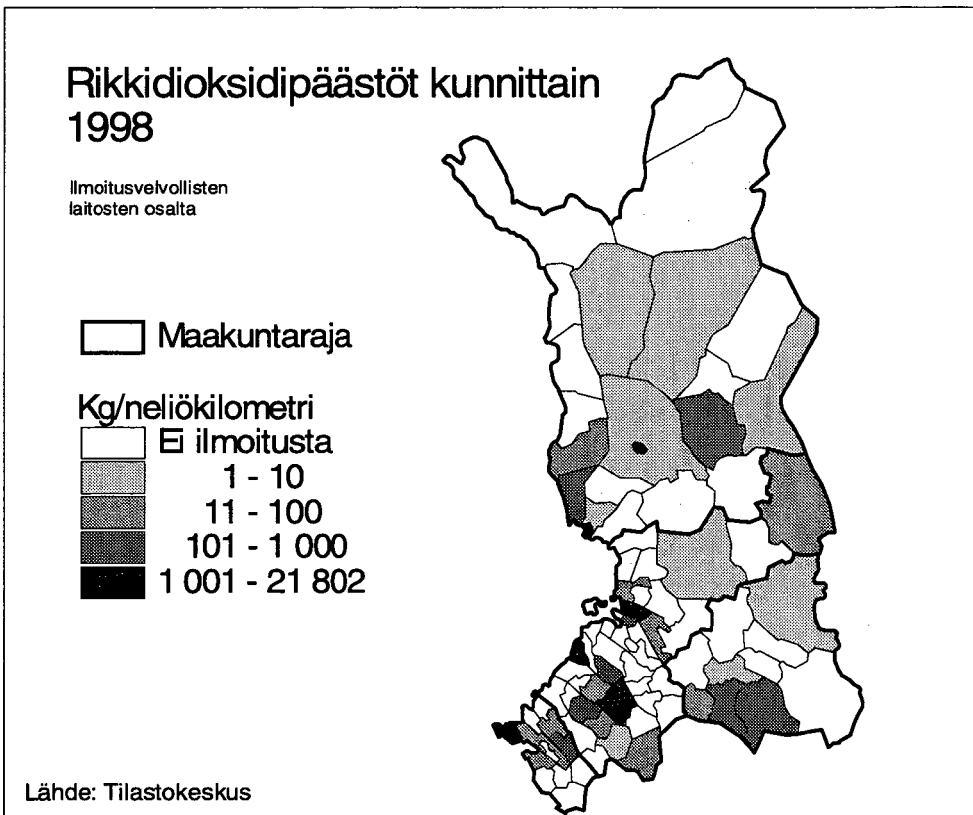
Kuva 117. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 1992 - 1998.

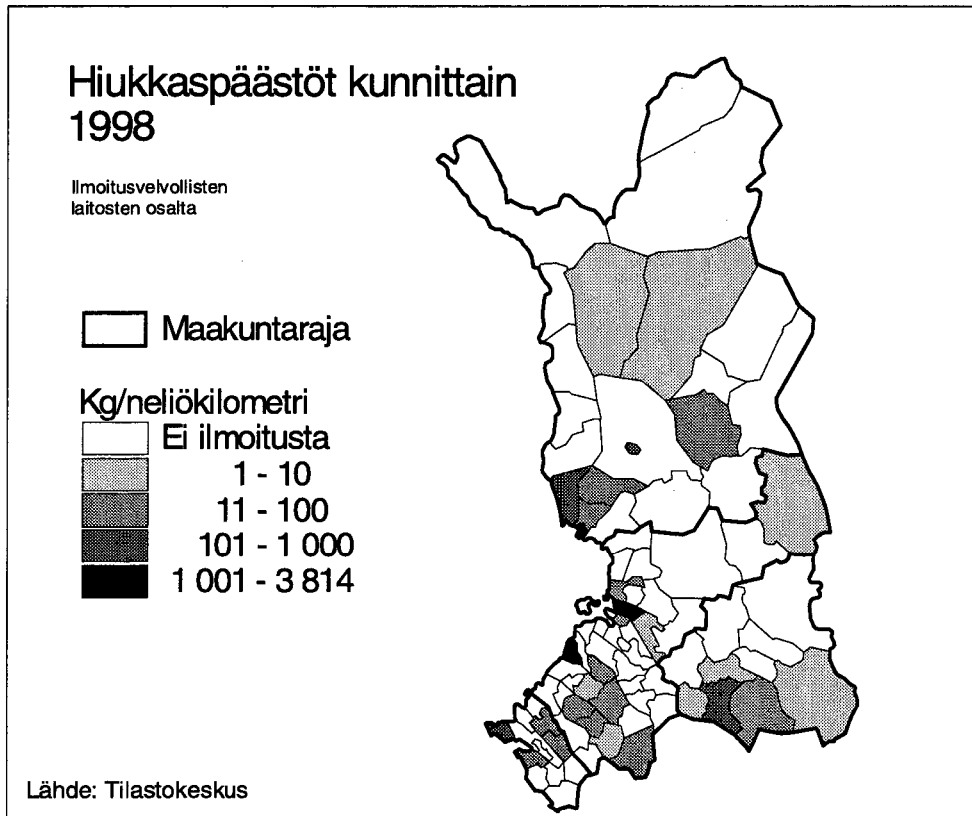
Kuva 118. Hiukkaspäästöt maakunnittain 1992 - 1998.

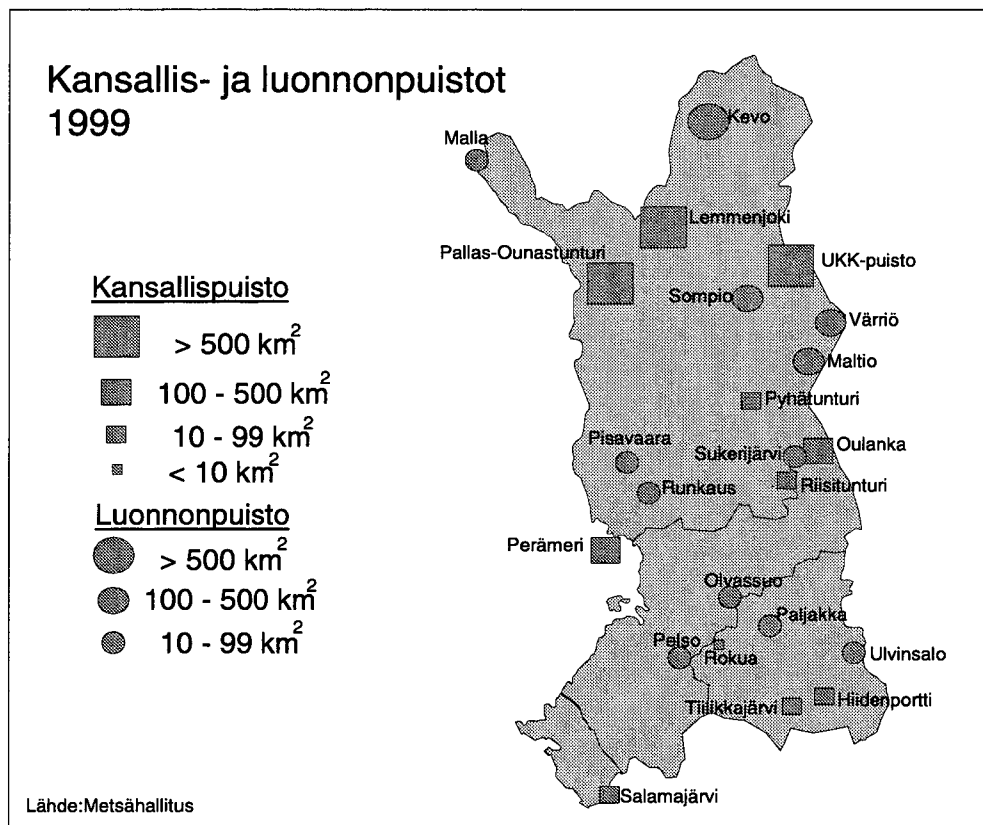
Kuva 119. Typen oksidipäästöt (No_x) kunnittain 1998.

Kuva 120. Rikkidioksidipäästöt (SO_2) kunnittain 1998.

Kuva 121. Hiukkaspäästöt kunnittain 1998.

Kuva 122. Kansallis- ja luonnonpuistot 1999.

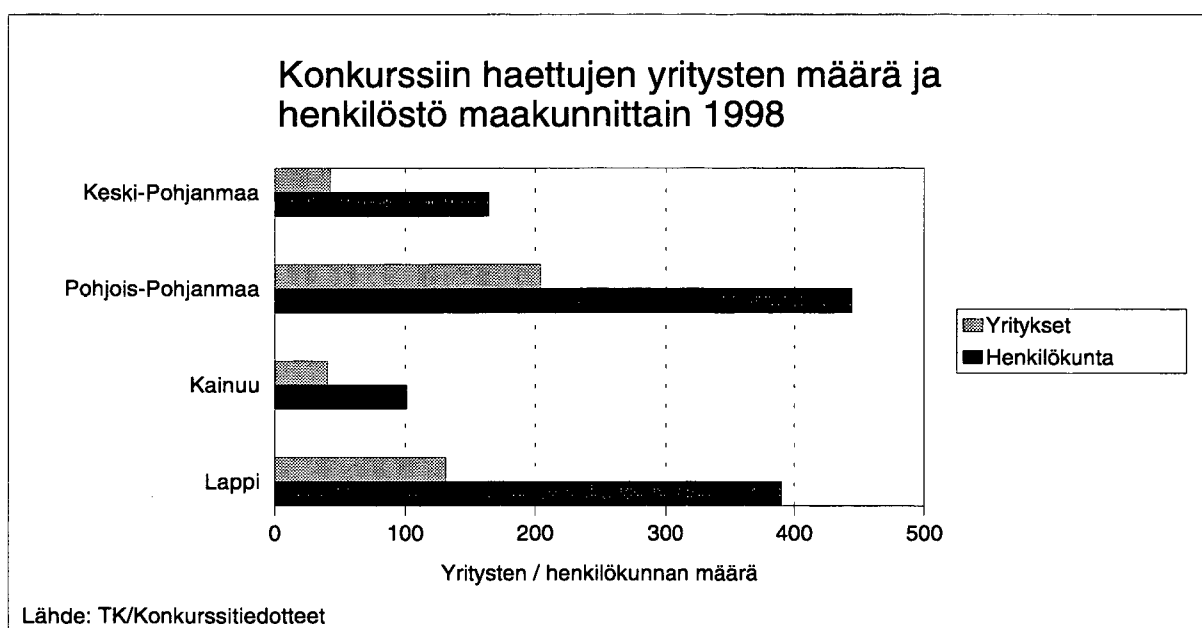
OIKEUSTILASTOT

Keski-Pohjanmaalla haettiin 42 yritystä konkurssiin vuonna 1998. Vastaava luku oli Pohjois-Pohjanmaalla 204, Kainuussa 40 ja Lapissa 131. Henkilökuntaa konkurssiin haetuissa yrityksissä oli Keski-Pohjanmaalla 164, Pohjanmaalla 444, Kainuussa 101 ja Lapissa 390. Keski-Pohjanmaan henkilökunnasta puolet oli Kokkolasta. Oulussa konkurssiin haettujen yritysten yhteenlaskettu henkilökunta oli 132 ja Rovaniemellä 119 henkeä. Näissä kaupungeissa konkurssiin haettujen yritysten henkilökunnan määrä oli pienempi kuin edellisenä vuonna.

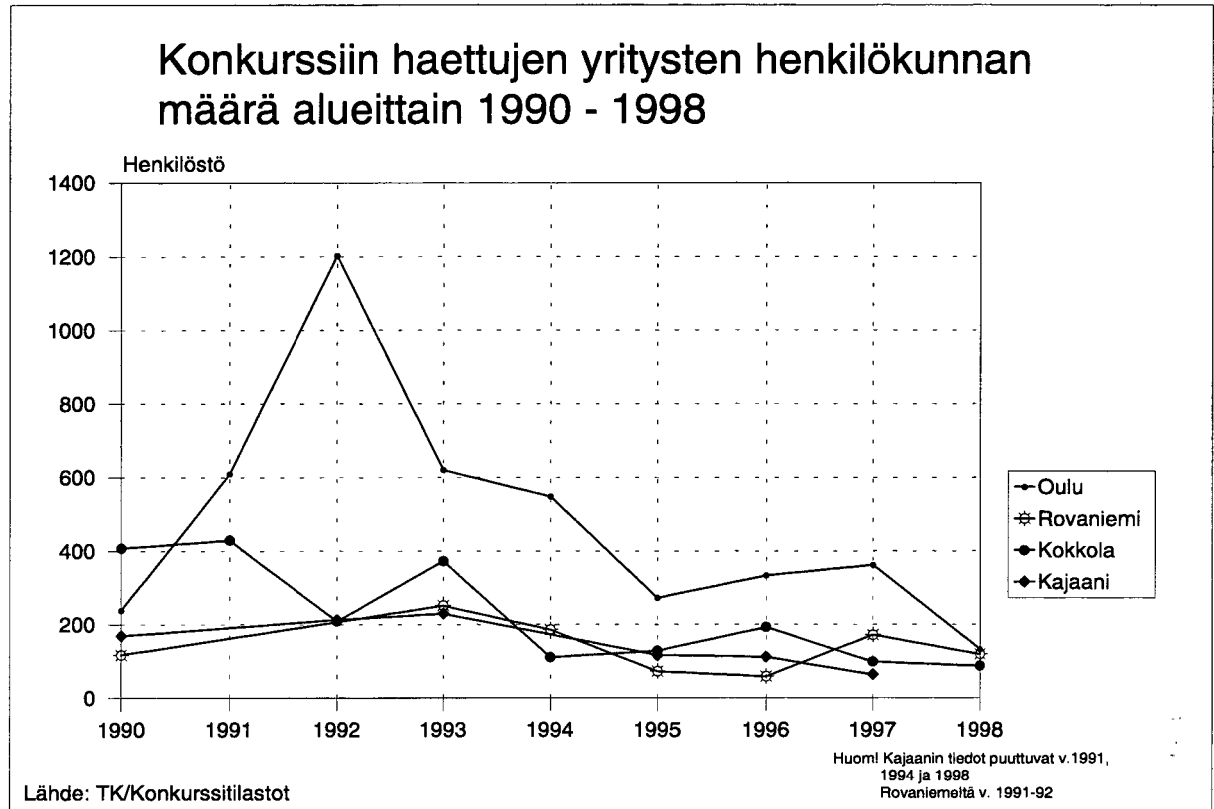
Rikostilastolla kuvataan rikoksia, joista on tehty rikosilmoitus, rangaistusvaatimusilmoitus tai annettu rikesakko. Tilastoilla kuvataan yksittäisten rikosten määriä. *Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset* sisältävät mm. omaisuusrikokset, henkeen ja terveyteen kohdistuneet rikokset, siveellisyyserikokset, rikokset julkista viranomaista ja yleistä järjestystä vastaan sekä liikennejuopumukset. *Muihin rikoksiin* kuuluvat mm. alkoholirikokset ja liikenne-rikokset. Yhdessä nämä ryhmät muodostavat *poliisin tietoon tulleen rikollisuuden*.

Poliisin tietoon tuli vuonna 1998 koko maassa kaikkiaan 743 000 rikosta. Näistä rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia oli 383 500. Pohjois-Suomessa asukaslukuun suhteutetut rikoslut ovat olleet koko tarkasteluajan (1994 – 1998) alhaisemmat kuin koko maassa keskimäärin. Poikkeuksen tästä muodostaa Lapin vuoden 1994 huippuvuosi.

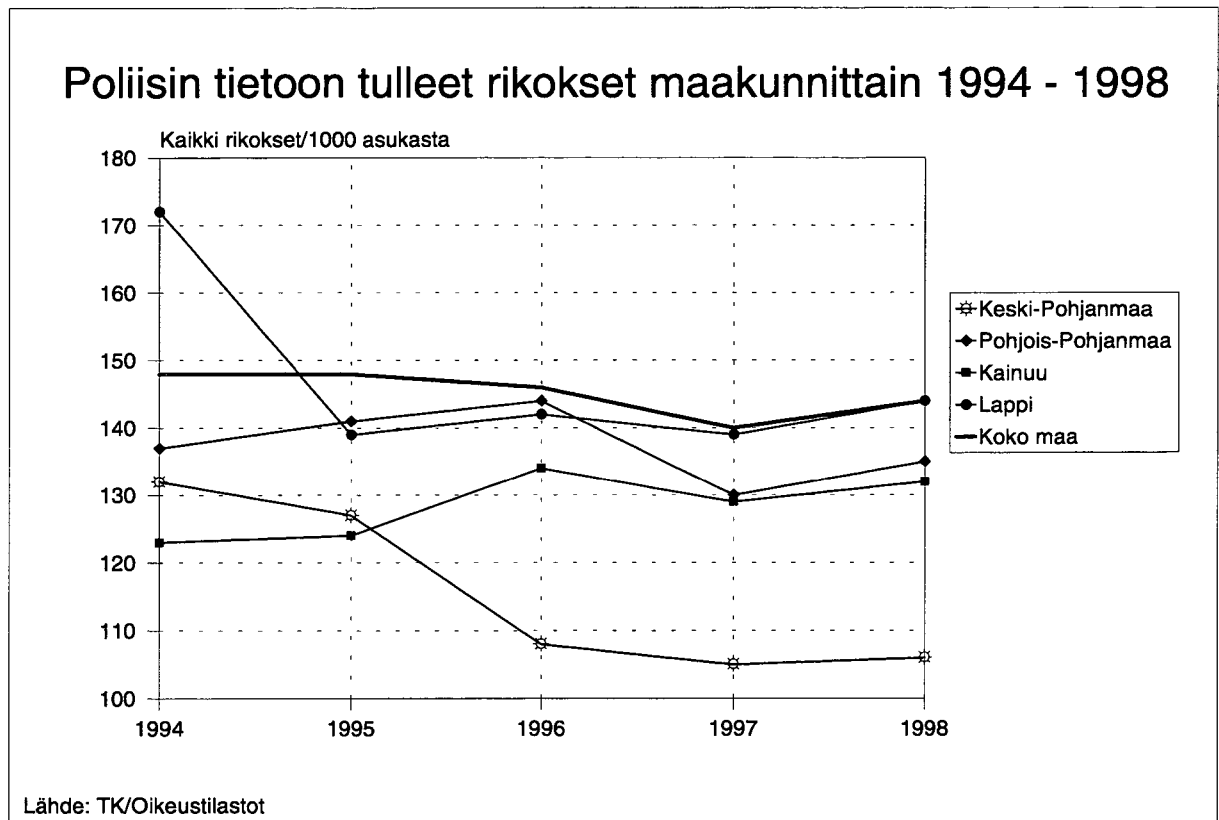
Kunnittain tarkasteltuna poliisin tietoon tulleita rikoksia suhteessa asukaslukuun oli vuonna 1998 eniten Tervolassa ja Temmeksellä. Pienin tämä suhde oli Hailuodossa ja Ullavassa. Näissä kunnissa myös rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia oli suhteellisesti vähiten. Rikoslakia vastaan tehtyjä rikoksia oli suhteellisesti eniten Rovaniemellä ja Oulussa.

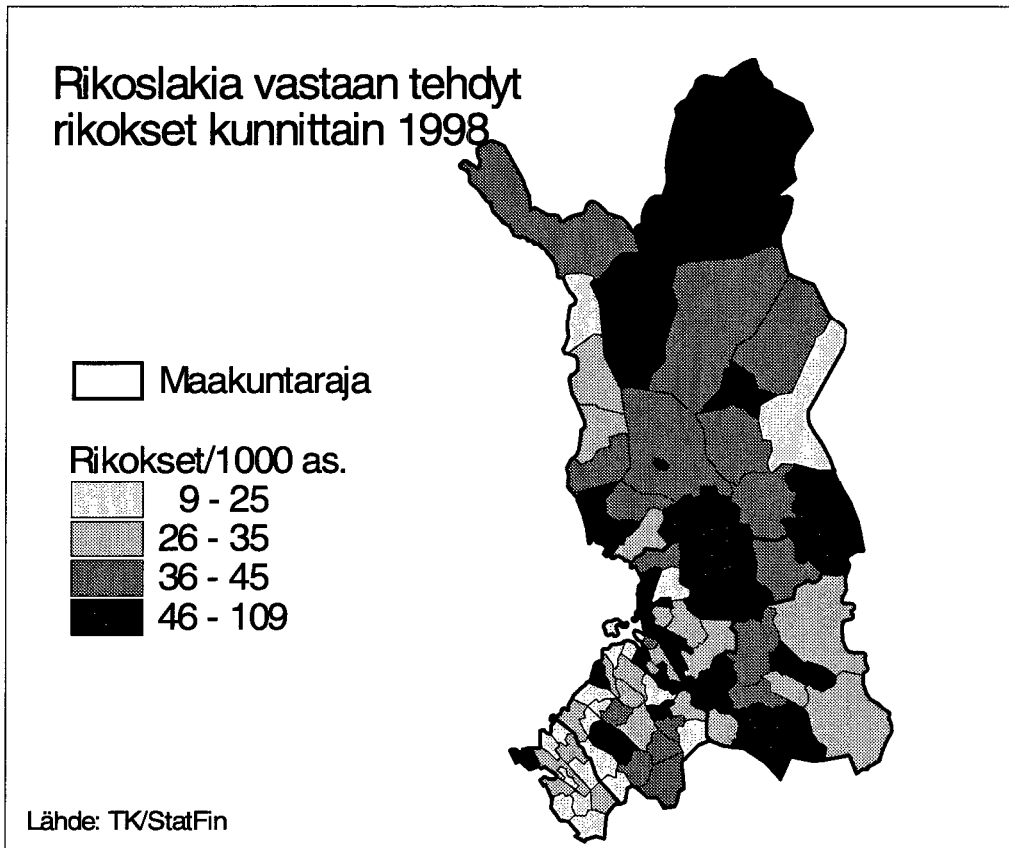
Kuva 123. Konkurssiin haettujen yritysten määrä ja henkilöstö maakunnittain 1998.

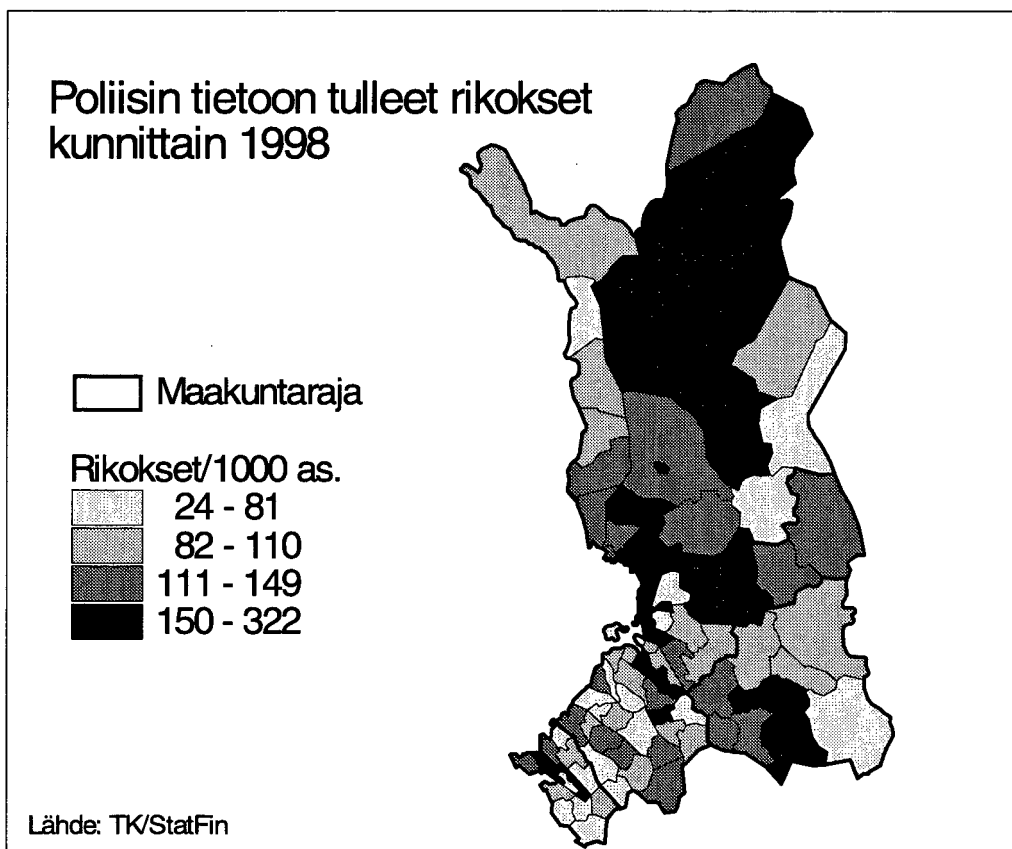
Kuva 124. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunnan määrä alueittain 1990 – 1998.

Kuva 125. Poliisin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 1994 – 1998.

Kuva 126. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset kunnittain 1998.

Kuva 127. Poliisin tietoon tulleet rikokset kunnittain 1998.

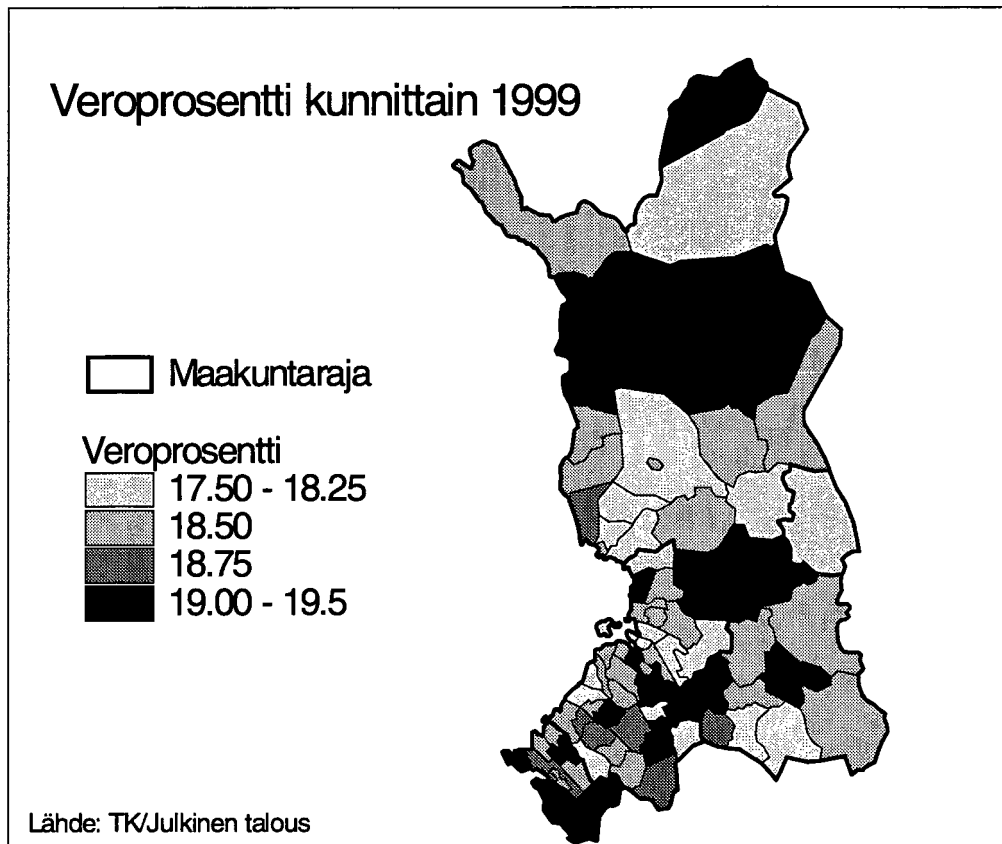
KUNNALLISTALOUS

Vuoden 1997 alussa otettiin Manner-Suomen kunnissa käyttöön uusi kirjanpitojärjestelmä, jossa soveltuvien osin noudatetaan kirjanpitolakia. Kunnallistalouden tunnusluvut on laskettu Kuntaliiton suositusten mukaisesti. Tunnusluvut eivät ole vertailukelpoisia vuoden 1996 ja sitä aikaisemmissa tilastoissa julkaistujen tunnuslukujen kanssa. **Verrattaessa tunnuslukuja toisiin kuntiin ja keskiarvoihin tulee se tehdä tietyllä varauksella, sillä kuntien tapa tuottaa palveluja eroaa toisistaan.** Kunnallistalouden käsitteiden selitykset ja laskukaavat löytyvät julkaisun lopusta.

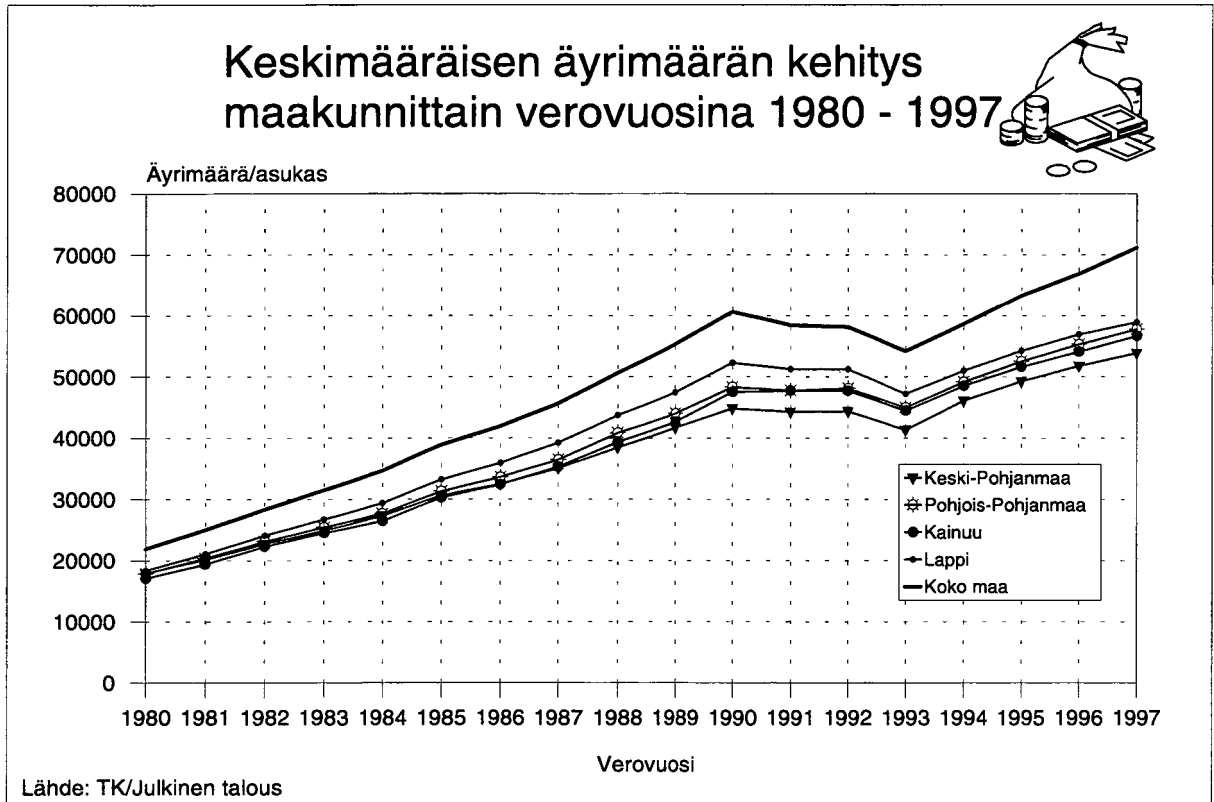
Veroprosentti vaihtelee vuonna 1999 Pohjois-Suomessa 17.50 ja 19.50 välillä. Alhaisin veroprosentti on Hailuodossa ja Tervolassa. Korkein arvo on Kärsämäellä.

Keskimääräinen äyrimäärä asukasta kohti on kasvanut verovuoden 1993 laskun jälkeen kaikissa maakunnissa. Keski-Pohjanmaan äyrimäärä/asukas on ollut koko tarkastelukauden (1980 – 1997) Pohjois-Suomen alhaisin, Lapissa vastaavasti korkein. Kaikissa Pohjois-Suomen maakunnissa keskimääräinen äyrimäärä on ollut koko tarkastelukauden maan keskiarvoa alempi.

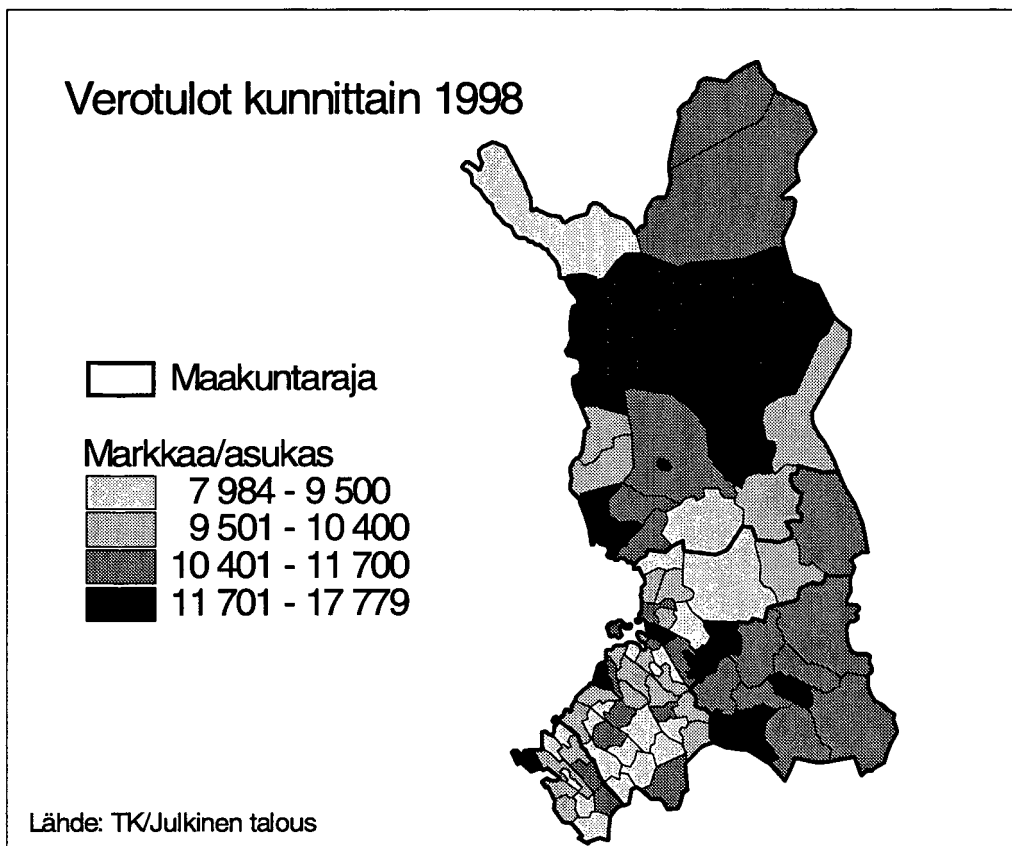
Keskimääräiset verotulot olivat Manner-Suomen kunnissa 13 539 markkaa asukasta kohti vuonna 1998. Tämä arvo ylittyi viidessä Pohjois-Suomen kunnassa. Manner-Suomen kuntien kuudenneksi suurimmat verotulot olivat Pelkosenniemellä (17 779 markkaa/asukas). Vastaavasti Manner-Suomen pienimmät verotulot olivat Merijärvellä (7 984 markkaa/asukas), Lumijoella (8 173 markkaa/asukas) ja Ullavassa (8 223 markkaa/asukas).

Kuva 128. Veroprosentti kunnittain 1999.

Kuva 129. Keskimääräisen äyrimäärän kehitys maakunnittain verovuosina 1980 – 1997.

Kuva 130. Verotulot kunnittain 1998.

Verotulot kunnittain 1998

Lähde: TK/Julkinen talous

Kuva 131. Verotulot kunnittain 1998.

Kunnan vuosikate (markkaa/asukas) oli Oulussa Pohjois-Suomen paras vuonna 1998. Vuosikate oli negatiivinen yhteensä 14 kunnassa. Negatiivisin se oli Siikajoella ja Pattijoella.

Kunnan toimintakate (markkaa/asukas) oli negatiivisin Pelkosenniellä, Utsjoella ja Savukoskella, yli 23 500 markkaa asukasta kohti.

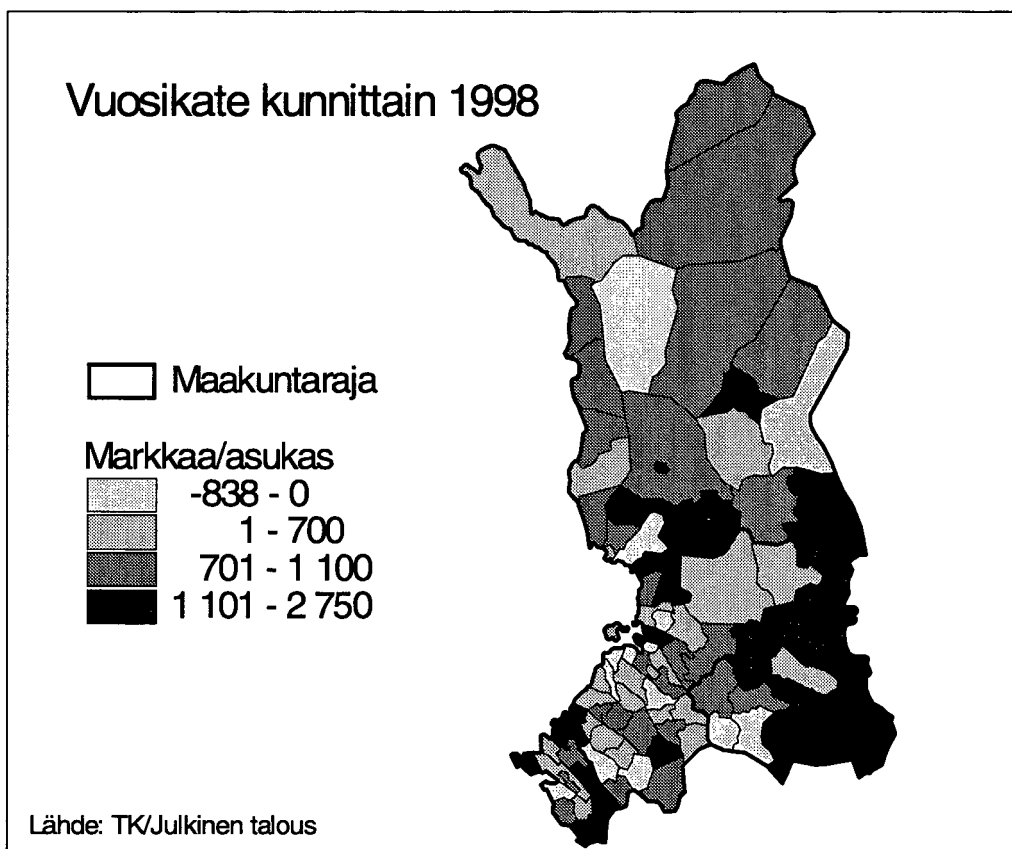
Lainakanta oli suhteellisesti suurin Kannuksessa, Iissä ja Kemissä, yli 11 000 markkaa asukasta kohti vuonna 1998. Myös Rovaniemellä, Ylivieskassa, Ruukissa ja Lestijärvellä lainakanta oli yli 10 000 markkaa asukasta kohti. Pohjois-Suomen pienin se oli Puolangalla ja Kempeleessä, alle 650 markkaa.

Suhteellinen velkaantuneisuus (%) oli suurin Kannuksessa ja Iissä, pienin Kuusamossa, Puolangalla ja Ranualla.

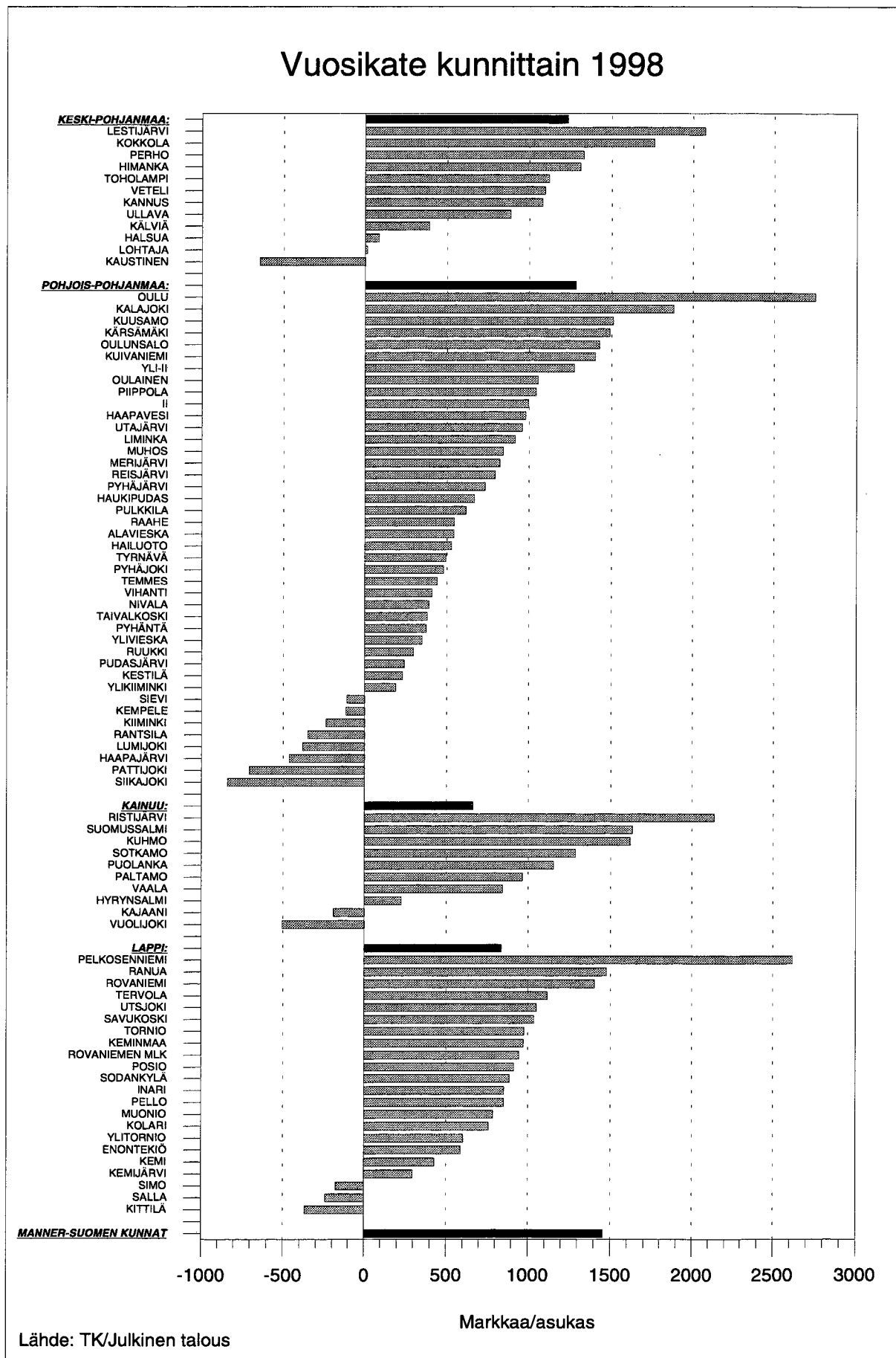
Kassan riittävyys oli paras Kuivaniemellä, 127 päivää. Pohjois-Suomen pienin se oli Kestilässä. Kaikkien Pohjois-Suomen maakuntien keskimääräinen arvo oli pienempi kuin Manner-Suomen kunnissa keskimäärin. Kassan riittävyyden laskukaava poikkeaa ennen vuotta 1997 käytetystä kassan riittävyys (pv) laskukaavasta.

Yleishallinnon nettokustannukset asukasta kohti laskettuna olivat suurimmat Pelkosenniellä ja Lestijärvellä, pienimmät Kaustisella ja Pudasjärvellä.

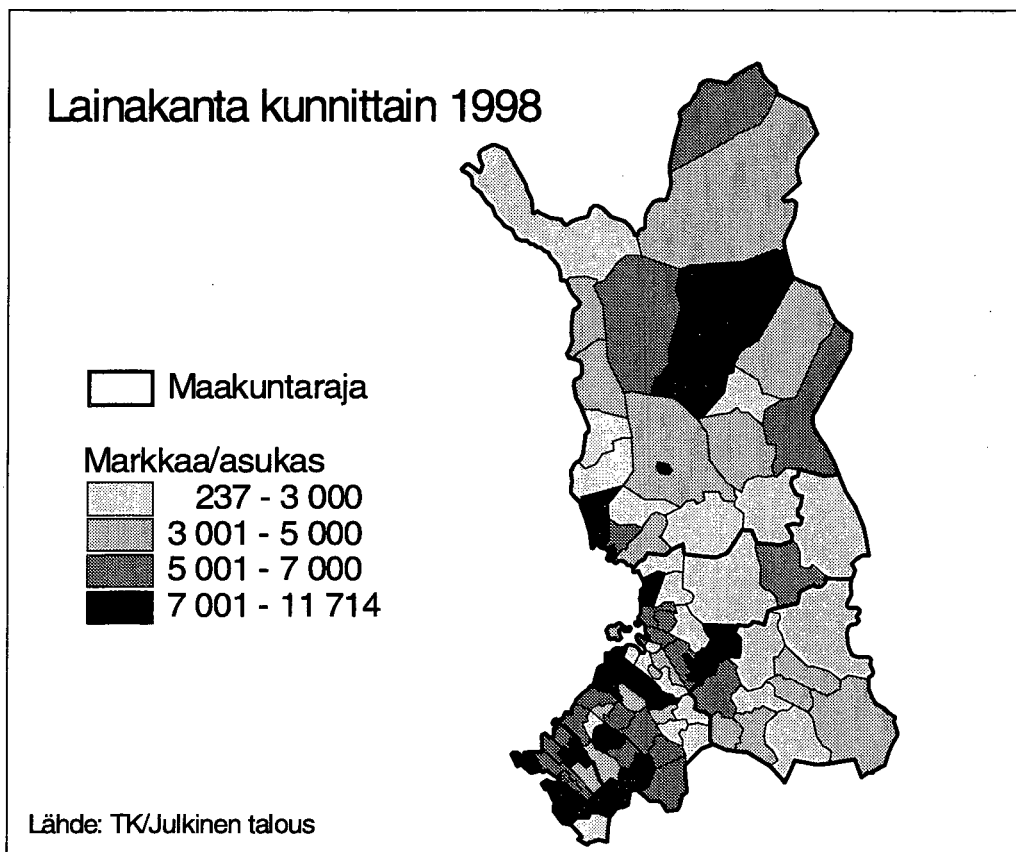
Kunnan henkilökuntaa oli suhteellisesti eniten Rantsilassa, Savukoskella ja Lestijärvellä, yli 90 henkilöä tuhatta asukasta kohti. Vähiten kunnan henkilökuntaa oli Pattijoella ja Oulunsalossa.

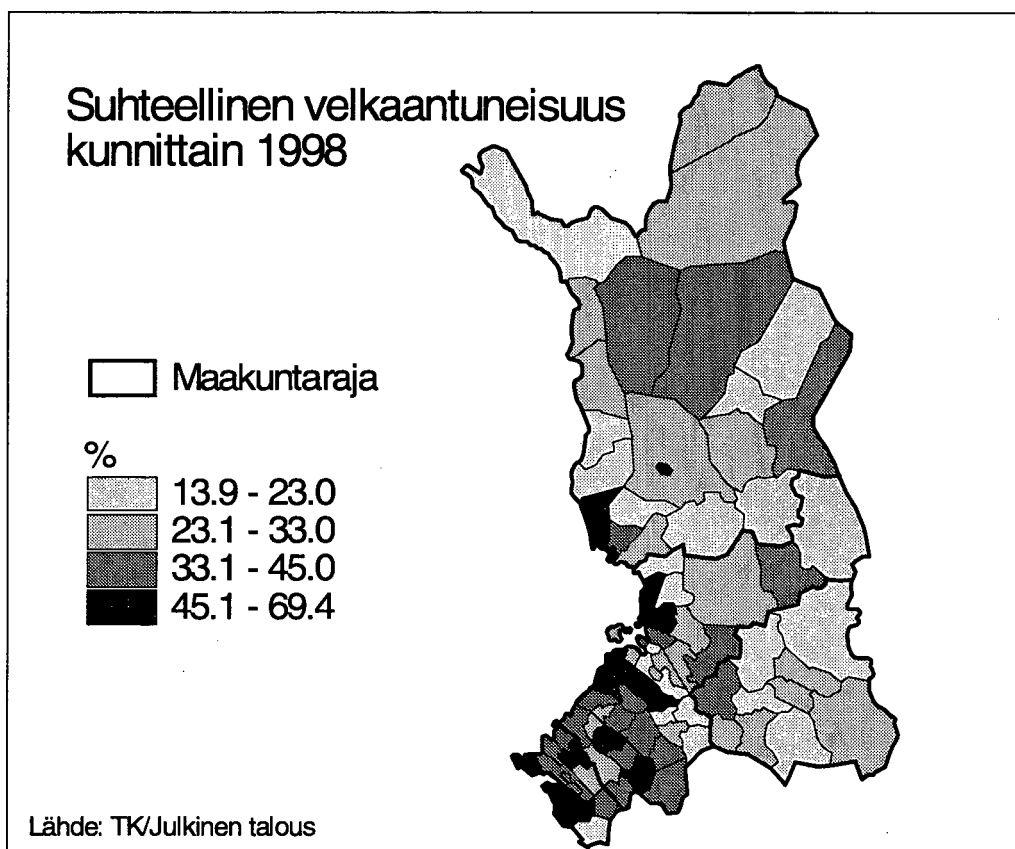
Kuva 132. Vuosikate kunnittain 1998.

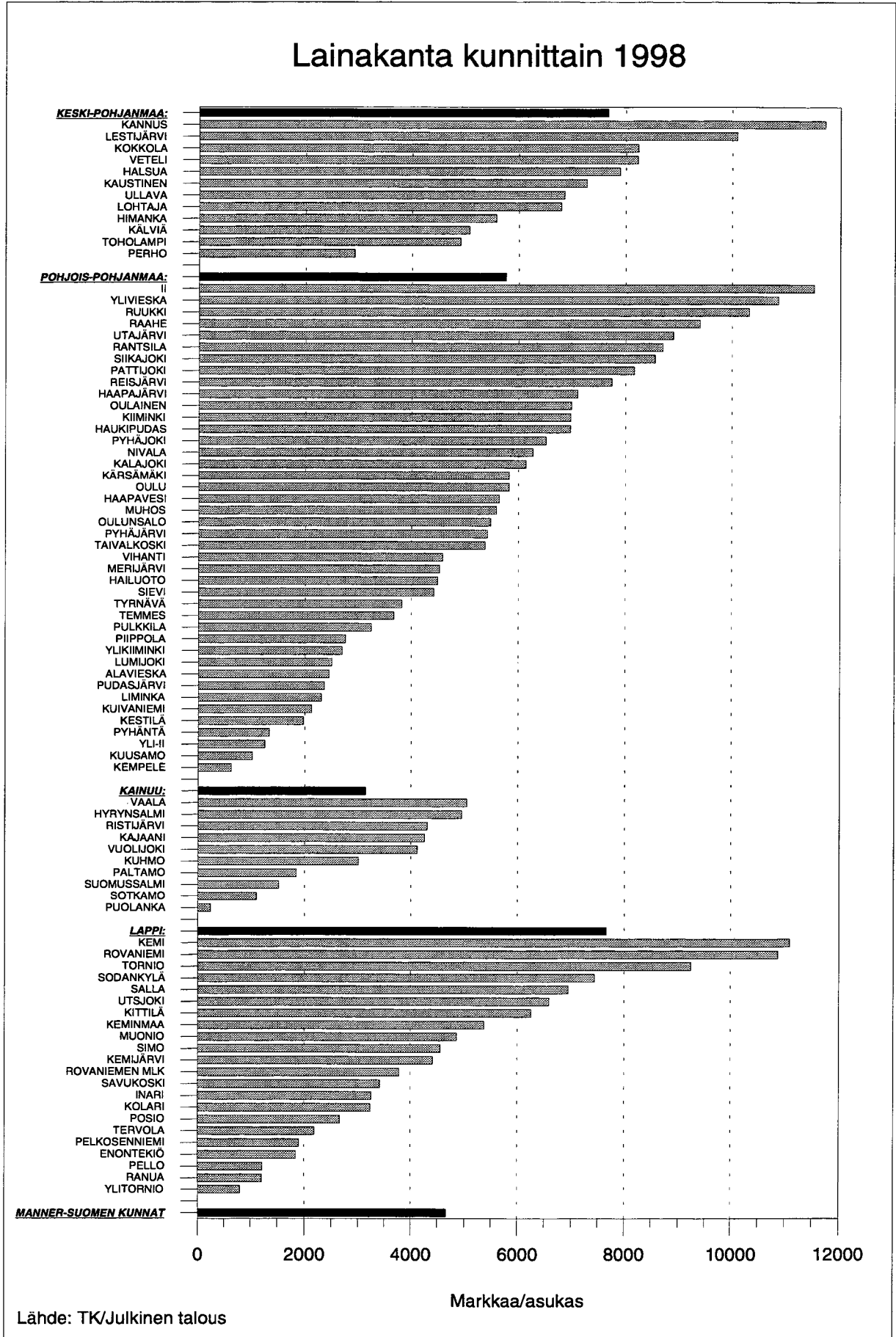
Kuva 133. Vuosikate kunnittain 1998.

Kuva 134. Lainakanta kunnittain 1998.

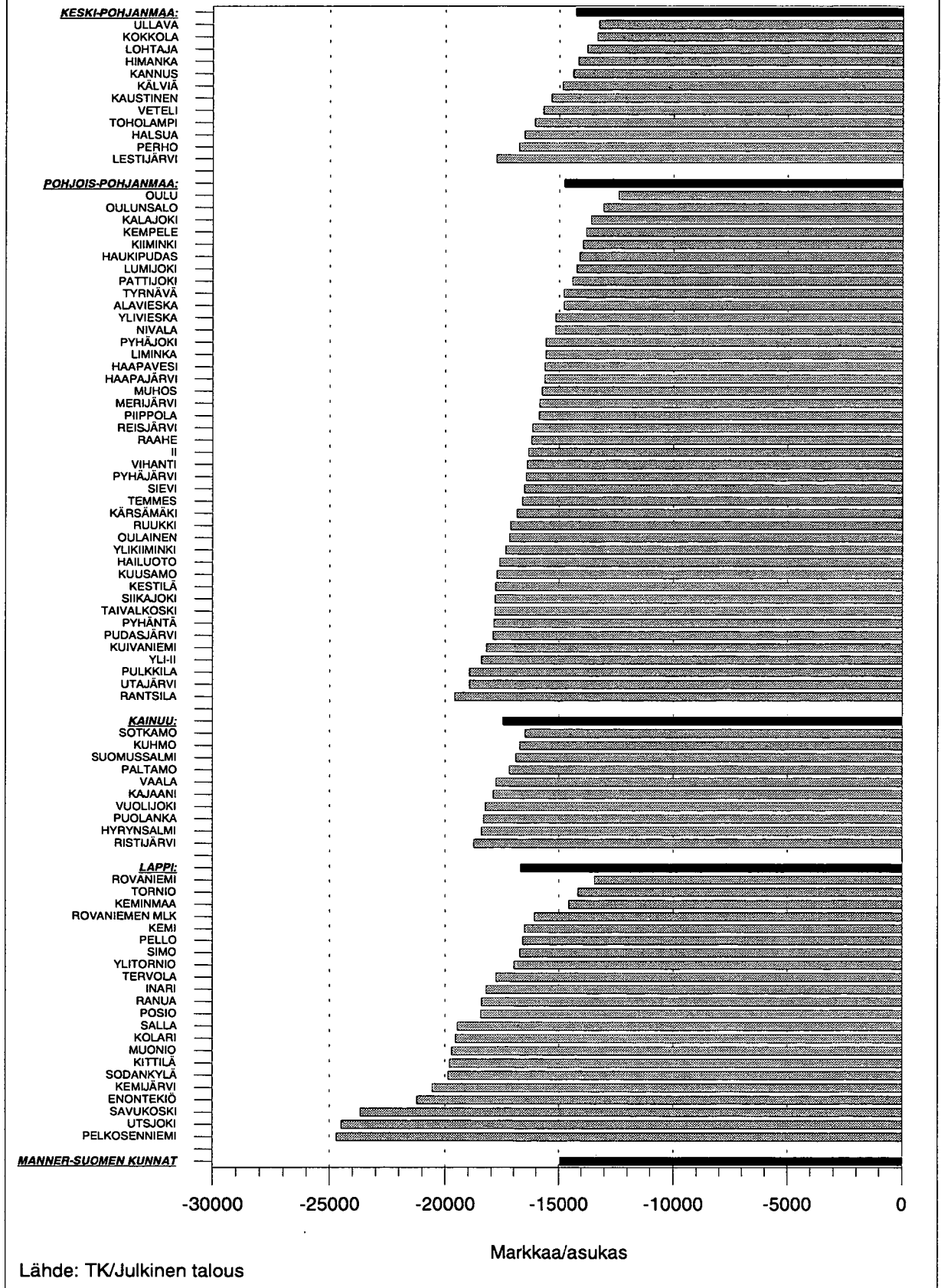

Kuva 135. Suhteellinen velkaantuneisuus kunnittain 1998.

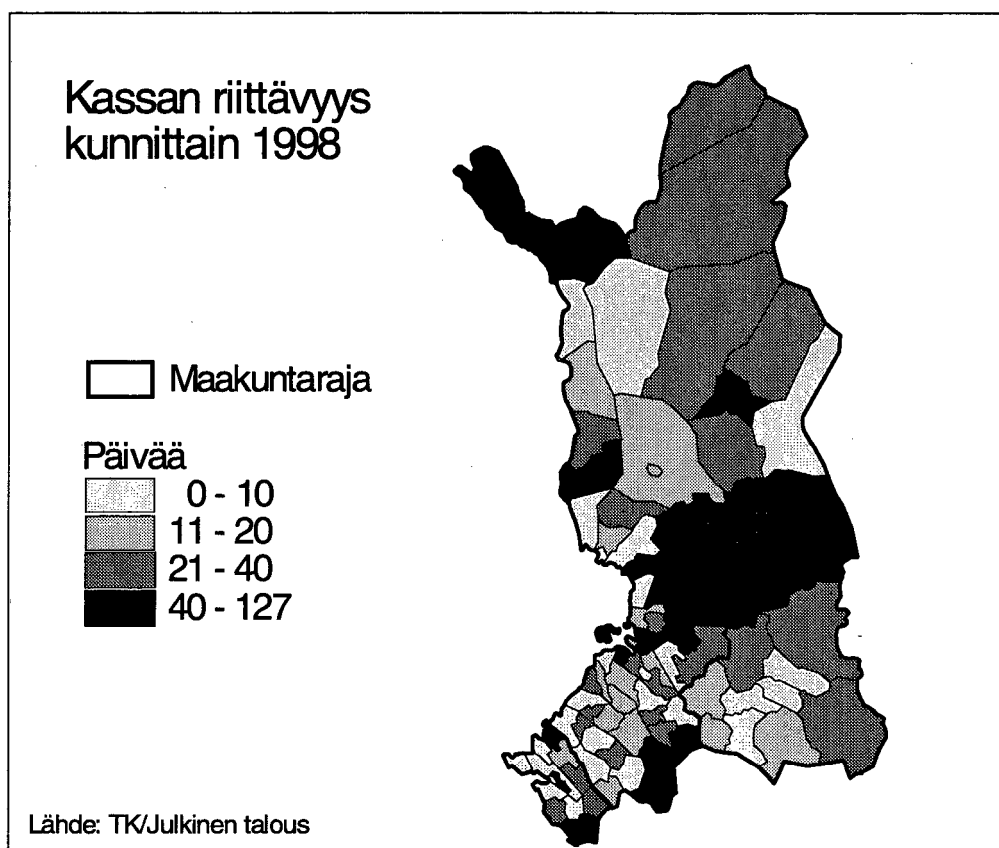

Kuva 136. Lainakanta kunnittain 1998.

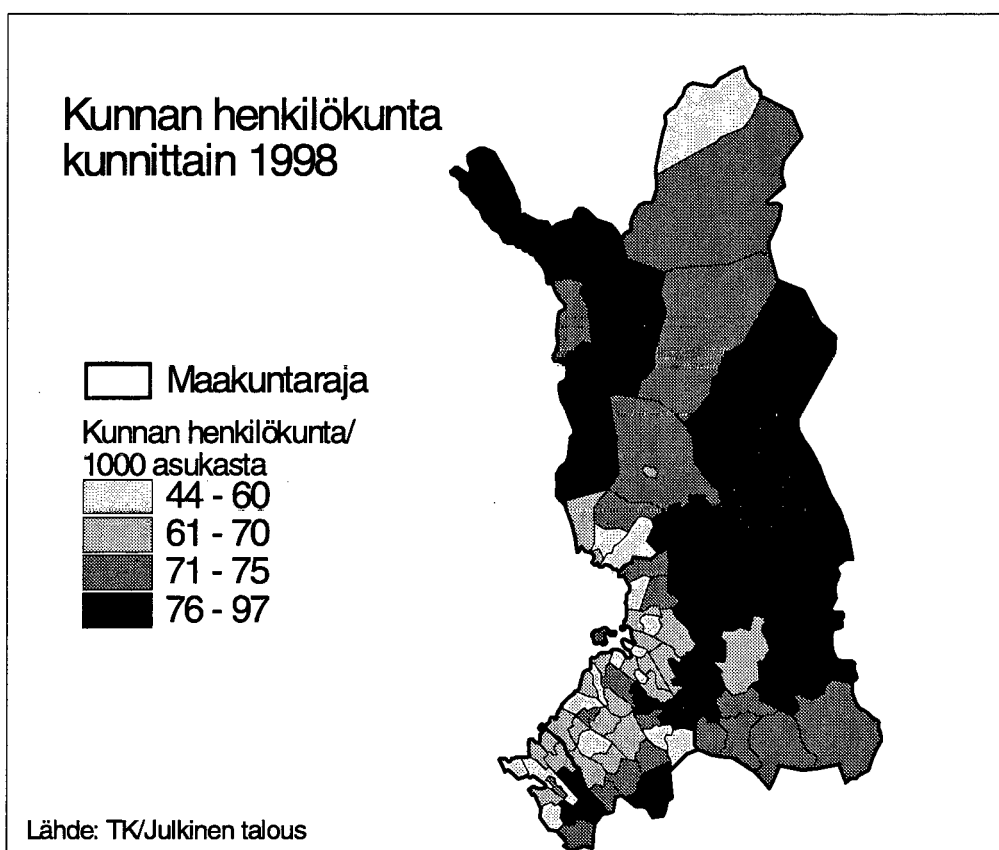
Toimintakate kunnittain 1998

Kuva 137. Toimintakate kunnittain 1998.

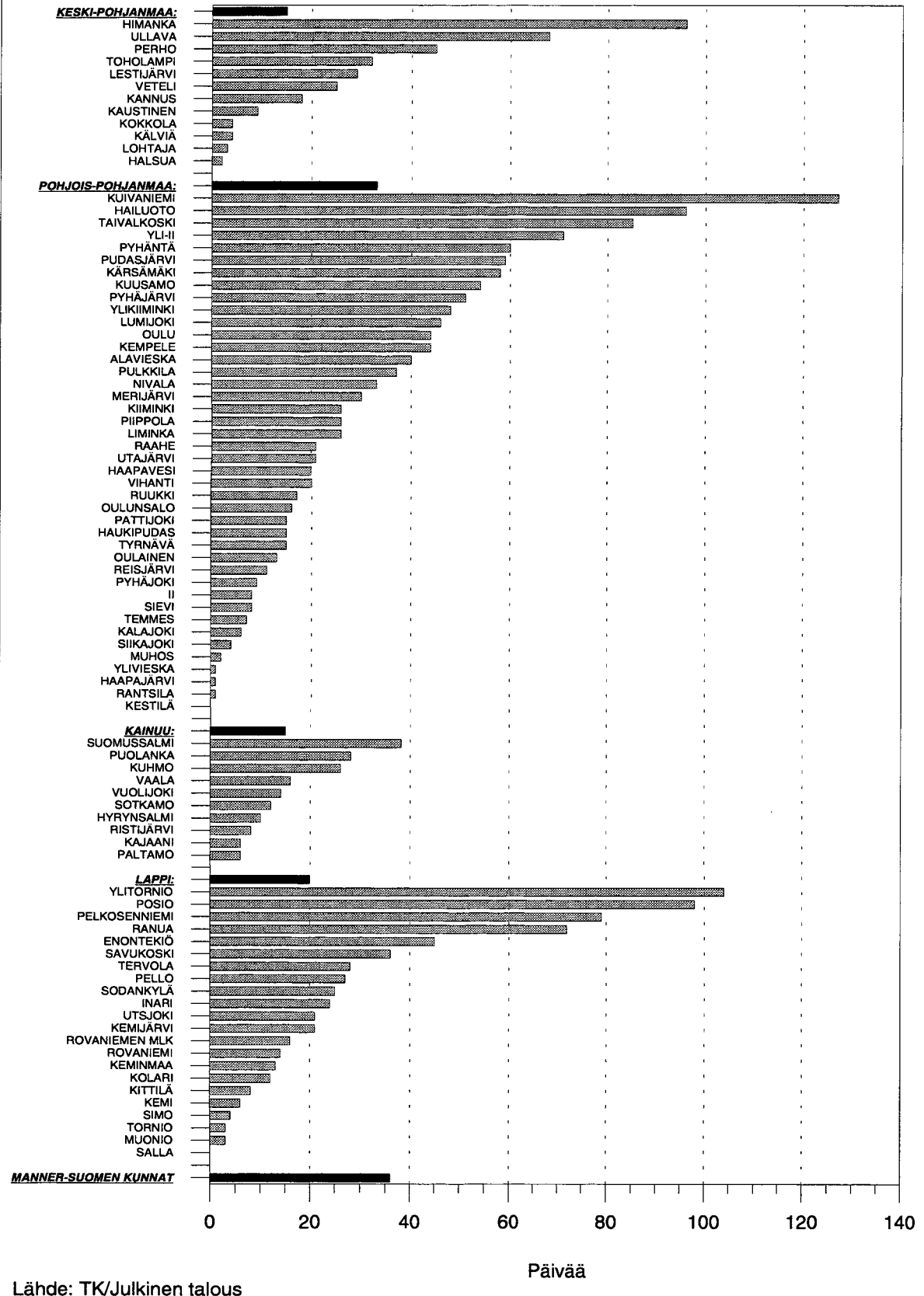

Kuva 138. Kassan riittävyys kunnittain 1998.

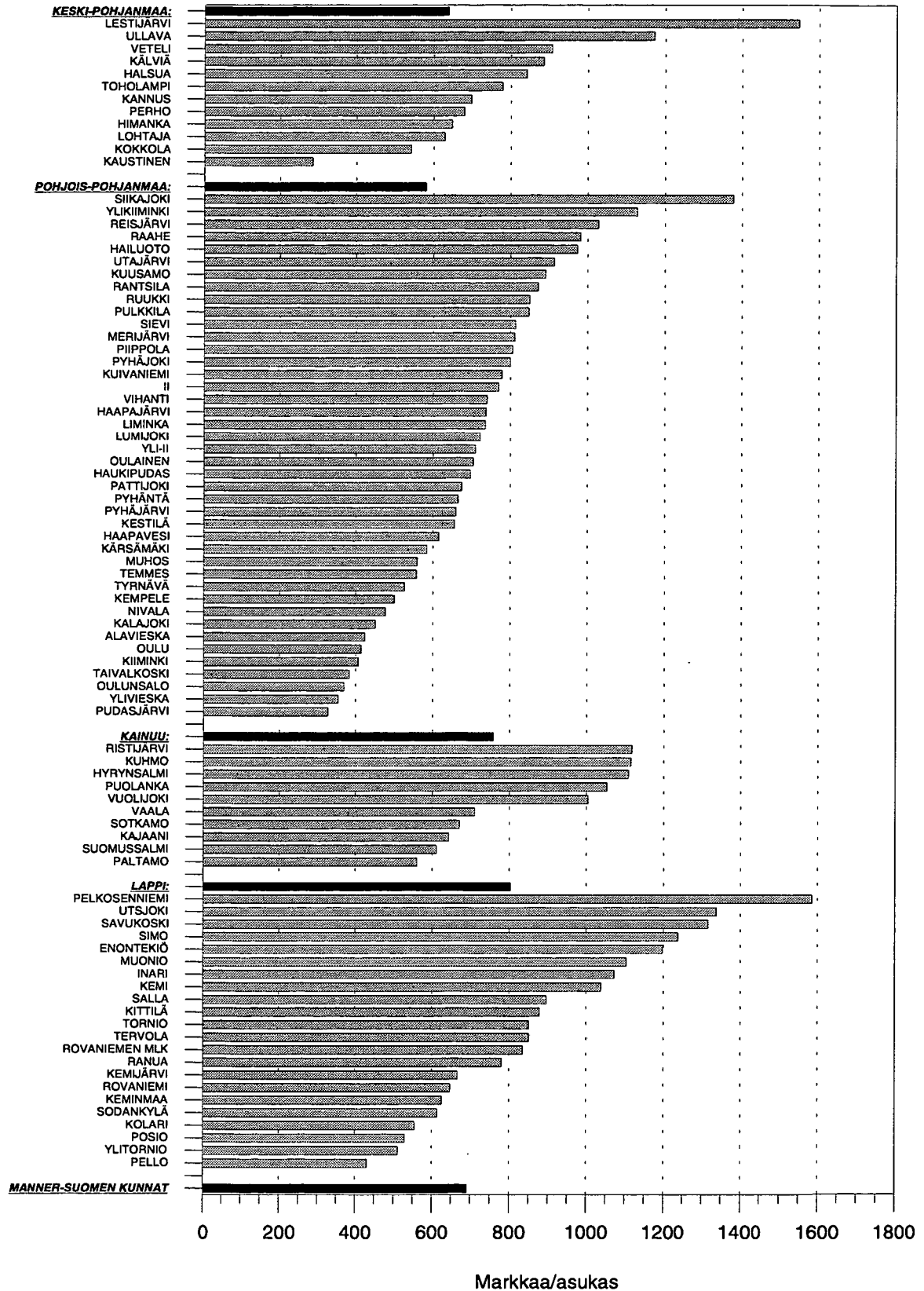
Kuva 139. Kunnan henkilökunta kunnittain 1998.

Kassan riittävyys kunnittain 1998

Kuva 140. Kassan riittävyys kunnittain 1998.

Yleishallinnon nettokustannukset kunnittain 1998

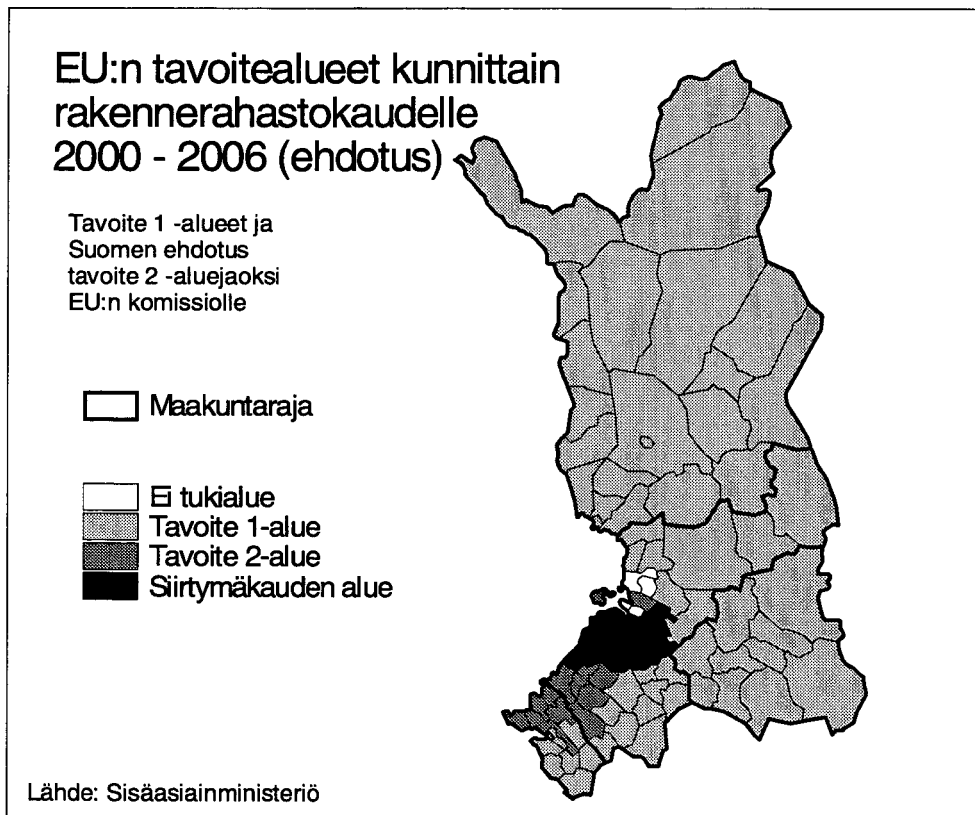
Kuva 141. Yleishallinnon nettokustannukset kunnittain 1998.

ALUEPOLITIikka

Euroopan unionin rakennerahastojen pyrkimyksenä on vähentää alueiden kehityseroja. Kehityksessä jälkeenjääneitä ja taantuvia alueita tuetaan alue- ja rakennepoliittisin toimenpitein, joita rahoitetaan yhteisin varoin muodostettujen rakennerahastojen avulla. EU-tuen suuntaamiseksi oikeisiin kohteisiin on sovittu tavoiteohjelmista. Uusimman ohjelmakauden ajankohta on 2000 – 2006. Suomen hallitus on ehdottanut EU-komissiolle Pohjois-Suomen ja Itä-Suomen tavoite 1-ohjelmasta sekä tavoite 2-ohjelmasta lisäksi siirtymäkauden alueista.

Pohjois-Suomen katsauksessa tarkasteltavista kunnista 47 kuntaa kuuluu *Pohjois-Suomen tavoite 1-alueeseen*. Kainuun kunnat luetaan *Itä-Suomen tavoite 1-ohjelmaan* ja Muhoksen kunta, Lakeuden ja Raahen seutukuntien kunnat kuuluvat *siirtymäkauden alueeseen*. Tavoiteohjelmien ulkopuolelle jää siten Oulun seutukunnasta 4 kuntaa.

Pohjois-Suomen tavoite 1-ohjelmalla pyritään lisäämään taloudellista kasvua niin, että alueelle saadaan uusia työpaikkoja ja uutta yrittäjyyttä ja näin voidaan alentaa työttömyyttä. Ensisijaisesti parannetaan nykyisten yritysten laajenemismahdollisuuksia ja uuden yritystoiminnan syntymisedellytyksiä. *Itä-Suomen tavoite 1-ohjelman* tavoitteena on Itä-Suomen nykyisen kielteisen kehityskierteen katkaiseminen ja talouden kehityksen nostaminen kasvu-uralle. Keskeisenä tavoitteena on uusien työpaikkojen luominen (Sisäasiainministeriö).

Kuva 142. EU:n tavoitealueet kunnittain rakennerahastokaudelle 2000 – 2006.

Yritystuet

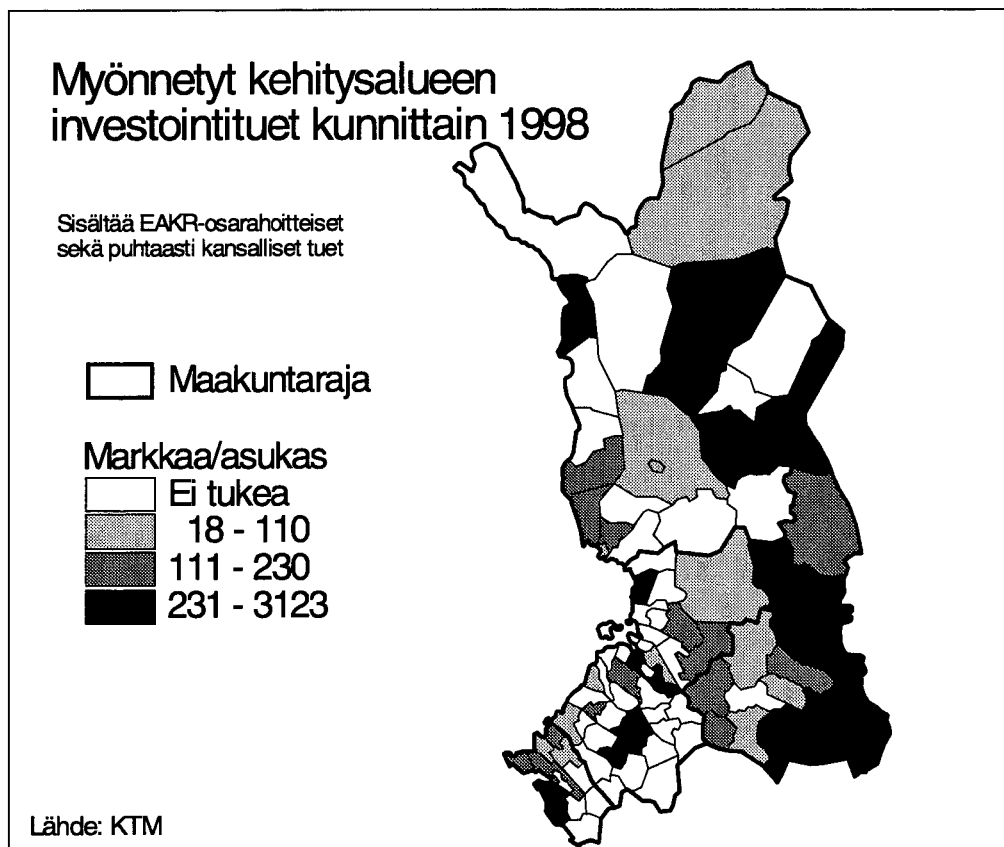
TE-keskuksen yritysosasto voi osarahoittaa yritysten investointi- ja kehittämishankkeita. Kotimaisten valtion varojen lisäksi TE-keskusten kautta kanavoituu Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) varoja. EAKR-rahaston vastuuministerinä toimii sisäasiainministeriö.

Tärkeimmät rahoitusmuodot ovat kehitysalueen investointituki, pienyritystuki, pk-yritysten kehittämistuki, toimintaympäristötuki, kansainvälistymistuki ja energiatuki.

Kehitysalueen investointitukea voidaan myöntää tuotannollisille, matkailualan ja yrityspalveluyrityksille, jotka aloittavat tai laajentavat toimintaansa kehitys- tai rakenne- muutosalueella ja joilla on edellytykset kannattavaan toimintaan. *Pk-yritysten kehittämistukea* voidaan myöntää tuotannon, tuotteiden, liikkeenjohdon tai markkinoinnin kehittämishankkeisiin. Tavoitteena on kilpailukyvyn parantaminen ja kansainvälistymisen edistäminen. Pk-yritykseksi luetaan yritys, jonka henkilöstö on alle 250 ja liikevaihto alle 240 milj. markkaa tai taseen loppusumma alle 162 milj. markkaa. *Pienyritystukea* voidaan myöntää tuotanto-, matkailu- ja yrityspalveluyrityksille, jotka edistävät yritystoiminnan kehitystä erityisesti maaseutu- ja rakennemuutosalueella. Pienyrityksen henkilöstö on alle 50 ja liikevaihto jää alle 42 milj. markkaan.

Kansainvälistymistuki on tarkoitettu vientitoimintaansa aloittaville tai vahvistaville pk-yrityksille, joilla on riittävät edellytykset menestykselliseen vientitoimintaan. *Tuki yritysten toimintaympäristön parantamiseen* voidaan myöntää koko maassa yhteisöjen, säätiöiden, yritysten ja yksityishenkilöiden hankkeisiin, jotka kehittävät pk-yritysten tarvitsemia palveluja alueella. Tukea myönnetään yritysten tarvitsemien neuvonta-, tutkimus-, laatu-, markkinointi-, tuotekehitys- ja suunnittelupalvelujen kehittämiseen liittyviin hankkeisiin.

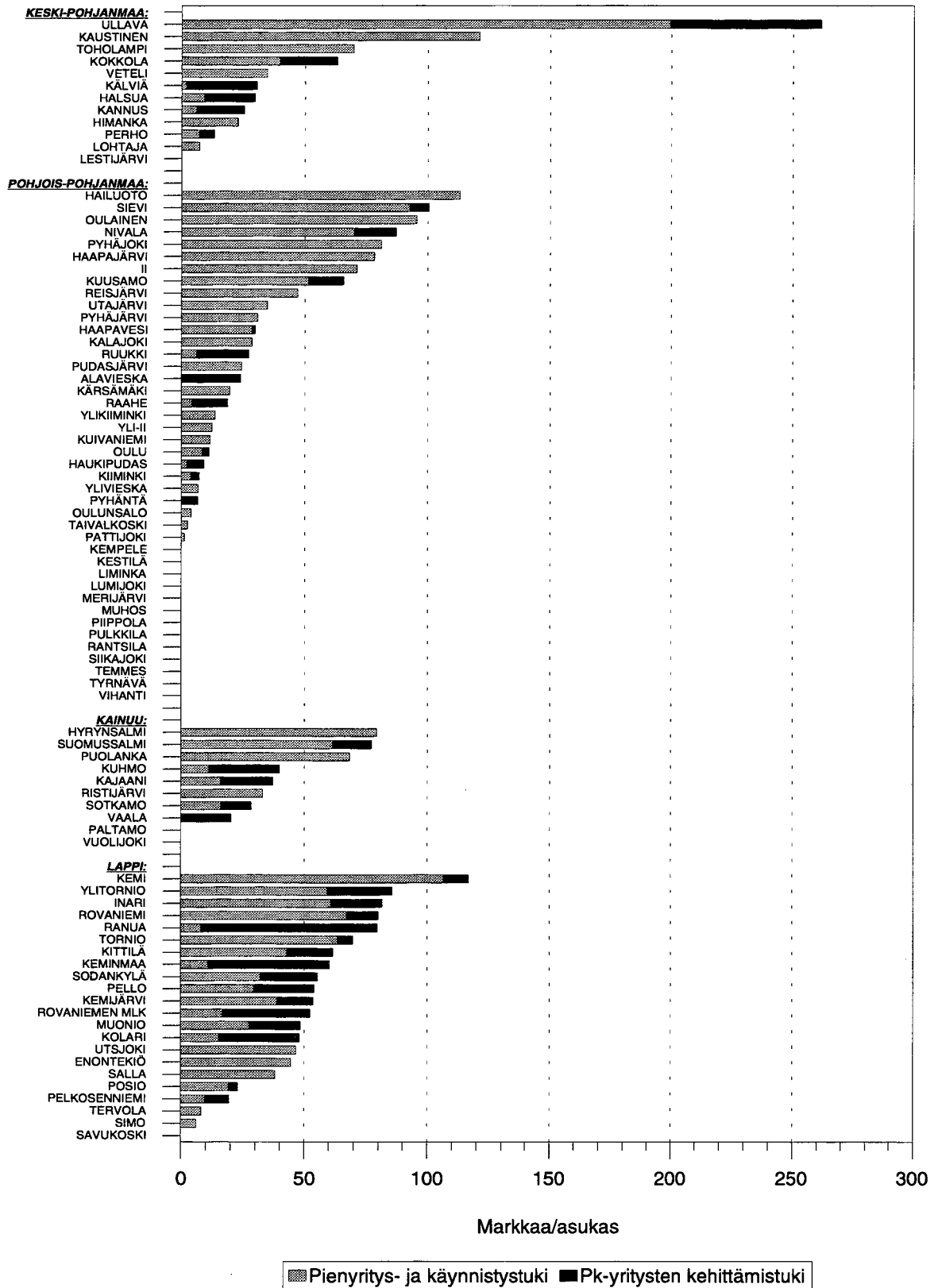
Pohjois-Suomen alueelle kehitysalueen investointitukea myönnettiin asukasta kohti eniten Muonion kuntaan. Suhteellisesti eniten pienyritystukea suunnattiin Ullavan kuntaan, noin 200 mk/asukas. Ranualla asukasta kohti myönnettiin noin 72 mk pk-yritystukea. Kansainvälistymistukea myönnettiin asukasta kohti eniten Inarin kuntaan ja toimintaympäristöntukea suuntautui eniten Ylivieskaan. Kokonaan ilman ilman tukea jäi 11 kuntaa.

Kuva 143. Myönnetyt kehitysalueen investointituet kunnittain 1998.

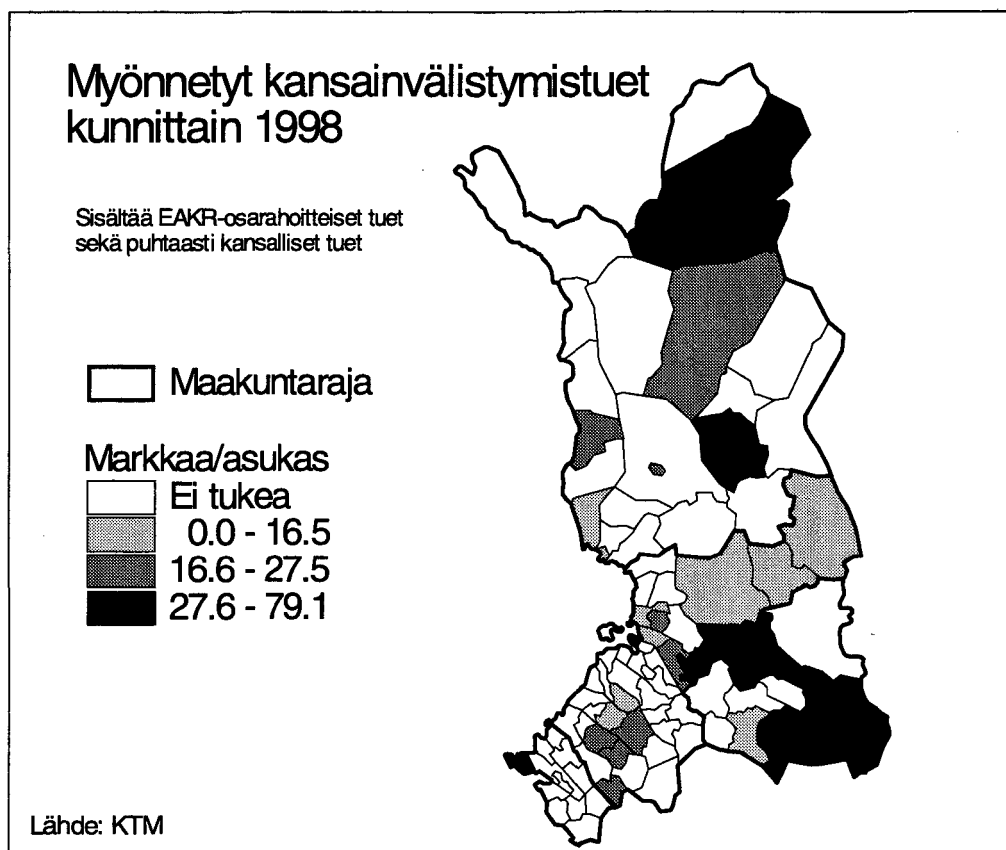
Myönnetty pienyritys- ja pk-yritysten tuet kunnittain 1998

Sisältää EAKR-osarahoitteiset sekä puhtaasti kansalliset tuet

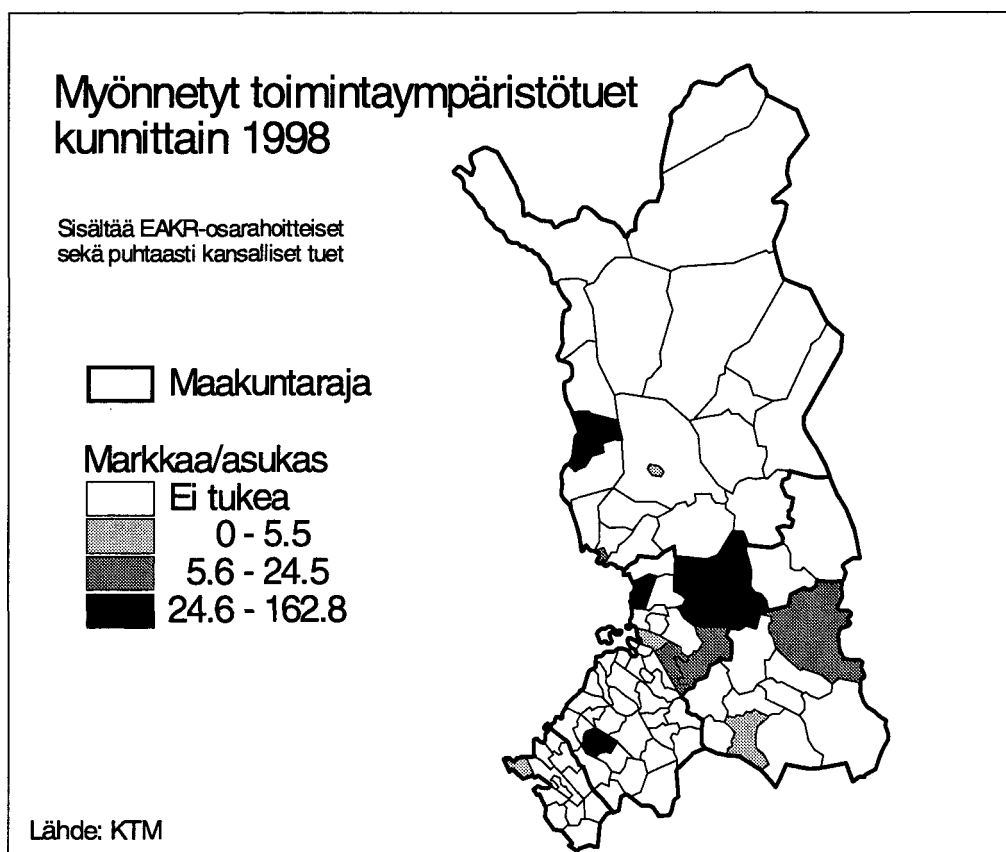

Lähde: KTM

Kuva 144. Myönnetty pienyritys- ja pk-yritysten tuet kunnittain 1998.

Kuva 145. Myönnetyt kansainvälistymistuet kunnittain 1998.

Kuva 146. Myönnetyt toimintaympäristötuet kunnittain 1998.

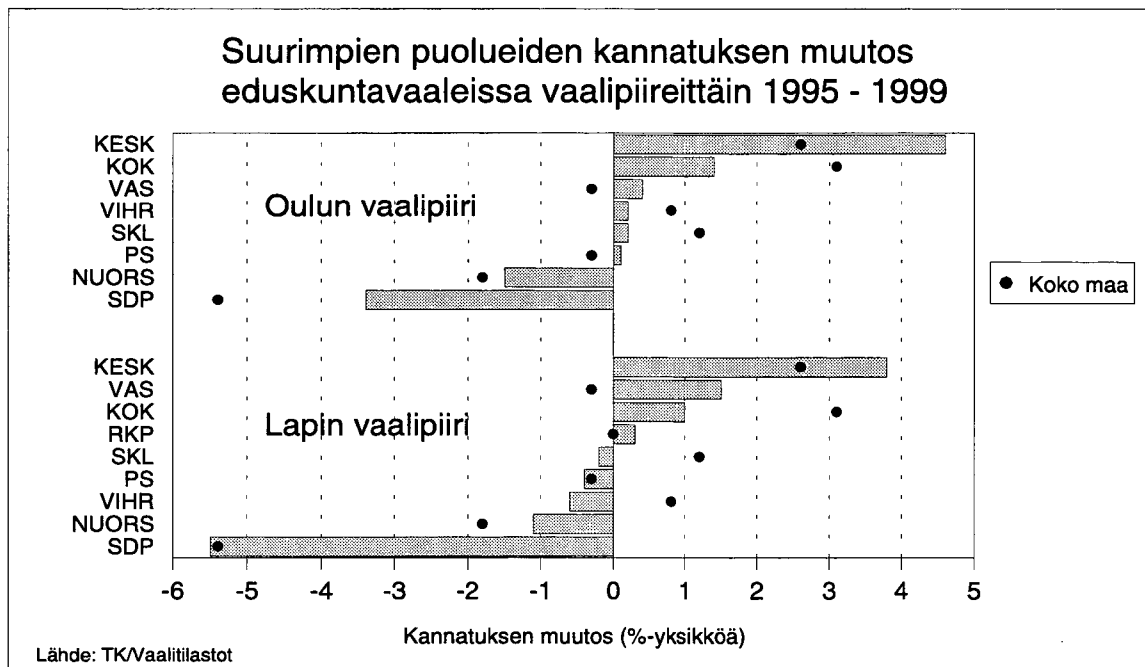
VAALIT

Vuonna 1999 toteutettiin Suomessa sekä eduskunta- että europarlamenttivaalit. Molemmissa vaaleissa äänestysaktiivisuus laski edellisiin vastaaviin vaaleihin verrattuna. Keväällä toteutettujen eduskuntavaalien äänestysprosentti oli koko maassa 68.3 %. Kesän europarlamenttivaaleissa äänestysprosentti jäi poikkeuksellisen alhaiseksi ollen koko maassa vain 31.4 %.

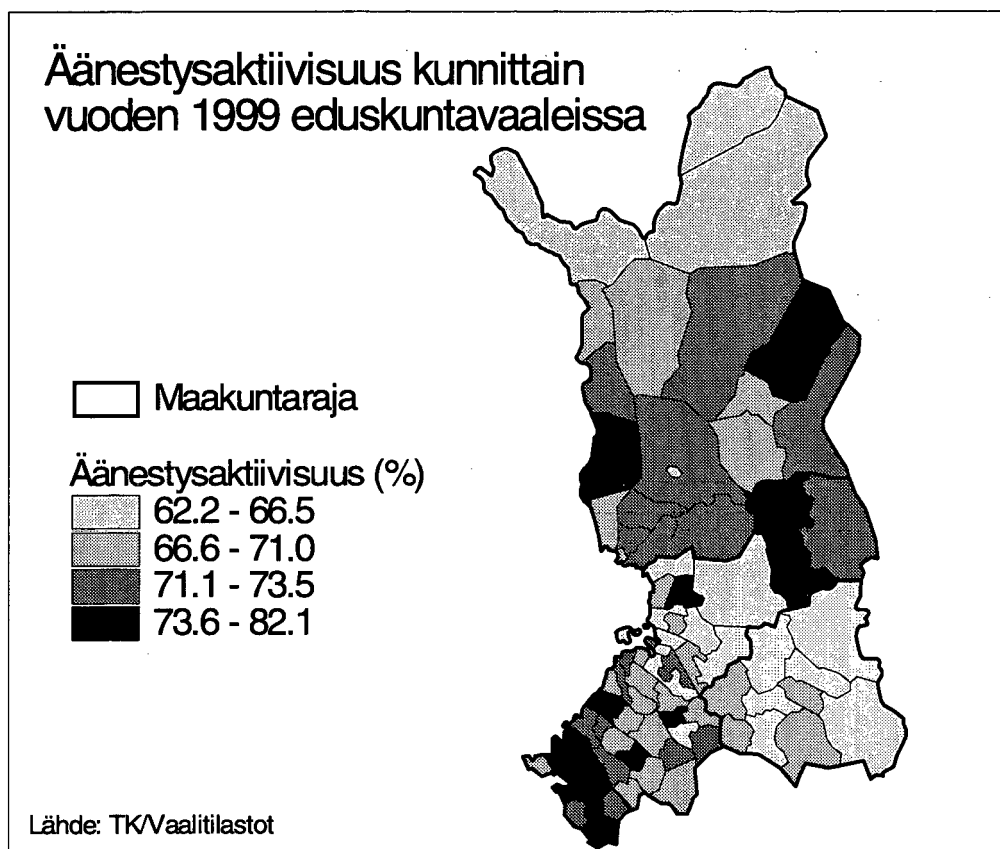
Pohjois-Suomen alueella eduskuntavaalien pienimmät kunnittaiset äänestysprosentit olivat Puolangalla ja Ylikiimingissä. Suurin äänestysaktiivisuus oli Pellossa, Perhossa ja Toholammilla, yli 80 %. Suurimmista puolueista Keskustan kannatus nousi eniten Pohjois-Suomessa edellisiin, vuoden 1995 eduskuntavaaleihin verrattuna. Koko maassa Kokoomuksen kannatus kasvoi eniten. SDP:n kannatus laski eniten Pohjois-Suomen vaalipiireissä, kuten myös koko maassa.

Kunnittain tarkasteltuna SDP:n kannatus oli suurin Ylivieskassa ja Raahessa, pienin Merijärvellä ja Ristijärvellä. Suomen Keskustan kannatus oli vastaavasti suurin Perhossa ja Taivalkoskella, pienin Kokkolassa ja Kemissä. Kansallinen Kokoomus sai suurimmat kannatusprosentit Oulunsalossa ja Rovaniemellä. Kokoomusta äänestettiin vähiten Ullavassa ja Yli-Iissä. Vasemmistoliiton vahvimmat kunnat Pohjois-Suomessa olivat Kemi ja Savukoski, heikoimmat Veteli ja Kaustinen. Vihreä Liiton kannatus oli voimakkainta Oulussa ja Haukiputaalla, laimeinta Pellossa ja Perhossa.

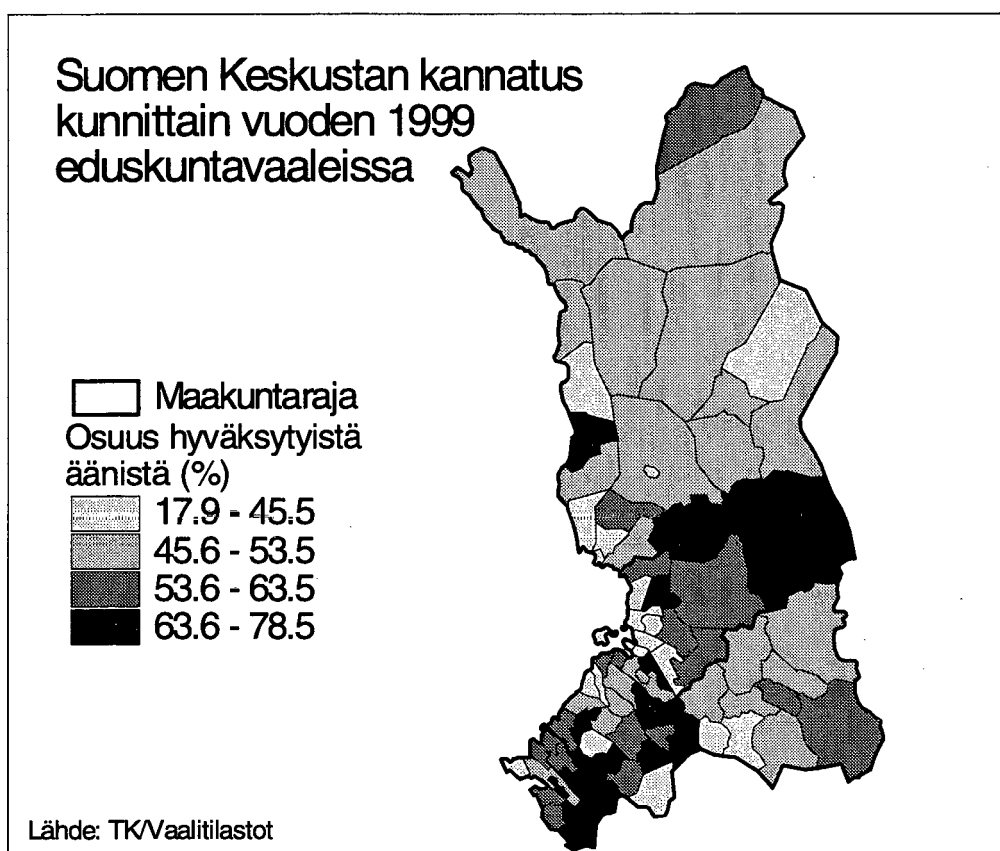
Europarlamenttivaalien äänestysprosentti oli koko maassa 28.8 %-yksikköä alhaisempi kuin edellisissä europarlamenttivaaleissa vuonna 1996. Pohjois-Suomen kunnista aktiivisimmin äänestivät Yli-Iin ja Merijärven äänioikeutetut. Merijärvellä äänestysprosentti laskikin vähiten vuodesta 1996. Alhaisimmat prosentit olivat Kainuussa. Hyrynsalmen kunnassa vain joka viides äänioikeutettu kävi äänestämässä. Äänestysprosentti laski yli 40 %-yksikköä viidessä kunnassa, eniten Utsjoella.

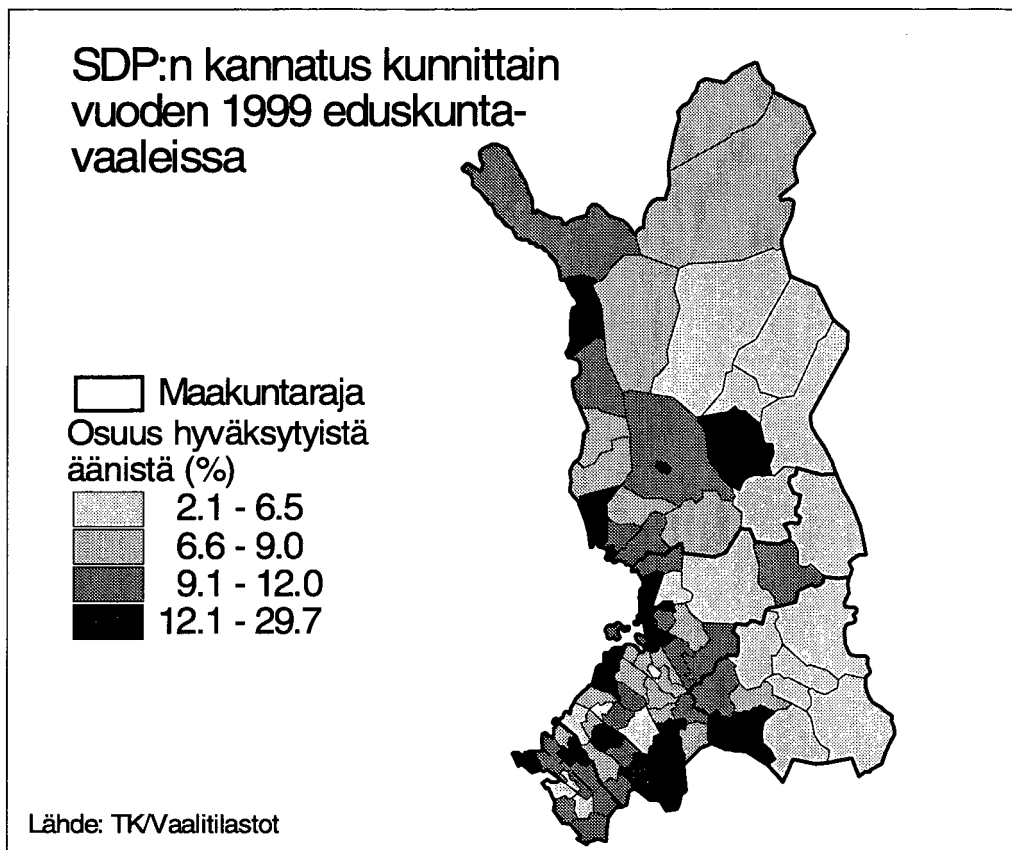
Kuva 147. Suurimpien puolueiden kannatuksen muutos eduskuntavaaleissa vaalipiireittäin 1995 - 1999.

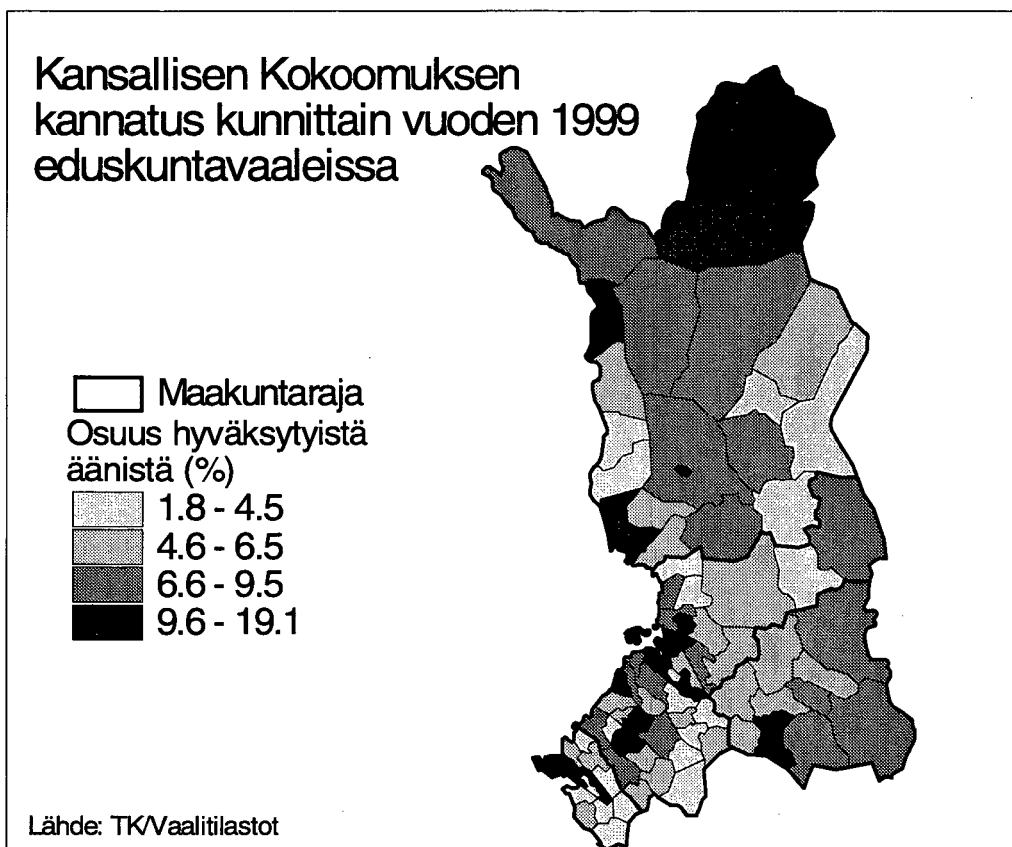
Kuva 148. Äänestysaktiivisuus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

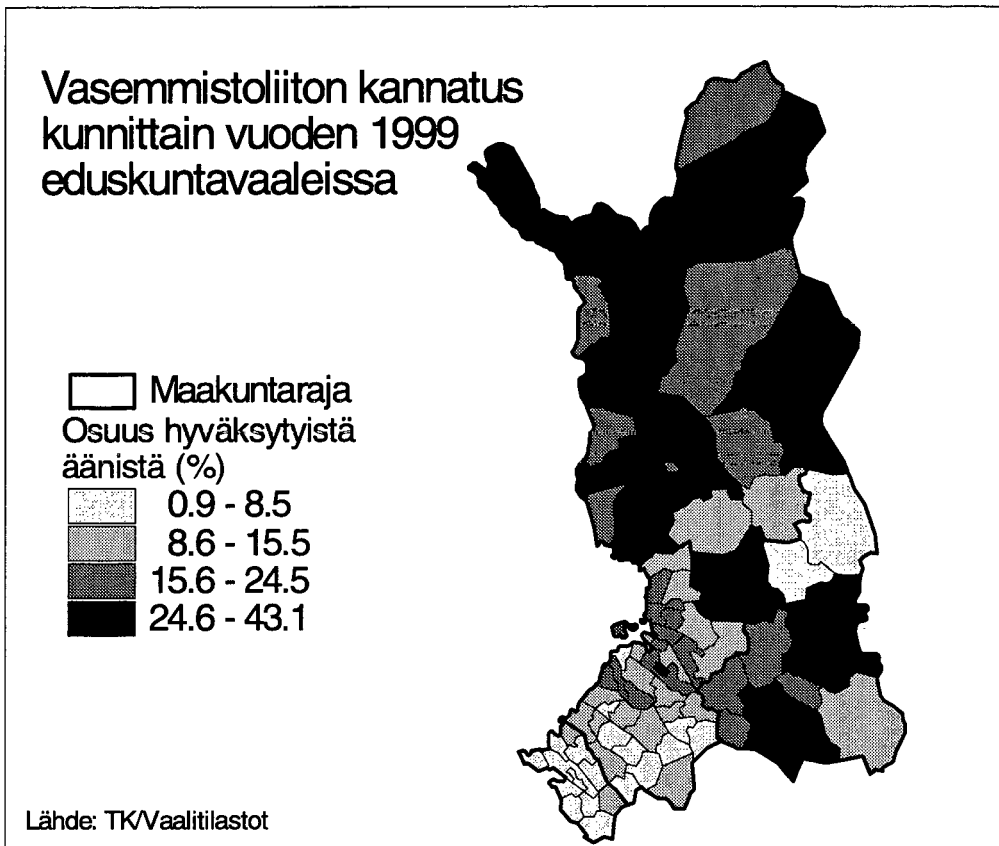
Kuva 149. Suomen Keskustan kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

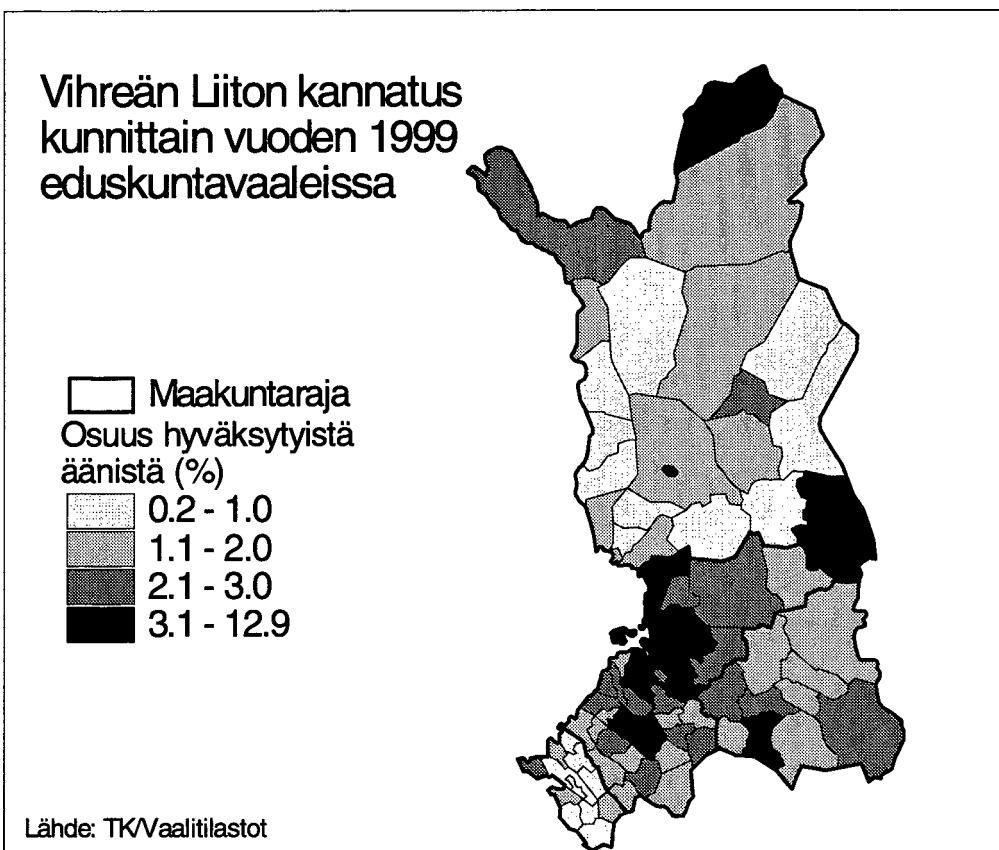
Kuva 150. SDP:n kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

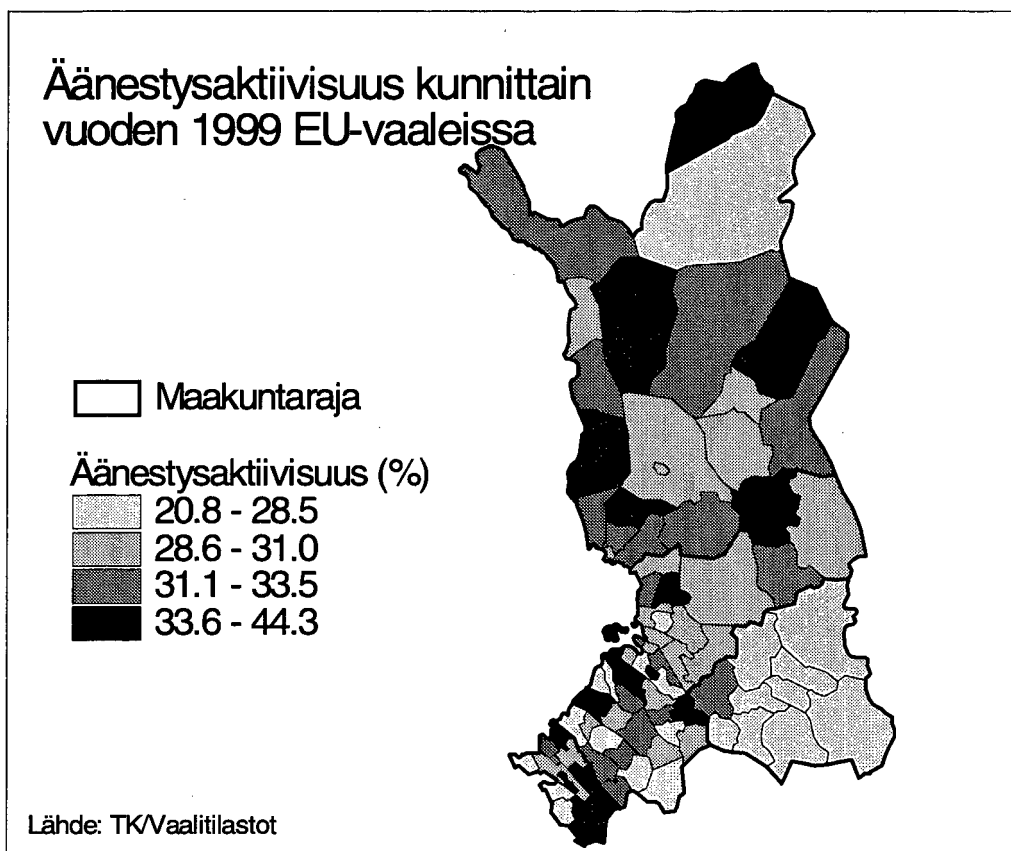
Kuva 151. Kansallisen Kokoomuksen kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

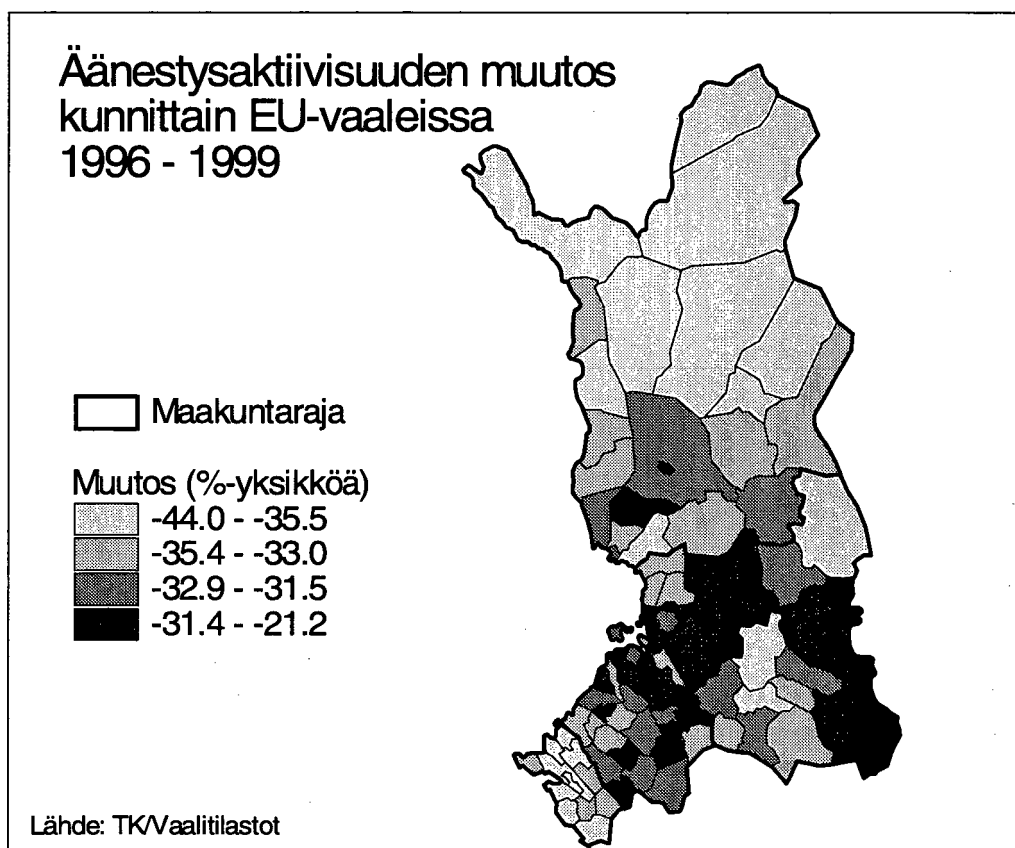
Kuva 152. Vasemmistoliiton kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

Kuva 153. Vihreän Liiton kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa.

Kuva 154. Äänestysaktiivisuus kunnittain vuoden 1999 EU-vaaleissa.

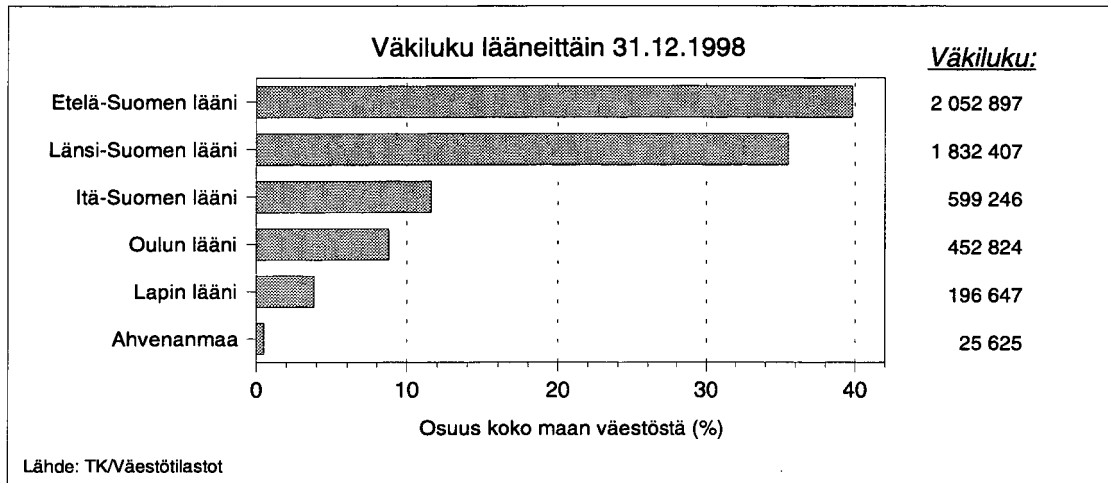
Kuva 155. Äänestysaktiivisuuden muutos kunnittain EU-vaaleissa 1996 – 1999.

LÄÄNIT

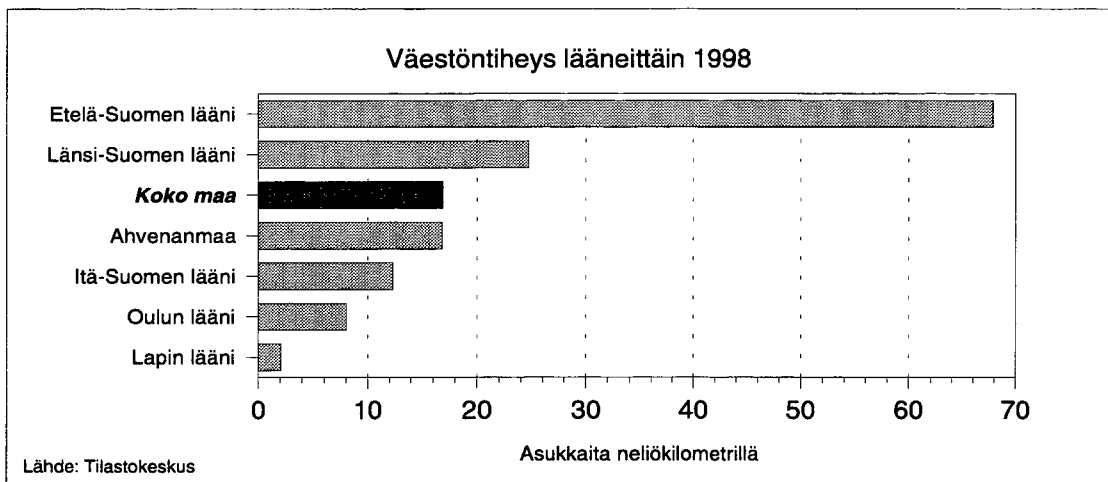
1.9.1997 astui voimaan uusi läänijako; Etelä-Suomen, Länsi-Suomen, Itä-Suomen, Oulun ja Lapin läänit sekä Ahvenanmaa. Etelä-Suomen lääni käsittää kuusi maakuntaa, joissa on yhteensä 89 kuntaa. Länsi-Suomen lääniin kuuluu yhteensä 205 kuntaa ja seitsemän maakuntaa. Itä-Suomen lääni muodostuu kolmesta maakunnasta ja 68 kunnasta. Oulun läänissä on kaksi maakuntaa ja 52 kuntaa. Lapin läänissä on 22 ja Ahvenanmaalla 16 kuntaa.

Taulukko 2. Perustietoja lääneistä.

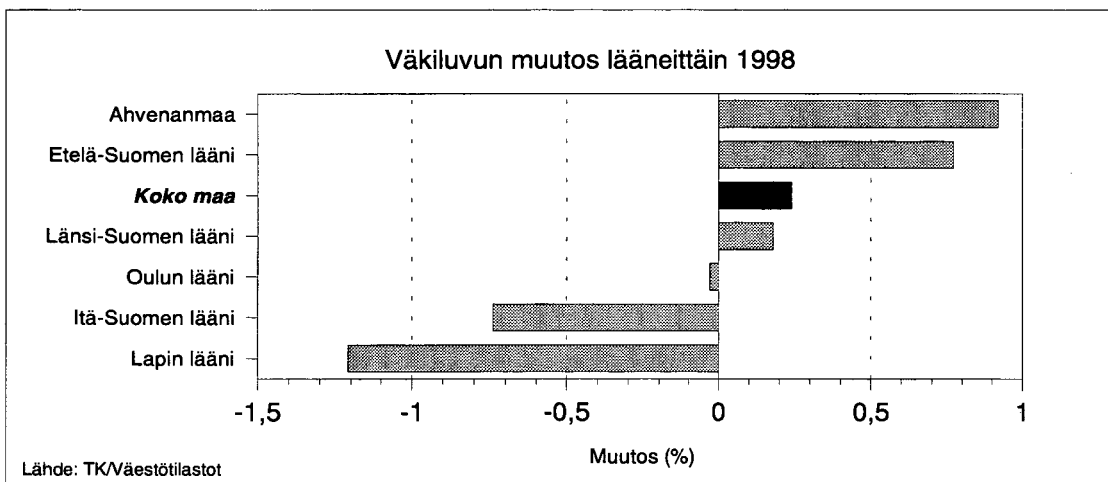
	Etelä-Suomen lääni	Länsi-Suomen lääni	Itä-Suomen lääni	Oulun lääni	Lapin lääni	Ahvenanmaa
Maapinta-ala (km ²)	30229	74187	48728	56868	93057	1527
Väkiluku 31.12.1998	2052897	1832407	599246	452824	196647	25625
0-14 -vuotiaat 1998	374636	330954	107001	95977	37799	4778
15-64 -vuotiaat 1998	1406397	1206133	391593	297569	131319	16670
Yli 64 -vuotiaat 1998	271864	295320	100652	59278	27529	4177
Väkiluvun muutos 1998	15750	3314	-4478	-118	-2404	233
Väkiluvun muutos 1998 (%)	0,8	0,2	-0,7	0	-1,2	0,9
Muuttovoitto 1998	10415	1423	-3836	-2010	-2766	149
Muuttotase 1998 (%)	5,11	0,78	-6,35	-4,44	-13,9	5,87
Syntyneet 1998	23202	19697	6002	5724	2172	311
Kuolleet 1998	18425	18086	6750	3941	1823	237
Syntyneiden enemmitys 1998	4777	1611	-748	1783	349	74
Syntyneiden enemmitys 1998 (%)	2,3	0,9	-1,2	3,9	1,8	2,9
Väestöennuste 2030	2182598	1820774	575409	456657	188000	26317
Väestöennuste 0-14v. 2030	337368	279489	83601	80505	29113	4032
Väestöennuste yli 64-v. 2030	530762	484641	164948	111077	50138	6936
Kaikki työlliset 1997	874851	711852	209402	162195	67663	12034
Alkutuotannon työlliset 1997	23786	54986	24807	14292	5279	947
Jalostuksen työlliset 1997	212888	222988	49064	44543	15384	1790
Palvelutoimialan työlliset 1997	623034	419835	130312	100017	45223	8820
Alkutuotannon osuus työllisistä 1997 (%)	2,7	7,7	11,9	8,8	7,8	7,9
Jalostuksen osuus työllisistä 1997 (%)	24,3	31,3	23,4	27,5	22,7	14,9
Palvelujen osuus työllisistä 1997 (%)	71,2	59,0	62,2	61,7	66,8	73,3
Työttömyysaste 1998	13,1	15,3	19,4	18,3	23,6	3,2
Keskiasteen suorittaneet 1998	565623	533317	181795	135551	59729	6823
Korkea-asteen suorittaneet 1998	438544	311764	90526	71114	30214	4305
Peruskoulun varaan jääneet 1998	674094	656372	219924	150182	68905	9719
Korkea-aste 1998 (%) yli 15-vuotiaista	26,1	20,8	18,4	19,9	19,0	20,7
Keskiaste 1998 (%)	33,7	35,5	36,9	38,0	37,6	32,7
Peruskoulun varaan jääneet 1998 (%)	40,2	43,7	44,7	42,1	43,4	46,6
Tulot mk/tulonsaaja 1997	105067	87457	79359	83248	80315	98170
Verotulot mk/asukas 1998	15796	12464	11569	11490	12138	..
Vuosikate mk/asukas 1998	2158	1014	818	1157	839	..

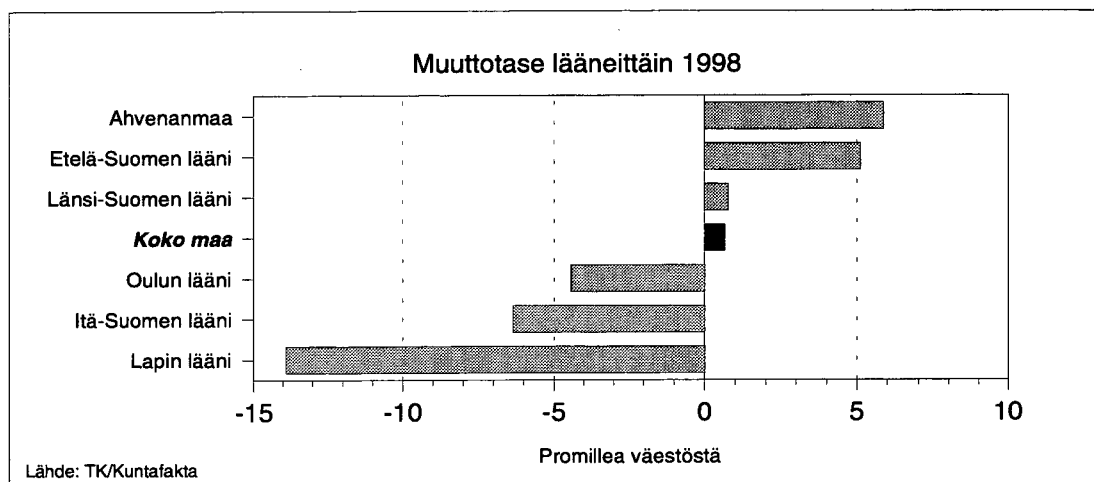
Kuva B1. Väkiluku lääneittäin 31.12.1998.

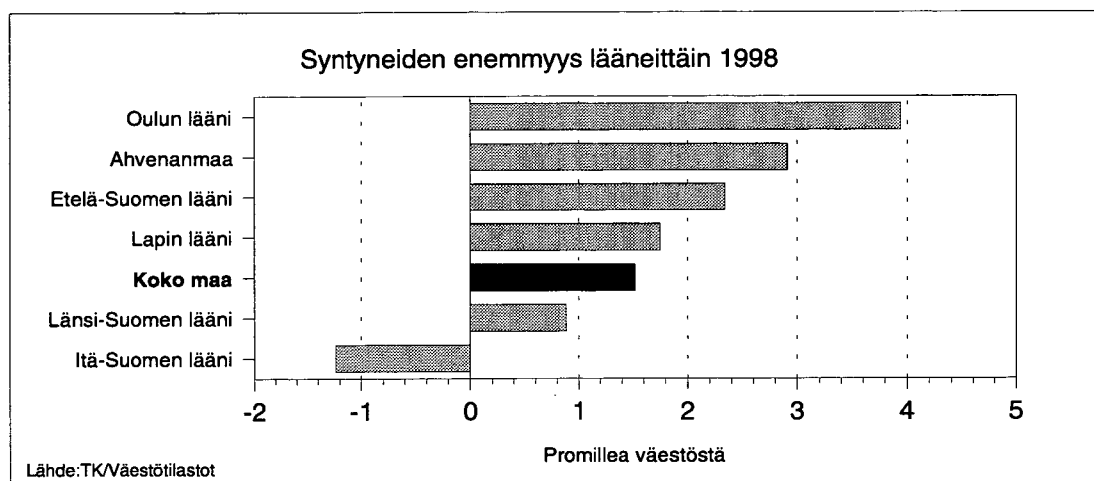
Kuva B2. Väestötiheys lääneittäin 1998.

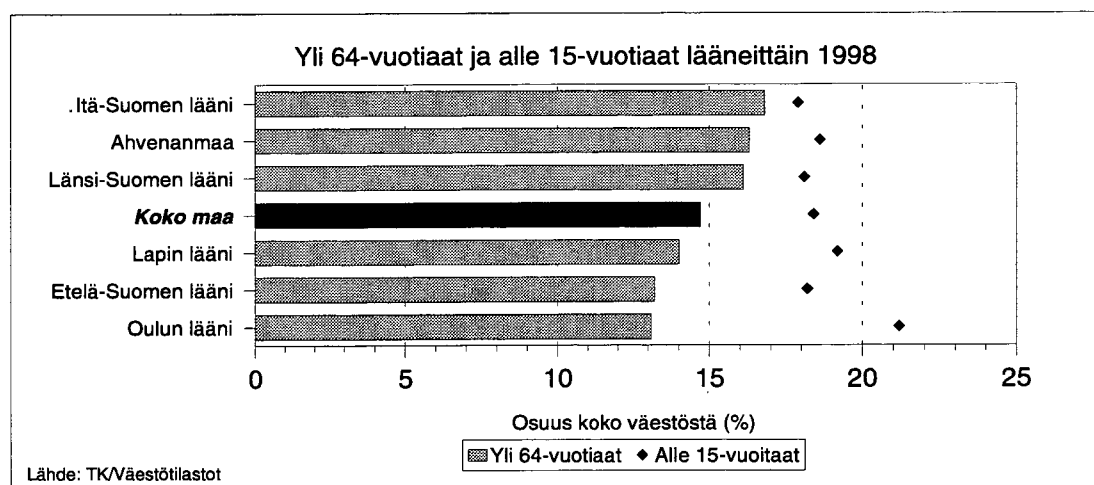
Kuva B3. Väkiluvun muutos lääneittäin 1998.

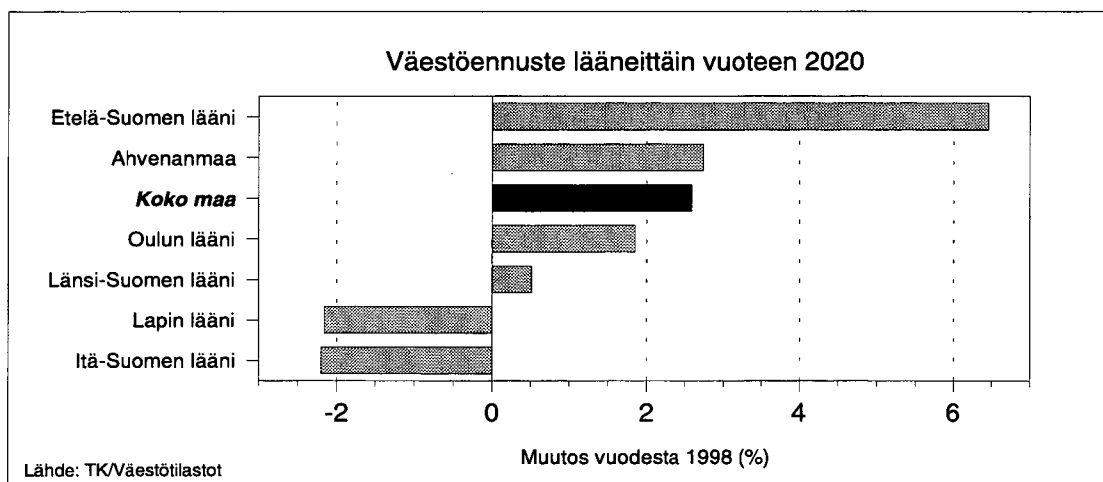
Kuva B4. Muuttotase lääneittäin 1998.

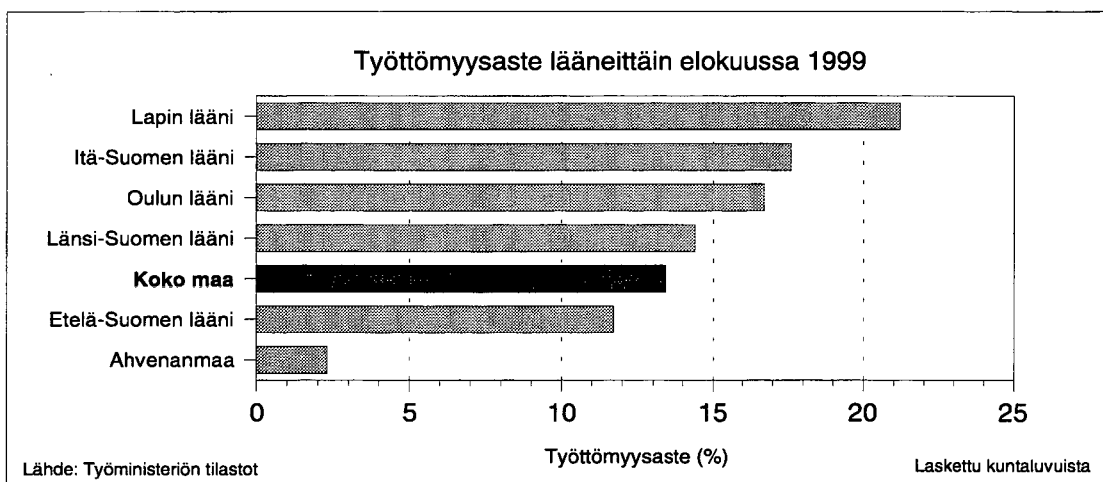
Kuva B5. Syntyneiden enemmitys lääneittäin 1998.

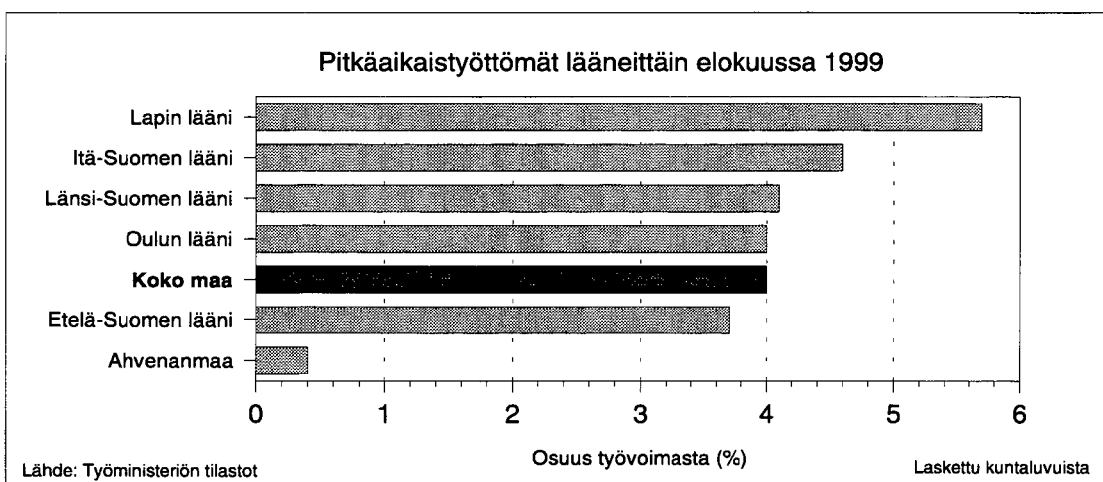
Kuva B6. Yli 64-vuotiaat ja alle 15 -vuotiaat lääneittäin 1998.

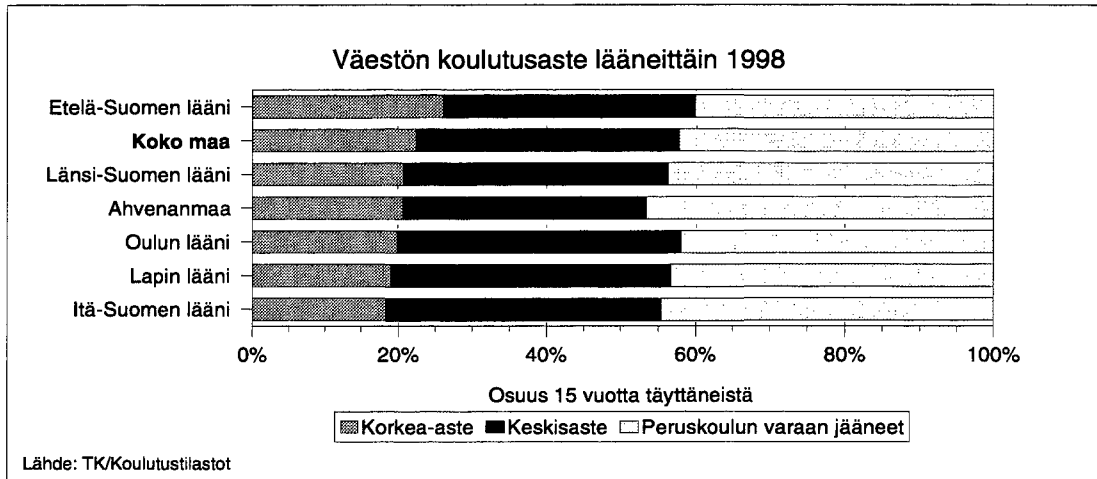
Kuva B7. Väestöennuste lääneittäin vuoteen 2020.

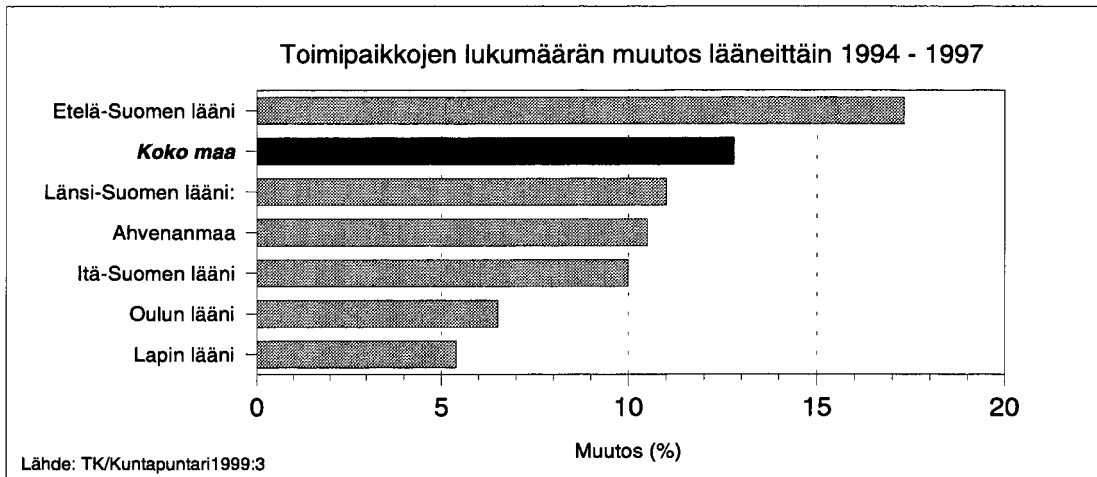
Kuva B8. Työttömyysaste lääneittäin elokuussa 1999.

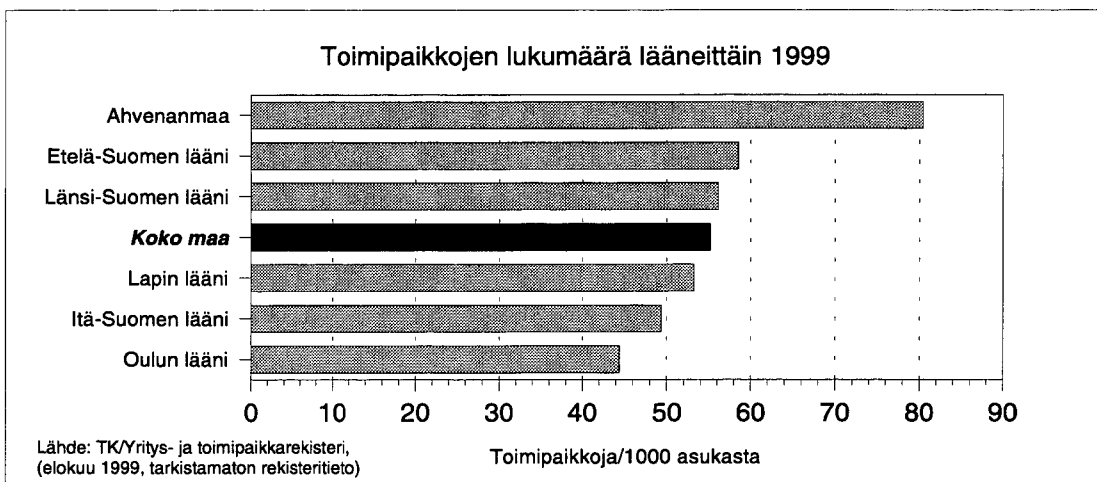
Kuva B9. Pitkäaikaistyöttömät lääneittäin elokuussa 1999.

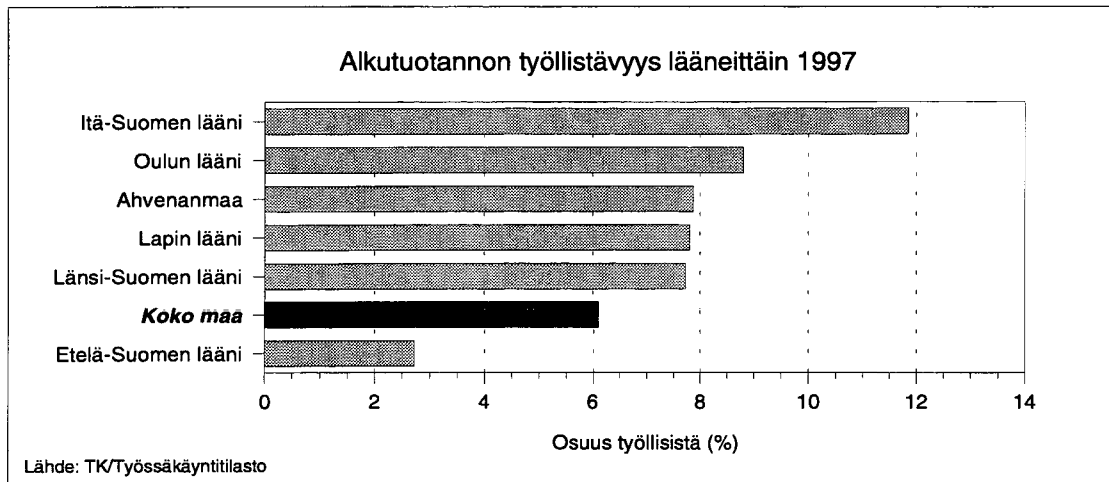
Kuva B10. Väestön koulutusaste lääneittäin 1998.

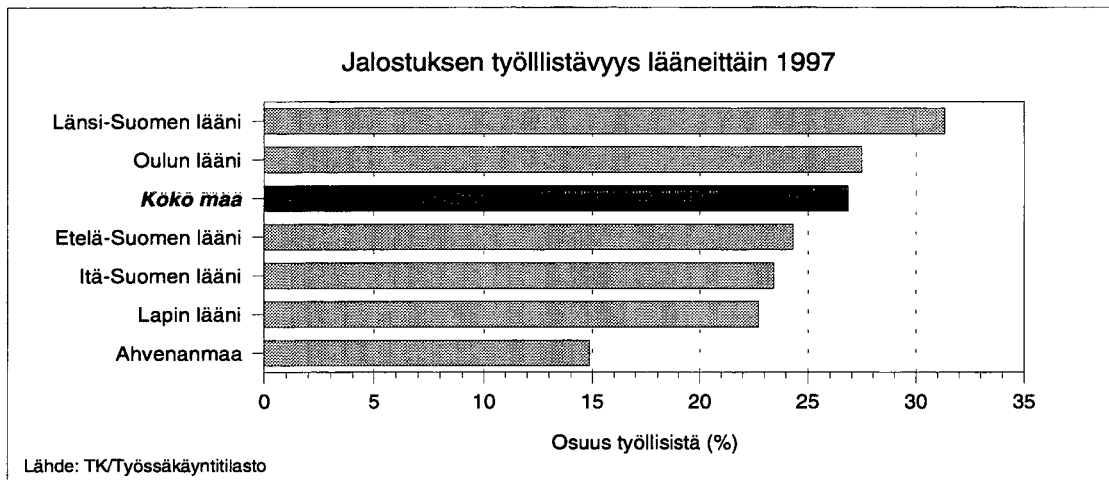
Kuva B11. Toimipaikkojen lukumäärän muutos lääneittäin 1994 – 1997.

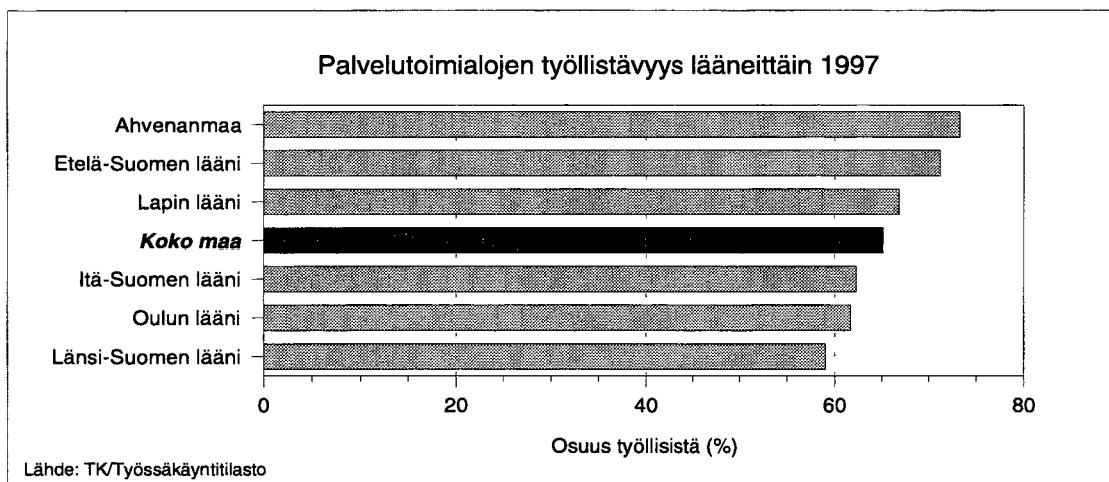
Kuva B12. Toimipaikkojen lukumäärä lääneittäin 1999.

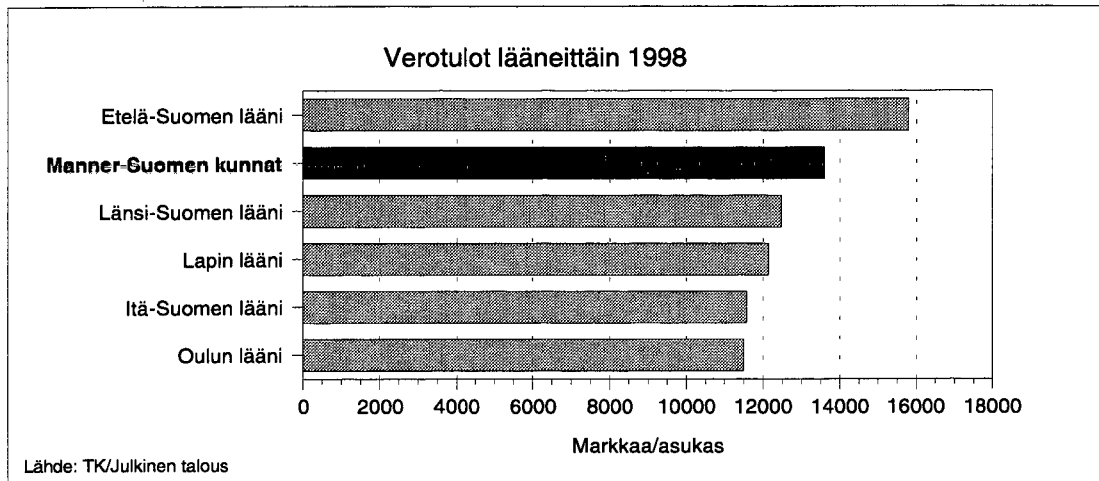
Kuva B13. Alkutuotannon työllistävyys lääneittäin 1997.

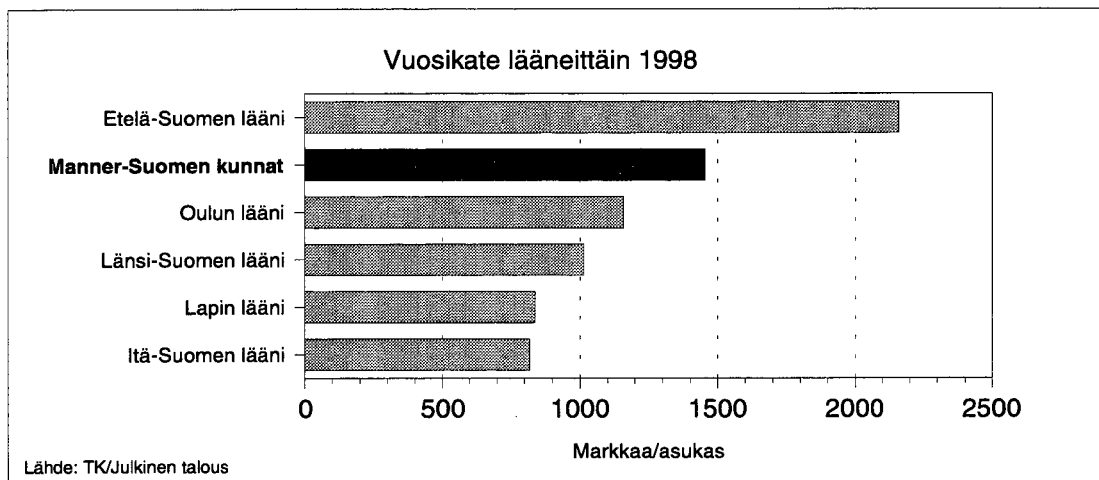
Kuva B14. Jalostuksen työllistävyys lääneittäin 1997.

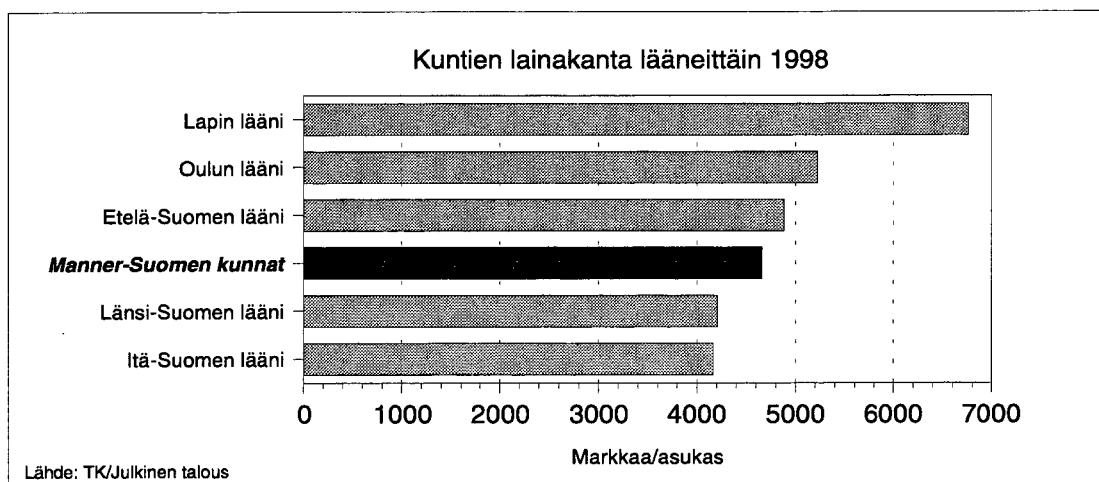
Kuva B15. Palvelutoimialojen työllistävyys lääneittäin 1997.

Kuva B16. Verotulot lääneittäin 1998.

Kuva B17. Vuosikate lääneittäin 1998.

Kuva B18. Kuntien lainakanta lääneittäin 1998.

KÄYTETYT LYHENTEET JA TIETOLÄHTEET

BKT = bruttokansantuote
 EAKR = Euroopan aluekehitysrahasto
 EU = Euroopan unioni
 Ilmailulaitos
 KTM = Kauppa- ja teollisuusministeriö
 Kuntafakta = Tilastokeskuksessa kehitetty mikrotietokoneohjelma, johon on koottu tietoja Suomen kunnista.
 NUTS = Nomenclature of territorial units for statistics
 Tielaitos
 TK = Tilastokeskus
 Tullihallitus
 Työministeriö
 Sisäasiainministeriö
 Sähkölaitosyhdistys

KÄYTETYT KÄSITTEET

Ahtaasti asuminen. Asunto määritellään ahtaasti asutuksi ja siinä asuvat henkilöt ahtaasti asuviksi, jos asunnossa asuu normi 3:n mukaan enemmän kuin yksi henkilö huonetta kohti, kun keittiö lasketaan huonelukuun.

Alueella työssäkäyvillä tarkoitetaan kaikkia tällä alueella työssäkäyviä henkilöitä riippumatta heidän asuinpaikastaan. Alueella työssäkäyvät muodostavat ns. työllisen päiväväestön, jonka määrää voidaan pitää mittarina alueen työpaikkojen määrälle.

Asuntokunta. Kaikki henkilöt, jotka ovat vakinaisesti kirjoilla samassa asunnossa eli joilla on väestön keskusrekisterin henkilörekisterissä sama kotipaikkatunnus, muodostavat asuntokunnan.

Bruttokansantuote (BKT). Bruttokansantuoteluvut esitetään tuotannontekijähintaisina kunkin vuoden hintatason mukaan. Maakunnittaisia ja seutukunnittaisia bruttokansantuotetietoja on käytetty sekä markkamääräisinä että alueen asukasmäärään suhteutettuina.

Jalostusarvo saadaan vähentämällä tuotannon bruttoarvosta ulkopuolisilta sekä saman yrityksen toisilta toimipaikoilta hankittujen tuotantopanosten arvo, mukaanlukien käyttömaisuudesta maksetut vuokrat, vähennettynä tai lisättyinä polttoaine- sekä aine- ja tarvikkevarastojen muutoksella. Hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvät polttoaineiden, sähkön, lämmön, pakkausten, aineiden ja tarvikkeiden korjaus- ja asennustöiden, teetettyjen palkkiotöiden sekä myös palvelusten hankinta. Tuotannon bruttoarvo käsittää omien tuotteiden toimitusten arvon, saadun korvauksen vieraille suoritetuista valmistus- yms. palveluksista (palkkiotyö), muista palveluista saadun bruttokorvauksen (ei-teollisten palveluiden myynti) sekä kauppatavaroiden myynnistä saatujen tuotteiden ja kauppatavaroiden hankintakustannusten erotuksen vähennettynä tai lisättyinä valmiste- ja kauppatavaravarojen sekä varastossa olevien keskeneräisten töiden muutoksella.

Kokonaistuotos on toimipaikkojen tarkasteluajanjakson aikana tuottamien tavaroiden ja palvelusten summa.

Koulutusasteen mittaaminen perustuu koulutusaikaan.

Koulutustaso on koulutusta kuvaava kolminumeroinen mittainluku, joka on laskettu kunkin alueen 20 vuotta täytäneestä väestöstä tietyn kaavan mukaan. Mitä pitempi koulutuksen kokonaispituus on, sitä korkeampi on koulutustaso ja sitä suurempi on vastaava lukuarvo.

Kuntaryhmitys. Kaupunkimaiset kunnat: Väestöstä vähintään 90 % asuu taajamissa tai suurimman taajaman väkiluku on vähintään 15 000. **Taajaan asutut kunnat:** Väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on vähintään 4 000 mutta alle 15 000. **Maaseutumaiset kunnat:** Väestöstä alle 60 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 15 000 tai väestöstä vähintään 60 % mutta alle 90 % asuu taajamissa ja suurimman taajaman väkiluku on alle 4 000.

Muuttotase on nettomuutto suhteutettuna alueen asukasluukuun.

Nettomuutto on alueen tulomuutto - lähtömuutto.

NUTS (Nomenclature of territorial units for statistics) on EU:n hierarkkinen alueluokitusjärjestelmä, jonka mukaan laaditaan kaikki EU:n alueelliset tilastot: NUTS 1 (Manner-Suomi, Ahvenanmaa), NUTS 2 (suuralueet 6 kpl), NUTS 3 (maakunnat 20 kpl), NUTS 4 (seutukunnat 85 kpl) ja NUTS 5 (kunnat 452 kpl).

Pitkäaikaistyötön on henkilö, jonka työttömyys on kestänyt yli vuoden.

Rakennus on erillinen, sijaintipaikalleen kiinteästi rakennettu tai pystytetty, omalla sisäänkäynnillä varustettu rakennelma, joka sisältää eri toimintoihin tarkoitettua katettua ja yleensä ulkoseinien tai muista rakennelmista

(rakennuksista) erottavien seinien rajoittamaa tilaa.

Rakentamisvuodella tarkoitetaan vuotta, jona rakennus valmistui käyttökuntoon.

Saamelaisten kotiseutualue käsittää neljä kuntaa; Enontekiön, Inarin, Utsjoen ja osan Sodankylän kunnasta.

Seutukunta on kuntien yläpuolelle luotu toiminnallinen välitaso. Niiden rajauksesta on päättänyt Sisäasiainministeriö. Seutukuntia on Suomessa 85 kpl.

Taajamaksi määritellään kaikki vähintään 200 asukkaan rakennusryhmät, joissa rakennusten välinen etäisyys ei yleensä ole yli 200 metriä. Taajamien rajauksissa otetaan huomioon asuinrakennusten lisäksi mm. liike-, toimisto- ym. työpaikkoina käytettäviä rakennuksia.

Taajama-aste tarkoittaa taajamissa asuvien osuutta koko väestöstä.

Tutkinnon suorittaneeksi määritellään henkilö, joka on suorittanut perusasteen jälkeisiä tutkintoja. Perusasteen jälkeisiksi tutkinnoiksi katsotaan lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja korkeakouluissa loppuun suoritettut tutkinnot, joissa koulutusaika on vähintään 400 tuntia. Työllisyyskoulutuksen osalta tutkinnoksi katsotaan vain työvoimapolitiittisen aikuiskoulutuksen koulutusammattiin tai tutkintoon johtaneen koulutuksen suoritus.

Työlliseen työvoimaan luetaan kaikki 15-74 -vuotiaat henkilöt, jotka laskentahetkellä ovat työllisiä.

Työpaikkaomavaraisuus on alueella olevat työpaikat/työlliset*100. Mikäli alueen työpaikkojen lukumäärä on suurempi kuin työllisten lukumäärä, alueen työpaikkaomavaraisuus ylittää 100 %.

Työttömyysasteella tarkoitetaan työttömän työvoiman prosenttiosuutta koko työvoimasta. Nuorten työttömyysasteella tarkoitetaan alle 25-vuotiaiden työttömien prosenttiosuutta saman ikäisestä työvoimasta.

Yritystoimipaikat on kunnittain tilastoitu. Toimipaikkoihin sisältyvät sekä yksitoimipaikkaiset yritykset että monitoimipaikkaisten yritysten toimipaikat.

KUNNALLISTALOUDEN KÄSITTEET:

Kassan riittävyys on $365 \times$ kassavarat/kassasta maksut. Tämä tunnusluku poikkeaa aikaisemmissa tilastoissa käytetyistä kassan riittävyys laskukaavasta. (Kassasta maksut = Henkilöstökulut + palvelujen ostot + aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot tilikauden aikana – varastojen lisäys (+) tai vähennys (-) + avustukset + muut kulut + alv-takaisinperintä + korkokulut + muut rahoituskulut + käyttöomaisuusinvestoinnit + lainananto + pitkäaikaisten lainojen lyhennykset)

Lainakanta = Vieras pääoma - pitkäaikaisen vieraan pääoman saadut ennakot – lyhytaikaisen vieraan pääoman saadut ennakot – lyhytaikaisen vieraan pääoman ostovelat – lyhytaikaisen vieraan pääoman siirtovelat.

Suhteellinen velkaantuneisuus (%) = $(\text{Vieras pääoma} - \text{saadut ennakot}) / \text{Käyttötulot}$

Tehtäväkohtaiset käyttökustannukset, käyttötuotot ja nettokustannukset on laskettu seuraavasti: Käyttökustannuksiin on käyttötalon menoista laskettu yhteen toimintamenot, käyttöomaisuuden poistot ja vyörytyserät. Käyttötuottoihin on käyttötalon tuloista laskettu yhteen toimintatulot ja vyörytyserät. Nettokustannukset ovat käyttökustannusten ja käyttötuottojen erotus.

Toimintakate muodostuu *toimintatuottojen* (=myyntitulot, maksutuotot, tuet ja avustukset, muut tuotot, valmisteverojen lisäys tai vähennys, valmistus omaan käyttöön) ja *toimintakulujen* (=henkilöstökulut, palvelujen ostot, aineiden, tarvikkeiden ja tavaroiden ostot, varastojen lisäys tai vähennys, avustukset, muut kulut) erotuksesta

Vuosikate muodostuu seuraavasti: *toimintakate* + verotulot ja valtionosuudet - arvonlisäveron takaisinperintä (=käyttökate) + korkotulot + osinkotulot + muut rahoitustuotot – korkokulut – muut rahoituskulut.

Yleishallintoon kuuluvat: Kunnan ylintä päätäntä- ja toimeenpanovaltaa käyttävien hallintoviranomaisten sekä niiden neuvoa antavien ja suunnitteluelinten tehtävät, niiden oheispalvelut, tilat jne, vaalit, yleinen taloushallinto, rahoituksen ja varainhoidon hallintotehtävät, verojen perintä ja tarkastustoimi. Yleishallintoon ei enää kuulu aikaisemmat tehtäväluokat Toimialapalvelut ja Muut sisäiset palvelut.

KUVALUETTELO**POHJOIS-SUOMI**

1. Läänit ja maakunnat 1999
2. Taajama-asteeseen perustuva kuntaryhmitys 1999
3. Pohjois-Suomen katsauksen kunnat ja maakunnat 1999
4. Seutukunnat Pohjois-Suomessa 1999

VÄESTÖ**Väestömuutokset**

5. Väkiluvun kehitys maakunnittain 1985 – 1998 (1985=100)
6. Väkiluku kunnittain 31.12.1998
7. Väkiluvun muutos kunnittain 1995 – 1998
8. Väkiluvun muutos maakunnittain tilastollisen kuntaryhmän mukaan 1998
9. Väkiluvun muutos kunnittain 1998

Luonnollinen väestönkasvu

10. Yleinen hedelmällisyysluku kunnittain 1998
11. Väestömuutokset maakunnittain 1980 – 1998
12. Syntyneiden enemmisyys kunnittain 1998
13. Syntyneiden enemmisyys kunnittain 1998
14. Muuttotase kunnittain 1998

Muutot

15. Kuntien sisäinen muuttoliike maakunnittain 1990 – 1998
16. Muuttotase kunnittain 1998
17. Maakuntien väliset muutot 1998
18. Syntyperäiset kuntalaiset 1997

Ikä- ja sukupuolirakenne

19. 15 – 64 -vuotiaat kunnittain 1998
20. Yli 64 – ja alle 15-vuotiaat kunnittain 1998
21. Väestön ikä- ja sukupuolirakenne maakunnittain 1998
22. Väestön keski-ikä kunnittain 1998
23. Väestön keski-ikä muutos kunnittain 1996 – 1998
24. Sukupuolirakenne kunnittain 1998

Väestöennuste

25. Väestöennuste kunnittain vuoteen 2020

Saamelaiset

26. Saamenkielisen väestön ikä- ja sukupuolirakenne 1998

Ulkomaalaisväestö

27. Suurimmat ulkomaalaisryhmät maakunnittain 1998
28. Ulkomaan kansalaiset maakunnittain 1990 – 1998
29. Ulkomaalaiset kunnittain 1998

ELINKEINOELÄMÄ**Yritysten toimipaikat**

30. Toimipaikat kunnittain 1999
31. Toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999
32. Toimipaikkojen lukumäärän muutos kunnittain 1994 - 1997
33. Toimipaikkojen liikevaihdon muutos kunnittain 1994 - 1997
34. Toimipaikkojen henkilöstön muutos kunnittain 1994 - 1997

Elinkeinorakenne

35. Alkutuotannon työllistävyys kunnittain 1997
36. Työllinen työvoima maakunnittain 1987 – 1997
37. Elinkeinorakenne maakunnittain 1997
38. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty alkutuotannon mukaan
39. Tilojen keskimääräinen peltoala kunnittain 1997
40. Tilojen keskimääräinen metsäala kunnittain 1997
41. Verotettavat tulot tilaa kohti valtionverotuksessa kunnittain 1997
42. Maatilatalouden velat tilaa kohti kunnittain 1997

Jalostus

43. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty jalostuksen mukaan
44. Teollisuuden toimipaikat toimialoittain maakunnittain 1999
45. Teollisuustoiminta maakunnittain ja toimialoittain 1997. Toimialojen osuudet teollisuuden henkilökunnasta, jalostusarvosta ja viennistä
46. Jalostuksen työllistävyys kunnittain 1997
47. Teollisuuden jalostusarvo maakunnittain 1985 – 1997
48. Teollisuuden jalostusarvo kunnittain 1997
49. Teollisuuden henkilökunta kunnittain 1997
50. Teollisuuden vienti kunnittain 1997

Palvelu

51. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1990 – 1997.
52. Työpaikkojen muutokset maakunnittain palvelutoimialoilla 1995 – 1997.
53. Elinkeinorakenne kunnittain 1997. Kunnat järjestetty palvelutoimialojen mukaan.
54. Palvelutoimialojen työllistävyys kunnittain 1997.

Tulonsaajien tulot

55. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 1997
56. Valtionveron alaiset tulot kunnittain 1997
57. Valtionveron alaisten tulojen muutos kunnittain 1996 – 1997

Bruttokansantuote

58. Bruttokansantuote asukasta kohti suuralueittain 1997, EU=100
59. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 1990 – 1997, EU=100
60. Bruttokansantuote asukasta kohti maakunnittain 1990 – 1997
61. Bruttokansantuote eri toimialoilla maakunnittain 1997, milj. mk
62. Bruttokansantuote eri toimialoilla maakunnittain 1997, %

TYÖLLISYYS JA TYÖTTÖMYYS

63. Työpaikkaomavaraisuus kunnittain 1996
64. Työpaikkaomavaraisuuden muutos kunnittain 1994 – 1996
65. Työpaikkojen vuosimuutos maakunnittain 1988 – 1997
66. Avoimet työpaikat TE-keskuksittain 1991 – 1999
67. Taloudellinen huoltosuhte kunnittain 1990 ja 1997
68. Työttömyysaste kunnittain elokuussa 1999
69. Työttömyysaste kunnittain elokuussa 1999
70. Työttömyysaste TE-keskuksittain 1991 – 1999
71. Työttömyyden muutos kunnittain 1997 – 1998
72. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain elokuussa 1999 (Osuus työvoimasta)
73. Pitkäaikaistyöttömät kunnittain elokuussa 1999 (Osuus työttömistä)

KOULUTUS

74. Koulutustaso eri kuntaryhmissä maakunnittain 1998
75. Koulutustaso kunnittain 1998
76. Perusasteen jälkeisiä tutkintoja suorittanut väestö koulutusasteen mukaan maakunnittain 1998
77. Koulutustaso kunnittain 1998
78. Väestön koulutusaste kunnittain 1998
79. Peruskoulun nettokustannukset kunnittain 1998

TERVEYS- JA SOSIAALIPALVELUT

80. Sosiaali- ja terveystoimen henkilöstö tehtävälueittain 1998
81. Sosiaali- ja terveystoimen nettokustannukset kunnittain 1998
82. Erikoissairaanhoidon nettokustannukset kunnittain 1998
83. Perusterveydenhuollon nettokustannukset kunnittain 1998
84. Lasten päivähoiton nettokustannukset kunnittain 1998
85. Kunnallinen lasten päivähoito kunnittain 1998
86. Lasten päivähoiton käyttökustannukset kunnittain 1998

RAKENTAMINEN JA ASUMINEN

87. Valmistuneet rakennukset maakunnittain 1995 – 1998
88. Rakennustuotanto kunnittain 1998
89. Rakennusten keskimääräinen valmistumisvuosi kunnittain 1997
90. Asuntotuotanto maakunnittain 1982 - 1998
91. Asuntotuotanto kunnittain 1998
92. Asuntojen hintojen kehitys alueittain 1985 - 1999
93. Asuntojen hinnat kunnittain 1998
94. Asuntokuntien keskimääräinen kunnittain 1997
95. Ahtaasti asuvat asuntokunnat kunnittain 1997
96. Valmistuneet vapaa-ajan asuinrakennukset maakunnittain 1988 – 1998
97. Kesämökkit maakunnittain 1980, 1990 ja 1998
98. Kesämökkit kunnittain 1998

LIIKENNE JA MATKAILU

99. Henkilöautot maakunnittain 1997 ja 1998
100. Henkilöautot kunnittain 1998
101. Tielikenteessä kuolleet maakunnittain 1995 - 1998
102. Maahan saapuneet ja maasta lähteneet henkilöautot Pohjois-Suomen maaraja-aseilla 1998
103. Kotimaan lentoliikenne Pohjois-Suomen suurimmilla asemilla 1982 - 1998

Majoitus- ja ravitsemuspalvelut

104. Majoitus- ja ravitsemistoimipaikat kunnittain 1999
105. Hotellien huonekapasiteetin käyttö alueittain 1987 – 1998
106. Yöpymisvuorokaudet maakunnittain 1995 – 1998
107. Majoituskapasiteetti maakunnittain 1994 – 1999
108. Yöpymisvuorokaudet kansallisuuden mukaan maakunnittain 1998

ENERGIATALOUS

109. Sähkön tuotanto maakunnittain 1981 – 1998
110. Sähkön kulutus maakunnittain 1981 – 1998
111. Sähkön käyttö maakunnittain 1998
112. Yksityinen sähkön kulutus kunnittain 1998
113. Sähkön tuotanto ja kulutus maakunnittain 1997 – 1998
114. Vesivoimalla tuotettu energia maakunnittain 1981 – 1998
115. Sähköomavaraisuus maakunnittain 1981 – 1998

YMPÄRISTÖN TILA

- 116. Typen oksidien päästöt maakunnittain 1992 - 1998
- 117. Rikkidioksidipäästöt maakunnittain 1992 - 1998
- 118. Hiukkaspäästöt maakunnittain 1992 - 1998
- 119. Typen oksidipäästöt (NO_x) kunnittain 1998
- 120. Rikkidioksidipäästöt (SO₂) kunnittain 1998
- 121. Hiukkaspäästöt kunnittain 1998
- 122. Kansallis- ja luonnonpuistot 1999

OIKEUSTILASTOT

- 123. Konkurssiin haettujen yritysten määrä ja henkilöstö maakunnittain 1998
- 124. Konkurssiin haettujen yritysten henkilökunnan määrä alueittain 1990 - 1998
- 125. Poliisin tietoon tulleet rikokset maakunnittain 1994 - 1998
- 126. Rikoslakia vastaan tehdyt rikokset kunnittain 1998
- 127. Poliisin tietoon tulleet rikokset kunnittain 1998

KUNNALLISTALOUS

- 128. Veroprosentti kunnittain 1999
- 129. Keskimääräisen äyrimäärän kehitys maakunnittain verovuosina 1980 - 1997
- 130. Verotulot kunnittain 1998
- 131. Verotulot kunnittain 1998
- 132. Vuosikate kunnittain 1998
- 133. Vuosikate kunnittain 1998
- 134. Lainakanta kunnittain 1998
- 135. Suhteellinen velkaantuneisuus kunnittain 1998
- 136. Lainakanta kunnittain 1998
- 137. Toimintakate kunnittain 1998
- 138. Kassan riittävyys kunnittain 1998
- 139. Kunnan henkilökunta kunnittain 1998
- 140. Kassan riittävyys kunnittain 1998
- 141. Yleishallinnon nettokustannukset kunnittain 1998

ALUEPOLITIikka

- 142. EU:n tavoitealueet kunnittain rakenerahastokaudelle 2000 - 2006
- 143. Myönnetty kehitysalueen investointituet kunnittain 1998
- 144. Myönnetty pienrytitys- ja pk-yritysten tuet kunnittain 1998
- 145. Myönnetty kansainvälistymistuet kunnittain 1998
- 146. Myönnetty toimintaympäristötuet kunnittain 1998

VAALIT

- 147. Suurimpien puolueiden kannatuksen muutos eduskuntavaaleissa vaalipiireittäin 1995 - 1999
- 148. Äänestysaktiivisuus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 149. Suomen Keskustan kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 150. SDP:n kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 151. Kansallisen Kokoomuksen kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 152. Vasemmistoliiton kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 153. Vihreän Liiton kannatus kunnittain vuoden 1999 eduskuntavaaleissa
- 154. Äänestysaktiivisuus kunnittain vuoden 1999 EU-vaaleissa
- 155. Äänestysaktiivisuuden muutos kunnittain EU-vaaleissa 1996 - 1999

LÄÄNIT

- B1. Väkiluku lääneittäin 31.12.1998
- B2. Väestötiheys lääneittäin 1998
- B3. Väkiluvun muutos lääneittäin 1998
- B4. Muuttotase lääneittäin 1998
- B5. Syntyneiden enemmisyys lääneittäin 1998
- B6. Yli 64-vuotiaat ja alle 15 -vuotiaat lääneittäin 1998
- B7. Väestöennuste lääneittäin vuoteen 2020
- B8. Työttömyysaste lääneittäin elokuussa 1999
- B9. Pitkäaikaistyöttömät lääneittäin elokuussa 1999
- B10. Väestön koulutusaste lääneittäin 1998
- B11. Toimipaikkojen lukumäärän muutos lääneittäin 1994 - 1997
- B12. Toimipaikkojen lukumäärä lääneittäin 1999
- B13. Alkutuotannon työllistävyys lääneittäin 1997
- B14. Jalostuksen työllistävyys lääneittäin 1997
- B15. Palvelutoimialojen työllistävyys lääneittäin 1997
- B16. Verotulot lääneittäin 1998
- B17. Vuosikate lääneittäin 1998
- B18. Kuntien lainakanta lääneittäin 1998

Pohjois-Suomen katsaus 1999 antaa päättäjille ja muille tiedontarvitsijoille tuoretta ja valmiiksi muokattua aluetietoa Pohjois-Suomesta. Katsaus sisältää noin 160 havainnollista diagrammia ja kuntapohjaista teemakarttaa, joissa esitetään tietoa Pohjois-Suomen

- väestöstä
- elinkeinoelämästä
- bruttokansantuotteesta
- työllisyydestä
- koulutuksesta
- rakentamisesta ja asumisesta
- terveys- ja sosiaalipalveluista
- liikenteestä ja matkailusta
- rikollisuudesta
- energiataloudesta
- ympäristöstä
- kunnallistaloudesta
- aluepolitiikasta
- vaaleista

Katsaus sisältää myös 18 diagrammikuvaa käsittävän läänien vertailun. Julkaisussa olevia kuvia tai kuvien pohjana olevaa tilastoaineistoa voi tilata Tilastokeskuksen aluepalvelutoimistoista. Kuvat on saatavana myös värikalvoina. Paperiversion ohella julkaisu on saatavana myös sähköisessä muodossa.

Vastaavan tietosisältöisinä tuotetaan myös Etelä-Suomen, Itä-Suomen ja Länsi-Suomen katsaukset.

Katsauksen on tuottanut Tilastokeskuksen Oulun aluepalvelu.

www.tilastokeskus.fi/aluekatsaus.html

Julkaisujen myynti: Tilastokeskus

Aluepalvelut:	puhelin	faksi	sähköposti
Oulu	(08) 537 2046	(08) 537 2047	oulu.tilastokeskus@tilastokeskus.fi
Seinäjoki	(06) 414 4539	(06) 423 3696	sjoki.tilastokeskus@tilastokeskus.fi
Tampere	(03) 3141 5900	(03) 3141 5950	tampere.tilastokeskus@tilastokeskus.fi
Turku	(02) 274 3430	(02) 274 3440	turku.tilastokeskus@tilastokeskus.fi
Myyntipalvelu	(09) 1734 2011	(09) 1734 2474	myynti.tilastokeskus@tilastokeskus.fi

ISSN 1238-9064
ISBN 951-727-664-8
Tuotenro: 9892

